erotika

RS MAGAZIN

Cijena
150 d
broj 1
veljača/februar
1985.

erotika

Na našim stranicama:

Lepa Brena
Anton P. Čehov
Xaviera Hollander
Momo Kapor
Guido Crepax
Zvonimir Majdak
Fiona Richmond
Tomislav Sabljak
Beate Uhse
Krešimir Zimonić
i drugi

Erotika u priči i stripu

Priča o djevojci »O«
Priča o mladiću »I«
Enigmatika po »Crven-banu«

Svijet erotskog filma

Laura Gemser

TRI EMMANUELLE

Već deset godina prikazuje se u jednom pariškom kinu film »Emmanuelle« sa Sylviom Kristel u glavnoj ulozi! A sudeći prema zanimanju publike, lascivni prvenac te Nizozemke, još dugo će se prikazivati u gradu na Seini.

Tim filmom Sylvia je postala zaštitni znak erotskog filma, a seksualna sloboda ima samo jedno ime: »Emmanuelle«!

– I sama sam tada otkrila čudesni svijet ljubavi – sjeća se danas tridesetjednogodišnja Sylvia. – Sada sam slobodna i samosvjesna. Potpuno svjesno uživanje u ljubavi za mene je najvažnije.

Emmanuelle – Sylvia još je pojam erotike naših dana: prepredena, strasna, a ipak nevina. Smione scene režiser Just Jaeckih znalački je u prvom Emmanuellinu filmu protkao daškom ekskluzivnosti.

Nije čudo što Emmanuelle ide u seriji. Drugi režiseri i zvijezde okušali su se u mnogo varijacija na tu temu. Tako je Laura Gemser, kao »Crna Emmanuelle«, postala internacionalna zvijezda. Uzbudljiva Evroazijka zbog svoje prirodnosti koja privlači, ne prelazi u vulgarnost.

Usprkos tome, ta dvadeset devetogodišnja Rimljanka po vlastitom izboru ima lijepih, ali odviše smionih filmskih scena.

– Jednu erotsku scenu producenti su toliko pojačali da su dodatne snimke snimili s mojom dvojnicom, no ja bih i sama do kraja snimila sve scene – objašnjava Laura.

Također zna razliku između seksa i erotike.

– U erotskom filmu nije potrebno bezuvjetno svlačenje – smatra Emmanuelle broj 2 – a u seksi-filmu pokazuje se ono pravo. To je poznato.

Sad je jedna nova Emmanuelle stala na prijestolje. Mia Nygren, dvadesettrogodišnji foto-model iz Stockholma, pobrinula se u »Emmanuelle 4« za daljnje erotske igrarije. Između 1800 natjecateljica bila je izabrana za tu ulogu. Kako izgleda Mia kao nova Emmanuelle?

– Ima veoma odvažnih scena – kaže.

Prilikom snimanja u Brazilu vruća mačka sa sjevera također se slobodno ponašala.

– Ja sam kao lijepi leptir koji živi samo jedan dan – misli ona. – Sa trideset godina sve je prošlo. Zato u svemu uživam intenzivno, u ljubavi također.

Emmanuelle u privatnom životu?

– Ne tako divlje – osmjehuje se.

– Takva je Sylvia Kristel, jedina prava Emmanuelle. Stvorila ju je, kroz nju se oslobodila.

Neće biti čudno ako u svom novom filmu doživi preobrazbu. . .

Prevela: Biserka Pupavac

Mia Nygren

Sylvia Kristel

Gdje je što:

erotika

Glavni i odgovorni urednik
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač: SOUR »Vjesnik« (predsjednik Poslovodnog odbora **Marinko Gruić**) – RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n. sol. o. (direktor **Milan Bekić**) – OOUR Informativno-revijalna izdanja, n. sub. o. (direktor **Sead Saračević**).

Uredio uređivački kolegij redakcije »Romani i stripovi«
Predsjedavajući savjeta: prof. dr **Adolf Dragičević**
Grafički urednik: **Berislav Grabušnik**
Kreacija omota: **Ivica Bartolić**
Tisak: RO Štamparska djelatnost SOUR »Vjesnik«, n. sol. o.
Adresa redakcije, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, tel. (041) 515-555, telex 21 121 YU VSK

EROTSKA MAPA: iz trezora u javnost

Nedavno je u »Kronici« Zavoda za književnost i teatrologiju JAZU pretiskana i zapravo prvi put za javnost objelodanjena glasovita erotska mapa pjesnika Milana Begovića (1876 – 1948) i slikara Milivoja Uzelca (1897 – 1977). U stvari, ta je mapa bila glasovita samo u užim kulturnjačkim krugovima, u kojima se širila fama o Begovićevim sonetima i Uzelčevim crtežima. Nastala oko 1920. godine, po privatnoj narudžbi (što u ono vrijeme nije bila rijetkost), ta mapa erotsko-lascivne atmosfere, u providnoj »grčkoj« maniri, napokon je završila u trezorima Instituta za književnost, iz kojih sada s pravom izlazi u javnost. Godinama je postojao otpor njenu objavljivanju, u pogrešnom strahu da sočan i zdrav narodski jezik u Begovićevim sonetima ne bi ponizio ili nagrdio njegovu književnu sliku, odnosno da Uzelčeva međunarodna slikarska reputacija ne bi bila okrnjena porno-crtežima.

Na sreću, svi ti razlozi i strahovi danas otpadaju. U svijetu su odavno skinuti gotovo svi tabui sa sličnih djela, a kako je teško odrediti oštru granicu između erotike i pornografije, i kod nas su te granice ukinute. Već su objavljene vrlo popularne zbirke masnih narodnih priča, pjesama i pošalica – do jučer plašljivo skrivane od nepozvanih očiju – kao što je glasoviti »Crveni ban«, djelo sakupljačkog rada Vuka Karadžića; biblioteke erotskih romana niču na sve strane, a medijska kultura nameće potpuno nove standarde i mjerila ukusa.

Utoliko u ovom prikazu možemo samo pozdraviti objavljivanje Begović-Uzelčeve mape u »Kronici«, ocjenjujući taj gest kao skidanje još jednog pečata sa »zabranjenih mjesta« u našoj književnosti i slikarstvu. Kakva je to mapa? Autorom se predstavlja Anakreon, što je malo promijenjeno ime poznatog grčkog pjesnika Anakreonta (iz VI stoljeća p. n. e.), koji je svojim razbludnim, hedonističkim, senzualnim stihovima kroz stoljeća postao sinonim za vedro i nestidljivo opisivanje i opjevavanje životnih zadovoljstava. »Grčka proljeća« naslov je mape u kojoj čitamo sedamnaest soneta, urešenih prikladnim Uzelčevim ilustracijama, a tema je susret fauna i nimfe u djevičanskom pejzažu. Goli i pomamni, oni se spajaju u orgiji mladih tijela, pri čemu ni Begović ni Uzelac nisu štedjeli sočne formulacije, odnosno verističke prikaze. Potpuno izravan rječnik i doslovan crtež svih mogućih »Venerinih figura« možda su još prije pola stoljeća bili pogodni jedino za rafinirano uživanje u privatnom krugu, ali danas, kad nas ne samo film nego čak i televizija u našim stanovima detaljno i bez stida upoznaju sa svim oblicima ljudske spolnosti, danas je ta mapa potpuno logično legalizirana! Djelo dvojice takvih velikana kao što su M. Begović i M. Uzelac zaista ne smije ostati u skrivenosti trezora. Zanimljivo je da sličnih mapa, najsigurnije, postoji još stanovit broj u privatnom posjedu, pa ne bi bilo zgoreg da se i one izvuku na javu! (im) ●

VII

BEZ SVIJESTI ONA POČIVA NA TRAVI;
KO ALABASTAR SRED SMARAGDNOG PLAŠTA
GOLO JOJ TIJELO, PUNO VENA PLAVIH,
POKRIVA ZLATNE KOSE GUSTA BAŠTA.

ON SJEDI UZ NJU, GLEDA VJEĐE NJENE
I ČEKA DA SE OTVORE I GLEDA
ČELO RAVNO I NA USTA BLIJEDA
NA KOJA SPUŠTA USNE UŽARENE.

A ONDA PROĐE NJEŽNOM RUKOM PREKO
VRŠKA SISA, PREKO ŽARNOG PUPKA,
I S VENERINE ŠUME LIŠĆE ČUPKA.

OH BARŠUNASTO LIŠĆE, NJEŽNO, MEKO!
I PRI TOJ GESTI TEŠKO JADNIK STENJE,
A KORAC MU SE PUT NEBESA PENJE.

Momo Kapor

DON ŽUAN SE VRAĆA KUĆI

Petar Urban, pravni zastupnik multinacionalne kompanije CFL za Balkan, Istočnu Evropu, Bliski i Daleki istok, u detinjstvu nije obećavao ništa naročito. Bio je to prilično siv, neuspešan i prekomerno osetljiv dečak, nadasve željan ljubavi, koja mu nikada nije bila uzvraćena. Njegova plahovitost ispoljavala se u bolesnoj stidljivosti; patio je više no ostali mlađi ljudi i zaljubljivao se strasnije od njih u prosečne devojke, koje su u to vreme više volele da budu

sa uspešnim mladićima, što Petar Urban ni izdaleka nije bio. Njegove nesrećne ljubavi obeležile su put kojim se penjao u društvu; tražeći ljubav, očajnički je radio na sebi i svojoj karijeri, sve dok se nije popeo toliko visoko, da su mu se mnogobrojni nedostaci pretvorili u šarmantne prednosti. Ništa, naime, ne prolepšava toliko muškarce kao uspeh u poslu, a njega je, uz to, obeležavao i tamni duh pomalo tragične ličnosti, dovoljne samoj sebi.

Posle samo dvadesetak godina, svi oni sportsmeni iz Urbanovog malog grada, prestavši da se bave vaterpolom, plivanjem ili atletikom, pretvorili su se u prave pivske mešine, dok se on, žgoljav u gimnaziji, ugojio taman onoliko, koliko je potrebno da u četrdesetim bude izuzetno vitak i elegantan. Verovatno je i njegova prva, najveća i, može se slobodno reći, jedina prava ljubav, Jelena, bila sada udata za nekog od tih starih sportskih ofucanih lavova, koje je već odavno napustila i snaga i kosa. (Duha nisu ni imali, da bi ih mogao našustiti! – mislio je zlobno Petar Urban, spuštajući se iz belih oblaka na aerodrom svog rodnog grada.) Ipak, dok su leteli iznad te zelene kotline, nalik na lonac u kome se vekovima krčkaju dosadni stanovnici, kao u udobnom paklu (a, lonac nikako da provri i prekipi), razmišljao je kako predeo, koji je tako dobro poznavao, neverovatno liči na njegovu prvu ljubav: pomalo zamagljen, potuljen, ljupko opasan i vlažan, baš kao njene tamne srneće oči, što su virile ispod nastrešnice od sjajne crne kose, što je uokviravala bledo lice istaknutih jagodica. Šteta što žene tako brzo propadaju u našim bednim uslovima, razmišljao je Urban: suvišni kilogrami, jedenje zbog neuroza i prisilnih radnji, glup život, smog, večito kuburenje sa novcem, deca... Prešao je prstima preko svog glatko izbrijanog lica, uverivši se sa zadovoljstvom da su mu obrazi upali, baš kao što treba i da na njima nema ni jednog jedinog suvišnog grama. Sirota Jelena – sada je to, najverovatnije, podeblja matrona, koja laže sebe i druge bojeći svoju nekada crnu, a danas sedu kosu u tamno, tamno modru, nalik gavranovom krilu na snežnom polju! Koga to žele da prevare njegove vršnjakinje? Njihova propast ogleda se najprije na rukama i na vratu; Zbog toga u tim godinama panično žele nakit, koji bi prekrio smežuranu kožu i bore. Razmišljao je o njima sa zlobom, kao da im vraća neki stari neizmireni dug – toliko ga dugo nisu htele! Sada su računi čisti. Ipak, osećao je ono isto staro gimnazijsko uzbuđenje, kada je izlazio na provincijski korzo i znao da će njim oko sedam proći lepa Jelena: osmehnu se na tu detinjariju superiornošću svetskog čoveka. Pošto mu je profesija zahtevala da mnogo putuje po zemlji i svetu, obišao je već čitavu planetu, od Njujorka, Pariza i Sidneja, do najzabačenijih domaćih palanki.

Dogodilo se da je povremeno počeo da sreće svoje stare ljubavi, najpre, po ambasadama, konzulatima i trgovinskim predstavništvima (bile su to osamljene supruge diplomata, koje su očekivale mnogo više od svojih muževa), a takođe i po industrijskm mestima unutrašnjosti, kuda ga je vodio posao. Mnoge ga se nisu sećale; morao je čitavim nizom sitnih detalja, uspomena (a, imao je neverovatno pamćenje!), da ih podseti na sebe, pa opet, znao je da ga nisu prepoznale u onom mršavom, zarozanom dečaku bolesno gorućih očiju koje su ih nekada gutale – no, mnoge bi odglumile srdačnost, jer im je laskalo društvo i prijateljstvo iz mladosti, sa danas tako uglednom ličnošću u čiju su čast njihovi muževi priređivali svečane večere. Godine i putovanja učinili su svoje, stvorivši od Petra Urbana veštog i pažljivog, lukavog i iskusnog ljubavnika, koji je, činilo se, mogao da zavede koga je hteo: još uvek slobodan, moglo bi se reći, bogat, poznat i kartezijanski lukav.

Najpre je, potpuno slučajno, gotovo iz dosade, osvojio suprugu nekog diplomate jedne ambasade u Aziji, u koju je nekada bio zaljubljen više od godinu dana. Bila je iz otmene porodice i igrala je tenis u vreme, kada je njegov grad imao samo jedan teren, a on strasno mrzeo taj otmeni ološ u belim dresovima, što se razmetao forhendima i bekendima. Satima je visio na zidu od crvene opeke (ostatak stare turske tvrđave) prateći elastičnu igru njenih nogu; činilo mu se da nema značajnijih tačaka na kugli zemaljskoj od ljupkih jamica iznad njenih uzbudljivo oblikovanih kolena, a tajanstvena ružičasta putenost u senci kratke teniske suknjice, pretvarala je mnoge Urbanove noći u pravo onanističko ludilo. Pre no što je osvojio; dogodilo se to posle nekoliko ispijenih koktela na asuri pokraj bazena, u vlažnoj toploti egzotičnih biljnih isparenja, činilo mu se da je već bezbroj puta spavao sa njom, toliko je dugo zamišljao i gradio od uspomena to mišićavo, oblo telo. Kakvog li razočarenja! Bila je kao i ostale: ni bolja, ni gora, možda samo dosadnija sa neprestanim pričama o bizarnim putovanjima i boljim hotelima. Skratio je svoj boravak u tom azijskom gradu, samo da je se reši – njene četrdesete unosile su neku vrstu panike u tu tajnu vezu koja nije vodila ničemu.

Supruga jednog od najuglednijih hirurga iz njegovog rodnog grada, koji je sada živeo u Cirihu, varala je sa njim, gotovo na oči svog dežmekastog muža. Slala ga je na spavanje (što je ovaj, istini za volju, primao sa nekom vrstom olakšanja) i ostajala sa Urbanom u dnevnoj sobi, u prizemlju, gde su bludničili na sofi, čiji je kardinalsko crveni pliš isticao njeno bledo, raskošno telo. Kako mu je sada bio dosadan taj stari nedostižni san! Njen izafektirani skakutavi korak kojim je odlazila u kupaonicu ljuljajući bokovima, njena prezrela neumesna koketerija, priče protiv njihove zajedničke, sada njene bivše domovine, u kojoj joj je sve smetalo i sve bazdilo na primitivizam, na Balkan, a uz to, dosadni ciriški život, sterilizovan do poslednjeg detalja – blagostanje koje je vredelo samo onda, ako se upoređuje sa našom domaćom bedom, tamo u onom kotlinskom gradu. Gdje se bolje jede? U Svisetu ili Pan-Amerikenu? Biftek, evo ovoliko debeo, na časnu reč, u prvoj klasi i šampanjca koliko hoćeš! Ne moraš ni da plaćaš slušalice za film i muziku... Gospode! Urbanu se povraćalo od tog cvrkutavog, motoričnog govora ispunjenog zveketom različitih moneta.

Da li je, zaista, bio Don Žuan, kao što se pričalo? Nikada, ni u snu, nije pristajao na tu pojednostavljenu, laskavu titulu pukog osvajača. Vodeći ljubav sa ženama, on je na izvestan način produžavao razgovor sa svojim životom; bila je to, čini se, produžena konverzacija pokretima, znojem, kožama, suzama i spermom... A, iznad svega, bila je to osveta, čega je postao svestan jednog leta u Dubrovniku, kada je zaveo nekadašnju lepoticu iz svog rodnog grada u hotelskoj sobi, u kojoj je stanovala sa porodicom. Soba je gledala na bazen i dok ju je držao za bokove, obgrlivši je s leđa, mogli su lepo da vide njenog muža kako se bavi decom: vraćao im je zalutale lopte kada prelete ivicu bazena. Pretvorio se u tim časovima u srednjevekovnog osvetnika, koji je jahao na ružičastoj kobili, probadajući kopljem sva nekadašnja poniženja i neuspehe.

– Bože, pa ti si pravi manijak!

– stenjala je žena ispod njega. – Kada si bio mladić, mora da su iznosili žene iz tvoje sobe!

Kučka! – mislio je. Kada sam bio mladić, nisam imao ni sobe, ni žena...

Sve vreme, posmatrao je, pomalo uraslu burmu na njenom prstu, dok su joj šake čvrsto stezale ogradu balkona, zaklonjenog žaluzinama.

Odlazeći povremeno i u svoj rodni grad (uglavnom na sahrane retkih rođaka), on, koji ga je napustio poražen i nevoljen, sada je bio priman u najzatvorenija palanačka društva, u kojima je pasionirano lovio bivše devojčice, u koje je nekada bio zaljubljen. Posle izvesnog vremena, imao je već prilično bogatu zbirku svojih starih, neuzvraćenih, sada, najzad, ostvarenih ljubavi, a svako novo osvajanje u tom dugom lovu na nežnu zrelu divljač, činilo ga je sve praznijim i očajnijim, jer ga je zauvek oslobađalo zabluda i želja. Ima li, uopšte, tragičnijeg čoveka od onog, koji je najzad, dobio sve što je nekada želeo?

Šta je zamerao tim ženama? Provincijsku sentimentalnost; volele su da citiraju i recituju Jesenjina, Lorku i nepodnošljivo otužnog Tagoru, lepile su se za njega, računale sa tom tajnom vezom, kao sa mogućim ulogom za jedan uzbudljiviji život, koji će ih osloboditi životarenja sa dosadnim muževima, što su već odavno digli ruke od njih. Druge su bile neudate ili razvedene – zašto da ne? – predstavljao je za njih jednu od poslednjih prilika, hepiend na kraju promašenog monotonog života, dosadnog filma iz koga će se najzad, izbaviti... Smetao mu je kod njih nedostatak otmenosti, na koju se vremenom navikao, razmažen onim što se naziva »svetskim životom«, odsustvo mašte, akcenat od koga se odvikao i čije je tragove mrzeo u svom neutralnom, književnom jeziku, a najviše od svega to, što su negujući svim preostalim snagama svoje nekadašnje prednosti i ističući ih svakom prilikom, činile isuviše očiglednom misteriju zbog koje ih je nekada obožavao. Ako su, na primer, kao devojke imale bujnu kosu, nisu ni danas propuštale priliku da je s vremena na vreme zabacuju poput grive; ako su imale jamice na obrazima, uspijale su, čineći ih smešnim; one sa dugim nogama, prebacivale bi ih svakog minuta jednu preko druge, a one sa lepo oblikovanim nozdrvama, pretvarale su se, umesto u ždrebice, u zečice uzdrhtalih njuški... Nesreća u sreći – Petar Urban je godinama sahranjivao jednu po jednu nekadašnju iluziju, približavajući se svojoj prvoj i najvećoj ljubavi – lepoj Jeleni sa strahom i očajanjem. Ako se i ona, poput svojih drugih vršnjakinja, pretvorila u sredovečnog monstruma, mislio je, i ako je najzad, osvoji, pa se razočara u svoj plen, postaće uzaludne sve one duge godine neizrecive čežnje dok ju je zamišljao i pravio od najludih i najlepših delova svoje imaginacije – šta će se, uopšte, dogoditi sa njegovim uspehom, postignutim samo zbog nje? Neće li mu čitav život postati uzaludan? Jednim delom svoje svesti, Urban je priželjkivao drugačiju pobedu: hteo je da vidi Jelenu upropaštenu životom – on, koji je sa četrdeset izgledao mnogo bolje, nego sa dvadeset; Dorijan Grej, večito mladi osvajač, kome su samo starila osećanja sakrivena na tavanu. Odgađao je taj susret godinama, sakupljajući tu i tamo rastrzane podatke o Jeleni – informacije, koje i pored pesimističkih prognoza nisu uspevale da u njemu pomute staru bolesnu želju. Ako je, ipak, osvoji, plašio se da će, posle tog konačnog uspeha ostati bez ičega, savršeno prazan, prazan, prazan, sasušeni leš na vrhu željama prekrivenog Kilimandžara. Ta devojčica ga nikada nije volela i pretrpeo je zbog nje mnogo muka i poniženja. Čini se da je sve što je stvorio u životu, bilo samo zbog toga da ga primeti, zavoli i možda, pristane da malo bude sa njim. Bila je saučesnik mnogih njegovih noći na ivici samoubistva; zbog nje je pobeđivao daleko moćnije protivnike, tražio đavola i nalazio ga – oči u oči – rizikovao, jer nije imao šta da izgubi: zbog nje je vodio svoj tajni, privatni rat protiv svih, a da ga ona sve to vreme nije uopšte primećivala, živeći neki svoj krajnje prosečan život u njihovom starom gradu, nedodirljiva za bilo kakav atribut uspeha, potpuno ravnodušna, dalja nego ikada... On, koji je čvrsto držao dizgine svoga života, i mogao da čini

šta je hteo, bio je manji od makovog zrna, čim bi joj se približio na dohvat lokalnog telefona – okretao je Jelenin dobro poznati broj (matematički poredak ljubavne šifre, koju je sricao poput stihova) i osluškivao taj malčice promukli, senzualni glas kako ponavlja haaalooooo? haaaalooooo? – a zatim ostajao nem, držeći postiđen slušalicu na uhu, sve dok ona ne bi prekinula vezu. Klik. Po hiljaditi put shvatao je da se nalazi u njenoj vlasti i zaklinjao se da će, ipak, na kraju izaći iz tog duela kao pobednik. Ako već neko treba da bude uništen, neka to bude ona, ostarela malograđanka, koja je nekom čudnom igrom sudbine došla do tajanstvene vlasti nad njim.

Ipak, plašio se da je vidi i začudo, nikada je nije ni video posle one davne maturske večeri, koja je tako bolno za sva vremena utisnula u njegov život i karakter, pečat poniženja. I mada se čitava stvar dogodila pre više od dvadeset godina, Petar Urban je šetajući pokraj reke udisao onaj isti opojni miris poznog proleća, kao da se ništa u međuvremenu nije desilo od te proklete mature; susretao je čak i raspojasane grupe maturanata, kako pijano urliču »Gaudeamus igitur«, trčeći zmijasto oko bandera i drveća; znao je, možda noćas, a možda sutra uveče, u hotelu »Evropa« biće veliki bal i nekome će se, možda, dogoditi ono isto što se dogodilo njemu – taj rani poraz izbacit će poput katapulta nekog novog malog Urbana u svet, a pogon za njegove motore sa unutrašnjim sagorevanjem, biće mržnja i želja za osvetom.

Urban prvi put pomisli da ne bi trebalo toliko da pije i puši. Nekoliko švajcarskih specijalista već je pomno osluškivalo njegovo namučeno četrdesetogodišnje srce, a on se još uvek osećao mladim i bivao iskreno zapanjen kada bi se zadihao od trčanja uz stepenice – začuđen što ne može da preskoči neku ogradu ili što više nije u stanju da dočeka jutro u kafani, a da se to ne odrazi na njegova dva sledeća dana pospanošću, mamurlukom i lakim tremensom.

Popio je dupli pelinkovac u bašti hotela »Evropa« – potpuni stranac za svoje bivše sugrađane, koji su čitali novine i ogovarali bližnje. Zatim je ustao i prošetao po hotelskom vrtu, pretenciozno naseljenom patuljastim lampama sa abažurima u obliku pečuraka, a onda je, po ko zna koji put prišao žalosnoj vrbi, čije su se polegle grane mrsile sa visokom, nepokošenom travom: eto tu je započela čitava istorija njegovog potucanja, one noći kada je pijan od vermuta i ruma, načas izgubio Jelenu i pošao da je traži po vrtu, a tada ugledao njene noge kako mlataraju po vazduhu sa belim čarapama svučenim do pola listova, u ritmu od kojeg mu se sledio mozak: zanemeo, paralisan, ponižen i očajniji nego ijedan ljubavnik u predugoj svetskoj istoriji ljubavnih poniženja, stajao je sasvim blizu zaklonjen tankim granama žalosne vrbe, koje su padale kao zavesa na ulazu u berbernicu i posmatrao je kako vodi ljubav sa jednim veslačem, koga je poznavao iz viđenja; čuo je njeno dahtanje i video deo mokrog obraza, ovlažene trepavice, prste na njegovim ramenima (prvi put namanikirane bledim lakom), odbačene ružičaste gaćice, sve – činilo mu se da je stopalima prikovan za meku zemlju hotelskog parka: razgrnuo je zavesu od grana i potrčao kao bez duše, kunući se da je to neko drugi, da je sve to samo priviđenje zbog izmešanih pića, zaboravi, zaboravi, zaboravi, a znao je dobro da neće moći i sam ne zna kako, našao se u koritu ograđene reke, gde je zario vrelo lice u vlažni šljunak, ljigav i klizav od mahovine i ostao tako do jutra: izgužvana, mokra gomila jecajuće nesreće...

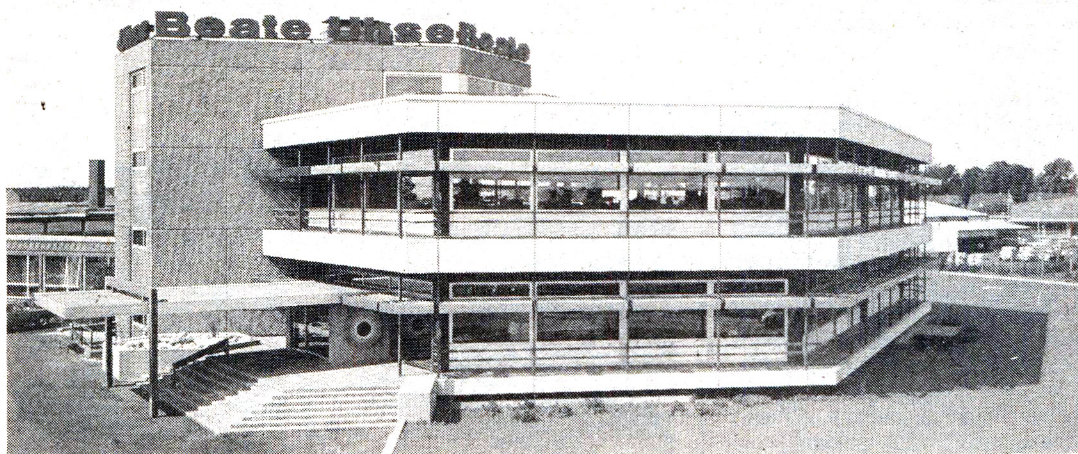
Urban se vrati za sto koji je maločas napustio i naruči ponovo dupli pelinkovac. Malograđani su se dizali sa svojih stalnih stolova i odlazili kući na ručak, važnim, zadovoljnim koracima. Vrlo važno! Čitava planeta se parila, varala, ponovo zaljubljivala, zaboravljala, mrzela, postajala ravnodušna, a opet, kao da je ispod one vrbe ostala zauvek ulegnuta trava, ko zna, možda će tako da mu izgleda grob, pomisli Urban i odluči da ruča. Njegova slatka superiorna gorčina slagala se sa pelinom iz pića: za sve ove godine, koliko bi se boca pelinkovca moglo iscediti iz moje utrobe? Ručao je i popio dve boce »Tokaja«. Zatim je naručio šampanjac, što je zbunilo lokalne kelnere, koji su se uzmuvali tražeći srebrnu kiblu sa ledom. Klatio se u baštenskoj stolici i razmišljao da li da čitavu stvar preseče sa nekim didžestivom? Odluči se za konjak, a onda je svu svetsku bol sprao sa dva mala hladna »tuborga«. Ovaj grad deluje loše na mene, pomisli, ne bih smeo više nikada da se vratim ovamo...

Najzad, zašto da ne? Ima li prava čovek koji je patio koliko on, da možda, još jedanput pre odlaska vidi mesto svoje dečačke patnje? Ohrabren pićem, krenuo je obalom uz reku brojeći mostove. Kao nekada, kada je bio dečak, vukao je prstom po niskoj kamenoj ogradi, osećajući njenu uzbudljivu rapavost. Ni sam ne zna kako (izgleda da ga je piće uhvatilo više nego što je mislio), našao se pred žutom kućom sa secesionističkim ukrasima i dva bremenita balkona: podigao je pogled prema opaloj fasadi, ali mu se od tog pokreta malčice zavrtelo, pa je zakoračio u polutamni hodnik – miris zaprške, pomešan sa vonjem provincije, i odmah s leve strane, iznad crnih kesa sa đubretom, pronašao posivele tragove ugrebanih reči: volim, volim, volim, volim, volim, volim, volim te volim jelena P.U. 1961. Rano poslepodne. Sada sigurno svi spavaju – pomisli – zašto da ne? Imam na to pravo: videću ponovo ona vrata sa mesinganim zvonom i špijunkom, tablicu sa njenim prezimenom, penjao se, penjao pridržavajući se za usjajenu drvenu balustradu, osećajući kako ga obliva znoj i lepi mu košulju za leđa i grudi; uspeo se gotovo četveronoške, posrćući i pipajući, opsednut praštanjem: pozvoniće i videti je propalu, nikakvu, ugojenu i prosedu u zarozanoj kućnoj haljini, ali ipak su oni vršnjaci, generacija, koga imaju bližeg i ko ih još pamti zaljubljene i mlade u parku punom majskih svitaca i pozvonio je i naslonjen na dovratak primetio da mu se razbilo staklo »rolexa«, nije važno, više ništa nije važno, osećao se herojski pomirljivo dok je osluškivao zvuk zvona i šum koraka koji su se približavali: vrata su se širom otvorila i u njima je stajala Jelena, odevena u belu matursku haljinu sa usnama punim špenadli (mora da je nešto popravljala u poslednji čas za večernji bal u hotelu): Gospode, Gospode! Video je njene blistave srneće oči ispod nastrešice od tamne kose, njen vitki stas, njenu kožu – zategnuto mleko sa ukusom marcipana – izvadila je špenadle iz ustiju i kroz poluotvorene, pomalo u čudu napućene usne Urban ugleda i njene zube, detinjasto deformisane sisanjem palca kada je bila mala... Najzad, Dorijan Grej, večito mlad i neranjiv, zakoračio je u zabravljenu sobu na tavanu Oskara Vajlda i suočen sa Jeleninim nepromenjenim izgledom, počeo da stari i da se osipa iz sekunda u sekund, pobeđen godinama i sujetom, satrven i doteran do zida i dok je, gušeći se, padao na izlizani otirač, znao je da je najzad, konačno i neopozivo izgubio svoju dugu bitku. Tako nije ni mogao da čuje poslednju rečenicu koju je mogao čuti:

– Mama, nekom čoveku je pozlilo pred našim vratima...●

PORNOGRAFSKO GNIJEZDO U FLENSBURGU

Najveća evropska kuća koja se bavi proizvodnjom i prodajom različitih erotskih i pornografskih pikanterija bez sumnje je »The Beate Uhse Company« u njemačkom gradu Flensburgu. Naši novinari su je posjetili u nekoliko navrata i zabilježili zanimljiv razgovor s Beate Uhse Rotermund, koja je osnivačica i vlasnica kompanije

Suvremeno zdanje upravne zgrade kompanije »Beate Uhse« u Flensburgu

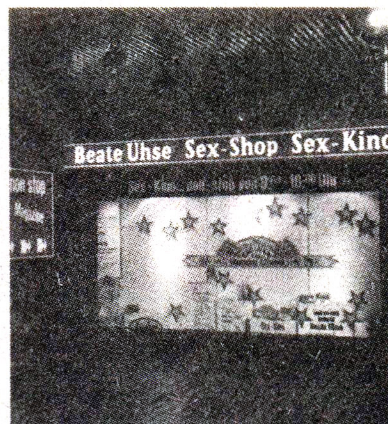
Gotovo da i nema mlada, sredovječna, pa i starijeg čovjeka koji s nekog od bjelosvjetskih putovanja nije donio ponešto od one, kako se kaže, zabranjene seksualno-pornografske literature. Posve sigurno po primjerak, dva ili više imaju mnogi Jugoslaveni, a nije nikakva tajna da te tiražne slikovnice kupuju i pripadnice ljepšeg spola. No, jugo-trka za seksom i pornografijom ne završava samo na raznim knjigama i brošurama. Unose se u našu zemlju bome i seksualno-pornografski filmovi te video-kazete na kojima se može vidjeti svega vraga iz te ljubavne igre muškarca i žene. Jer, ti seks-režiseri imaju bujnu maštu i nezasitnom tržištu nude na tisuće kilometara najraznovrsnijih filmova. A oni se vrte u domovima mnogih naših građana kao, eto, još jedno pomodarstvo što smo ga, istina ilegalno, uvezli sa Zapada. Gledaju ih i službenici i radnici, i domaćice i učiteljice, i vesele se kao djeca. Po onoj staroj, sve je slađe kad se uzima kradom.

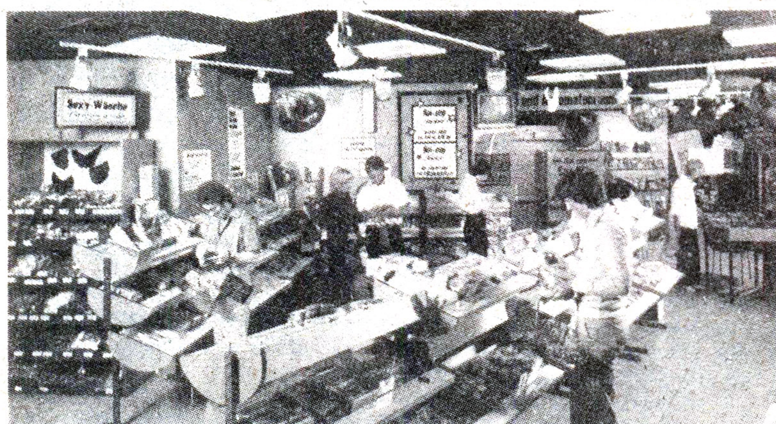
Otkako se sedamdesetih godina zahuktala seksualna revolucija, ljudi kao da su zaboravili da su i naši preci činili te stvari, i oni u pećini i oni prije njih, i uvijek slično – sprijeda, straga... I priča se danas u tim našim domovima o orgazmu, impotenciji, grupnom seksu. Postali smo učeniji. Bome, neki već nabavljaju i razna mazala, produžetke, dodatke, pomagala i ženska i muška, i lutke koje valja najprije napuhati, i umjetne muške stvari, rublje koje stimulira, kreme koje nadražuju, pospješuju, usporavaju... A vjerojatno mnogi nisu ni pogledali ono što stoji u zaštitnom znaku svih tih ludila koje je donijela seksualna revolucija s pornografijom. A ako i jesu, tajnu tog imena i prezimena zacijelo odgonetnuli nisu.

Beate Uhse stoji ispisano na svim tim proizvodima kojima ljudi sve češće ispunjavaju svoje slobodno vrijeme. To je ime i prezime žene koja najdoslovnije rečeno, drma svjetskom trgovinom seksualno-pornografskim proizvodima, a na programu ima lepezu od 1600 najrazličitijih domišljatosti.

Beathe Uhse Rotermund savila je svoje gnijezdo u Flensburgu, lijepu i dinamičnu gradu na sjeveru

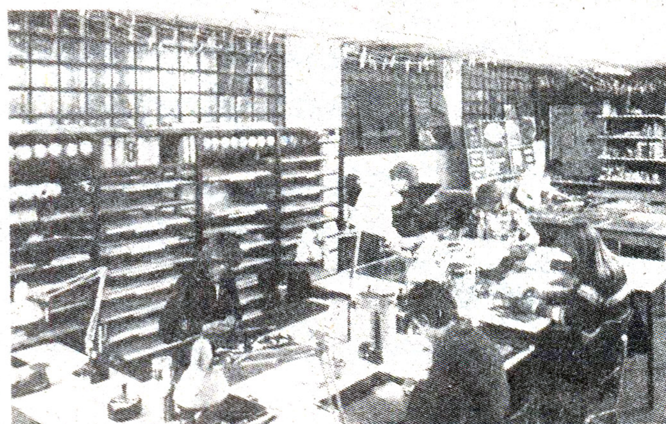

Prodavaonice s najrazličitijom erotskom i pornografskom robom sa znakom »Beate Uhse« širom Evrope

SR Njemačke, tik do granice s Danskom. Bolju lokaciju za posao, kojim se ta vitalna šezdeset petogodišnja žena izuzetne energije s velikim uspjehom bavi, nije mogla izabrati. »The Beate Uhse Company« bez sumnje je najpoznatija firma u gradu. Suvremeno arhitektonsko zdanje u kojem je smještena uprava dominira cijelom okolicom. Kad je prije petnaestak godina otvoren cijeli kompleks nove kompanije, gradonačelnik Flensburga Heinz Adler je rekao: »Ovdje će čovjek raditi s veseljem i ljubavlju za ljubav i veselje. Posve sam siguran da će ova kompanija donijeti gradu i ugled i velike materijalne koristi. »Danas se s pravom može reći da je gradonačelnik Adler imao pravo, jer se zahvaljujući »The Beathe Uhse Company« ime njegova grada pročulo po cijelom svijetu a uz to donijelo i znatne financijske rezultate.

Tim koji radi u »The Beate Uhse Company« broji danas nešto više od 450 ljudi, suradnika najrazličitijih profila – liječnika, farmaceuta, kemičara, dizajnera, kreatora, konstruktora... Kompanija, kroz čija vrata ode na dan ,i po 35.000 pisama na sve strane svijeta, kao i po nekoliko tisuća pošiljki u kojima se nalaze kreme, seksi-rublje i drugi proizvodi, ima danas više od 4,500.000 kupaca i potrošača. Promet doseže godišnje znatno više od sto milijuna maraka sedam milijardi novih dinara).

Za nekoliko susreta s Beathe Uhse Rotermund uvjerili smo se kako su debelo u poslu i njeni sinovi Ulli, Klaus i Dirk, koji joj mnogo pomažu i samostalno vode mnoge poslove. Već na ulazu se zapaža velika poslovnost. Uredna, kompjuterska evidencija za svakog posjetioca, obavezni osmijeh domaćice i obavezno čekanje strogog termina. To znači, ako je razgovor zakazan za 10, onda je to najranije u 9.59. Otkud tako velika poslovnost? Čime je postignut tako velik poslovni uspjeh? Kada su na tržište krenuli prvi proizvodi sa znakom Beathe Uhse? Kako se i zašto počela baviti tim poslom? Tko je zapravo ta žena, koju mnogi nazivaju kraljicom pornografije?

U prvom kontaktu dugo nam je objašnjavala kako je bila u Jugoslaviji na odmoru, u Dubrovniku i još nekim mjestima. Bilo je to za nju, kako kaže, nezaboravno. Ali, iznenađenje da ćemo o njoj pisati u nekim našim novinama nije mogla prikriti. Zanimalo ju je da li uistinu kod nas postoje i listovi koji posvećuju pažnju stvarima kojima se ona bavi. Vidjeli smo da je bilo i nevjerice kad smo joj spomenuli nekoliko magazina i revije.. Uvjerili smo je kad smo joj i podastrli nekoliko primjeraka. Potom smo saslušali i njenu biografsku priču.

Rođena je 24. listopada 1919. godine kao najmlađa od troje djece imućnih roditelja Otta i Margarete

Kösthlin u malom mjestu Wargenau kod Cranza. Majka joj je bila liječnica, pa je, kako nam je pričala, od malih nogu učila kako valja ljudima pomagati. Završila je srednju školu i na 18. rođendan stekla letaćku dozvolu, jer je avion bio njena prva ljubav.

– Poslije rata živjela sam na selu – pričala nam je Beate Uhse Rotermund – u neimaštini, kao i drugi. Bio je tu i neki liječnik kojem su žene dolazile da se potuže kako imaju teškoća, jer se ne mogu zaštititi od trudnoće. Dolazile su mu i s mnogim drugim pitanjima. Budući da sam ga dobro poznavala, i sama sam često slušala razna pitanja žena, na koja je bilo teško odgovoriti. I čini mi se da mi se tada prvi put upalila lampica. U meni je nešto reklo: tim ženama i njihovim muževima valja pomoći. Još dok sam bila djevojka, svi su mi govorili da sam izuzetan talent za organizaciju i da imam sposobnosti dobrog trgovca. Onda mi se učinilo da bi taj moj talent valjalo iskoristiti. I krenula sam.

– Niste imali nikakvo stručno znanje s tog područja, dali ste se u savjetodavce. Kako je to moguće?

– Ne, savjete nisam davala. Davao ih je liječnik. Ja sam samo radila na osmišljavanju raznih anketa i upitnika, koje smo potom slali na razne adrese. Mogu vam reći da ih nije bilo teško sročiti. Većina žena uglavnom je postavljala ista ili slična pitanja. Kako da se zaštite od trudnoće, kako da dožive orgazam i slično. Kad smo prvi put poslali te moje upitnike na mnoge adrese, stigao je vrlo velik broj odgovora. Žene, a i muškarci, pokazali su za to veliko zanimanje. Nekako u to vrijeme našla sam i svog drugog muža Ernsta Waltera Rotermunda. Otišla sam s njim u njegov rodni Flensburg, koji mi se učinio idealnom bazom za sve moje planove.

– Možete li nam reći kada se prvi put spominje vaše ime na nekom proizvodu?

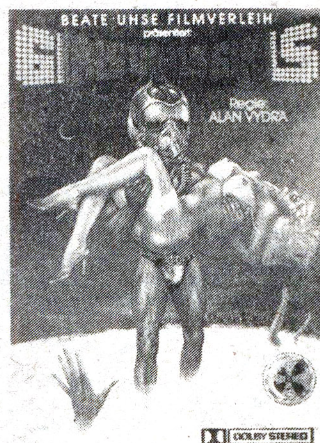
– Negdje 1951. godine ustanovljena je »Trgovačka kuća Beate Uhse« . Sjećam se, imala sam tada samo četiri suradnika. Radili smo u maloj prostoriji na četvrtom katu stare zgrade u Nikolaistrasse 10. U početku posao nije išao naročito, sve dok se nije pojavila brošura. Je li s vašim brakom sve u redu?« Bio je to moj prvi poslovni pothvat. I dalje smo davali najrazličitije savjete o seksualnom životu udvoje. Obraćali su nam se ljudi najrazličitijih profila i sa širokom lepezom pitanja. Tako smo i mi sami proširivali lepezu svoje ponude.

– Koliko ste tada zarađivali?

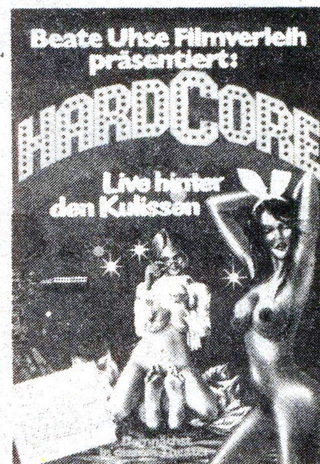
– Čini mi se da sam 1953. godine imala četrnaest suradnika, prodavaonicu, jednu novu upravnu prostoriju, a promet je bio oko 370.000 maraka. Susretali smo se s nizom teškoća, jer je u to vrijeme, naravno, seks bio tabu u mnogim domovima. Ljudi su obavljali svoje ljubavne igre u postelji, zaključani, i nisu o tome željeli razgovarati. U to vrijeme su me i mnogo napadali. Napadali su me najviše zbog raznih pomagala. Ti napadi bili su toliko žestoki da sam se nekoliko puta morala pojavljivati i pred sudom. Ali i na sudu sam ustrajno branila svoje ideje. I mislim da sam u tome uspjela. I suci su shvatili da je moja prvenstvena želja da pomažem ljudima, kako bi bili sretniji u braku, u ljubavi, da se ne boje seksa i svega onoga što on donosi. Mogu vam reći da sam dobivala na tisuće pisama, u kojima su mi ljudi zahvaljivali baš zato što sam im pomogla. Mislim da sam spasila nebrojene brakove. Bilo je mnogo i onih koji su me hrabrili dok su me drugi optuživali.

– Vi njima sreću i zadovoljstvo, a oni vama novac?

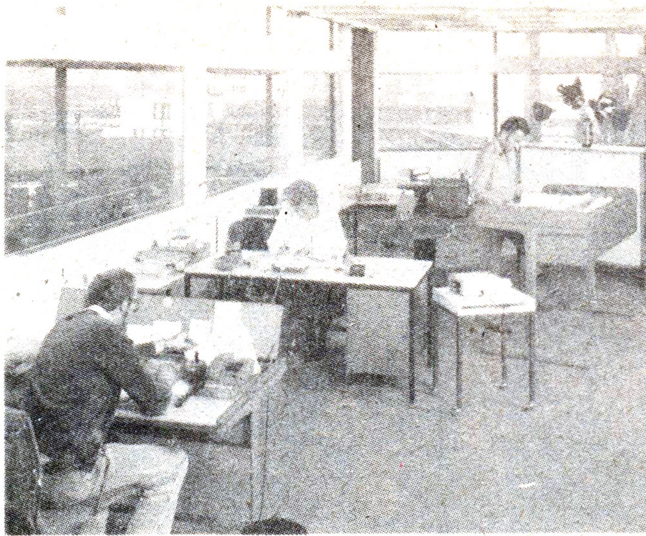

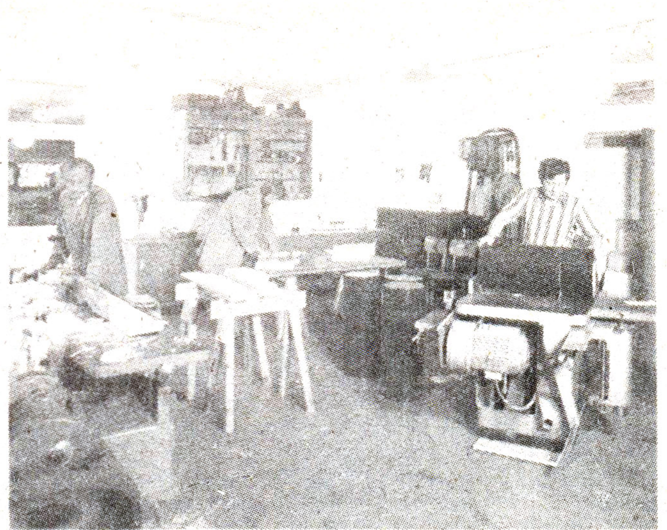
Vrlo bogata i sve traženija filmska i kazetna produkcija

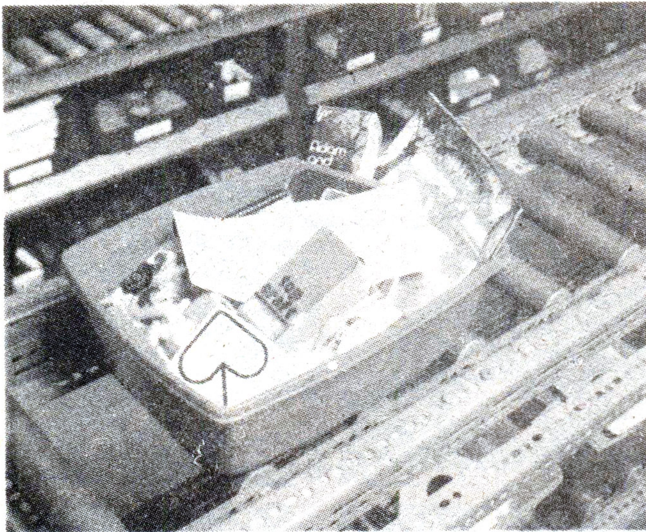
– Pa, otprilike, tako. Vi morate shvatiti da je posao samo posao. Ne vidim zašto se i zadovoljstvo ne bi prodavalo, odnosno s druge strane kupovalo. Čini mi se da je bolje dati nešto novca pa biti zadovoljan nego nezadovoljan držati taj novac u džepu... Vidite, posao je dobro išao, pa sam preuzela laboratorij za farmaceutske i biološko-kozmetičke specijalne preparate »honema«.

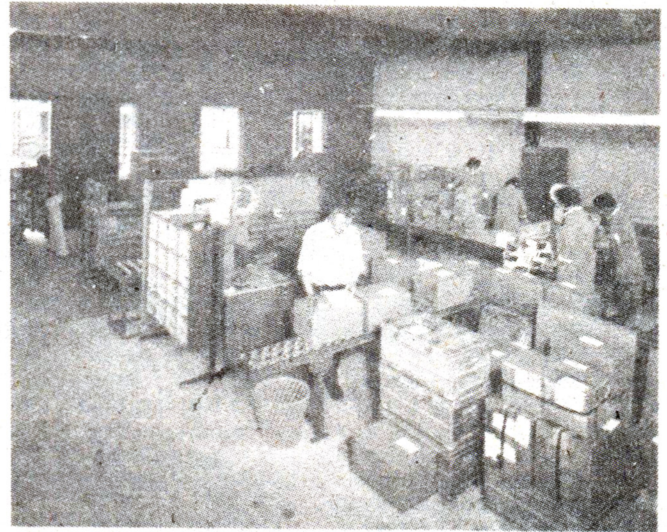
– A parola vam je uvijek bila: više snage i energije, više vitalnosti, životne radosti?

– Baš ste zajedljivi. Uostalom, zašto ne probate neke od naših proizvoda? Imate tu kreme, tablete,

Narudžbe se izvršavaju vrlo brzo i spretno uz pomoć pokretne trake

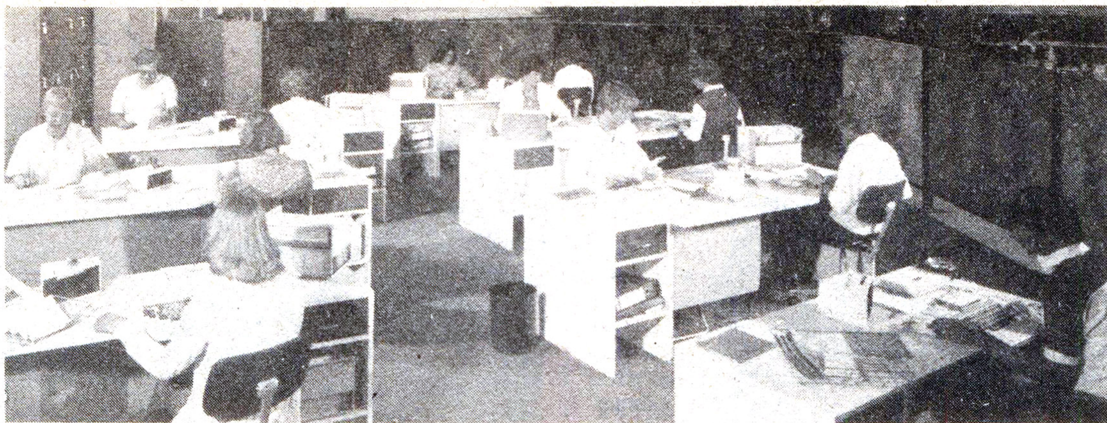
paste, pa možete sve dobro isprobati i sami procijeniti prodajem li neke laže ili pak istinsko zadovoljstvo. Ja vam tvrdim da ćete biti veseliji u ljubavi ako se koristite nekima od naših proizvoda. Osim toga, ako imate teškoća one muške vrste, mi vas možemo vrlo brzo izliječiti, jer imamo tu i preparate s kojima možete biti mnogo veći ljubavnik nego što jeste.

– A vi ste to isprobali?

– Sve se kod nas uvijek isproba. Mi nikada nismo prodali nešto što prije toga nije bilo dobro isprobano. Uostalom, svaki od naših potrošača ima pravo i na reklamaciju. Ako nečim nisu zadovoljni, oni nam obično pišu i mi im izlazimo u susret.

– Koliko je takvih reklamacija? Možete li nam reći na što se ljudi najviše tuže?

– Pa mogu vam reći da se zapravo i ne radi o

Svi novi kupci obavezno dobivaju i svoju kompjutersku karticu, koja ih prati duže nego što imaju interesa za kupovinu

nekom velikom broju reklamacija. To i nisu neke reklamacije, već naprosto kupci koriste naš veoma susretljiv način poslovanja. Neki, naprosto, proizvod koji smo im poslali po njihovoj želji, vrate nakon nekoliko dana. Valjda su isprobali, nauživali de besplatno, pa nam onda vratili. Inače, imamo kartoteku kupaca i šaljemo im samoinicijativno ponešto od novih proizvoda. Svaki kupac koji od nas nešto kupi ulazi u kompjutersku listu i naš je red da ga stalno obavještavamo o našim novim planovima i proizvodima.

– Kad govorite o tome da vam nakon nekoliko dana vraćaju neke vaše proizvode, valjda se ne događa, pošto su spavali s lutkom za napuhavanje, da i nju vrate?

– Pa i to se događa. Ali, uglavnom ljudi napišu zašto to vraćaju, pa mi nakon toga otklonimo eventualne kvarove.

– Maločas ste spomenuli »Honemu«. Koje još firme držite pod svojim patronatom?

– Prije svega, to je »Atelier Cottelli«, koji radi na prekrasnim kolekcijama muškog i ženskog erotskog rublja. Tu su još izdavačka organizacija »Carl Stephenson«, koja erotiku nudi u slici i tekstu, na filmu i video-kazetama. Godišnje iz te organizacije izlazi pedesetak različitih proizvoda. Firma »Secura« za nas radi lepezu najrazličitijih prezervativa.

U susjednoj prostoriji zorno saznajemo kako kompjuterska tehnika radi u praksi. Na kartici kupca može se pročitati kada se sve s njim komuniciralo, što je dotad kupio, koliko je platio, koji su mu interesi, pa i što predlaže. Osobita pažnja poklanja se pismima, i to jednako onim s narudžbom, kao i onima bez narudžbe. Pošta se otvara dva puta na dan i vrlo pažljivo razvrstava. Mogu sa sigurnošću reći da nijedno pismo, nijedno vrijedno pitanje ne ostaje bez odgovora. Tu su i kompjuteri što odgovaraju na mnoga pitanja koja se često postavljaju. A kad kompjuteri ne mogu nekome odgovoriti, na pitanja odgovaraju stručnjaci, okupljeni oko trgovačke kraljice seksa.

– Što ljudi najčešće naručuju?

– Mogu reći da se razna pomagala u ljubavnoj igri prodaju sve bolje. Ni farmaceutsko-kozmetički preparati ne idu loše, a ne mogu se potužiti ni na prodaju erotskih knjiga.

– Pomalo klasično pitanje o tajni vašeg uspjeha.

– Vjerujem da je odgovor posebno u besprijekornoj organizaciji i radnoj disciplini prije svega. A dobra organizacija po meni je situacija kad se sve odvija unaprijed zacrtanim i ustanovljenim redom, kad u toj organizaciji rade ljudi koji su maksimalno zadovojni, kad se ne zakašnjava na posao, kad recimo i vi u Jugoslaviji dobivate naš odgovor na pismo za

Beate Uhse snimljena prije nekoliko godina u svom uredu

Beate sa sinovima Ullijem, Klausom i Dirkom, koji joj mnogo pomažu u poslu

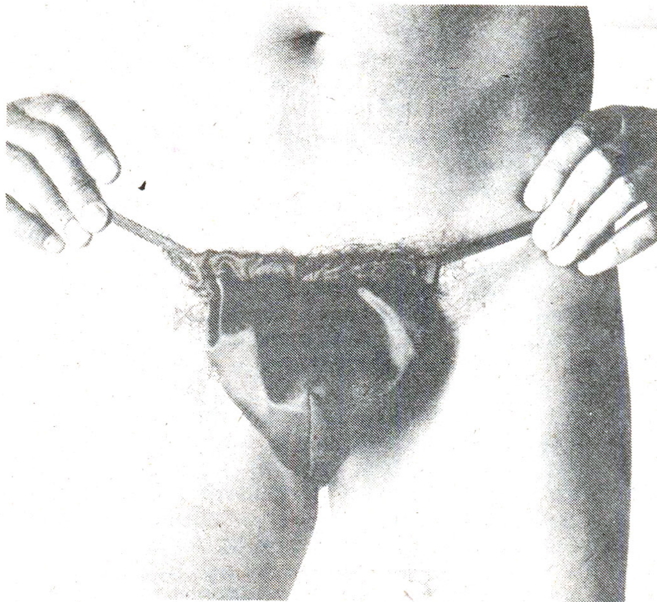
samo tri-četiri dana. Inače, moja je poslovna krilatica, ako tako smijem reći, da sutra sve mora biti još bolje ako čovjek danas učini nešto dobro.

– Je li vas netko već upitao kako to da se baš vi, kao žena, bavite ovim poslom?

– Neću pogriješiti ako kažem da su žene sklonije maštanju, da su senzibilnije i da bolje osjećaju probleme ljubavnog života, i u braku i izvan njega, od muškaraca. Svijet žene nije tako grub kao svijet muškarca. Čini mi se da je žena mnogo nesretnija ako je nezadovoljna u ljubavi i seksu nego što je to muškarac. Zato mislim da je dobro što radim taj posao, jer ga radim bolje nego što bi bilo koji muškarac.

– Postoji li neko istraživanje koje govori o tome tko kupuje sve te banane, krastavce, umjetne penise? Što je s lezbijkama?

– Naša istraživanja su pokazala da tu nema nekog pravila. Jednostavno, kupuju svi, da, baš svi.

U programu erotskog nisu zapostavljeni ni muškarci

Možda lezbijke i najmanje. Znate, ljudi pogrešno misle, jer ne poznaju problem, da lezbijke uglavnom upotrebljavaju zamjenu za muškarčevo spolovilo. Nije tako. Negdje sam pročitala kako jedna lezbijka kaže: »Da želim penis, uzela bih ga od pravog muškarca.« Slažem se s njom.

– Gospođo Rotermund, da li je uvijek baš sve humano što radite? Na primjer, ono s napuhanom lutkom?

– Mislim da nije nehumano. Ponavljam, ja pomažem ljudima. Budimo praktični i, ako to možemo, iskreni. Mnogi muškarci i žene maštaju o ljubavi sa živim idolima – glumcima, pjevačima, sportašima... Koji, recimo, muškarac ne bi legao u krevet s Brigite Bardot? I zar ima nečega lošeg ako on u lutki upravo nju vidi, ako mašta?

– Vi uvijek govorite o pomoći ljudima. Zar doista vjerujete u tu pomoć?

– Sigurno. Vidite, mnogi podaci govore da u velikom broju zemalja više od pedeset posto brakova donosi seksualne teškoće, a svi se ne razvode. Znači, pomoć koju im pružam dobro dođe. A pomažemo i frigidnim ženama, impotentnim muškarcima, homoseksualcima...

– Zanimljivo da za vrijeme ovog našeg razgovora nijednom niste upotrijebili riječ pornografija. Kako to?

Detalj iz ateljea za kreiranje erotskog rublja

– Zašto da govorim o nečemu čime se ne bavim. Ja se doista ne bavim pornografijom. Jer, po meni je u svakom činu ljubavi dopušteno sve što može pomoći što boljem ljubavnom i seksualnom zadovoljstvu. Moje je mišljenje da ništa od onog što dvoje zaljubljenih čini u svojoj intimnoj postelji ne može biti nenormalno. Naravno, ako nije riječ o takvom ponašanju koje bi ostavilo neke fizičke, psihičke i druge posljedice. A kad je posrijedi ljubav između dvoje koji se vole, nemamo pravo to nazivati pornografijom i još se k tome užasavati te riječi.

– Očito, vi ste žena suvremenih nazora. Da to niste, ne biste ni mogli obavljati ovako složen i zapravo delikatan posao. Pa kakva su vaša razmišljanja o braku?

– Meni se čini da u braku treba biti samo dotle dok traje ljubav. A kad ljubav nestane, ne treba ulaziti ni u kakve kompromise. Sve to opet u ime ljubavi. Uvjeravam vas, a o tome govore iskustva gotovo sto posto žena s kojima sam razgovarala, kompromisi mogu donijeti samo razočaranja, pa i mnogo žešće posljedice od toga.

– To su razmišljanja o braku. A kakva su vaša razmišljanja o seksu? Postoje li za vas granice?

– Glasam za apsolutnu slobodu. Vidite, ljudi se debljaju, jelo im je nadomjestak za seks. A jedu sve. I birana jela i ona manje birana. Neki naprosto žderu. Pa zašto da ne bude obratno. Da seks bude nadomjestak za jelo i da se u njemu uzme sve, da se bira, baš kao što odabirete najbolje jelo s jelovnika. Mnoge su žene prošle kroz cijeli život a da nisu spoznale i doživjele istinsku i pravu ljubav. To je za mene nehumano i zato još jednom naglašavam da ja obavljam i te kako human posao. ●

MILIVOJ PAŠIČEK

Snimio: Zlatko Ramničer

Naš je suradnik popričao s Fahretom Jahić o muškarcima, braku, ljubavi, o tome postoji li cijena za koju bi se pojavila naga na filmu i još koječemu.

LIJEPA PRIČA LEPE BRENE

Išao je daleko koliko se moglo. Neka joj se pitanja nisu svidjela. Prosudite sami.

Jedna je žena u snovima mnogih Jugoslavena. Do prije nešto više od tri godine malo tko je za nju znao, a danas je proglašavaju ličnošću godine u Jugoslaviji. Bila joj je dovoljna jedna minuta na televiziji da osvoji gledaoce i da je zapamte. Danas postavlja apsolutne rekorde u broju prodanih primjeraka jedne ploče i s više od 600.000 primjeraka postavila je granicu

koju će kod nas teško netko tako brzo doseći.

Što je nama sve Lepa Brena? O njoj je, pogodili ste, riječ. Kako kome. Mnogima je san, ideal, erotski simbol, najljepša žena, prava žena. Za svoju publiku ona je najbolja pjevačica novokomponirane narodne glazbe, a to je i za mnoge glazbene kritičare.

Lepa Brena i njen orkestar »Slatki greh« prirede godišnje oko stotinu koncerata, obiđu šezdesetak gradova i, osim toga, nekoliko puta gostuju u inozemstvu. Pita se čovjek gdje tu ima mjesta za slobodno vrijeme, za privatni život, za osamu, za intimu. Malo tko zna kako zaista živi, a pogotovu što osjeća Lepa Brena. Ona uporno i vješto brani svoj privatni život od radoznalaca. Dobro je to i razumno, a svima koji traže pikanterije u životu poznatih ljudi preostaje da izmišljaju i tračaju. Kad je Lepa Brena u pitanju, mogu to činiti slobodno, ona ih neće demantirati, previše je zauzeta.

Vaš reporter je ipak dobio ekskluzivni intervju od Brene »nacionale«. U njemu ona govori o nekim temama o kojima dosad nije govorila. Molimo zbog toga čitaoce da čitaju pažljivo, da ništa ne dodaju i ne oduzmu, da ne traže istinu između redaka, jer istina je ono što je napisano i ništa više.

– Vi ste, po nekim anketama, ličnost godine u Jugoslaviji. Što mislite, zašto vas mnogi vole, a zašto vas poneki mrze?

– Logično je da nekoga vole, a nekoga ne vole. Ja u tome ne vidim ništa strašno. Muškarci me vole zbog privlačnosti suprotnih spolova, djeci nalikujem na nekakvu lutkicu, finu, slatko obučenu, a za neku djecu sam kao mamica. Mogu vam reći da najviše pisama dobivam od djece, zatim od žena, pa tek onda od muškaraca. Ne računam tu one bračne ponude. Dosta komentara o sebi dobivam većinom od žena, od studentica, djevojčica, domaćica, starijih žena, intelektualki... One komentiraju sve što radim i kako radim. Iz tih pisama osjećam puls publike i imam kritički pregled o tome što se događa s mojom karijerom.

– Vjerujem da ste svjesni da ste za velik broj muškaraca postali nešto poput erotskog simbola i da je to glazura na vašoj popularnosti koja pridonosi njenu sjaju. Koliko

manipulirate tom erotskom vizijom o sebi?

– Sreća je svake žene kad je priroda obdari da izgleda kao žena.

– Kao lijepa žena.

– Pa sad, kako za koga, to je pitanje ukusa. Manipuliram li ja time? Svaka žena time manipulira, znate.

– No vi to činite javno i masovno.

– Da vam kažem, ja to činim javno jer je moj posao takav, ali svaka žena to čini na svoj način, to je sigurno. Ne znam što još da vam o tome kažem. Sve žene nastoje da budu lijepe, njegovane, svaka voli da je dopadljiva. Uostalom, i vi to volite.

– Da, volim da je žena lijepa.

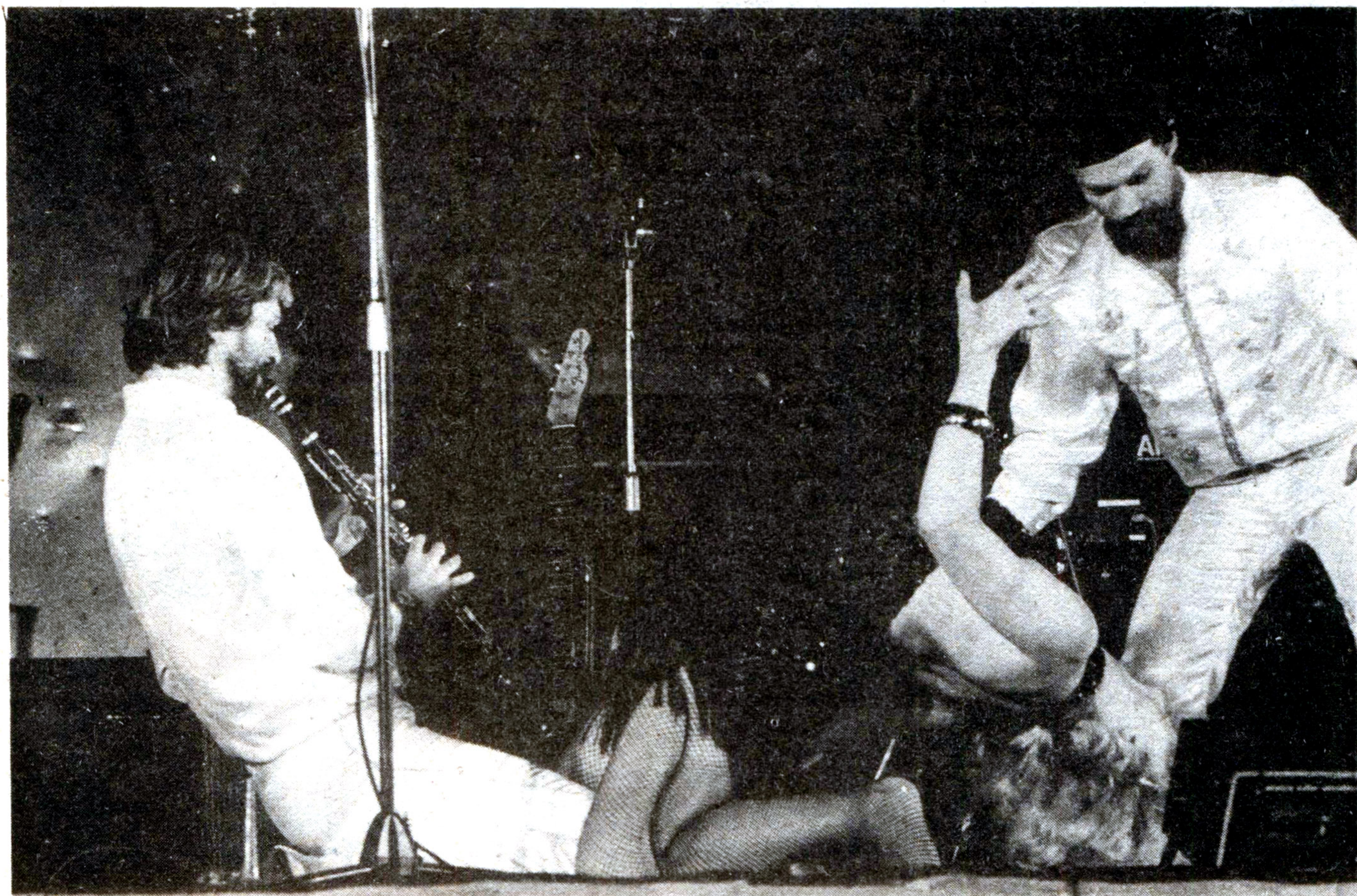
– Kao što i mi, žene, volimo da vi izgedate fino, dopadljivo. Svi kažu ženi koja je uspjela da je koristila svoj šarm i ljepotu, a nikad, recimo, nisu upitali nekog lijepog muškarca koji je na položaju koliko mu je ljepota pomogla da do toga dospije i je li, možda time manipulirao. Ja imam jednog prijatelja koji je vrlo lijep, on je direktor poduzeća i mnogo se priča da su ga baš žene postavile na taj položaj, zato što ga stvarno obožavaju. Svakako, nije on samo lijep muškarac, on je uz to i inteligentan i sposoban. Kad sam ga u razgovoru neposredno upitala manipulira li on svojim šarmom da bi uspio, odgovorio mi je: »Kako ne, pa to svatko koristi.«

– Neke od stavova koje ste upravo izrekli feministkinje bi sigurno kritizirale, jer između ostalog one žele ženu deerotizirati ili, kako kažu, postići da žena ne bude erotski objekt. Kakvo je vaše mišljenje o feminističkom pokretu?

– Nemam neki svoj stav prema tome. Ja katkad, recimo, poželim da sam naivna, da me netko čuva, da me pazi, da ne znam ništa, znate. Da mi netko maltene stavi žlicu u usta da jedem, da ne znam ni da glačam ni da kuham.

– A radite upravo suprotno.

– Neki put poželim tako, znate. Baš bih željela da imam čovjeka koji će me lijepo obući, koji će me izvesti, koji će brinuti o meni. A ponekad se opet nešto pobuni u meni, pogotovu na one muškarce koji omalovažavaju žene. Žene su mnogo jače i ambicioznije od muškaraca. O tome se dosta piše u posljednje vrijeme. Sad žene pokušavaju da budu i piloti, žena je putovala i u svemir. Uvijek je ta ambicija tinjala u njima, već i zbog toga što su bile potcjenjivane da su sposobne samo da rađaju i da obavljaju kućanske poslove, a za muškarce tobože to nije, ali neka samo pokušaju raditi sve što radi žena, pa će vidjeti. Ženama je to dojadilo, što je i logično, i one su izašle iz tih nekih svojih ljuštura. Što se mene tiče, ja nikad o tome nisam razmišljala niti sam znala da ću uspjeti. Jednostavno sam radila i shvatila neke stvari u tom poslu, zato je i došao uspjeh. Volim ljude koji se bore, bez obzira na to jesu li žene ili muškarci, svejedno, bitno je da netko teži svojim ciljevima.

– Je li vam, kao vrlo popularnoj osobi, teško sačuvati privatnost svog života u svemu ovom što se oko vas događa i koliko vam je to teško, ako u tome uspijevate?

– Pa nije mi teško. Zašto? Ljudi uglavnom imaju fer-odnos prema

meni što se tiče toga. Ja nastojim sačuvati svoj privatni život koliko mogu, no u stvari ništa nije tajno. Možete li vi sakriti da se s nekim zabavljate ili da imate ljubavnicu? Kad-tad to izlazi na vidjelo i u suštini to ljudi i ne žele kriti. Baš bih voljela da ponekad imam neku tajnu, da bude samo moja, ali nemam takvih tajni. Jedino, ne želim da se manipulira mojim privatnim životom. Bilo je raznih pokušaja i ja to nastojim spriječiti koliko god mogu. Više su drugi bili nekorektni prema meni nego što sam ja to bila prema njima.

– Je li se događalo da između vas i vaših suradnika, koji su uglavnom muškarci, pucaju odnosi upravo na toj relaciji: vi ste žena, k tome erotski simbol mnogih Jugoslavena i onda oni to ne mogu podnijeti, požele više nego što mogu dobiti i zbog toga puca suradnja?

– Vjerujte, nije mi se to dogodilo. Takvo nešto svaka žena osjeti. Kad dođe do toga, jednostavno to ignorirate, ako hoćete. Ako nećete, onda prihvatite igru, samo kad je u pitanju posao, ja vrlo strogo povlačim liniju između privatnog i poslovnog. Uostalom, za to postoji menedžer, kad su u pitanju poslovi, tu je muškarac koji to zna raditi, a ja sam tu da obavljam nešto drugo. Imam ja veliku ekipu koja me čuva. Svatko tko je imalo odrastao može shvatiti i osjetiti neke stvari. Ja nisam dijete i kad netko prijeđe određenu granicu, ja mu otvoreno na to skrenem pažnju. Ako me to vrijeđa kao ženu, ja mu to kažem javno, da bi se povukao, a ako ne kažem javno, onda se zna što to znači.

– Što vi mislite o Jugoslavenu kao muškarcu? Ne morate govoriti baš o njegovim seksualnim potencijalima.

– Pa baš o tome ne mogu...

– Kakav je njegov profil? Je li on patrijarhalan, konzervativan, uvažava li ženu i njene napore da se emancipira?

– Jugoslavenke mnogo nastoje da se emancipiraju, mnogo više nego što žele muškarci da one to čine. Jugoslaven bi volio da ima suvremenu ženu, ali i da ona ostane kakva je bila. Žele, znači, i jedno i drugo, no danas su već ipak mnogi muškarci spremni da prihvate jaku ženu. Što ste me ono pitali? Ah, da, muškarci. Mogu vam reći da su Jugoslaveni vrlo zgodni muškarci. Obišla sam nešto svijeta i svi kažu da su, na primjer, Njemice lijepe, da su meleskinje lijepe... I činjenica je da su meleskinje lijepe. No mogu vam reći da su Jugoslavenke opasne žene. Imamo vrlo lijepih žena, i uopće, ovo naše podneblje ima dobar plod. Imamo i lijepih muškaraca i lijepih žena, u svakom slučaju.

– Je li se dogodilo da vas je zainteresirala neka od bračnih ponuda koje primate? Jeste li ponekad poželjeli da upoznate onoga koji stoji iza nekog pisma?

– Pa bilo je pisama na koja sam odgovorila.

– Jeste li nekom prilikom i upoznali ljude koji vam nude brak?

– Jao, ima ih, ima ih mnogo. Ima jedan, neću da mu spomenem ime, koji neprestano ide za mnom i nosi burme. Vjerojatno s njim nešto nije u redu, ne radi se to tako, znate. Događaju se situacije koje ne mogu ispričati. Ako ih ispričam, izgledat će vrlo podrugljivo, mogla bih uvrijediti te ljude, a oni to ne zaslužuju, jer nikada nisu imali nekih loših namjera. Sve je to u suštini simpatično, samo što ti ljudi ne mogu razumjeti neke relacije.

– Sad, pitanje je što oni vole. Lepu Brenu koja postoji ili Lepu Brenu, koja je izmišljena, zamišljena.

– Pa tu je vjerojatno neki problem. Mnogi zamišljaju čuda o meni. Ja imam svojih loših osobina, što jest, jest. Te loše osobine ne želim prikrivati, nego nitko me nigdje ne iritira da ih pokažem. Možda bi se ti obožavaoci i razočarali da me upoznaju. Možda ja upravo zbog toga i ne želim da se upoznam s njima, da ih ne bih razočarala.

– Jeste li ikada muškarce u svojoj okolini iritirali kao, recimo, razmažena i mušičava žena?

– (član orkestra »Slatki greh«) Razmažena nije. Mi smo svi drugovi, mi nju tretiramo kao člana grupe.

– (Lepa Brena) Znate šta, ja sam njima pokazala da mogu biti jaka kao i oni, da mogu izdržati kao i oni i ne želim da se izdvajam od njih ni na koji način.

– (član orkestra »Slatki greh«) Što se tiče točnosti, pedantnosti, da se trudi, da se znoji, da radi, ona je čak i bolja od nas.

– (Lepa Brena) Kad sam došla u orkestar, oni su već imali uhodan ritam. Ja ne samo da sam taj ritam prihvatila, ja sam ga još i pojačala. Kao studentica, bila sam razmažena. Malo učenja, više sjedenja s društvom i tako to. Imala sam sasvim drugačiji život. Kad sam uletjela u ovaj posao, morala sam se brzo mijenjati da bih opstala u takvoj sredini. Naravno, tu užasno mnogo treba raditi. Nije mi bilo teško, zato što sam to voljela.

– Vi sami kažete da ste ubrzali tempo svojih profesionalnih obaveza. To vam sigurno odnosi mnogo vremena. Ne osjećate li se možda ponekad zakinuti u svom privatnom životu?

– Pa, kako da vam kažem, u suštini je teško, ali ja ne volim kukati. Svi imaju nekih svojih problema i svakom je njegov problem najveći. Svako se na svoj način muči da dođe do nečega.

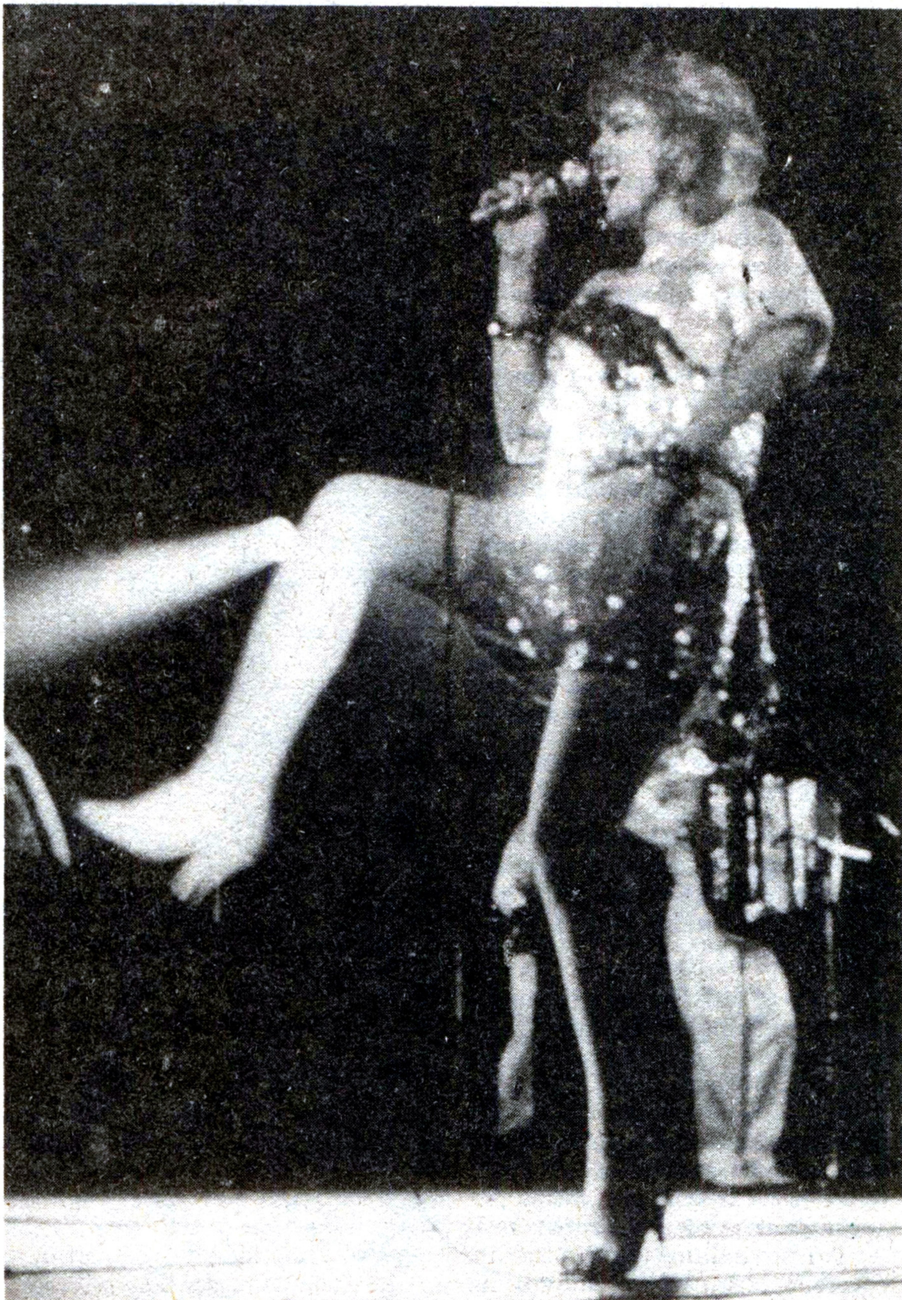
– Ili da održi ono što je postigao.

– Da, da održi postignuto. To je najteže. Mnogo mi je lakše bilo doći do »medalje«, a mnogo mi je teže sada održavati njen sjaj. Moj privatni život je zanemaren u neku ruku, ali ja mnogo volim to što radim, tako da nastojim da uskladim sve to. Ali, znate šta, pametan čovjek za sve nađe vremena. To što radim, ja u suštini ne moram raditi.

– Postoji li među svim tim obavezama mogućnost da odete u disko-klub, ima li mjesta za slučajna poznanstva?

– Kako ne! To su najslađa prijateljstva. Ja sam upoznala mnogo ljudi, sklopila mnoga lijepa prijateljstva, nastojim i da održim ta prijateljstva. Ono što spada u obavezu, mi to uvijek obavimo i uvijek nađemo vremena i za sebe. Odemo na neku žurku ili sjedeljku, obiđemo neki spomenik...

– Kad, recimo, odete privatno u disko-klub, je li vam opterećenje što vas ljudi prepoznaju, prilaze vam, žele s vama razgovati?

– Meni je to u početku malo smetalo. Ne možeš se ni obući, ni plesati, ni pričati, ni jesti a da netko to budno ne prati. Međutim, s vremenom se čovjek toga oslobodi i shvati da je sam uletio u to što radi i da je, u stvari, na neki način on to i zahtijevao od ljudi. Ja nastojim da sve što uradim, uradim javno, da se to zna. Je l' tako? E, pa to je neka druga strana medalje koja i smeta i ne smeta, samo da se u tome ne ide u krajnost. Da ljudi nisu zlonamjerni, licemjerni, da vas ne vrijeđaju, a to što gledaju... Svi mi to volimo. U suštini, i ja sam takva, prema tome, ne treba to ljudima zamjerati. U inozemstvu je to još mnogo gore. Tamo te pocijepaju, tamo te tuku, ubijaju ako si popularan. Ovdje, kod nas...

– Ovdje ne ubijaju. Eventualno vole malo popričati.

– Da. Pa dobri su ljudi. Vole s vama sjesti. Samo da im posvetite malo pažnje. Eto, da vide da niste umišljeni. To najviše vole vidjeti.

– Što mislite, koliko taj vaš tempo rada može potrajati? Godinu, dvije, tri...?

– Pa neće dugo. To ljudski organizam ne može dugo izdržati ni fizički ni psihički. Ja izdržavam, jer trijezno razmišljam o stvarima. Sigurno je da jednog dana neće biti kao što je danas. Sigurno život nosi i neke druge vrijednosti osim popularnosti. Kako ostali cio svijet živi koji nije slavan i popularan! Sigurno i oni imaju motive koji su lijepi i koji ispunjavaju njihov život.

– Kad ste se vi pojavili kao Lepa Brena, kao prvo, bili ste lijepi. Zatim, dobro ste pjevali. Međutim, to isto su učinili i mnogi prije vas, no bljesnuli su i ugasnuli mnogo brže, trajali su mnogo kraće od vas. Vi ste, međutim, pokazali neke osobine koje su vam omogućile da radite na način neuobičajen kod nas, jer mi smo uglavnom ljudi kratka daha. Uspostavili ste profesionalizam svjetskog tipa u tom poslu i zbog toga ste duže opstali.

– Da, to bi bio pravi odgovor za moj uspjeh.

– Kad sve to ipak prestane, vjerujete li da posjedujete dovoljno unutrašnje snage da ostanete stabilna ličnost i nakon toga? Vjerujete li u sebe?

– Ja i te kako vjerujem u sebe. Mislim da samo snažne osobe mogu prebroditi taj trenutak. Glupo je pričati o nekoj krizi. Valjda tu postoji porodica, valjda tu postoje djeca, neke male stvari. Postoje hiljade drugih stvari koje čovjeka mogu činiti sretnim. Ja uvijek nastojim da napredujem. Da ne ostanem samo na onom što imam. Uostalom, i neuspjeh je sastavni dio života. Mene neuspjeh čini snažnijom i odlučnijom.

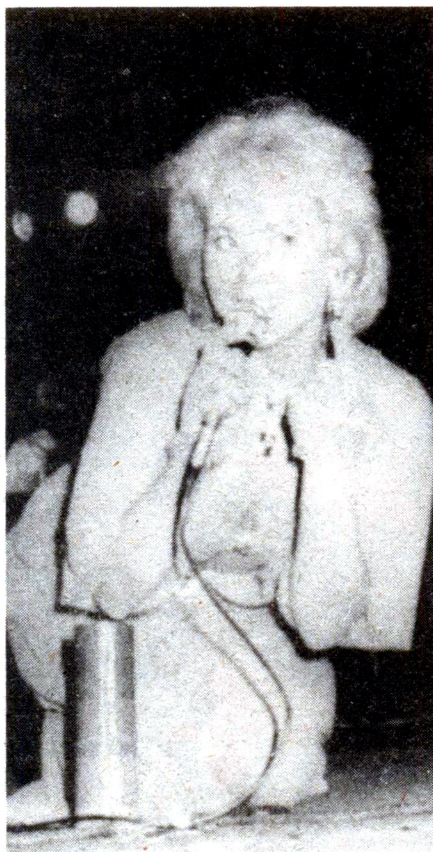
– Vi ste se dosad dva puta pojavili na filmu. Mnogi Jugoslaveni se pitaju (a mnogi to i priželjkuju) biste li se svukli na filmu.

– Ne, to ne dolazi u obzir.

– Imate pravo. Mnogi u vama gledaju neku vrstu boginje, a ljudi baš ne vole da se boginje profaniraju.

– Jednom sam napravila grešku te vrste. Zapravo, nisam je napravila, već je jedna situacija bila zlonamjerno iskorištena. Više nikada ne bih dopustila da se to ponovi.

– Ima li kolegijalnosti u vašem poslu i koga vi cijenite od svojih kolega?

– Cijenim sve one koji rade. Imena neću navoditi, jer to se onda uvijek pogrešno tumači. O meni se mnogo toga govorilo, pa i loše. Kasnije mi ljudi dođu, pa mi se ispričavaju da nisu tako mislili kao što je ispalo. Ja uglavnom na to ne reagiram. Ali ako se objavi da je netko nešto rekao, bit će da je on to ipak nekad i negdje rekao. Zato ja ne želim govoriti o nekome, da se te moje rečenice ne bi povlačile i kojekako tumačile. Ja cijenim svoje kolege koji rade ovaj posao i vjerujem da oni nemaju mnogo razloga da me mrze, ali isto tako nemaju ni mnogo razloga da me vole. To je u prirodi našeg posla. Vjerojatno sam mnogima pomrsila račune, iako nisam postigla uspjeh preko nečije grbače, već samo svojim radom. Ja nisam nikom otela publiku, jer publika je ta koja sama bira.

– Zamišljate li sebe ponekad kao suprugu i majku?

– Kako ne! Šteta što već dosad nisam imala jedno, dvoje, troje djece. Ja mnogo volim djecu i ako budem prekinula, prekinut ću samo radi njih, sigurno.

– Dakle prekinut ćete radi djece, a ne, recimo, radi nekog muškarca?

– Pa jedno je rezultat drugog. Svaka ljubav na kraju prelazi više u ljubav prema djeci. Znate šta, nisam ja mala, znam da svaka ljubav poslije godinu dana prelazi u naviku i to više nije ona vatra i žar koji je palio na početku. Sve to prolazi i prelazi u neko prijateljstvo.

– Ima ljudi koji odbijaju tu vrstu ljubavi što s vremenom prelazi u uzajamno poštovanje, i toleranciju i žele samo onakvu ljubav kakva je na početku. Kad se ljubav ohladi, oni se, da tako kažem, dižu od stola. Jeste li vi spremni da prihvatite odnos koji se neće zasnivati samo na strasnoj ljubavi?

– Kako ne. To poslije prelazi u nešto još ljepše.

– Vi u to vjerujete?

– Kako ne bih vjerovala! Kad ne bih vjerovala, ne bih se nikada udala. Ja baš volim obiteljski život.

– Možete li naći dovoljno vremena za nekoga koga volite?

– Pa nađem ja vremena za onog za koga ja hoću. Teško bi mi palo kad bi me netko prihvaćao kao Lepu Brenu, a ne i kao ženu. Međutim, osjeti se to. Odmah shvatite gleda li vas netko samo kao osobu s ekrana ili i kao čovjeka, kao ženu. Kad nekog upoznam, ja njegovu ličnost uglavnom ne vežem isključivo uz njegovu profesiju, a to isto tražim i od njega, jer s njim nisam u šljokicama, nisam pod reflektorima, nisam na bini. ●

RATIMIR SOFTA

Snimili: Andrija Zelmanović
Željko Puhovski

Richard Matheson

ONE PROLAZE KROZ ZIDOVE

Ništa joj nisam ponudio, ali ona je prihvatila.

Louis Scutenaire

Samo nikako nemojte zaspati.

Srebrnasti brod sunovratio se kroz magličastu atmosferu Stanice Četiri. Reaktori su grmeći izacivali crvenu vatru da bi usporili slijetanje.

Zatim se sve smirilo. Letjelica se spuštala sve sporije, kao da je zadržava padobran. Metalni bokovi broda blistali su na suncu, a plavi valovi oceana bili su spremni da ga progutaju. Svemirski brod opiše široku krivulju, a zatim skrene prema crveno i žuto obojenu tlu. U maloj kabini su tri čovjeka vezana za sjedalo očekivala trzaj prizemljenja. Oči su im bile sklopljene, šake stisnute. Odupirali su se gravitaciji svim silama. Brod se drhteći naglo zaustavio na podnožju. Nastupi tišina nakon putovanja koje je trajalo više dvadesetaka svjetlosnih godina kroz mrak svemira.

Na četiristo metara udaljenosti nalazili su se spremište, selo i kuća.

Opasna stanica. Tako je službeno bila označena Stanica Četiri.

Interplanetarna trgovačka kompanija Wentner ostavljala je svoje namještenike na drugim stanicama po dvije godine. Na Stanici Četiri boravak je trajao samo šest mjeseci. Zašto? Zato što je bila

opasna. Zašto? Nitko na njoj nije mogao izdržati duže od šest mjeseci. Zašto? Uvijek isto pitanje: zašto?

Prošli su ispred golemog i tihog skladišta. Pomična vrata bila su pritvorena i Lindell opazi da na cementnom podu nema nikakve robe. Martin mu reče da je transportna letjelica sve odnijela prije nekoliko tjedana.

– Gdje su radnici? – zapita Lindell.

Martin pokaže na domorodačko selo, udaljeno oko tristo metara. Nikakav šum nije dopirao iz niskih nastambi, pravilno raspoređenih u četverokutu.

– Sigurno su legli. Poslije posla dugo spavaju. Vidjet ćeš ih sutra, kad stigne nova roba.

– Žive li u obiteljima?

– Ne.

– Mislio sam da je to pravilo u kompaniji.

– Ovdje nije... Oni ne žive u obiteljima. Malo ih je i svi su idioti.

– Utješno! – Lindell slegne ramenima. – Na kraju krajeva, to me se ne tiče.

Kad su došli do kuće, zapita Martina gdje je Corrigan.

– Otišao je transportnom letjelicom. Kompanija mu je dopustila. Uostalom, ovdje nije imao više nikakva posla kad je roba otpremljena.

– Kakva su to vrata? – Gurne ih nogom i ugleda dnevnu sobu s bibliotekom. – Imamo potpunu udobnost!

– Više od toga. Pogledaj, filmski projektor i magnetofon!

– Sjajno. Imam, znači, pravo da govorim samom sebi. – Namršti se. – Odložimo prtljagu, otpale su mi ruke.

Upute se hodnikom i Lindell baci pogled na malu, urednu popločenu kuhinju.

– Zna li kuhati ženka Gni?

– Po onome što su mi pričali, hranit ćeš se kraljevski. Ženka Gni bila im je okrenuta leđima. Namještala je postelju. Kad su spustili kovčege, ona se polako okrene.

– Pa vidio sam i ružnijih stvari – pomisli Lindell.

Bila je odjevena u tešku haljinu koja se svezana oko vrata, poput krnjeg stošca spuštala do zemlje. Vidjela joj se samo glava.

Imala je četverouglasto lice a koža na njemu bila je debela, ružičasta, glatka, nalik na pjegavi trbuh skotne kuje. Umjesto ušiju – dva otvora sa svake strane plosnatog lica. Na sićušnom nosu bila je samo jedna nosnica. Široke usne uokvirivale su mala okrugla usta.

Lindell pomisli da joj se baš ne bi moglo šaptati »Ljubavi moja«.

Ona mu se približi i pruži spužvastu i vlažnu ruku.

– Zdravo! – reče Lindell.

– Ne čuje te – podsjeti ga Martin. – Saobraća telepatski.

– Istina – zaboravio sam – odgovori Lindell. – Zdravo! – pomisli tada.

Ženka Gni mu odgovori: – Zdravo! Radujem se što ste došli.

– Hvala – reče Lindell i pomisli: »Pristojno izgleda, makar je čudna.«

Vrate se u hodnik, a ženka Gni se prihvatila kovčega.

– Reci mi kako znaš da je to ženka – upita Lindell.

– Po odjeći. Mužjaci je ne nose – odgovori Martin.

– I to je sve?

– I po nekim drugim detaljima koji za tebe nisu zanimljivi.

Uđu u dnevnu sobu i Lindell se smjesti u naslonjač.

– Opasna ili ne, ova stanica je udobnija od drugih – reče.

Odjednom se sjeti ženkinih očiju. Bile su goleme, zauzimale su trećinu njezina lica. Bile su vlažne, reklo bi se zdjelice s tekućinom. Slegne ramenima. »Uostalom, zar je to uopće važno?« pomisli. – Da, molim? – reče, shvativši da mu Martin nešto govori.

– Upozoravam te, budi oprezan. – Martin mu pokaže mali svjetlucavi plinski pištolj. – Pun je.

– Ne treba mi.

– Tebi ne treba, ali je sastavni dio opreme. – MMartin ga stavi u ladicu stola. – Znaš gdje su registri. Ured skladišta je poput drugih ureda.

– Ne brini se, neću se izgubiti. Martin pogleda na sat.

– Dobro. Sad moram ići. – reče. – Da vidimo jesam li ti što zaboravio kazati! Znaš pravila za ophođenje s domorocima.

– Dakako. Zašto bih im naudio?!

Izlazeći iz prostorije, gotovo su srušili ženku. Ona ustukne, prestrašeno ih promatrajući.

– Ne boj se, mala – reče Lindell. – Što ti je?

»Jesti?« stigne do njega misao.

– Uzela si mi riječ iz ... glave! Pogleda je i usredotoči se na svoju misao: »Vratit ću se čim otpratim kopilota do letjelice. Priredi mi nešto dobro.«

Ona kimne i požuri u kuhinju.

Teškim, škripavim čizmama gazili su suhu plavu travu oko letjelice. Martin pruži ruku.

– Ne ljuti se, Lindelle. Do viđenja za šest mjeseci!

– Dogovoreno.

Pratio je pogledom kopilota, koji se uspeo metalnim ljestvama i ušao u brod. Vrata se zatvore, Lindell mahne sitnoj prilici što se pojavila u oknu letjelice, a zatim se okrene i udalji izvan domašaja vatre.

Sunce je nestalo na žarkocrvenom nebu. Uskoro se pojave tri mjeseca. Govorilo se da izluđuju ljude koji traže svoju sjenu.

Lindell je, sjedeći uz prozor dnevne sobe, promatrao okoliš. »Ništa ljepše nisam vidio... zrak klima, vegetacija«, pomisli. »Priroda je nadmašila sama sebe u ovom dalekom kutku galaksije.«

Uzdahne i protegne se, razmišljajući o večeri. Pomisli da bi nešto i popio.

Njegovo zijevanje naglo se prekine. Trgne se. Stajala je uz njega pružajući mu čašu na pladnju.

Uzme čašu, polako se oporavljajući od iznenađenja.

– Pokucajte prije nego što uđete.

Velike ženkine oči poprime eliptični oblik. Promatrala ga je s nerazumijevanjem.

– Dobro, dobro, Ljubavi Moja – reče ona.

»Kako li mi je samo palo na um da je tako oslovim?«

Pogleda je, suzdržavajući smijeh.

Ona se ne pomakne. Na licu joj se pojavi privid osmijeha. Ali usta joj nisu bila stvorena za smijeh.

– Onda, što ima za jelo? – zapita je, osjećajući se pomalo nelagodno pod nepokretnim vlažnim pogledom.

Ona ode do vrata i okrene se.

»Sve je spremno.«

Tu poruku primio je mislima. Ispije čašu, ustane i pođe za njom tamnim hodnikom.

Malo kasnije odgurne tanjur i udobno se smjesti u stolici.

– Bilo je izvrsno – reče.

Kao iz nekog skrivenog izvora poteče njezino zadovoljstvo njegovim mislima. »Ljubavi Moja vam zahvaljuje.«

»Uhvatila se tog imena«, pomisli. Je li se to ponovo pokušala osmjehnuti? Njemu se taj izraz činio isto tako glup kao i svi prethodni. Ipak, pomisli da se osmjehuje, zbog misli koje su pratile taj izraz.

Zapazi da joj se oči ovlaže kad osjeti naklonost. On okrene glavu žmirkajući. Nervoznom kretnjom stavi žlicu šećera u kavu i promiješa je. Još je na sebi osjećao njen pogled. To ga oneraspoloži i naglo se okrene. »Dobro kuhaš«, pomisli, ponovo udobrovoljen.

– Reci mi, Ljubavi Moja – počne on. »Moram se napokon naviknuti.« – Imaš li muža?

Odgovor je bio neka zbrkana misao.

– Druga?
»Da.«
– U naselju radnika?
»Oni nemaju drugarice«, odgovori mu s blagim prezirom.
On slegne ramenima.
»Jedan zadovoljni radnik natjerao bi druge da polude od ljubomore. Svisnuli bi od zavisti kad bi imao drugaricu i sve bi bilo gotovo.«
On sjedne na krevet da napiše nekoliko redaka u svoj dnevnik. Pogleda rijetke zapise koje je bilježio na pola tuceta planeta na kojima je boravio. Bilo je to njegovo sedmo mjesto.
»Moja šifra donosi sreću«, zapiše.
Posvuda je vladala tišina. »Spavati?« Pisaljka mu ispadne iz ruke, ostavivši tri velike mrlje na papiru. On podigne pogled: stajala je uz njega, držeći pladanj.
– Hvala, Ljubavi Moja. Ipak, ako bude svaki put...
Zastane, jer se sjetio da ga ona ne razumije.
– To će me uspavati? – upita.
»Da.«
Usnuo je san od kojeg se uznojio.
Nakon doručka se uputi prema skladištu, a u duhu ga je pratilo »do viđenja«.
Radnici Gni bili su već u skladištu i u redovima prenosili svežnjeve na glavi. Ulazili su u skladište, odlagali teret na cementni pod, a upravitelj, također Gni, računao je na tablici na kojoj je visio snop malih tovarnih listova.
Kad se Lindell približio, radnici se uplašeno poklone, a zatim žurno nastave posao. On opazi da su im lica plosnatija od lica Ljubavi Moje, ten tamniji a oči manje. Tijela su im bila snažna i mišićava.
»Doista glupo izgledaju«, pomisli.
Našavši se pokraj onoga koji je bilježio, emitirao je misao, ali ona je ostala bez odgovora. Vjerojatno nije telepatičan. Možda su odbijali komunikaciju. Uđe u ured škripeći zubima. Zatvori vrata od plastičnog stakla i osvrne se. Sve isto kao i na drugim stanicama, osim što je u kutu bio poljski krevet.
– Ne razumijem zašto bi netko ovdje spavao – promrmlja.
Na jastuku se još vidio trag nečije glave. Ugleda i kestenjastu vlas. »Što je sad ovo?« pitao se, podigavši s poda pojas bez kopče. Na zidu uz krevet vidjele su se ogrebotine. Kao da je netko u deliriju pokušao proći kroz zid. Nije mogao odvratiti pogled od toga mjesta.
»Baraka je ukleta«, zaključi. Okrene se, sliježući ramenima. »Nema potrebe da se brinem. Moram ovdje provesti šest mjeseci i neću dopustiti da me ubiju.«
Sjedne za stol i privuče teški registar stanice. Počne čitati od početka.
Prve zabilješke bile su stare dvadeset godina. Najprije su bile potpisane: Jefferson Winters, a onda jednostavno: Jeff. Na kraju šestog mjeseca, nakon pedeset dvije ispisane stranice, naišao je na poruku ispisanu krasopisom: »Stanica Četiri. Zbogom zauvijek!« Jeffu se, čini se, nije bilo teško naviknuti na život ovdje.
Nakon drugog mjeseca bilješke njegova nasljednika bile su nesuvisle. Bilo je nečitkih riječi, črčkanja, ispravljenih pa potom ponovljenih grešaka. Čini se da je neke greške mnogo kasnije ispravio neki drugi zamjenik.
To isto se događalo na sljedećih četiristotine stranica: tužni slijed grešaka i ispravaka. Lindell prelista stranice bez osobita zanimanja.
Dođe do zabilješki potpisanih imenom Bill Corrigan. Živne i počne čitati s više zanimanja.
Opet isto. U početku brižno ispisane zabilješke, a zatim sve više nesuvislosti.
Opazi da se Corriganov rukopis prekinuo usred riječi jednog poslijepodneva. Šest posljednjih tjedana Corriganova boravka ovdje pratile su prazne stranice. Prelista ih vrteći glavom.
»Moram priznati da ne razumijem«, pomisli.
U toku predvečerja i za vrijeme večere učini mu se da su misli Ljubavi Moje nalik na živa bića, sitne kukce koji se uvlače u njegove moždane vijuge. Na trenutke su se jedva micali, a onda bi postali silno nemirni. Kad bi se počeo uzrujavati što ga ona netremice promatra, misli su postajale mala nevidljiva bića koja mole.
Kasnije, kad je čitao u postelji, osjećao je to isto, iako ona nije bila u sobi pokraj njega. Bilo je zbunjujuće već i salijetanje mislima te ženke kad je bila u blizini, a prelazilo je svaku mjeru kad je bila daleko.
– Molim te, prestani! – pokuša je ljubazno zamoliti.
Jedini odgovor bila je slika ženke kako ga promatra svojim velikim očima ne razumijevajući ga.
– Do vraga! – promrmlja i baci knjigu na noćni ormarić.
Možda je telepatija deprimirala moje prethodnike. Mene neće! Ne želim o tome razmišljati. Ugasi svjetiljku.
»Spavati«, promrmlja nesvjesno. Ali to nije bio san. Magla mu prekrije misli, a zatim mu se ukaže jasna slika. Scena se ponavljala, rasla, uvećavala se, nadimala, prijeteći da upije njega i sve oko njega.
Ljubavi Moja, Ljubavi Moja! Jeka krika u dugom mračnom hodniku. Haljina je šuštala sasvim pokraj njega. Razabirao je njezine obrise. »Ne«, reče on, »makni se! Daleko, blizu, s one strane, odozgo.« Počeo je vikati:
»Ne! Ne! ne!«
Naglo se uspravi, buljeći u mrak. Ogleda se po praznoj sobi, uznemiren.
Upali svjetlo. Nervozno pripali cigaretu, osloni se o uzglavlje postelje i otpuhne oblak dima. Ruka mu je drhtala. Nesuvislo je mrmljao.
Nosnice mu zadrhte a usta se zgrče od gađenja. Zar je u sobi leš? Teški miris postajao je sve nepodnošljiviji. Odbaci pokrivač.
Pogleda podno postelje. Ugleda hrpu cvijeća otrovne ljubičaste boje. Bio je to dar. Promatrao je trenutak cvijeće, a zatim se prigne da ga pokupi i baci. Naglo se uspravi, Bodlja ga je ranila u palac. Posiše ranu, a sve jače odvratni smrad cvijeća zaokupljao mu je mozak.
– Ljubazni ste, ali molim vas, nemojte mi više slati cvijeće – pošalje poruku mislima.
Promatrala ga je. Nije ga razumjela. Znao je to.
– Jeste li razumjeli? – upita.
Zapljusne ga val nježnosti. Nervozno promiješa kavu. Misli na trenutak nestanu, kao da ga nije htjela uvrijediti. Popije kavu i ustane, spreman za odlazak.
– Ručat ću oko...
»Znam«, prekine ga ona u mislima, s određenim autoritetom.
Osmjehnuo se idući hodnikom. Poruka koju mu je poslala bila je materinski čangrizava.
Koračajući livadom sjeti se svoga sna. Osmijeh mu iščezne s lica.
Sredinom jutra podigne pogled s nedovršenog posla koji je ostavio Corrigan i iznenađeno shvati da ženkine misli još dopiru do njega, usprkos udaljenosti od kuće.
Nisu to bile misli koje je mogao izraziti riječima. Samo neodređeni dojmovi, ali prisutni. Činilo mu se da ga s vremena na vrijeme nadzire, da se uvjeri da je dobro.
U početku se smijao.
Ali uhođenje se ponavljalo uznemirujućom redovitošću. Počne se meškoljiti na stolici. Naglo se uspravi, predviđajući dolazak misli nekoliko trenutaka unaprijed.
Krajem jutra morao je odbiti nametljive misli svjesnim naporom. Bijesno odbaci olovku na pisaći stol i grubo joj zapovjedi da ga

ostavi na miru dok radi. Misli se prekinu, ali za nekoliko trenutaka se ponovo javile, umiljavajuće i neosjetljive na uvrede.

Živci su mu popuštali. Pođe da pregleda skladište. Otvarao je bale nestrpljivim kretnjama. Misli su ga vjerno pratile.

Po povratku u ured stane razmišljati sjedeći pred velikim registrom-dnevnikom.

Nije čudo što mužjaci Gni odbijaju telepatiju. Znaju čemu to vodi.

Promatrao je kroz prozor dugi red radnika.

Možda ne izbjegavaju telepatiju? Možda su nekoć imali tu sposobnost te ih je ona dovela do sadašnjeg tupog stanja?

Sjeti se da mu je Martin rekao kako ženki ima više od mužjaka. Matrijarhat kroz dominaciju duha? Odjednom se prestraši da ima pravo. To je objašnjavalo kako su njegovi prethodnici na kraju gubili volju. Ako ženke vladaju na svim područjima, moguće je da se njihova pohlepa za vlašću protegla ne samo na mužjake Gni već i na muškarce sa Zemlje. Muškarac je muškarac. Bunio se protiv pomisli da može biti izjednačen s tim idiotima.

Ustane. »Nisam gladan. Ipak, otići ću kući i zapovjediti da mi nešto skuha, a onda ću joj pokazati da nisam gladan. Naviknut ću je da sluša i da više ne zanovijeta. Zaboga, neću valjda dopustiti da me uništi ženka Gni s očima insekta.«

Zatrepće i naglo se okrene, shvativši da promatra ogrebotine na zidu i pojas bez kopče pod poljskim krevetom.

Ponovo taj san. Mozak mu je bio rastrgan. Obliven znojem, okrene se u postelji. Naglo se probudi. Buljio je u tamu. Učini mu se da netko stoji podno postelje. Zatvori oči, zatim ih ponovo otvori. U sobi nije bilo nikoga. Misli se povuku poput magle koja se razilazi.

Stisne šake. »Napada me dok spavam. Đavo neka je nosi, navaljuje na mene!«

Odbaci pokrivače i ustane iz postelje.

Ništa nije vidio, ali s poda je dopiralo otrovno isparivanje i uvlačilo mu se u nosnice poput zmije. Ponestane mu zraka i on ponovo legne s osjećajem mučnine.

»Zašto? Zašto, zaboga?«

Silno uznemiren, baci cvijeće kad se ona pojavila. Salete ga preklinjuće misli poput pljuska.

– Zar nisam rekao ne? – urlao je na nju.

Sjedne za stol, nastojeći se smiriti. »Moram ovdje provesti još mnogo vremena«, reče u sebi. »Moram se smiriti, moram!«

Sada je znao zašto boravak na ovom mjestu traje šest mjeseci. To je više nego dosta. »Ali neću popustiti. Neće ni ona. Znači, treba čuvati energiju. Ona je suviše glupa a da bi imala ustrajnosti.« Emitirao je to jasno, da poruka dopre do nje.

Bez sumnje je shvatila, jer se pognula i uvukla u sebe. Za vrijeme objeda obilazila ga je preplašeno, ne gledajući ga i skrivajući misli. Osjeti prema njoj sažaljenje. Vjerojatno nije nimalo kriva. Bila je to naprosto osobina ženki Gni.

Osjeti kako do njega ponovo dopiru plačljive i zahvalne misli. Nastojao je da se ne osvrće na njih.

Radio je cijeli dan i isplatio Gnima nadnicu u začinima i zrnu. Pitao se završavaju li te zarade kod ženki.

– Večeras ću snimiti svoj glas na magnetofonu – izgovori glasno. – Želim čuti svoj glas, da zaboravim ženku. Nemam s kim razgovarati. Moram, dakle, razgovarati sam sa sobom, što nije baš zabavno.

»Gospođe i gospodo, nalazim se na Stanici Četiri, gdje se ludo zabavljam. Žarko bih želio da ste na mom mjestu. Ipak, nije tako strašno. Mislim da znam od čega su pošašavili Corrigan i nesretnici prije njega. Progutala ih je Ljubav Moja i njezin kanibalski mozak. U svakom slučaju, dragi moji prijatelji, mogu vam reći da mene neće pojesti. Možete se kladiti. Neće to ići, Ljubavi Moja...«

– Ne nisam te zvao. Hoćeš li me, molim te, pustiti na miru?

»Ovo je za nju. Morat će se dobro potruditi prije nego što počnem noktima trgati tapete sa zidova.«

Brižljivo zaključa vrata svoje sobe prije nego što će leći. Stenjao je u snu, mučen onim istim teškim snovima, trzao se. Bio je to kraj odmoru i miru.

Probudi se usred noći i provjeri jesu li vrata zaključana. Bila su zaključana. Vrati se u postelju posrćući. Zaspi teškim, dubokim snom.

Ujutro ustane i otkrije podno postelje cvijeće užasna mirisa i otrovnih boja.

Vrata su i dalje bila zaključana.

Nije imao hrabrosti da joj o tome govori. Kad je umorno izlazio iz kuhinje, ona mu reče »dragi«.

»Neće više biti cvijeća. Obećavam«. Progonila ga je mislima.

Osjećao se jadno. »Svladaj se«, zapovjedi sam sebi stisnuvši zube.

Zatekne se kako promatra mali plinski pištolj. Gotovo nesvjesno dodirne glatku cijev.

Naglo zatvori ladicu. To nikako!

Odjednom se osjeti sam i slobodan. Priđe prozoru. Ugleda je kako ide livadom s košarom u ruci. »Otišla je po namirnice. Ali zašto je tako naglo otišla?«

Do vraga! Pištolj! Vjerojatno je uhvatila njegove ubilačke misli.

Odahne i malo se smiri. »Imam još aduta u igri«, pomisli.

Odluči, dok je nema, da pretraži njezinu sobu i otkrije tajni prolaz kroz koji je ulazila u njegovu sobu i donosila cvijeće. Potrči hodnikom i otvori vrata njezine gotovo prazne sobice.

Osjeti odmah nepodnošljiv smrad velike hrpe cvijeća u kutu. Rukom pokrije nos i usta.

Kakvo je značenje imalo to cvijeće? Pažnja? Grlo mu se stegne. Možda je značilo više od jednostavne pažnje. Izobliči se od te pomisli. Sjeti se prve večeri kad ju je nazvao Ljubavi Moja. Što li ga je samo navelo da je tako oslovi? To vjerojatno nikada neće saznati.

Na ženkinu ležaju nađe hrpicu različitih stvarčica. Dugme, par iskidanih vezica za cipele, zgužvani papir koji joj je dao da baci. Bila je tu i kopča pojasa s inicijalima B.C.

Skrivenih vrata nije bilo.

Vrati se u kuhinju i sjedne. Zaboravio je na kavu. Nije bilo načina da ženka uđe u njegovu sobu.

Vrijeme je prolazilo. Odjednom osjeti da se vratila. Bez ikakva šuma, poput duha. Ipak, znao je. Prethodno ga je zapljusnuo val nježnosti.

»Jeste li dobro? Ne ljutite se? Ljubavi Moja se vratila«, to ga je opsjedalo, pritiskalo, sapinjalo sa svih strana.

Ušla je u prostoriju tako naglo da se trgnuo i prevrnuo šalicu. Vrela tekućina razlila mu se po košulji i hlačama. Ustajući, obori stolicu.

Ona odloži košaru i uzme ubrus. Stajao je ukočen, blijed, a ona je brisala mrlje. Nikada prije nije mu prišla tako blizu. Nikada ga još nije dodirnula, osim prvog dana.

Od njena mirisa bilo mu je mučno. Brišući ga, neprestano ga je milovala mislima, kao što mu se činilo da ga miluje rukama.

»Evo, evo, opet sam ovdje dragi«.

S užasom je promatrao spužvastu kožu, ružičastu kožu, goleme oči i mala usta nalik na ranu.

Toga jutra u uredu napravi tri greške pišući, otkine stranicu, zgužva je u loptu i uz bijesni krik baci je u kut.

»Kako bi bilo da spavam u uredu? – pomisli.

Toga dana otkrio je Corriganovu poruku. Komadić papira u registru.

»Što da činim?« pisao je Corrogan. »Ljubavi Moja prolazi kroz zidove.«

Lindell je bio zaprepašten.

»Vidio sam je vlastitim očima. Poludjet ću. Neprestano me muči taj prokleti životinjski mozak i ne da mi mira. Sad se ne mogu odlijepiti ni od njena tijela. Pokušao sam spavati ovdje, ali me i tu pronašla.«

Lindell još jednom pročita poruku i ponovo ga obuzme strah. Kroz zidove! Bio je na mukama. Zar je to moguće?

Znači, Corrigan ju je nazivao Ljubavi Moja. Odmah po dolasku ona je odredila njihove odnose. Lindell nije imao pravo glasa.

– Ljubavi Moja – promrmlja. Odmah ga salete njezine misli.

Podigne ruku i poviče: »Pusti me na miru!«

Dok ga je napuštao njezin fantomski duh, učini mu se da je manje prestrašena i strpljiva, kao netko tko je siguran u svoju snagu.

Prolazi kroz zidove! Neću spavati«, zarekne se, uzrujan.

Pošto je nekoliko sati uzlud čekao, ustane ukočen i legne. Zavuče se pod pokrivače, nastojeći da ostane budan.

»Doći će dok budem spavao. Ne smijem zaspati!«

Ujutro, kad se probudio, cvijeće je ponovo bilo na podu. Bio je to samo početak jednog dana sličnog nizu drugih.

»Mogu se naviknuti na strah kad u njemu nema iznenađenja, kad postane navika«, pomisli,»kad je užas samo niz događaja koji zatupljuju duh.«

Vije to više bio strah, bilo je to nešto gore. Živci su mu bili napeti kao strune. Gubio je bitke dovikujući joj da se drži podalje, slao joj je u mislima poruke mržnje, osjećajući pravu muku kad je ona popuštala, da još sigurnije likuje. Vraćala se uvijek kao mačka koja mu se umiljava i ispunjava ga mislima o ... »Hajde priznaj!« vikao je sebi za vrijeme noćnih borbi.

»... mislima o ljubavi.

Živio je u očekivanju posljednjeg udarca, koji će srušiti već rasklimanu zgradu njegove svijesti. Bio je dovoljan jedan trzaj, posljednji udarac čekićem.

Kad bih je mogao samo na trenutak zaboraviti, sve bi bilo dobro. Pripremi filmski projektor.

Molila ga je iz kuhinje:

»Mogu li gledati?«

– Ne!

Imao je velik izbor filmova, ali ruka mu sama izabere bez oklijevanja. Namjesti kalem i ugasi svjetiljku. Sjedne, stenjući od umora. Na platnu se pojavi slika.

Neki mršav čovjek crne brade i prekriženih ruku zapovjednički se smijao pokazujući zube. Približavao se. Platno potamni. Naslov: Moja slika.

Čovjek se i dalje bez glasa smijao na ekranu. Kamera promijeni kut snimanja. Lindell je pažljivo gledao.

Bila je to stanica.

Ekran ponovo potamni. Ponovo naslov: Jeff u uredu.

Čovjek je gledao u kameru s drskim smijehom. Koža mu je bila blijeđa u usporedbi sa crnom bradom.

Pretapanje. Čovjek je plesao u praznom skladištu. Visoko je podigao ruke, kosa mu je podrhtavala na glavi. Novi naslov, od kojeg se Lindell ukoči bez daha: Ljubavi Moja.

Bilo je to njezino lice, odbojno na crno-bijeloj snimci. Stajala je uz prozor spavaće sobe s izrazom užitka na licu. Znao je čitati izraze njezina lica. Prije bi pomislio da je to izraz luđakinje. Ona se zavrti i haljina joj se uzdigne. On ugleda debele gležnjeve. Želudac mu se zgrči.

Ona se približi na ekranu. Prozirni kapci spuste se preko očiju. Bilo je to isto kao u njegovim mučnim snovima. Bio je to do pojedinosti njegov san. Nije se dakle radilo o tvorevini njegove mašte!

On zajeca. Ona svuče haljinu. »I evo!« pomisli on u panici. Zastenje i pokuša ugasiti projektor.

»Ne!« Bila je to gruba zapovijed iz mraka. »Pogledaj me!« naređivala je.

Nije imao snage da se makne, promatrao je, opčinjen, kako ona spušta haljinu niz okrugla ramena. Tresla se senzualno. Haljina klizne na pod.

On krikne i rukom sruši projektor. U prostoriji zavlada tama. Jedva ustane i zakorači.

»Lijepo? Lijepo?« Ta riječ ga je nesmiljeno progonila. Pipajući, nađe vrata i jurne u hodnik. Otvorila je vrata sobe i stajala u sjeni razgolićena ramena. On se naglo zaustavi.

– Odlazi! – zaurla.

»Ne.«

On ispruži ruke poput kliješta da je zgrabi. Pogled na vlažnu ružičastu kožu natjera ga u bijeg.

»Znači, da?« sugerirala mu je mislima.

– Moraš otići! – poviče on, jureći prema vratima svoje sobe. – Čuješ li me, moraš otputovati! Razumiješ li? Potraži svoga druga!

»Ali ja sam sada s njim«, saopći mu ona.

Ta misao ga je ukočila. Ostao je otvorenih usta a srce mu je ludo udaralo dok je haljina klizila niz njezine ruke.

On još jednom prestrašeno krikne i zaključa se. Drhtao je od straha i užasa. Znao je da je nemoćan. Nije je mogao spriječiti da uđe. Brava nije bila dovoljna. Legne zgrčen, mrmljajući. »Poludjet ću kao Corrigan i ostali, osim prvoga. Taj gad je sve započeo i dominira-

jućem duhu tog stvorenja dao još više maha nazvavši je svojom ljubavlju, jer ona je za njega to i bila!« Ukoči se od užasne pomisli. Ogleda se. »Prolazi kroz zidove!« Ništa nije vidio. Grčio se na plahtama a niz čelo mu je tekao znoj.

Ponovo legne. Uspravi se. Jecao je kao preplašeno dijete. Opkoli ga oblak sjena. Zastenja u tami: »Ne!« Uzalud.

Uzdahne. »Zaspati, zaspati...« Počelo je. Znao je to, znao je...

– Ne!

Otimao se. Prevršilo je svaku mjeru. Vikao je. Otklanjala je njegovu slabu, nejaku volju. Sada, kad je koristila svu svoju moć, bio je pobijeđen. Klone na uzglavlje ukočena pogleda, nepomičnih udova. Tiho je stenjao.

Opet je sanjao. Bio je to ludi san. To i nije bio san.

Kad se probudio, nije više bilo cvijeća. Završilo je razdoblje udvaranja. Otvorenih usta promatrao je udubljenje koje je ostavilo tijelo u postelji pokraj njega.

Trag je bio još topao i vlažan.

Prasne u smijeh. Zapiše u dnevnik psovke. Crnim slovima. Držao je olovku poput noža. Zapiše kletve i uz registar. Razdere fakture, jer mu se nije sviđala njihova boja. Rukopis mu je bio drhtav i neujednačen. Na trenutke ga je to ljutilo, ali uglavnom nije zapažao.

Očiju crvenih od umora, nesuvislo mrmljajući, pregleda jesu li svi izlazi zatvoreni. Skladište je sada bilo puno robe. Penjao se preko nagomilanih svežnjeva i gledao kroz otvore beskrajno prazno nebo. Izgubio je petnaest funti i nije se više prao. Lice mu je obraslo crnom bradom. Imao je lijepu bradu. Voljela ju je. Nije htjela ni da se pere, ni da se brije, ni da bude zdrav. Zvala ga je »dragi Jeff«.

To je bio razlog što se te večeri uvukao u dnevnu sobu i stavio pištolj u džep. Ne vršiti nasilje nad Gnima. Pogrešno. Trebalo ih je ubiti, jer će inače oni ubiti tebe.

»Uzet ću pištolj da mogu leći. Milujem ga. Da, tako je. To je kamen na koji ću nasloniti glavu.«

Brižno je stvarao plan, kao životinja koja njuši plosnato kamenje u potrazi za kukcima.

»Čeka me još mnogo dana.«

– Ubij je! – mrmljao je.

Kimao je i smješkao se, gladeći hladni metal.

– Ti si mi prijatelj – govorio je – jedini prijatelj. Mora umrijeti. Svi to znaju.

Lindell se odmakne od pisaćeg stola, mahnita pogleda, s pjenom na ustima. Čvrsto je stiskao pištolj u zgrčenoj šaci.

Silovito otvori vrata i prođe skladištem između nagomilane robe. Vilice su mu bile stisnute. Osjećao je bol. Držao je uperen pištolj.

Nogom podigne zasun i gurne teška pomična vrata. Zaroni brza koraka u sunčanu pripeku. Iz kuće su dolazile poruke straha. Pomisao na ubojstvo izazivala je u njemu divlju i okrutnu radost. Potrči brže. Padne, jer su mu se noge kretale mehanički. Pištolj mu ispadne iz ruke. Puzeći ga dohvati i nježno obriše.

Podigne pogled i zatrepće. Znao je da gubi razum...

Bila je to transportna letjelica. Letjelica. Samo što to nije bilo moguće.

Ispusti pištolj i baci se na travu, čupajući vlat po vlat s pažnjom rođenog idiota. Znao je da se vlada kao Gni. Nastojao je svim silama da ne gleda letjelicu koja je, čini se, slijetala.

Zvuk otvaranja vrata bio je okrutno stvaran. Ljudi su silazili niz ljestve.

– Nestanite! – rekao je priviđenjima u obliku ljudskih bića koja su stajala uz njega. – Niste još stigli. Šest mjeseci još nije proteklo.

Govorio je normalnim glasom, samo što je zamuckivao i jecao.

– Oporavit ćete se – kazao mu je čovjek.

Osjeti ubod igle. Priviđenje mu je dalo sredstvo za umirenje.

Druga dvojica donijela su nosila i pokrivač, u koji su ga čvrsto umotala. Podigli su ga usprkos njegovim kricima i nekontroliranim kretnjama i odnijeli prema prividu letjelice.

– Nemojte me odvesti! Moram prije ubiti Ljubav Moju.

– To ničemu ne bi služilo – reče mu prvi čovjek. – Ima ih još mnogo. Po jedna za svakog čovjeka kojeg ovdje ostavimo. To je, čini se, ritam.

– Ali ona prolazi kroz zidove! – vikao je Lindell.

– Da, na kraju i to povjerujete – reče čovjek umirujućim glasom. – To je sigurno užasno. Ali sad je gotovo. Vraćate se kući.

Lindell se nastojao osloboditi.

– Dopustite da barem upozorim svog zamjenika!

– Ni to ne bi ničemu služilo. Ne bi vam vjerovao. Stoga vam nismo dopustili da vidite jadnika kojeg ste zamijenili.

Umirujuće sredstvo je počelo djelovati. Lindell zaspi. Sanjao je, ali ovaj put uz zvuk i grmljavinu reaktora. Spužvasta prilika ženke Gni bivala je sve manja i sve bezopasnija. Ipak je još osjećao miris otrovnog cvijeća. Shvati da se toga nikada neće osloboditi. ●

PUSTOLOVINE ČEDNE SLAĐANE

Čitaoče dragi, zavidim vam, silno vam zavidim što ćete sada prvi put – uzbuđena srca i radosnih očiju – pratiti najljepši erotski strip, u kojem je glavna junakinja predivna, prečista, nevina i nedužna djeva od sedamnaest proljeća, na koju svi nasrću, posebno pohotni i odvratni bankar Adolfus, oličenje svega zla i pokvarenosti.

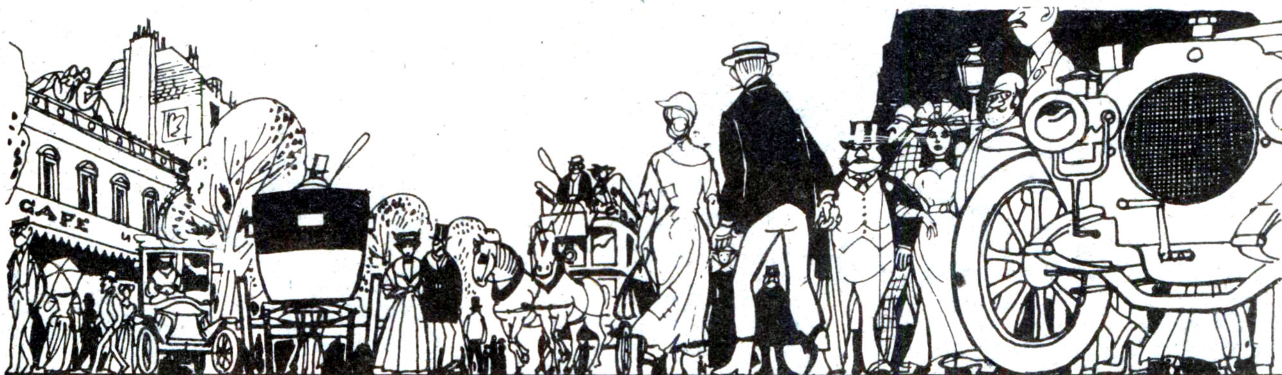
Čedna Slađana na francuskom Blanche Epiphanie lijepa je i dobra, visoka morala i beskrajno nesretna. Odmah po rođenju ostala je siroče bez oca i majke, ali to joj nije smetalo da očuva dušu čistu poput ljiljana u bujnom tijelu antikne božice. No usprkos čvrstini i odlučnosti da brani svoje jedino blago – svoje djevičanstvo – ona bi odavno bila upropaštena da se uz nju, u najtežim trenucima, nenadano ne nađe čudan momak s krabuljom na licu, sav odjeven u crno i s velikim »D« na junačkim prsima. Taj momak, kojega zovu i Crni anđeo, najradije sam sebe zove Defendar, što bi na latinskom značilo branitelj. Kako njegovu herojsku aktivnost ne bismo pomiješali s djelovanjem nekog odvjetnika, kojega obično nazivaju branitelj, Defendaru smo odabrali ime koje mu – čini nam se – bolje pristaje: on zaista neprestano, gotovo poput sjene, prati Čednu Slađanu, uvijek je u najkritičnijim trenucima štiti, pa smo mu i dali časnu titulu Zaštitnika. A štiti je tako dobro da Čedna Slađana pronosi iz avanture u avanturu – a ovdje ih ima ukupno četiri, svrstanih u epizode – nedirnutu i netaknutu svoju djevičansku vrlinu.

Nastala iz sretne veze dvaju francuskih autora, scenarista Jacquesa Loba i crtača Georgesa Picharda, Čedna Slađana je izazvala revoluciju u francuskom stripu i pronijela mu glas širom cijelog planeta.

Z. U.

1. epizoda **Mala dostavljačica čekova**

Crta GEORGES PICHARD Piše JACQUES LOB

© 1983. Lob-Pichard.

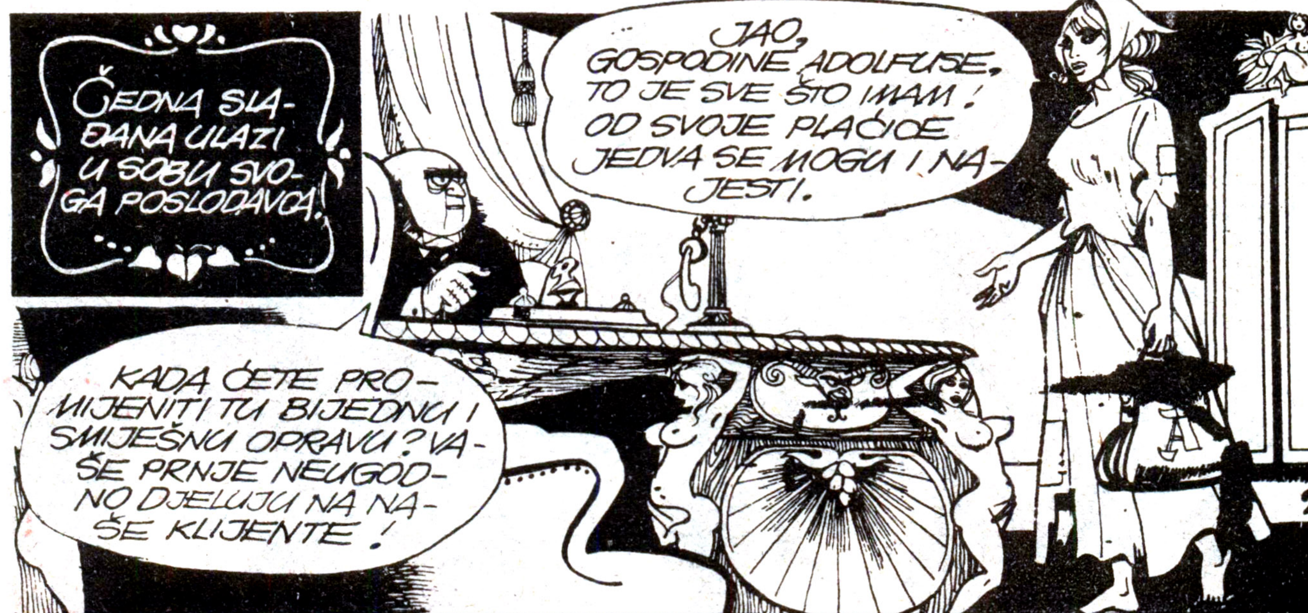

PREKLINJEM VAS, ADOLFUSE, DAJTE MI JOŠ JEDNU ODGODU! OBEĆAVAM VAM...
NE MOLJAKAJTE, MOJE VRIJEME JE DRAGOCJENO!
© 1983. Lob-Pichard.

ZAR VI NEMATE SRCA? DOBRO, NEĆU VAS VIŠE GNJAVITI. ALI ZNAJTE, NOSIT ĆETE NA DUŠI SMRT JEDNOG ČESTITOG ČOVJEKA!
H-M-M-M... PIŠEM TRI, PRENOSIM SEDAM... MNOŽIM TO SA 12 I DODAJEM KAMATE...

PAN!
250
18.000+ 2/3
19x23 7 974
0+5x0/35- 2/5 + 23/10
7x203.82400000
00005x3√630
-8+9x1
BRING!

ZVONILI STE, GOSPODINE ADOLFUSE?
OSLOBODITE ME TOG NESRETNIKA! I NE ZABORAVITE PROVJERITI IMA LI ON NASLJEDNIKA KOJI BI MOGLI PLATITI DUGOVE!

ČEDNA SLAĐANA ULAZI U SOBU SVOGA POSLODAVCA!
KADA ĆETE PROMIJENITI TU BIJEDNU I SMIJEŠNU OPRAVU? VAŠE PRNJE NEUGODNO DJELUJU NA NAŠE KLIJENTE!
JAO, GOSPODINE ADOLFUSE, TO JE SVE ŠTO IMAM! OD SVOJE PLAĆICE JEDVA SE MOGU I NAJESTI.
2

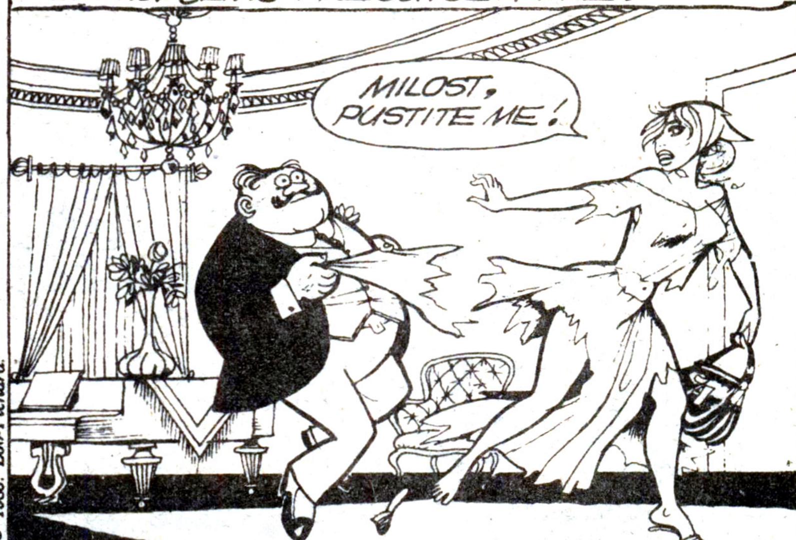
DRAGO DIJETE, SAMO O VAMA OVISI HOĆETE LI BITI ODJEVENI U SKUPE, NAJFINIJE TOALETE... H-M-M-M...
SMIRITE SE, MOLIM VAS, GOSPODINE ADOLFUSE!
...POHOTNI I POKVARENI ADOLFUS POMAMIO SE ZA NEVINOM MLADOM DJEVOJKOM I NEPRESTANO JE NAPASTUJE.
KUC KUC
ŠTO JE TO?
MILOST, PUSTITE ME!

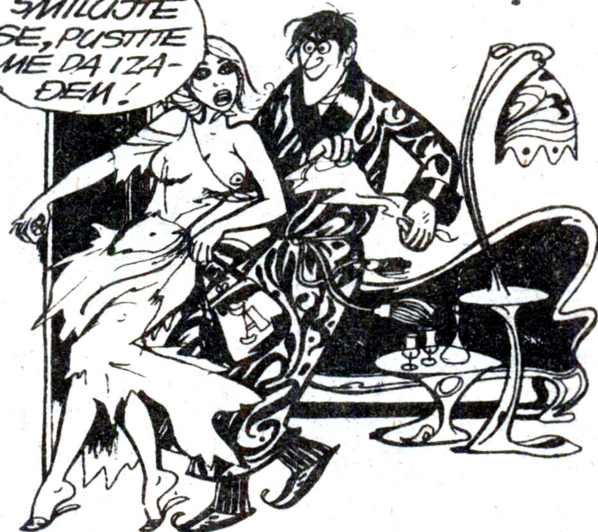
OPROSTITE ŠTO SMETAM, GOSPODINE, ALI MINISTAR JE VEĆ NESTRPLJIV ČEKAJUĆI U PREDSOBLJU...
DO VRAGA, POSVE SAM ZABORAVIO! SMIRITE GA, PRIMIT ĆU GA VRLO BRZO!

VIDITE LI OVAJ ČEK, SLAĐANA? NAPISAT ĆU NA NJEMU SVOTU OD 200.000 FRANAKA.
TO JE MNOGO NOVCA. A KOME TREBA DA GA PREDAM?

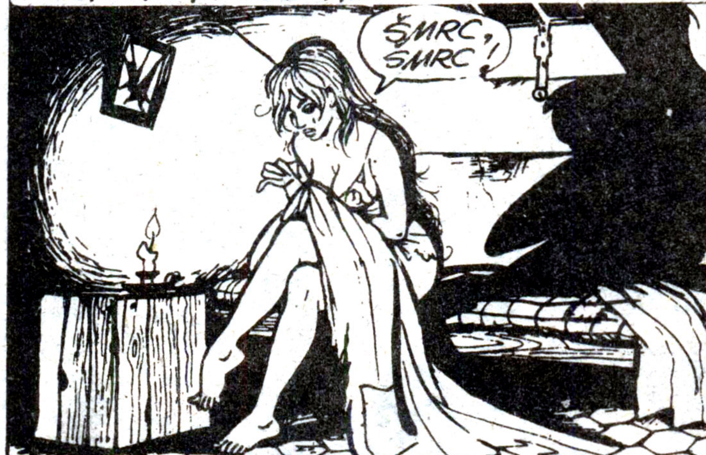
NIKOME. OSTAVIT ĆU PROSTOR ZA IME PRAZAN, SLAĐANA. TAJ BASNOSLOVNI ČEK ĆE BITI VAŠ AKO MI UZVRATITE SVOJOM NAKLONOŠĆU!
OH, GOSPODINE ADOLFUSE, KADA ĆETE ME PRESTATI MUČITI?
ŠMRC
DO VRAGA VAŠA VRLINA I VAŠI PRINCIPI! HAJDE ODNESITE TAJ ČEK I GUBITE SE!
DOBRO... ŠMRC... GOSPODINE.
JADNA MALA DOSTAVLJAČICA ČEKOVA, SUSPREŽUĆI SUZE, HITA DA RAZDIJELI SVOJU SKUPOCJENU ROBU PRIJE NEGO ŠTO PADNE NOĆ.
3

BOGATI ADOLFUSOVI KLIJENTI VEĆINOM SU LJUDI ISKVARENI NOVCEM I NERADOM, A ČESTO I NA SRAMAN I SUROV NAČIN POKUŠAVAJU ZLOUPOTRIJEBITI MLADU DJEVOJKU.

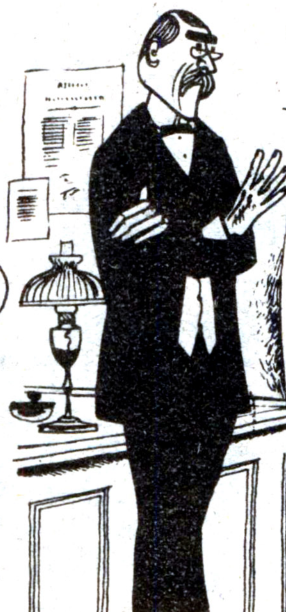
OH, LUCIENNE, TI NE SLUTIŠ KOLIKO ĆE SLAĐANA TEK BITI NESRETNA! SITA NASRTAJA NA SVOJU ČEDNOST, ONA JE SUTRADAN OD ADOLFUSA ZATRAŽILA PREPORUKU, KAKO BI NAŠLA DRUGI POSAO. ON JE TO ODBIO, ALI JOJ JE NEOPAZICE U TORBICU GURNUO NEKI PAPIR.

VAS JE PRIJAVIO GOSPODIN ADOLFUS. TVRDI DA STE MU UKRALI ČEK VRIJEDAN DVJESTA TISUĆA FRANAKA.

OH, ZABOGA!

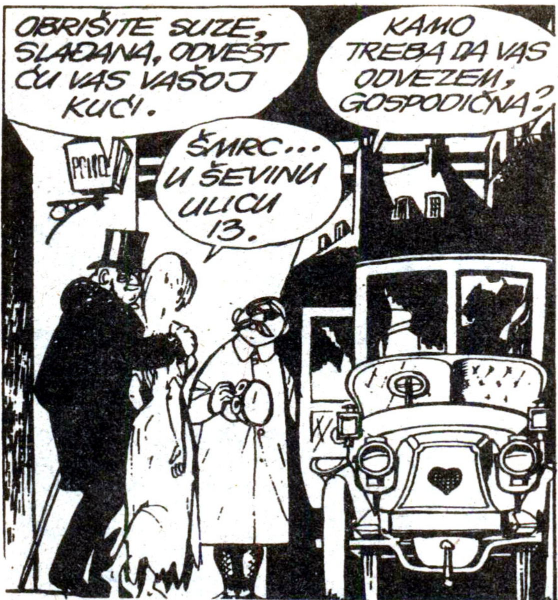

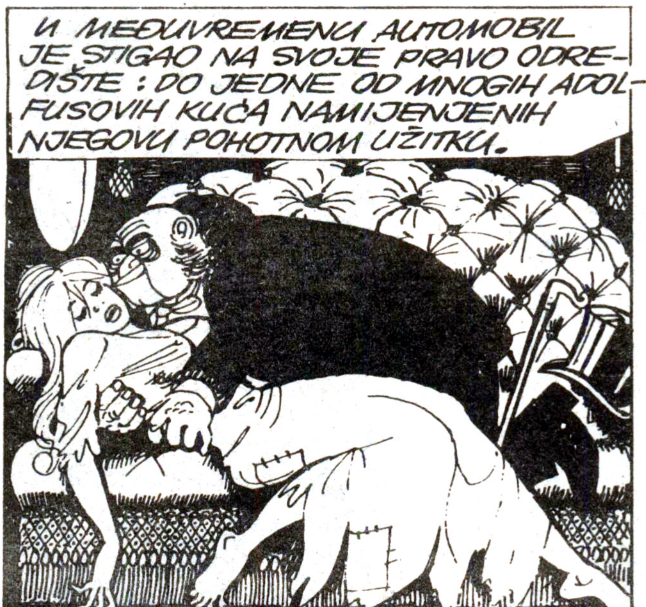

OBRIŠITE SUZE, SLAĐANA, ODVEST ĆU VAS VAŠOJ KUĆI.
KAMO TREBA DA VAS ODVEZEM, GOSPODIČNA?
ŠMRC... U ŠEVINU ULICU 13.
© 1983. Lob-Pichard.

GOSPODINE ADOLFUSE, PREKLINJEM VAS DA MI VJERUJETE... DUŠE MI, KUNEM VAM SE DA SAM NEDUŽNA!!! ZAŠTO... ZAŠTO SE TAKO SMIJETE?
ADOLFUS SKIDA MASKU I OTKRIVA SVOJE PRAVO LICE!
HE, HE, HE!

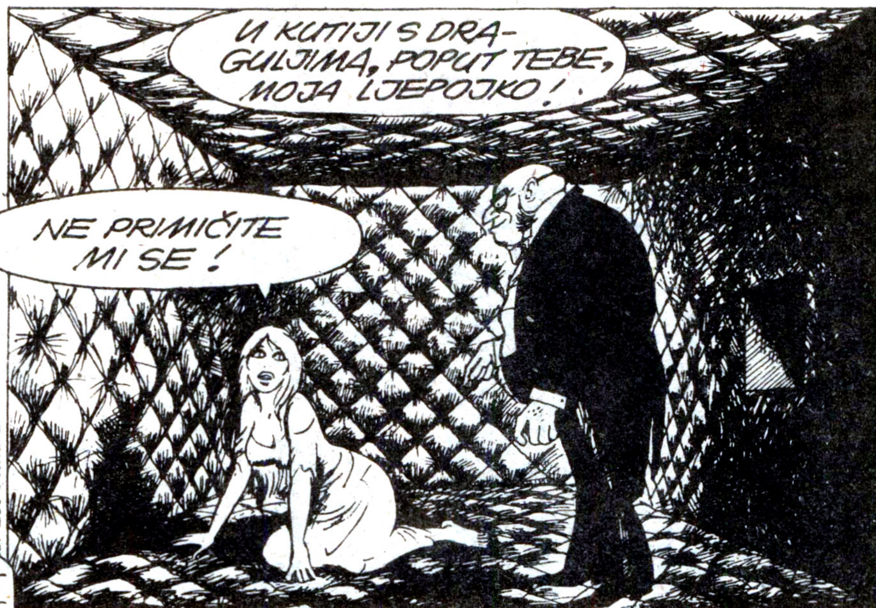

ZNAM JA TO! JA SAM VAM I PODMETNUO ONAJ ČEK!
TO JE UŽASNO! ALI... ZAŠTO STE TO UČINILI?

ZATO ŠTO SI TI ODSAD U MOJOJ VLASTI. OD DANAS ĆEŠ BITI MOJA LJUBAVNICA, MOJA POKORNA ROBINJA!
NIKADA!
ONDA ĆU TE PONOVO TUŽITI I POSLATI IZA REŠETAKA. IZA REŠETAKA DOVIJEKA! HE, HE!
PAF PAF PAF PAF

U MEĐUVREMENU AUTOMOBIL JE STIGAO NA SVOJE PRAVO ODREDIŠTE: DO JEDNE OD MNOGIH ADOLFUSOVIH KUĆA NAMIJENJENIH NJEGOVU POHOTNOM UŽITKU.

PORAŽENA TOM OKRUTNOŠĆU, SLAĐANA PADA U NESVIJEST, A POHOTNI BANKAR ISKORIŠTAVA NJEZINU NESVJESTICU I PREKRIVA JE POLJUPCIMA.
ALBERTE, ODVEDITE GOSPODIČNU U PODRUM, U SOBU OBLOŽENU JASTUCIMA!
6

DA, TKO JE TAJ ZAGONETNI NEZNANAC, SAV ODJEVEN U CRNO? PRIJATELJ ILI NEPRIJATELJ? TO ĆETE SPOZNATI ČITAJUĆI DRUGU EPIZODU PRIČE O ČEDNOJ SLAĐANI, KOJA NOSI NASLOV CRNI ANĐEO.

2. epizoda **Crni anđeo**

HAJDE DA SE PODSJETIMO: ČEDNA SLAĐANA, SIROČE OD ROĐENJA, BRANI SVIM SILAMA SVOJU NEVINOST OD NASRTAJA POHOTNOG I POKVARENOG, BOGATOG BANKARA **ADOLFUSA**. VJEŠTOM INTRIGOM ON JE USPIO DOVESTI **SLAĐANU** U SOBU OBLOŽENU KOŽNATIM JASTUCIMA I ČINILO SE DA JE VEĆ BLIZU SVOG CILJA, KADLI SE IZNENADA POJAVILA NEKA NEOBIČNA SPODOBA.

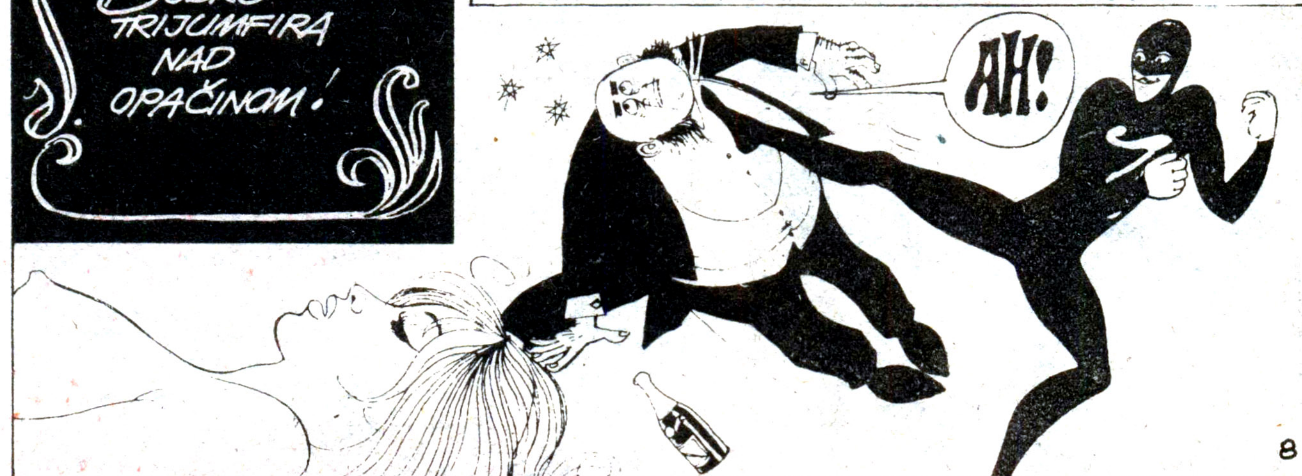

STJERAN U ŠKRIPAC, BANKAR ZGRABI BOCU ŠAMPANJCA DA BI UDARIO SVOGA PROTIVNIKA, ALI ZAŠTITNIK, BRZ KAO MUNJA, IZBJEGNE PODMUKLI UDARAC.

DOBRO TRIJUMFIRA NAD OPAČINOM!

POZNAJUĆI SVE TAJNE GIMNASTIKE I FRANCUSKOG BOKSA, ZAŠTITNIK ZADA ADOLFUSU MAJSTORSKI UDARAC NOGOM U BRADU.

POŠTO JE ONESPOSOBIO ADOLFUSA, ZAŠTITNIK SE PRIBLIŽI DJEVOJCI KOJA LEŽI, KAO DA JE MRTVA, SLOMLJENA UZBUĐENJEM. ODJEĆA JOJ JE SVA U NEREDU. OKRENUVŠI POGLED U STRANU, PRAVIČNI ZAŠTITNIK NAMJEŠTA NA OBNAŽENO TIJELO DIJELOVE HALJINE KOJU JE RAZDERAO RASKALAŠENI BANKAR.

PODIGAVŠI ZATIM NJEŽNO DJEVOJČINO KRHKO TIJELO, ON JE NA SVOJIM ČELIČNIM MIŠICAMA ODNOSI DO OTVORA DIZALICE ZA HRANU. USKORO ĆE ONUDA NESTATI SA SVOJIM DRAGOCJENIM TERETOM.

KAD SE ČEDNA SLAĐANA OSVIJESTILA, UGLEDALA JE NAD SOBOM U CRNO ZAKRABULJENO LICE.

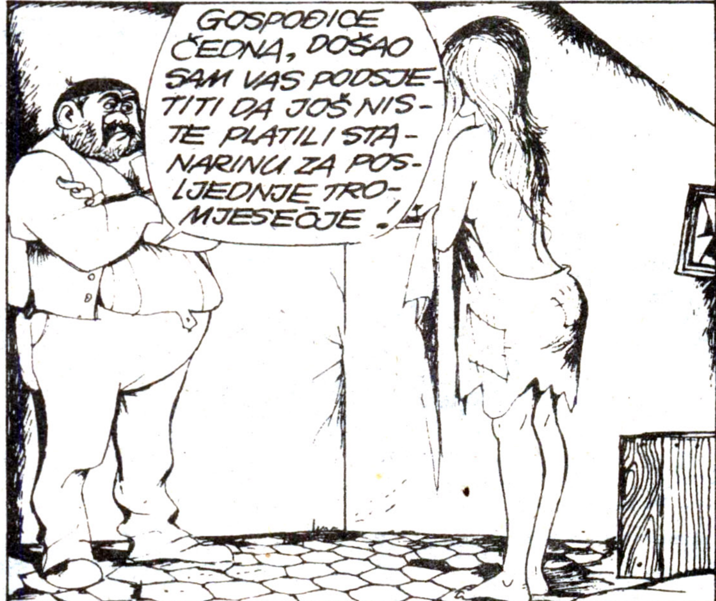

DJEVOJKA POŽURI DA ZADRŽI SVOGA SPASIOCA, ALI PREKASNO! ZAŠTITNIK JE VEĆ NESTAO POD OKRILJEM NOĆNE TMINE.
GOSPODINE ZAŠTITNIČE! GOSPODINE ZAŠTITNIČE!

ZAŠTITNIK... KAKVO DIVNO IME! KOLIKO JE DOBROTE U NJEGOVIM OČIMA!

U TOM ČASU ŽESTOKO KUCANJE NA VRATIMA SOBICE TRGNE SLAĐANU IZ NJEZINIH SANJA.
KUC KUC KUC
OH, TKO LI BI TO MOGAO BITI U TAJ POZNI SAT?

VLASNIK KUĆE, GOSPODIN CHARIDON!

GOSPOĐICE ČEDNA, DOŠAO SAM VAS PODSJETITI DA JOŠ NISTE PLATILI STANARINU ZA POSLJEDNJE TROMJESEČJE!

OH, GOSPODINE, STIDIM SE PRIZNATI, U KRAJNJOJ SAM OSKUDICI, ALI SAMO NEKO VRIJEME. MOLIM, ODOBRITE MI ODGODU ZA NEKOLIKO DANA.
JOŠ JEDNU ODGODU? BAREM KAD BI...
HM, KAD NEMA NOVCA, IMA DRUGIH NAČINA DA SE PODMIRE DUGOVI...

ŠTO HOĆETE REĆI, GOSPODINE CHARIDONE?
PA ETO, NA OVOM SVIJETU NIJE SVE U NOVCU, I LJUBAV SE RAČUNA! HA, DIJETE MOJE, LJUBAV!
10
KAD SLAĐANA SHVATI SMISAO RIJEČI RAZVRATNOG KUĆEVLASNIKA, VAL GNJEVA POMIJEŠANOG S ODVRATNOŠĆU PREKRIJE RUMENILOM NJEZINO LIJEPO LICE.

SKRŠENA TOM NOVOM NEVOLJOM, JADNICA SE BACILA NA SVOJ UBOGI LEŽAJ, ZALIJEVAJUĆI GA VRELIM SUZAMA.

IZNENADA NEKI ŠUM PRIVUČE NJEZINU PAŽNJU. BIJELA OMOTNICA POJAVI SE ISPOD VRATA.

ZABRINUTA SLAĐANA ZAČUJE ŠUM PRITAJENIH KORAKA U HODNIKU, A ZATIM JOJ SE UČINI DA ČUJE KAKO SE NEGDJE BLIZU TIHO ZATVARAJU VRATA. DOK JOJ SRCE UZBUĐENO TUČE, ČEDNA SE SAGNE DA PODIGNE PISMO.

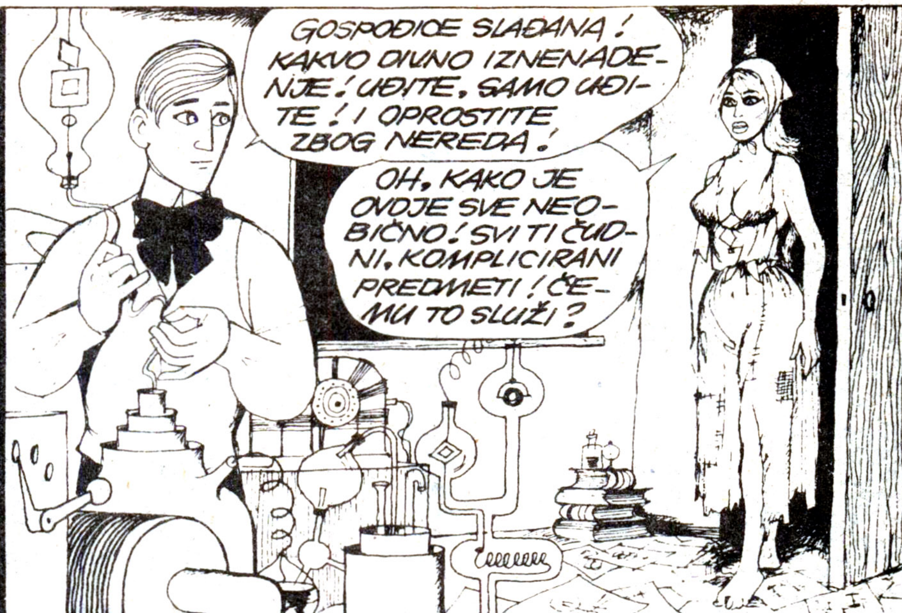
„Ne trudite se da doznate porijeklo ovog novca. Ta skromna novčanica bit će dovoljna da za neko vrijeme odagna prijetnju nemilosrdnog vlasnika ove kuće.

Prijatelj koji misli na vas

„Prijatelj koji misli na vas"... NE POZNAJEM NIKOGA... ALI... TA SUSJEDNA VRATA ŠTO SAM IH ČULA... HOĆE LI TO BITI **GOSPODIN LUCIEN**, STUDENT? BIO ON TKO MU DRAGO, NE MOGU PRIHVATITI **TAJ NOVAC**!

SUTRADAN UJUTRO, POŠTO JE PROVELA NOĆ SASTAVLJAJUĆI I ŠIJUĆI BIJEDNE KRPE KOJE SU JOJ SLUŽILE KAO OPRAVA, PLAVA DJEVA **POKUCA NA VRATA SVOG SUSJEDA**.

SVLADAVŠI DUBOKO UZBUĐENJE, HRABRO DJEVOJČE SE OPROSTILO OD DOBROG STUDENTA I NE OKLIJEVAJUĆI POĐE TRAŽITI POSLA.

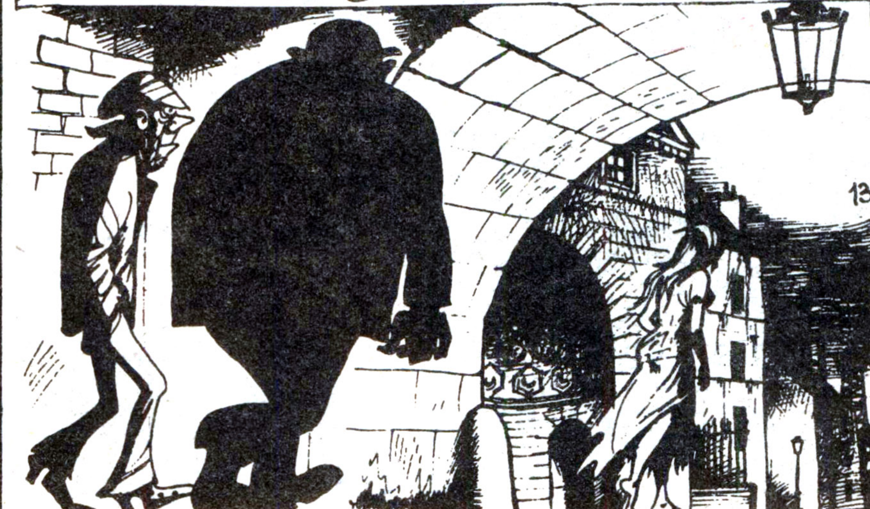
NESVJESNA SVOJIH PRATILACA, SLAĐANA KROČI OD BANKE DO BANKE MOLEĆI POSAO, NO JADNICA POSVUDA NAILAZI NA NESMILJENO ODBIJANJE POSLODAVACA.

SVIJET FINANCIJA JE SOLIDARAN! UPUĆEN ČITALAC ĆE RAZUMJETI DA JE SIROTA DJEVOJKA ŽRTVA ADOLFUSOVIH SPLETAKA. ON JE POTAJNIM PRITISCIMA SPRIJEČIO SLAĐANU DA ZARADI ZA KRUH SVAGDANJI.

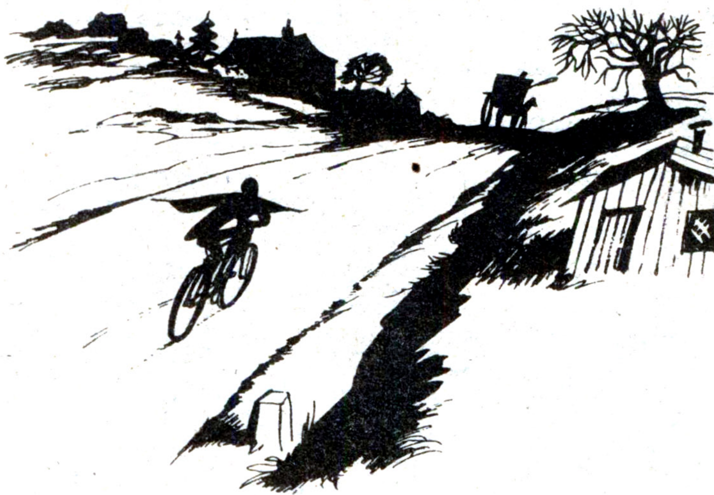

© 1983. Lob-Pichard.

BACIVŠI SE SPRETNO NA SVOG ŽELJEZNOG KONJA, CRNI ANĐEO PRITISNE SNAŽNIM NOGAMA PEDALE, PA KRENE U POTJERU ZA OTMIČARIMA.

A KOČIJA, JUREĆI PAKLENOM BRZINOM, USKORO NAPUSTI PREDGRAĐE I NAĐE SE USRED USNULIH POLJA I SELA. NO U STOPU ZA NJOM HRLI SMJELI BICIKLIST.

MALA SE ONESVIJE-STILA!
KAKAV DIVAN PUPOLJAK! TVOJ GOSPODAR SE NEĆE DOSAĐIVATI, ALBERTE!

USPORIVŠI, KOČIJA SKRENE SA CESTE I UĐE U DRVORED STOLJETNIH STABALA, KREĆUĆI SE PREMA GOLEMOM IMANJU.
BEZ SUMNJE, NA KRAJU SMO PUTA.

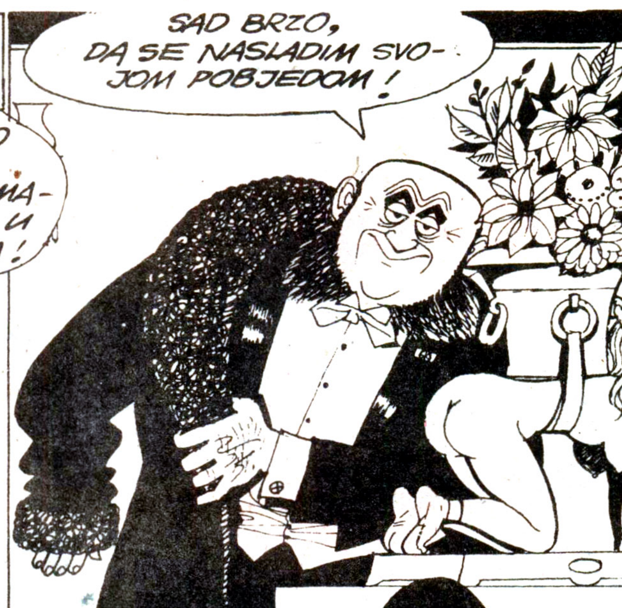

IZNENADA, NA KRATKU ZAPOVIJED, IZ KROŠANJA DRVEĆA ZAČUJE SE PRIJETEĆI ŠUM...
TO JE ON! PUŠTAJ!
?

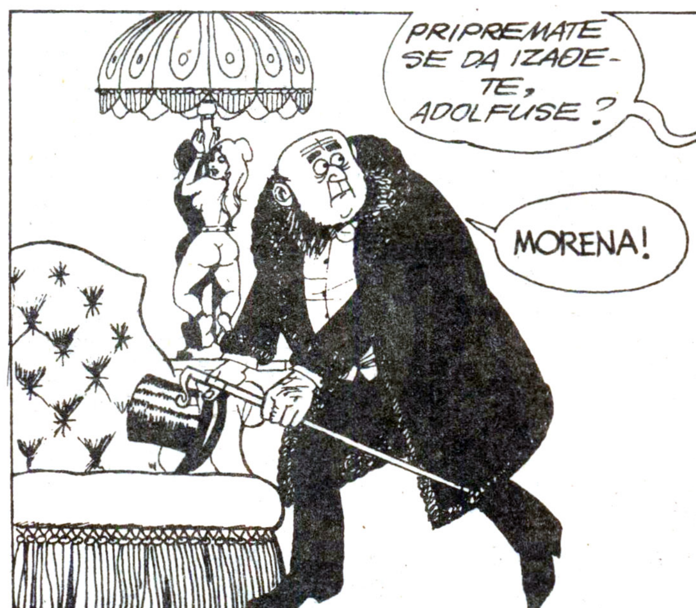

NAŠ JE!
DIVAN POGODAK MREŽOM!
PROKLETSTVO! BILA JE TO ZAMKA!
15

TAKO SU SADA I NESRETNO SIROČE I NJEZIN HRABRI ZAŠTITNIK U VLASTI NEPRIJATELJA.
HOĆEMO LI PRISUSTVOVATI ADOLFUSOVU TRIJUMFU? HOĆE LI SE ZLOČIN NARUGATI VRLINI?
TO ĆETE DOZNATI VRLO BRZO, ČITAJUĆI
TREĆU EPIZODU
BANKAROVA LJUBAVNICA
U KOJOJ ĆE SE POJAVITI PRELIJEPA MORENA!!!

3. epizoda **Bankarova ljubavnica**

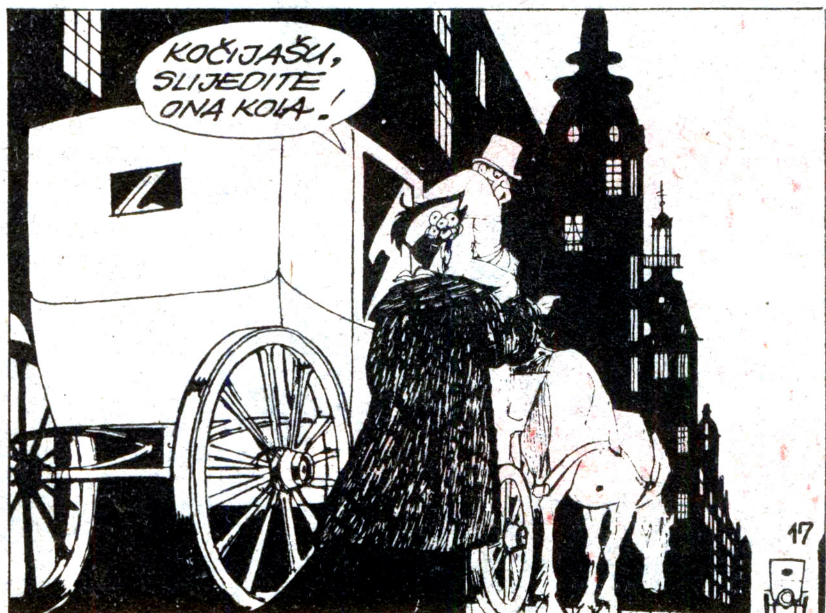

© 1983. Lob-Pichard.

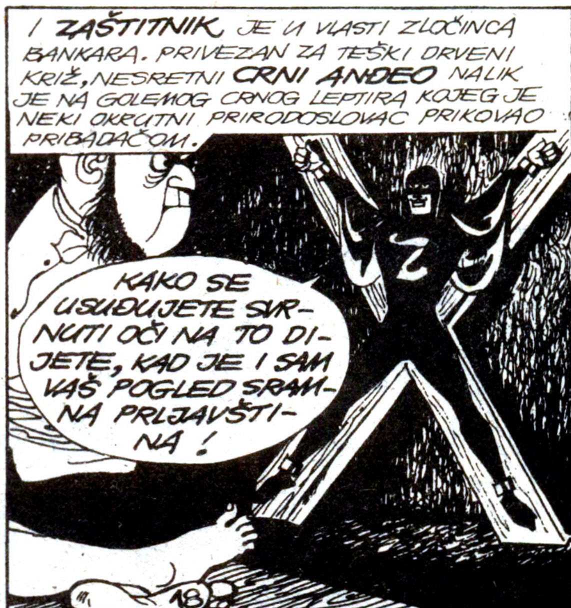

BANKAR SE ZAPUTIO NA JEDNO OD SVOJIH IMANJA U OKOLICI PARIZA. TKO BI I POMISLIO DA SU IZA TE MIRNE FASADE OKRUTNO ZATOČENI NJEŽNA DJEVOJKA I NJEZIN VITEŠKI BRANILAC?

GDJE SU?
U SOBI OBLOŽENOJ KRZNOM, ONAKO KAKO STE I NAREDILI.

AH, EVO PRIZORA KOJI ME SILNO RADUJE!

ČEDNA SLAĐANA, PRAVA SLIKA KREPOSTI BEZ OBRANE. KAKO ME UZBUĐUJE POGLED NA TO NJEZNO I PRELIJEPO TIJELO KOJE MI SE NUDI U BLAGOM PREPUŠTANJU NESVJESTICI!
BEZBOŽNI ADOLFUSE!

I ZAŠTITNIK JE U VLASTI ZLOČINCA BANKARA. PRIVEZAN ZA TEŠKI DRVENI KRIŽ, NESRETNI CRNI ANĐEO NALIK JE NA GOLEMOG CRNOG LEPTIRA KOJEG JE NEKI OKRUTNI PRIRODOSLOVAC PRIKOVAO PRIBADAČOM.
KAKO SE USUĐUJETE SVRNUTI OČI NA TO DIJETE, KAD JE I SAM VAŠ POGLED SRAMNA PRLJAVŠTINA!

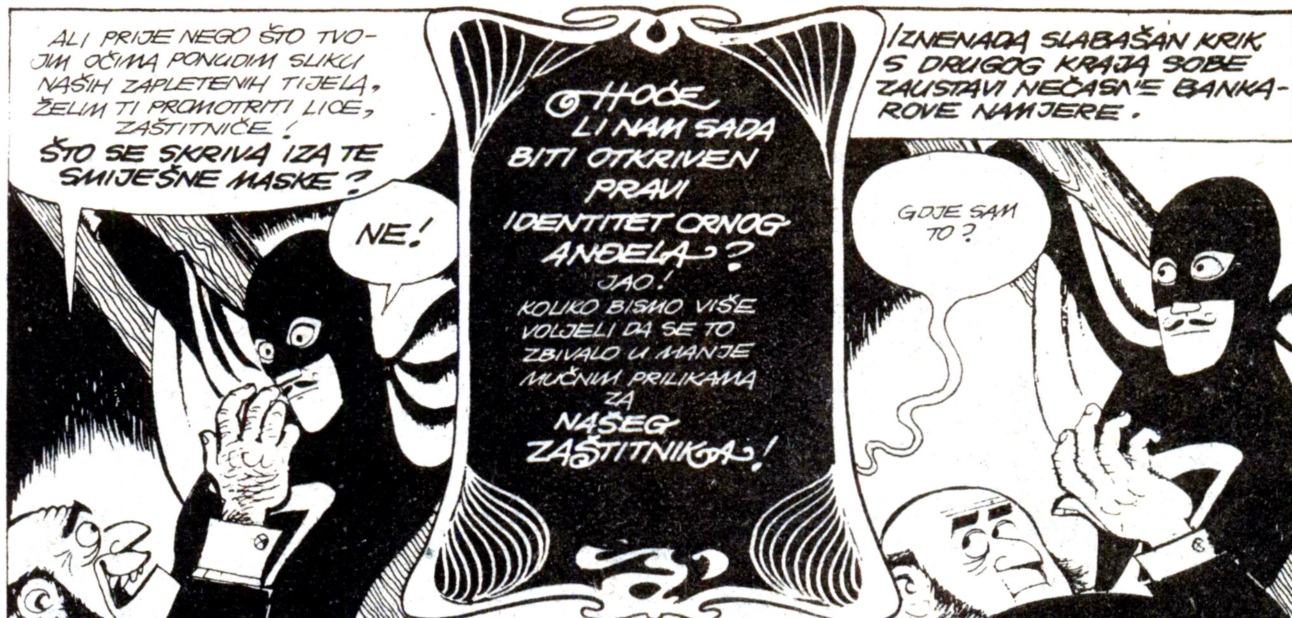

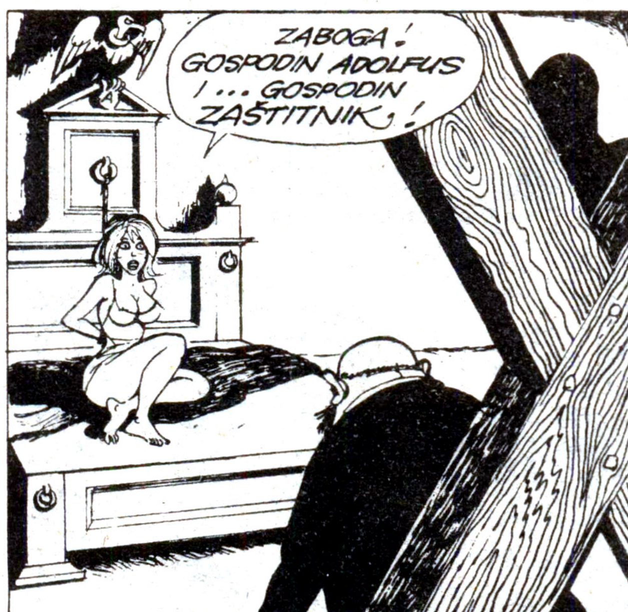

© 1983. Lob-Pichard.

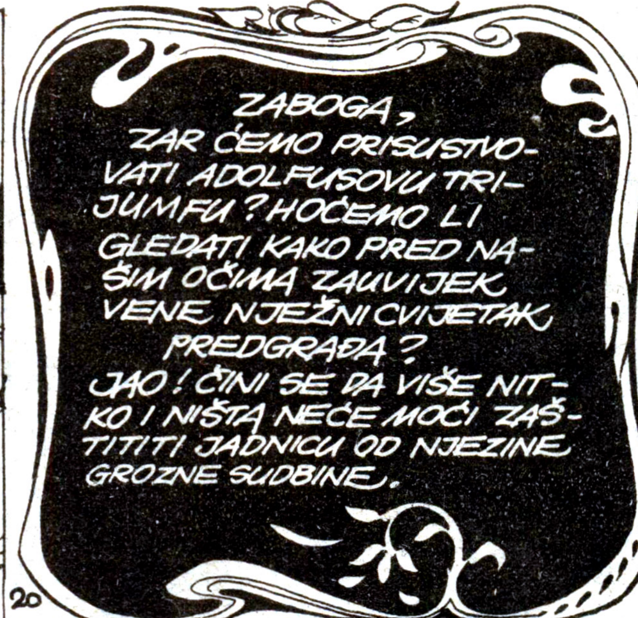

ALI PRIJE NEGO ŠTO TVOJIM OČIMA PONUDIM SLIKU NAŠIH ZAPLETENIH TIJELA, ŽELIM TI PROMOTRITI LICE, ZAŠTITNIČE!
ŠTO SE SKRIVA IZA TE SMIJEŠNE MASKE?
NE!
HOĆE LI NAM SADA BITI OTKRIVEN PRAVI IDENTITET CRNOG ANĐELA? JAO! KOLIKO BISMO VIŠE VOLJELI DA SE TO ZBIVALO U MANJE MUČNIM PRILIKAMA ZA NAŠEG ZAŠTITNIKA!
IZNENADA SLABAŠAN KRIK S DRUGOG KRAJA SOBE ZAUSTAVI NEČASNE BANKAROVE NAMJERE.
GDJE SAM TO?
© 1983. Lob-Pichard.

ZABOGA! GOSPODIN ADOLFUS I ... GOSPODIN ZAŠTITNIK!

NE BOJTE SE, DIJETE MOJE! „GOSPODIN ZAŠTITNIK", TAJ OPERETNI PRAVEDNIK, ČVRSTO JE SVEZAN I NEĆE NAM NI U KOJEM POGLEDU SMETATI! NAPROTIV, NJEGOVI UZVICI I NJEGOVE KLETVE, DODAT ĆE ZAČINA NAŠOJ IGRI!

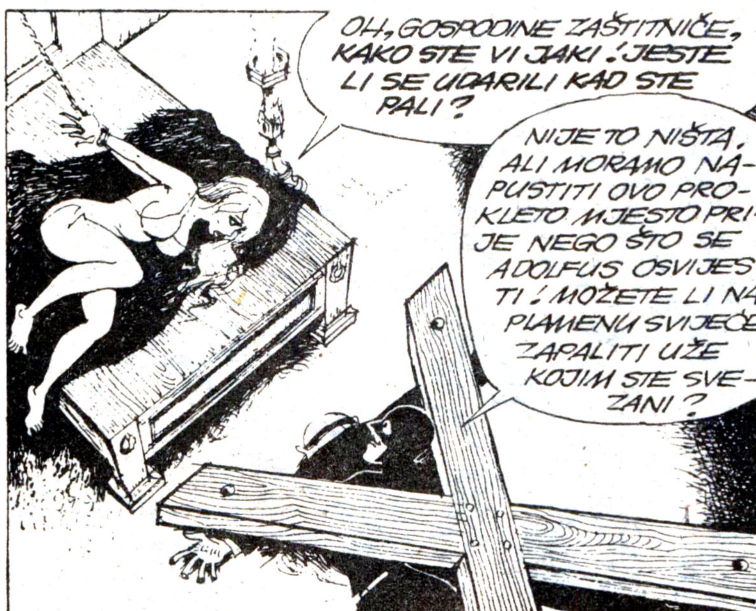

DOĐI, SLABANA ČEDNA! NAPOKON JE KUCNUO ČAS DA SE POTČINIŠ MNOGIM IZRAZIMA MOJE SVEMOĆNE ŽELJE!

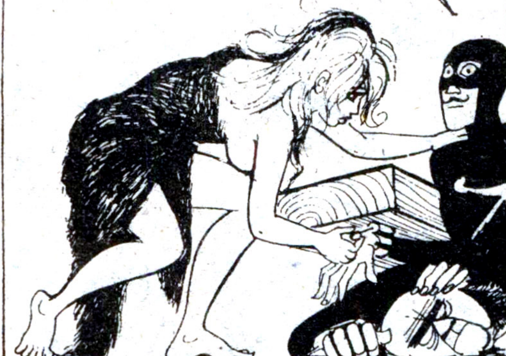

20
ZABOGA, ZAR ĆEMO PRISUSTVOVATI ADOLFUSOVU TRIJUMFU? HOĆEMO LI GLEDATI KAKO PRED NAŠIM OČIMA ZAUVIJEK VENE NJEŽNI CVIJETAK PREDGRAĐA?
JAO! ČINI SE DA VIŠE NITKO I NIŠTA NEĆE MOĆI ZAŠTITITI JADNICU OD NJEZINE GROZNE SUDBINE.

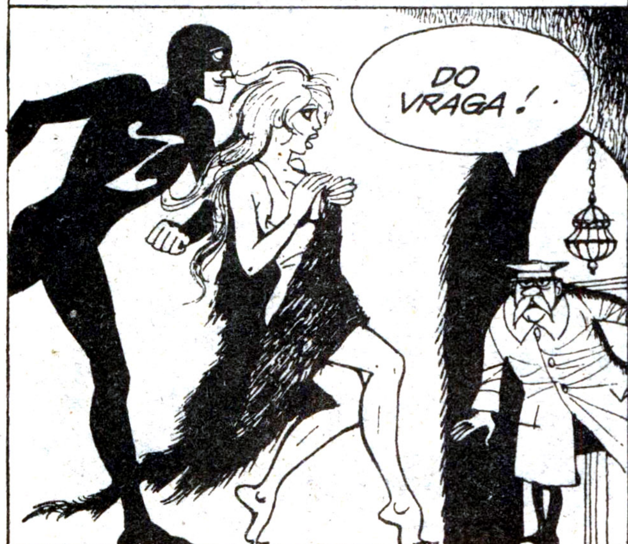

NAPREGNUVŠI NATČOVJEČANSKOM SNAGOM SVE MIŠIĆE, ZAŠTITNIK SE BACI TIJELOM NAPRIJED...

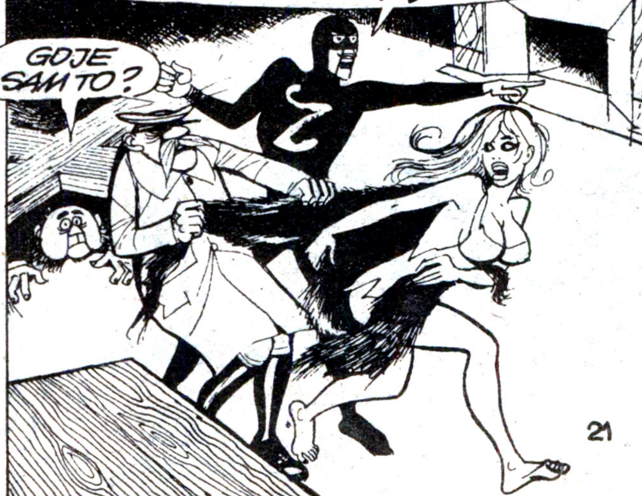

...POVUČE ZA SOBOM KRIŽ NA KOJEM JE BIO RASPET I TAKO SE PRAVDA SRUČI NA ZLOČIN.
HU!

CRNI ANĐEO SVOM TEŽINOM ZGNJEČI POD SOBOM OPAKOG BANKARA!
BUUM!

OH, GOSPODINE ZAŠTITNIČE, KAKO STE VI JAKI! JESTE LI SE UDARILI KAD STE PALI?
NIJE TO NIŠTA. ALI MORAMO NAPUSTITI OVO PROKLETO MJESTO PRIJE NEGO ŠTO SE ADOLFUS OSVIJESTI! MOŽETE LI NA PLAMENU SVIJEĆE ZAPALITI UŽE KOJIM STE SVEZANI?

POŠTO JE SPALILA SVOJE VEZE I POKRILA SVOJU DRAŽEST, SLAĐANA PRONAĐE KLJUČ OKOVA HRABROG ZAŠTITNIKA.
NAPOKON SLOBODAN! OVAJ PUT TO JE ZA MENE BILA PRAVA KALVARIJA!

ALI U TOM TRENU ADOLFUSOV SLUGA ALBERT UĐE U SOBU.
DO VRAGA!

SLAĐANA, BJEŽITE! STIĆI ĆU VAS U PARKU, ČIM SE OBRAČUNAM S OVIM BIJEDNIKOM!
GDJE SAM TO?
21

ŠTO SE DOGODILO SLAĐANI? PRIJETI JOJ VELIKA OPASNOST, JER JE PALA RAVNO U RUKE **MORENINIH PLAĆENIKA.**

DVOJICA NITKOVA ZGRABILA SU JE I ODVELA U ODAJE SVOJE GOSPODARICE. ŠTO ĆE S NJOM BITI, I ŠTO ZBIVATI, VIDJET ĆETE U **NOVOJ EPIZODI,** KOJA NOSI NASLOV

MORENINA OSVETA

4. epizoda **Morenina osveta**

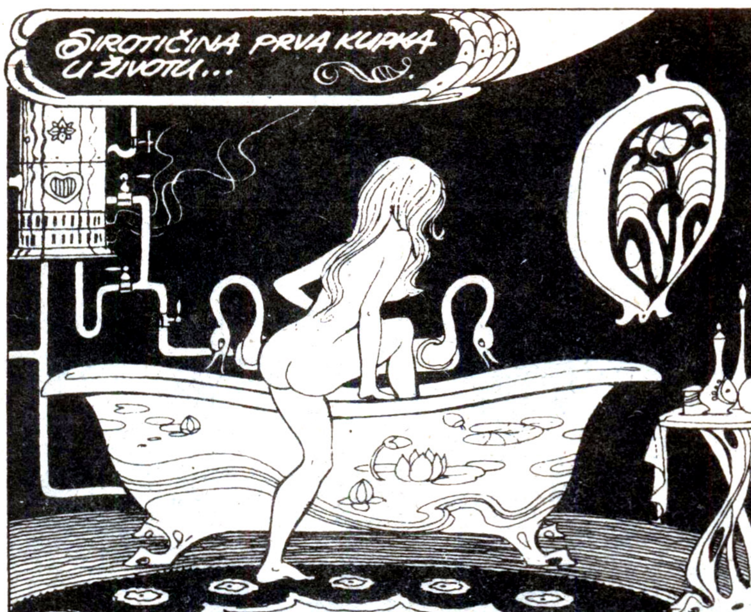

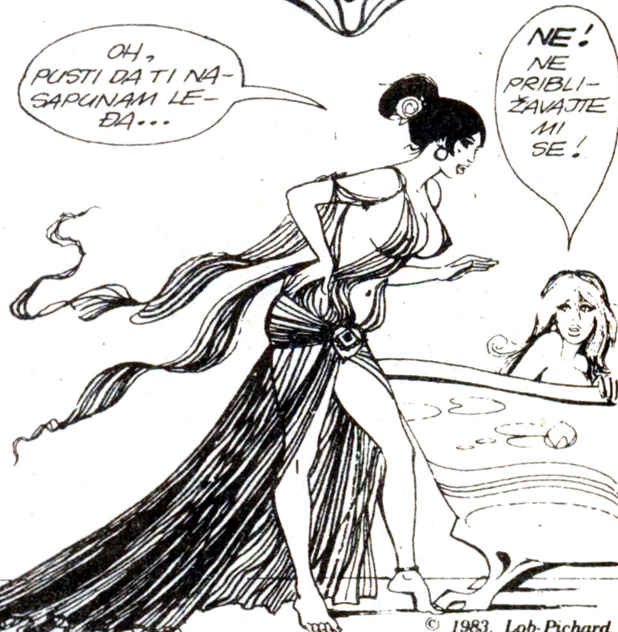

ŠIROTIČINA PRVA KUPKA U ŽIVOTU...

POMALO UPLAŠENA LUKSUZOM, JADNICA JE ISPRVA MIRNO LEŽALA U KADI, DOK SE NIJE OSLOBODILA I POČELA KUPATI SVIJE DIVNO, NATUČENO TIJELO, UŽIVAJUĆI U TOPLOJ VODI. SMJEŠAK SE RAŠIRIO NJEZINIM LIJEPIM LICEM, KOJE SU TAKO ČESTO OBLIJEVALE SUZE.

ALI...

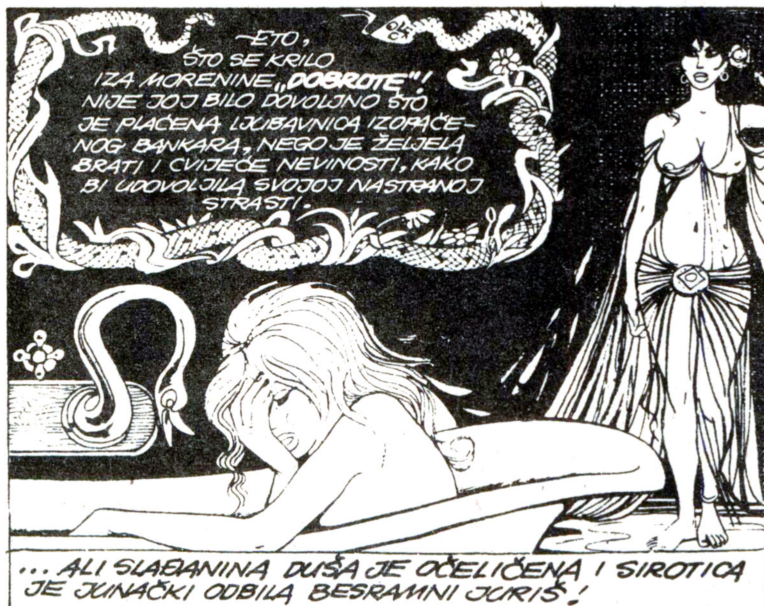

OH!
GODI LI TI KUPKA? JESI LI ZADOVOLJNA? GLE, DONOSIM TI ČISTO I MIRISNO RUBLJE!

OH, PUSTI DA TI NASAPUNAM LEĐA...
NE! NE PRIBLIŽAVAJTE MI SE!

LIJEPO, LIJEPO! ZAR SE TAKO ZAHVALJUJE SVOJOJ DOBROČINITELJICI?

KAKO TI JE KOŽA NJEŽNA!
AH!

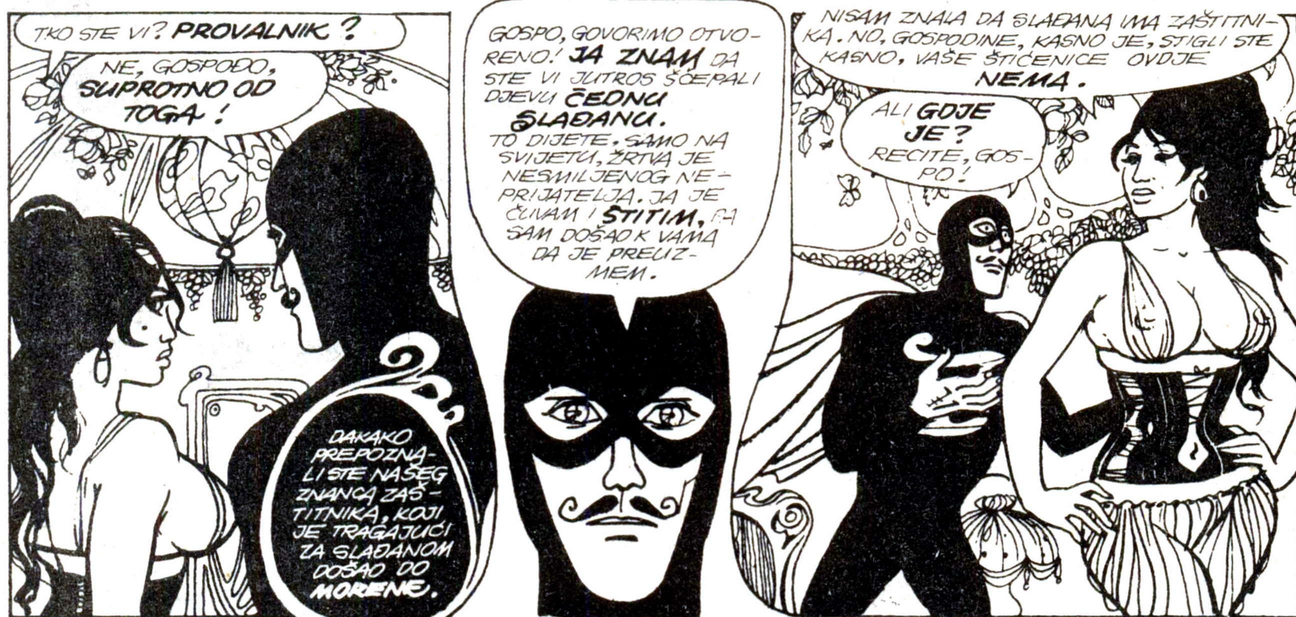

PUSTITE ME, GOSPOĐO! NE, NE! PUSTITE ME KAD VAM KAŽEM!
MALA GLUPAČO! AH, TAKO!!!
PLJAS! PLJUS!
24

ETO, ŠTO SE KRILO IZA MORENINE „DOBROTE"! NIJE JOJ BILO DOVOLJNO ŠTO JE PLAĆENA LJUBAVNICA IZOPAČENOG BANKARA, NEGO JE ŽELJELA BRATI I CVIJEĆE NEVINOSTI, KAKO BI UDOVOLJILA SVOJOJ NASTRANOJ STRASTI.
BIJEDNA GUSKO! TKO SI TI DA ODBIJAŠ MORENU?! GUBI SE! VAN IZ MOJE KUĆE! ŠTO ĆE MI TVOJA CMIZDRAVA SRAMEŽLJIVOST?!
...ALI SLAĐANINA DUŠA JE OČELIČENA I SIROTICA JE JUNAČKI ODBILA BESRAMNI JURIŠ!
SLAĐANA NIJE ČEKALA DA JOJ MORENA TO PONOVI...
SAMO ČAS!

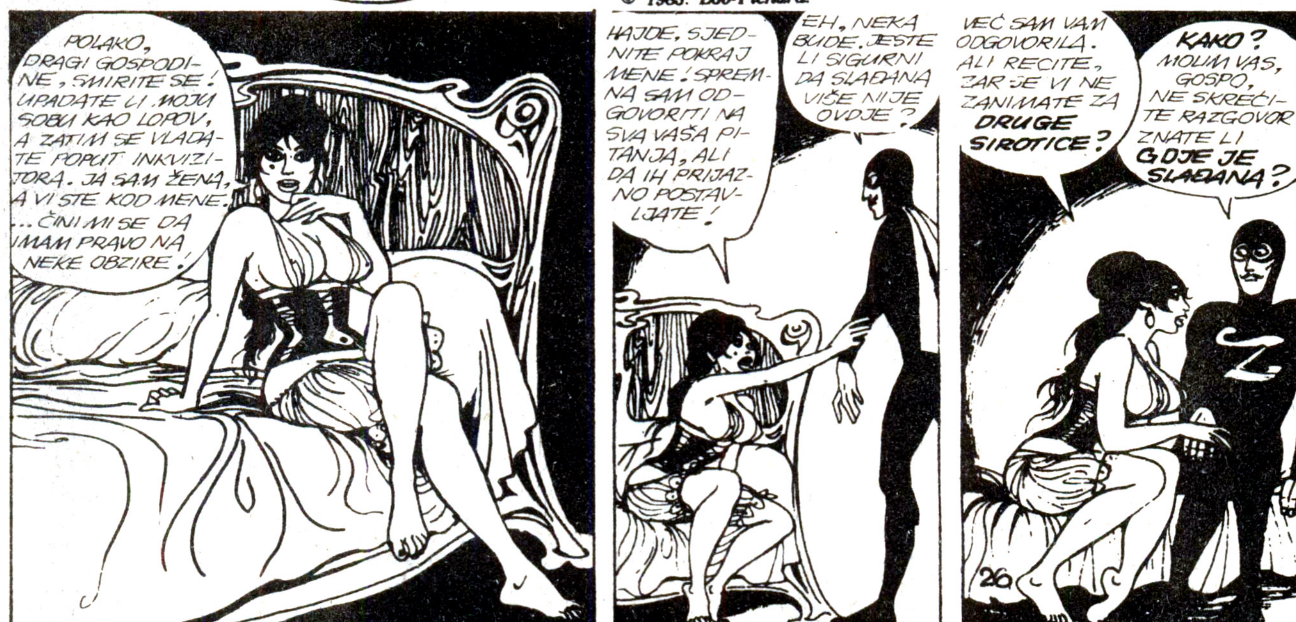

SLAĐANA, MOLIM TE, OPROSTI MI! NE ZNAM NI SAMA ŠTO ME NAJEDANPUT OBUZELO. OH, KAKO SE STIDIM! ČUDIŠ SE? PA IPAK, I JA SAM NEKOĆ BILA ČEDNA I NEVINA... PRIJE NEGO ŠTO SAM UPOZNALA ADOLFUSA.
BIJEDNIK ME NAVEO NA ZLO.
AH, GOSPOĐO, KAKO ME DIRNULA VAŠA ISPOVIJEST! U TOME VIDIM ZNAK DA SE VAŠA IZMUČENA DUŠA ŽELI OSLOBODITI ZLA ŠTO JE GUŠI!
DRAGA DJEVOJČICE! TVOJE MI RAZUMIJEVANJE DONOSI TOPLU OKREPU. MOŽDA ĆE SE JEDNOGA DANA TO I DOGODITI – PROTJERAT ĆU TMINE ŠTO ME OKRUŽUJU. ALI RAZMIŠLJAJMO RADIJE O TVOJOJ ZAŠTITI. NE BI TREBALO DA ADOLFUS OD TEBE NAPRAVI NOVU MORENU. ŽELIM TI POMOĆI DA POBJEGNEŠ IZVAN NJEGOVA DOHVATA.

NAPUSTIT ĆEŠ PRIJESTOLNICU. UZMI OVO PISMO. PREDAT ĆEŠ GA GOSPOĐI ROSI, KOJA VODI JEDAN MALI ZAVOD U PROVINCIJI, NA JUGU. TA ŽENA MI JE PRIJATELJICA. BIT ĆE USHIĆENA DA TE PRIMI I DA TE ZAPOSLI. ADOLFUS TE ONDJE NEĆE TRAŽITI!
AH, GOSPOĐO, SPASILI STE MI ŽIVOT! KAKO DA VAM ZAHVALIM?
PUSTIMO TO! SAD SE POŽURIMO! JA ĆU TE ODVESTI NA STANICU. NE SMIJEŠ ZAKASNITI NA VLAK.
25

© 1983. Lob-Pichard.

ZNAM JA TO... ALI, ZAŠTO TAKO UZMIČETE? BOJITE ME SE? MISLILA SAM DA SE ZAŠTITNIK NIČEGA NE BOJI!
JA DA SE BOJIM? ŠALITE SE.

HHM...

AH, TAKO! GUBITE RAZUM!
HA! HA! HA! HA!

SAD JE DOSTA! HOĆETE LI ME PUSTITI?
NE! NEMOJ BJEŽATI! ČEKAJ DA TI KAŽEM ŠTO JE BILO S TVOJOM ŠTIĆENICOM.

HIROVITA MORENA PROMRMLJALA JE NEKOLIKO RIJEČI ZAŠTITNIKU U UHO, A ON NAGLO PROBLIJEDI.

NE, NE! TO NIJE MOGUĆE! LAŽETE, NISTE MOGLI POČINITI TAKVU GADOST!
KAKVA JE GROZNA NAJAVA TOLIKO UZRUJALA CRNOG ANĐELA?

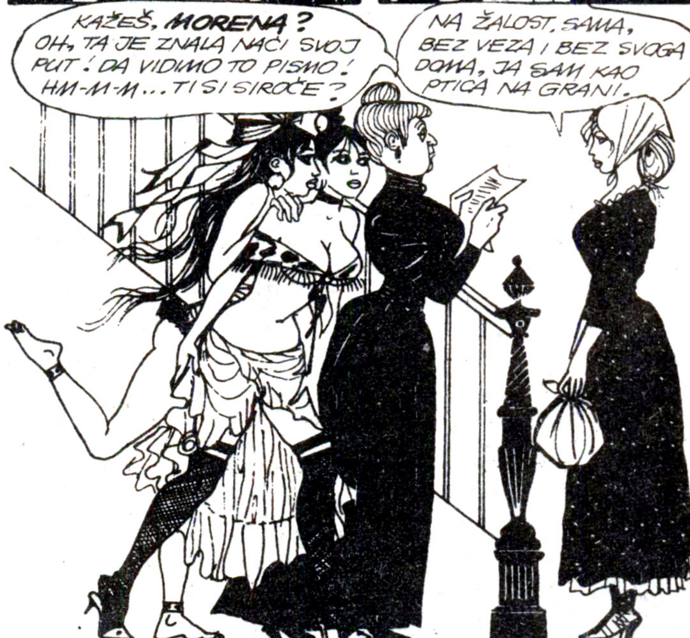

ČUDOVIŠTE! ĐAVOLOVA KĆERI! NEKA MI SREĆA POMOGNE DA NA VRIJEME IŠČUPAM TU JADNU DJEVOJKU IZ PONORA U KOJI STE JE GURNULI! ALI ČUVAJTE SE, MORENA! AKO NA NESREĆU SLAĐANA IZGUBI SVOJU ČAST, PLATIT ĆETE MI TAJ ZLOČIN SVOJIM ŽIVOTOM!
27

KAKVA TO NOVA OPASNOST PRIJETI NAŠOJ HEROINI? SREST ĆEMO JE PO DOLASKU U LIJEPI GRADIĆ C U BLAGOM PODNEBLJU SUNČANOG JUGA.
KAKVO ZGODNO MJESTO! I KAKO JE NEBO PLAVO! AH, SRETNA SAM, ŠTO SAM OVDJE, DALEKO OD PARIZA, NJEGOVA SIVILA I POKVARENOSTI!
RADNIČKOM ODMORIŠTU

OPROSTITE, GOSPOĐO, MOŽETE LI MI POKAZATI GDJE JE ZAVOD GOSPOĐE ROSE?
KAKO? O-O-H! KAKVA DRSKOST!

PS-S-ST, ROSINA JE ONA VELIKA KUĆA DOLJE, NA UGLU. NE MOŽETE ZALUTATI!
OH, BESKRAJNO VAM HVALA, GOSPODINE, TAKO STE LJUBAZNI!
NEMA NA ČEMU! DO VIĐENJA, TO JEST - DO UŽIVANJA! HE-HE-HE!
© 1983. Lob-Pichard

NEKOLIKO MINUTA KASNIJE...
JA SAM GOSPOĐA ROSA. ŠTO ŽELIŠ, DJEVOJČICE?
DA VAS ZAMOLIM ZA NAMJEŠTENJE, PO SAVJETU GOSPOĐE MORENE. EVO NJEZINA PISMA, PA ĆETE VIDJETI O ČEMU SE RADI.

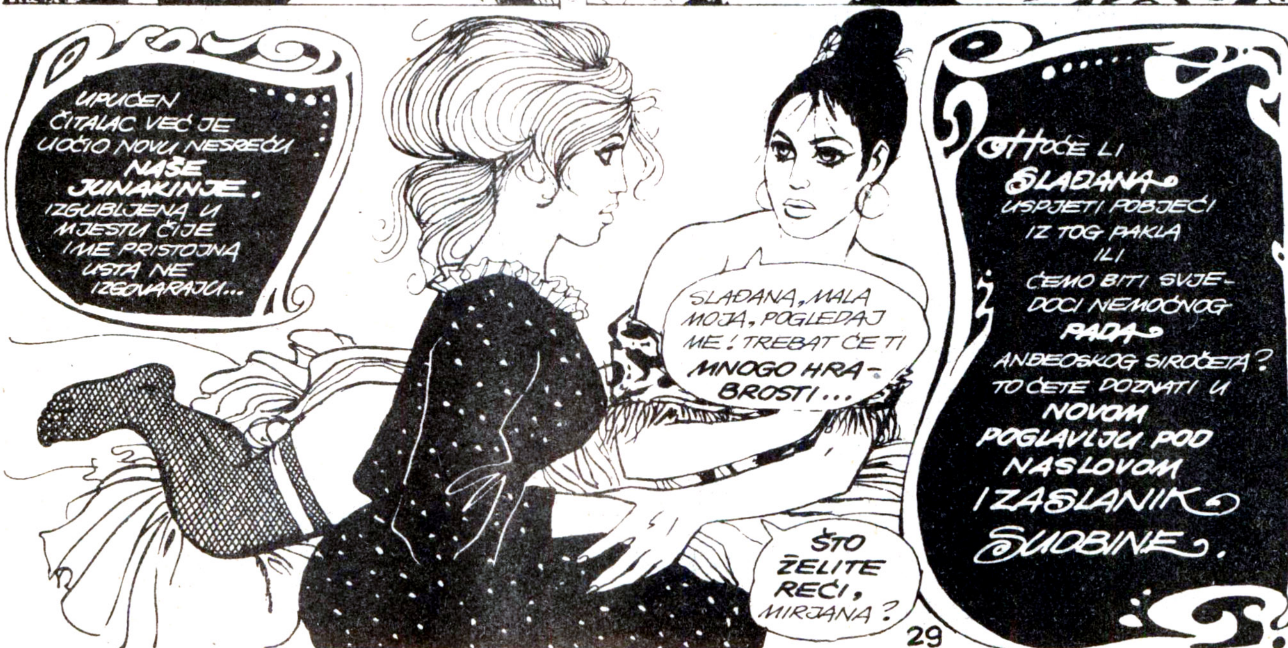

KAŽEŠ, MORENA? OH, TA JE ZNALA NAĆI SVOJ PUT! DA VIDIMO TO PISMO! HM-M-M... TI SI SIROČE?
NA ŽALOST, SAMA, BEZ VEZA I BEZ SVOGA DOMA, JA SAM KAO PTICA NA GRANI!

DOBRO, KĆERCE, ODSAD VIŠE NEĆEŠ BITI SAMA. PRIMAM TE U NAŠU MALU ZAJEDNICU. MIRJANA ĆE TE PODUČITI I POKAZATI TI TVOJU SOBU.
AH, GOSPOĐO, NEĆETE POŽALITI ZBOG ODLUKE NA KOJU VAS JE NAVELO VAŠE DOBRO SRCE!
28

GOSPODIČNE, PREDSTAVLJAM VAM ČEDNU SLAĐANU, NAŠU NOVU DRUGARICU!
ZAŠTO JE TAKO UKOČENA?
JADNI CURETAK! SIGURNO JU JE OVAMO DOVELA BIJEDA.
ODAKLE SI, PILENCE?

DOĐI, SOBA TI JE ODMAH POKRAJ MOJE.
TE GOSPOĐICE SU VRLO LAKO ODJEVENE. ALI OVDJE, NA JUGU, ZAISTA JE VRUĆE. RADE LI ONE SVE KOD GOSPOĐE ROSE? ŠTO ĆE BITI MOJA ZADAĆA?
© 1983. Lob-Pichard

KAKO? TI NE ZNAŠ...
ZAR JE ZAISTA NEUPUĆENA? OH, JADNO DIJETE! KAKO JOJ TO REĆI, KAKO JOJ OBJASNITI?

UPUĆEN ČITALAC VEĆ JE UOČIO NOVU NESREĆU NAŠE JUNAKINJE. IZGUBLJENA U MJESTU ČIJE IME PRISTOJNA USTA NE IZGOVARAJU...
SLAĐANA, MALA MOJA, POGLEDAJ ME! TREBAT ĆE TI MNOGO HRABROSTI...
ŠTO ŽELITE REĆI, MIRJANA?
HOĆE LI SLAĐANA USPJETI POBJEĆI IZ TOG PAKLA ILI ĆEMO BITI SVJEDOCI NEMOĆNOG PADA ANĐEOSKOG SIROČETA? TO ĆETE DOZNATI U NOVOM POGLAVLJU POD NASLOVOM IZASLANIK SUDBINE.
29

Miodrag Peković

NASLEDNIK

Na Čuburi je svako znao da je Luka berberin svoje ukućane sveo na gole brojke. Njegova žena Stana odazivala se na broj 45, kći Vida na 22, a sin Žika na 17. Kako su godine prolazile, ti »brojevi« su srazmerno rasli, mada ne i vrednosti njihovih nosilaca. Svaki broj imao je svoje zaduženje: 45 da kuva i pere, 22 da sprema radnju i stančić iza nje, a broj 17 opsluživao je mušterije, što mu nije smetalo da pilji u obla kolena Eve zvane Triša. Taj nadimak je Eva dobila zajedno sa nekom stidnim bolešću, kojom su čuburske žene plašile svoje neverne muževe.

Jednog dana, kad je majstor Luka pošao u Vrnjačku Banju da leći obolelu jetru, sa sobom je poveo brojeve 45 i 22: svoju ženu Stanu i kćer Vidu. Radnju je poverio broju 17, sinu Žiki, nasledniku dugova i zanata! Na polasku, osjećajući predputnu nelagodnost, rekao je šegrtu:

– Mi odosmo, a ti, nesrećo, pazi šta radiš i kako se vladaš! Čuvaj radnju kao zenicu oka svog i manje gluvari u radno vreme, jer ako mi jave da ganjaš sojke u Orlovića Pavla sokaku i da se kartaš sa Grujicom kockarom, obrao si bostan! Eto, toliko! A sada u zdravlje i marš na posao!

Nekolicina poranelih mušterija se pritaji ... I dok je broj 17 ljubio svome ocu desnicu, ovaj mu je prstima leve ruke zavrteo uho.

– Dè ne pizdi! Vratiće se tata!

Po odlasku roditelja i sestre život broja 17 se izmenio. Ugledavši svojtu kako zamiče iza ugla, on se obema šakama uhvati između nogu i podvrisnu: ju-hu-huuu! Očev prijatelj Đoka alas, koji se tu zateče kao da je iz vode izronio, okomi se na ushićenu brojku:

– Zašto njačeš, magarče? Tek što si ocu ugledao leđa, odmah si podivljao! Kako te, bre, nije sramota? Hajde sapunjaj i otvaraj četvore oči!

Kako to izusti, nakostrešeni Đoka alas zavali se u radnu stolicu, ne hajući što je u nju seo preko reda. Pogleda u veliko ogledalo pred sobom, zadovoljno klimnu glavom i zabaci je unazad, da je smesti na meki naslon za potiljak. Žmurio je tako i dremuckao, smiren šuštanjem četke za brijanje, sve dok broj 17 ne poče britvom da mu struže čekinju sa obraza. U jednom trenutku se trže, poskoči i unese šegrtu u lice:

– Šta to radiš, šeprtljo?! Zašto me poseče? Zar hoćeš da te sada brnjicom od kaiša izdevetam, a? Ne zijaj naokolo dok me po vratu briješ, prokletniče! Jesi li me čuo?

Broj 17 podiže ramena i odgovori plačnim glasom:

– Jesam, čika-Đoko, oprostite!

Đoka zavrte glavom i šumno izdahnu kroz nos. Utonuvši iznova u dremež, on preču dolazak bosonoge Eve Triše. Bila je ponosna na svoje donje rublje od ružičaste svile, na svoj »kombinezon iz Pešta«, kako je često znala da naglasi.

– Zdravo, Žika! Šta ti radila? – javi se ona.

Broj 17 se isceri i pokaza bradom na usnulog Đoku alasa, kao da je hteo reći: more, ne pitaj!

– A ti brijala matori tvor! – zaključi Eva i sede na slobodnu stolicu za čekanje, nasuprot ogledalu.

Broj 17 je oprezno strugao čekinju sa obraza svoje prgave mušterije i s vremena na vreme bacao pogled prema Evi, koja se meškoljila iza Đokinih leđa. Koristio je on i veliko ogledalo i piljio u Evina razmaknuta kolena, nastojeći da pogledom prodre sve do osenčenog mesta pod njenim trbuhom. A Eva se, uživajući u igri mačke i miša, neprestalno vrpoljila na stolici i tako još više draškala uzbudljivog tatinog sina, kome su pod nosom malje tek nedavno probile!

Osetivši da šegrt nešto petlja, Đoka alas pročkilji kroz trepavice i u ogledalu pred sobom spazi Evina obnažena bedra. Pazi ti nje! – pomisli i odluči da se pretvara kako je zaspao. Broj 17 se premeštao s noge na nogu i soptao od nadošlih želja. U jednom trenutku svoje neizdržljive pohote, dok se savijao u pojasu zbog naglo otešnjalih gaća, on priskoči Evi i kada se tome niko od prisutnih nije nadao, hitro joj zdiže podsuknju i sapunjavu četku turi joj do kraja bedara. Eva ciknu, a broj 17 doskoči do Đoke alasa i nastavi da ga sapunja, kao da se ništa nije dogodilo.

– Šta to učini, protuho berberska?! – izdra se Đoka, pa naslednika majstora Luke ščepa za kosu. – Zar mene da poganiš, majčina ti?!

Mušterije prsnuše kud koji, a Eva istrča na ulicu da se skloni od Đokinog nastupa besa. U radnji zapljuštaše šamari, popadaše posude sa puderom i pomadom, razbi se jedno ručno ogledalo i proli kolonjska voda. Već uveliko zadihan, Đoka gadljivo odbaci nesrećnog šegrta, kao nepodesnu metlu kojom je do malopre čistio pod.

– Beži mi sa očiju, da te ne odrobijam! – ciknu alas i unezverenu brojku 17 šutnu nogom u zadnjicu.

Kad se majstor Luka vratio iz banje, o svemu je bio potanko obavešten. Đoka alas nije propustio priliku da u već dobro zapaprenu čorbu doda još i svoga začina. To je i bio ozbiljan razlog što je majstor Luka odlučio da svome sinu i Evi Triši, redovnom posetiocu salona za muškarce u njegovom odsustvu, napravi zasedu.

– Pokazat ću ja njima! – obećao je on svome prijatelju Đoki. – Pazi šta ti kažem! Neće posle Eva da mi odseda u radnji, nalik na raskrčeno đačko pero!

Tu svoju »predstavu«, kako se hvalio po čuburi, nazvao je svojom labudovom pesmom.

– Ovako je to bilo! – pričao je kasnije Luka svome društvu u omiljenoj krčmi. – Navadila se Eva i ne izbiva iz moje radnje! Zašto, pitam se ja. Hajde, rekoh sebi, da proverim šta moj vajni sin radi u tatinom odsustvu. Navršio je momak sedamnaset godina, dakle dođe i vreme da ga oslobodim šegrtovanja i unapredim za kalfu. Tada mu i rekoh: sine moj, ti si od sutrašnjeg dana broj 18 i moj zamenik u

radnji! Hvala ti, ćale, reče mi on i dodade: mogao bi sada i da me oženiš, A, to ne! Prvo ti, sinko, da udaš zadnjicu, pa tek potom da se ženiš, jer takav je red. Ne vole ženske brzake, ja ti kažem!

– Ih, Luka! Opširan si! – uzruja se krčmar. – Pređi već jednom na stvar!

– De ne kilavi! – javi se i Vule jorgandžija.

Majstor Luka ih obojicu preseče pogledom i onda se prihvati »dvanaestice«, pa sadržinu čokanja sasu u grlo. Slušaoce oprlji topli zadah šljivovice. Tada nastavi:

– Dođoh ti ja svojoj kući, a pravim se pijaniji nego što jesam. Žena i ćerka behu mi odsutne, te ja zamolih sina da me smesti u krevet. Ne mogu, bajagi, da potrefim sobicu iza radnje! On se, bitanga, uzvrteo oko mene i samo mi tepa: lezi, ćale, ispavaj se! Ja ću tebe u radnji da odmenim. Ja preplićem nogama i jezikom, bulaznim koješta i kao čekam da me on dovede do kreveta. Dohvati on mene pod pazuho i pomaže mi da zakoračim, ali kad me nekako položi na krevet, ja nastavim da se ačim, sve bih kao hteo na noge da se osovim. Mangup ne popušta! Natezali smo se mi tu minut-dva i ja se, konačno, sasvim primirih. Započeh i da hrčem, a u sebi velim: čekaj samo, Žikice, rđo jedno! Srediće tebe tata Luka dok kažeš britva!

– Hajde, Luka, ne zezaj! – podstače majstora nestrpljivi Đoka alas. – Osvanućemo ako tako nastaviš!

– Čekam ja da moj sinčić otprati poslednju mušteriju pred popodnevno zatvaranje, a taj melje kao prazna vodenica. Nikako da završi svoju priču, još od Kulina bana! Te kako se dvadeset devete zaledio Dunav i kako su ga iz Preka saonicama prelazili, te kako su se njime šetkali i vukovi sa Karpata, pa kako je prošao u velikom štrajku i šta ti ja sve znam...

– Luka, imaj milosti! – prasnu krčmar.

– Pusti to kraju! – odreza i Vule jorgandžija.

Luka podrignu i nastavi:

– Ode davež na jedvite jade. Moj Žika ga prosto izbaci iz radnje. To ti je valjalo, sinko, mislim ja, a ne prestajem da virkam kroz rupicu na firangi. Ne prođe mnogo vremena i ja začuh: Kuc, kuc! Lupka ti neko u izlog radnje i čeka da mu se otvore vrata. Zacviliše nepodmazane šarke i ja se tada prisetih da odavno govorim brojevima 45 i 22 kako je vreme da to jednom i učine. Čekajte samo, gubidanke! I vas će Luka da sredi!

– Aman, čoveče, pređi već na stvar! – ne izdrža Đoka alas.

Luka kimnu glavom i produži:

– Zapljeskaše nečije bose noge na pločniku, onako pljas, pljas, pa cup u radnju, niz dva stepenika! Šta ćeš, radnja mi je prava zemunica, jer je pod u njoj niži od ulice. Majku mu poljubim, da li ću dočekati dan da me ugledate ispred pravog salona za muškarce? Gospoda razmiču zavesu od perli, a one zveckaju!

– Ama nemoj da te ja zveknem, majstor-Luka! Pričaj ti nama ono radi čega smo se i skupili da te čujemo! – pobuni se krčmar i doli svima po rakiju.

– Dobro, de! – pomirljivo će Luka. – Aha, tu sam te čekao, ptico, naoštrih se ja. Došla si čiči na sicer! Ponovno ti ja virnem i imam šta da vidim: moj rođeni sin, taj balavac, pričepio Evu, nameran da se sa njom upusti u bludničenje. Kaže ona njemu: polako Žika, probudiš majstora Luka! Ne boj se, mala, tješi je on. Matori hrče sve u šesnaest! Ne zna ćale gde mu je dupe, a gde glava! Tako, znači, sine moj?! Otac je za tebe matori i dupe-glava? Čekaj samo, pokazaće tebi ćale ko je!

– E, Luka, Luka! – ote se krčmaru. – Teško tebi!

– U dobroga starca sin ti raste! – podsmehnu se Vule.

– Šuti, bre! – iskosi se Luka na jorgandžiju. – I gde ono stadoh, oca ti brbljivog? A, da! Prilepih se ja uz rupicu na firangi, a tamo, moj odmenik uručuje Evi prepodnevni pazar! Vrcka ti se ona u svom kombinezonu, pa kako nemaše gde novac da odloži, stište ga u šaci i sede u radnu stolicu. Moj Žika ti, ni pet ni šest, podiže Evine noge na ramena i nabi joj ga, kao majmun prasetu! Uto i mene spopade želja i ja ti se svojski prislonih na odškrinuta vrata što iz moga stana vode u radnju. Rekoh, da bolje vidim! Tako se i pružih koliko sam dug, ali se smesta podigoh i dreknuh: što to radite, majku vam kurvarsku?! Onako raskoračenom, Žika mi pobeže između nogu, pa zaždi u sobičak, da se pod krevet sakrije. Ostadoh ja oči u oči sa Evom, a ona se skočanjila od prpe, ni da se makne!

– I šta bi dalje? – ne izdrža Đoka alas nastavak majstor-Lukina kazivanja. – Jesi li je pustio da kidne?

– Šta ti pada na pamet?! – isprsi se Luka. – Izbečih se ja na nju i svojim strašnim pogledom je načisto skroziran. Šta je, viknuh ja iz petnih žila. Da ne bi, možda, za minut htela da zaradiš onoliko koliko ja za pola dana? Htela si da mi zbrzniš sina, a? Nameštaj se tamo da te čiča doradi, i to valjano!

– Pa jesi li mogao? – upita krčmar?

– Nego šta! – poče Luka da se busa. – Sada ću, velim ja njoj, da te proburazim! Tako ću da te istružem da tri dana nećeš moći vatru da potpiriš, jer ću u tebi promaju da napravim!

– He, lažeš Luka, pa i sam veruješ da je istina! – nasmeja se Vule jorgandžija. – Upleo si se ti među Evine noge kao pile u kučine! Misliš ti da smo mi vesla sisali!

– Ne laprdaj! – obrecnu se majstor Luka na Vuleta. – Kada sam je pritegao, poče Eva da zapomaže iz svega glasa: oj-oj, džigerica mi otpala! Ćut, podviknuh ja njoj. Koliko si, droco, primila kuraca, ni za dan ih lopatom ne bih počistio! Kako to izgovorih, tako i padosmo, zajedno sa stolicom, na odbačenu kosu. Tu nas, na gomili, zatekoše brojevi 45 i 22.

– Kuku tebi! – trže se krčmar. – Gore ti nije moglo da se desi! Da li joj, barem, oduze onaj pazar?

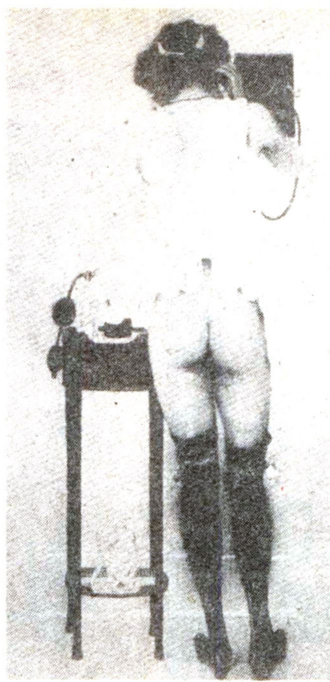
– Vraga! – huknu majstor Luka. – Pre bi ona dušu ispustila! Moja žena i kći udariše u dreku: ljudi, polude čovek, kurvu nam je u kuću doveo! Otvoriše one širom vrata radnje, da prolaznici sa ulice i komšiluk vidi šta se tu događa ...

– A sin? Šta on uradi? – prekide Vule majstora.

– Gleda me ispod kreveta i smeška se! – dovrši Luka svoju ispovest. – Pred majkom i sestrom doviknu mi posprdno: bravo, ćale, ti nam osvetla obraz! ●

Odlomak iz neobjavljene knjige »Čuburci«

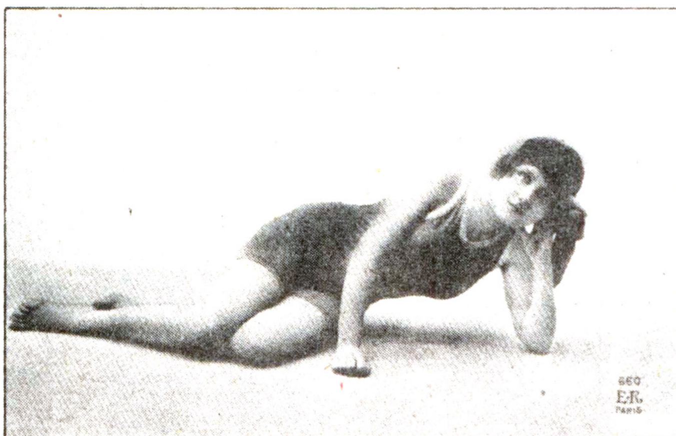
NEKE BIVŠE LJEPOTICE

Iz povijesti erotskog tiska – nešto o upotrebi ženskoga tijela u masovnim medijima!

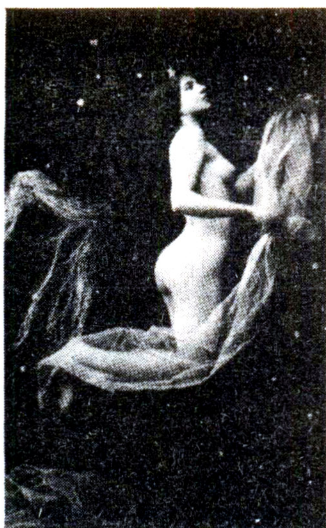
Prizori iz erotske mašte naših djedova (i bakica) imaju neku čudnu, gotovo romantičnu, ali svejedno pikantnu notu. Kod današnje sveopće izloženosti ženskih, pa i muških tijela, u svakida-

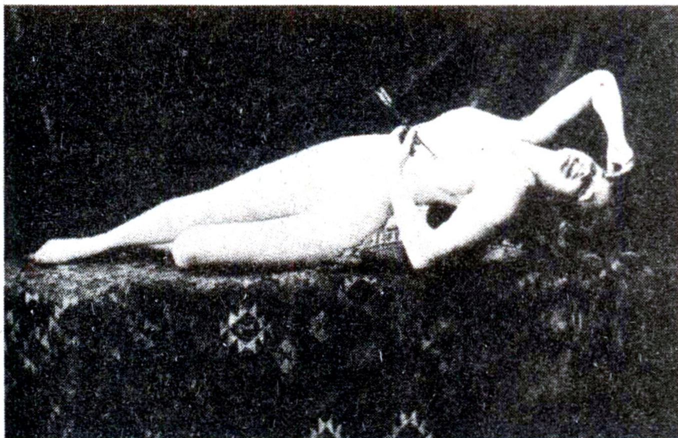

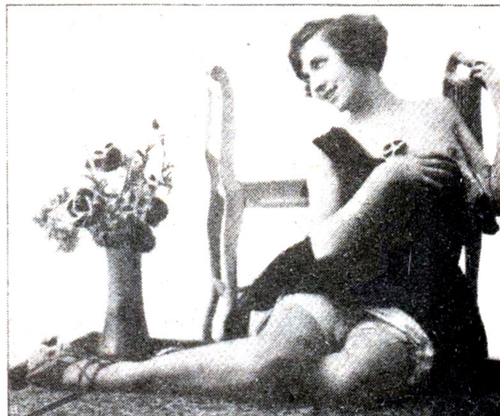

šnjem životu (agresivno otkrivalačka moda; nudizam i sl.), u kulturi (goli teatar; hepeninzi; body-art; konceptualizam itd.) i u masovnim medijima (revije za muške i ženske oči; erotizirani filmovi; pornografija)... dakle kod ove današnje raskalašenosti gotovo nam je smiješno upoznavati se s poviješću erotskoga tiska. Teško je vjerovati, ali *otvorenije izlaganje ženskoga tijela na javnim mjestima*, iliti u medijskim situacijama, *otpočelo je tek negdje krajem prošloga stoljeća!*

Na razmeđu dvaju stoljeća su u Francuskoj, a posebno u Parizu, bili popularni artistički posteri ili plakati na kojima su poznati slikari prikazivali žene »u više poza« (kako to još i danas stoji oglašeno u izlozima naših provincijskih foto-radnji). Naravno, erotična nota uvijek je bila više ili manje otvoreno servirana i tako se postepeno stvarao međunarodni, svjetski kult *»pariške raskalašenosti«*. Uspjeh uličnih postera dao je ideju nekim nakladnicima da iste ili slične »sadržaje« prebace na poštanske dopisnice iliti razglednice. Tako je tek oko 1900. godine – oduzmite ili dodajte koju godinu – otpočela evropska *serija gološavih tiskovina*, koja moda nije do danas iščeznula. Erotičnost se otkrivala ili

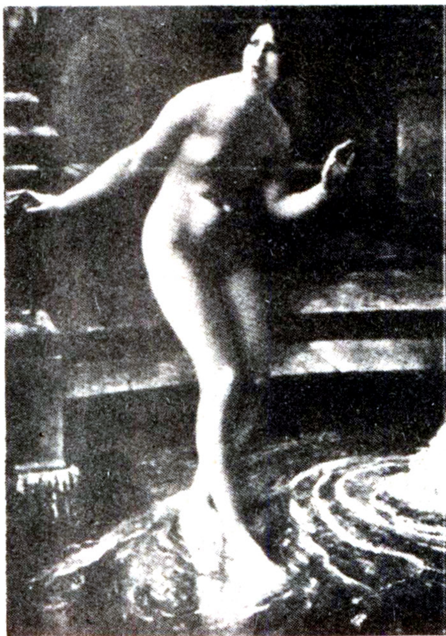

skrivala u pozama i situacijama koje su na izgled bile moralno dopuštene. U početku je obavezno bila riječ o scenama pri toaleti ili kod kupanja, što je davalo mogućnost da se najprije slikari, a ubrzo i fotografi, bace na eksploatiranje neiscrpne teme.

U izboru »nekih bivših ljepotica«, što ga donosimo na ovim stranicama, najprije se vide pariške razglednice tiskane i snimljene prvih godina ovoga stoljeća. Neke su djelo poznatih slikara, a neke fotografa, bilo da su ovi posljednji radili u studiju ili na otvorenome.

Drugi niz fotografija – iz vremena između 1925. i 1928. godine – već prikazuje daljnji korak u »umjetničkom« iskorištavanju erotskih ženskih poza.

To su sve izvaci iz tadašnjih časopisa koji su se kitili oznakama kao »Umjetnička inspiracija« ili »Artisti i modeli«, a cilj i smisao bili su im isti kao i danas. Dakle, ni kod golotinje nema ničega novog pod suncem ili pod – svjetlima studijskih reflektora. Naše bake svlačile su se na isti način – s jednakom željom ili istom brzinom – kao i njihovi današnji potomci!●

JAVNA KORESPONDENCIJA JEDNE (EX)PROSTITUTKE

»ZOVITE ME *MADAME*«, kaže Xaviera Hollander, bivša 'callgirl', zatim vlasnica glasovitoga bordela u New Yorku, potom TV-star, spisateljica i napokon savjetodavka u jednom poznatom »časopisu za muškarce«!

SEKS KAO BIZNIS

Malo je seksualnih fenomena kao što je posljednjih desetljeća bila i ostala Xaviera Hollander. Rođena u Indoneziji 1943. godine (ako je vjerovati njenim izjavama), Nizozemka po nacionalnosti, napravila je *planetarnu seksualnu karijeru takvih razmjera,* da se naprosto užitak više ne razlikuje od biznisa, odnosno sâm biznis je postao (njen) užitak. Očito promiskuitetna po naravi, već kao vrlo mlada otkrila je da je tijelo njen kapital, ali da ga ne treba unovčivati na malo. Zato je svoje bogato krevetsko iskustvo iskoristila tako da je svoje znanje zanata »call-girl« pretvorila u vlasništvo jednog od najglasovitijih bordela u New Yorku. To je krajem šezdesetih godina bio (inter)kontinetalni centar svakovrsnih užitaka i perverzija, privlačno mjesto razmažene društvene kreme. Kako je svojim mahinacijama držala u šaci njujoršku policiju, Xaviera je doživjela čak i tu počast da napokon bude – istjerana iz SAD.

No promućurna po prirodi, ona je i od takve karijere napravila biznis, naime u knjizi »SRETNA DROLJA« ispričala je sve peripetije svoga (dotadašnjeg) života i zanata, prodavši to autobiografsko djelce u milijunskoj nakladi *Tako je jedna prostitutka postala zvijezdom svojevrsne (pod)kulture planetarnoga seksa!* Sa svojom otvorenošću i agresivnošću ona je pogodila u živac tadašnjega duha vremena, pa je od svojih mana napravila kult. Kršenje svih moralnih normi i propagiranje svakoga užitka (ukoliko nikome ne šteti) postalo je međunarodnom modom, pa je i ova »madame« od najobičnije vlasnice bordela postala medijskom ličnošću. U tipično američkom stilu – kasnije u njenoj karijeri – nju pozivaju na sveučilišta da drži tečajeve iz seksologije, zatvorske vlasti traže od nje pomoć u liječenju seksualnih manijaka, ona se pojavljuje na TV-okruglim stolovima i simpozijima, a njene knjige, koje producira kao na tekućoj vrpci, doista se prodaju kao neka vrsta nove erotske književnosti.

Privlačnost Xavierine »literarne« erotike jeste u općoj svijesti o tome kako je ona najsigurnije doživjela osobno sve o čemu piše i što komentira! Za razliku od aseksualnih seksologa, koji svoju ličnost skrivaju iza znanstveničke fasade, ona može i smije najotvorenije pričati o najnevjerojatnijim seksualnim ekshibicijama, koje draškaju bilo čiju maštu. Taj aspekt njene ličnosti odlično je iskoristio jedan popularni i u milijunskim nakladama prodavani mjesečnik »za muške oči« (ali da ga čitaju i žene), koji je njeno iskustvo upotrijebio na poseban način. Naime, gotovo nema lista ili časopisa – pa i kod nas – u kojemu se danas ne pojavljuje popularna rubrika, recimo, »intimnih pisama« ili nekako slično nazvana. Xaviera H. uređuje tu rubriku na osobit način, bez premca u čitavoj svjetskoj štampi.

Ona najizravnije komentira čak i najbezočnija pisma svojih korenspondenata i čitalaca kupaca dotičnoga časopisa, servirajući uvijek vlastita iskustva.

To je ono draškavo, ako ne i perverzno u korenspondenciji jedne (ex) prostitutke: postoji teza, poznata od starinâ, da su upravo »javne žene« bile i ostale bolji psiholozi i psihijatri nego mnogi vajni seksolozi i savjetnici. One su praktičari najizravnije vrste. Ostaje da se ocijeni koliko je za naše prilike pogodna jedna ovakva savjetodavna rubrika, ali daleko smo od pomisli da je i sami nudimo. Jednostavno, u ovome časopisu držimo korisnim da se i šire čitateljstvo upozna s razvojem seksualnih i erotskih moda, pa donosimo izbor iz Xavierine korenspondencije sa čitaocima, ne ublažavajući sočnost njena rječnika i mišljenja.●

PISMA ČITALACA XAVIERI HOLLANDER

TAJNE POUKE

Žena i ja živimo u prosječnoj četvrti predviđenoj za srednji stalež. Znate već, pred svakom kućom su djeca, psi, tratina i karavan. Oboje radimo, a žena povremeno mora putovati zbog posla. Nedavno, kad je bila odsutna, posjetila me Colene, djevojka iz susjedstva. Upitala me bi li mogla ući i porazgovarati sa mnom o jednom svom problemu, to jest o svom momku.

Kad smo sjeli u dnevnoj sobi, zapanjila me svojim problemom. Kazala mi je da njen momak Mark ne želi s njom imati spolne odnose zato što je neiskusna djevica. Zanijemio sam. Zatim sam joj rekao neka o tome popriča s prijateljicama, a ne sa mnom. Odgovorila mi je da su joj prijateljice savjetovale neka razgovara s nekim starijim muškarcem. Ispričala mi je da uzima pilulu već pola godine, pa s te strane ne bi bilo nikakvih teškoća s Markom. Zapitala me smatram li je privlačnom. Odmah sam joj to potvrdio, jer je vrlo zgodna i lijepo građena. Problem nije bio u tome. Vratismo se na njenu spolnu neiskusnost. Zamolima me da je naučim ponešto o seksu i vođenju ljubavi. Rekoh joj neka smjesta ode, jer bi mi još samo trebalo da se pročuje kako imam ljubavnicu u susjedstvu. Nije htjela otići, znajući da mi žene neće biti dva dana. Rekla je majci da će ostati kod jedne prijateljice, koja će već nešto izmisliti ako majka bude zvala telefonom. Ponovo je zamolih neka ode, ali ona je raskopčala bluzu i otkrila mi prozirni grudnjak, ispod kojeg bijahu dvije male ali čvrste dojke sa čarobnim, tvrdim, izbočenim tamnocrvenim bradavicama.

– Jesam li vas uzbudila? – zapitala me.

Ostao sam bez riječi. Uživao sam gledajući joj lijepo mlado tijelo. Potom je svukla uske traperice, priljubljene uz obline, i otkrila divne noge i bijele gaćice. Tada mi je prišla i sjela u krilo, a ja sam se umalo onesvijestio. Zatražila je da je odvedem u spavaću sobu i naučim kako se ševi. Obuzelo me takvo uzbuđenje da nisam mogao vladati sobom.

Odvedoh je u krevet i počeh je poučavati. Najprije sam joj cijelu vječnost dražio jezikom djevičanski cvijet i to joj se veoma svidjelo. Budući da mi je penis već postao tvrd kao kamen, htio sam ući u njenu djevičansku zamku. Umetnuvši glavić, rekoh joj neka me zaustavi ako je bude boljelo. Polako sam malog gurao unutra, a ona je stenjala i previjala se. Kad sam ga ugurao, Collene mi je pri svakom mom naletu hitala u susret. Vagina joj je čvrsto obavijala penis. Grickao sam joj dojke i bradavice i toliko je uzbudio da su joj obilno potekli sokovi. Kad sam svršio, rekla mi je da osjeća u sebi mlaz. Privila se uz mene i nije me puštala ni kad mi se mali počeo smekšavati. Kad sam ga izvadio iz nje, upitala me kako bi ga opet mogla učiniti tvrdim. Rekoh joj neka mi ga siše ako želi. Bila je vrlo nježna, te mi ga njene meke usne ukrutiše za dvadesetak minuta. Nastavila ga je sisati i pokušavala ga cijelog strpati u usta. Želi li to postići, rekoh

joj, treba da ga gurne u grlo. Pokušavala je to uzastopce te je poslije petnaestak minuta uspjela. Umalo sam svršio.

Tada je položih na leđa i počeh je dražiti jezikom prije nego što sam joj gurnuo penis u malu, usku, dobro podmazanu rupu. Vidljivo je uživala, u složnom ritmu sa mnom. Potom je kriknula i zarinula mi nokte u leđa.

– Ooo, kako je lijepo, ljepše nego prije! – izustila je.

Vjerojatno je prvi put svršila. Kad sam se sabrao, odmorili smo se i popričali o seksu. Prenoćila je kod mene i doživjeli smo vrhunac još dva puta. Probudivši se ujutro, rekla mi je da je boli između nogu, ali da se inače osjeća sjajno. Zamolih je neka ode, jer sam se bojao da će me netko zateći s tom nimfomankom. Na odlasku mi je obećala da nikome neće pričati o prošloj noći. Bit će to naša tajna. Složih se. Poljubismo se i zatim je otišla. Za dva mjeseca je moja žena opet morala otputovati, a kad sam se vratio kući odvezavši je na aerodrom, dočekala me na verandi Collene.

– Spremna sam za još jednu pouku – reče mi.

Nisam mogao odoljeti, pa smo ušli u kuću i proveli još jednu noć zajedno, posvetivši se spolnom izobražavanju. – R. T. W.

ODGOVOR: Kao mlada djevojka, nisam se smjela šminkati, morala sam paziti kakav grudnjak nosim i još sam oblačila čarape, a ne hulahupke. Roditelji su pažljivo provjeravali s kakvim se momcima družim. Momci su bili manje-više moji vršnjaci. Dakako, neprestano sam se zaljubljivala u nastavnike i starije mladiće u školi, no sve je ostajalo samo na maštanju o njima i zapisivanju u dnevnik. I mastrubirala sam rijetko, uglavnom slučajno (na biciklu ili u bazenu kad bih stajala pred vodovodnom cijevi), ili dok bih maštajući u krevetu imala jastuk između nogu. Možda je takav odgoj bio prokleto staromodan, ali smo, bogami, imali snove, ideale i bujnu maštu. Izgubila sam djevičanstvo kao sedamnaestogodišnjakinja, u spolnom odnosu s momkom s kojim sam se sastajala dvije godine. Za te dvije godine naučili smo jedno drugo sve o seksu, od pipanja, ljubljenja, nadraživanja prstom do uzajamne masturbacije i napokon felacije (jer u to doba još nisam ni znala da postoji kunilingus). Sjećajući se svoje mladosti i uspoređujući je s razvojem današnje mladeži, mogu samo reći: divno je bilo osjećati se djetetom, postati djevojka i napokon procvasti u mladu ženu.

Nema sumnje, zabavno vam je bilo ševiti djevicu i otkrivati joj tajne. Ja sam to učinila s mnogim mladićima. Ipak, smatram da spolni odnos s nezrelom mladeži ne donosi pravo zadovoljstvo. Zabavno je to, dabome, prvi ili drugi put, ali kao trajan odnos nema smisla. Prepustite tu mladu djevojku njenim vršnjacima.

Katkad, kad se ponovo zaljubim, zamišljam da sam još djevica i žao mi je što sam se tucala s mnogim muškarcima. S druge strane, ne bih mogla postati ovakva kakva sam danas: zrela žena koja zna što hoće. Djevičanstvo je nekoć bilo vrlina. Danas je, čini mi se, mana.

PISMO MJESECA

Dvadeset osam mi je godina, kućanica sam i već neko vrijeme pokušavam poboljšati svoj spolni život, koji u protekla tri mjeseca nije bio gotovo nikakav. Čini mi se da je moj muž postao ravnodušan, pa očajnički nastojim pronaći način da ga zainteresiram za sebe. Nipošto nisam ružna. Naprotiv, ponosim se svojim izgledom. Grudi su mi prosječne veličine i imam savršenu težinu s obzirom na svoj stas: pedeset četiri kilograma.

Nedavno sam odgovorila na jedan novinski oglas kojim se reklamiralo rublje. Smatrala sam da ću, ako nabavim izazovne spavaćice, privući muževu pažnju. Pozvavši telefonski broj, dogovorila sam se s poduzećem kada će me posjetiti njihova djevojka, trgovački putnik, i pokazati mi uzorke. Rekoh da bi mi najbolje odgovaralo prijepodne u petak, kad mi je muž Tom na poslu.

Donekle sam zbog svega toga strepila, a kad je osvanuo petak, postala sam već vrlo uznemirena. Upravo sam se tuširala kad se začulo kucanje na vratima. Obukla sam ružičasti kućni ogrtač i pošla da otvorim vrata. Vani je stajala dvadeset trogodišnja djevojka s kovčegom. Predstavila se kao Cathy. Rekla mi je da je malo uranila i ispričala se ako me omela u kakvu poslu. Odvratila sam da mi nimalo ne smeta što je uranila. Kad smo ušle u sobu, objasnih joj da mi je potrebno nešto čime bih mogla uzbuditi muža. Kazala je da će vjerojatno pronaći nešto prikladno i otvorila kovčeg. Bila je vrlo zgodna. Lijepa žuta kosa sezala joj je do ramena. Bila je u bijeloj svilenoj bluzi, crvenoj suknji i crnim najlonskim čarapama.

Rekoh joj da ni sama ne znam što bih zapravo htjela, ali da ću isprobati sve što bi moglo uzbuditi Toma. Izvadila je dvije čipkaste spavaćice, prozirni kombine i bijele mini-gaćice. U prvi tren sam se donekle zaprepastila, no istodobno sam se već počela uzbuđivati. Upitah je bih li mogla malo pregledati njezinu robu, a ona je na to odmah pristala. Sjedoh na pod pokraj kovčega i počeh vaditi stvari.

Zapazih da mi Cathy gleda noge. Postadoh svjesna okolnosti da sam prekrižila noge poput Indijanaca i da joj pokazujem svoju golu mačkicu. Zacijelo sam pocrvenjela, ali nastavila sam pregledavati izazovno rublje. Zastala sam kad sam pronašla kratku prozirnu spavaćicu boje breskvina cvijeta i gaćice iste boje. Cathy je odmah predložila da to obuče i pokaže mi. Iznenadila sam se čuvši to, ali pristala sam. Osmjehnula se, a ja joj pokazah rukom prema spavaćoj sobi.

Kad se ubrzo vratila, zadivljeno sam gledala njenu ljepotu dok je išla prema kauču. Vidjela sam joj kroz prozirnu tkaninu svaki centimetar tijela. Imala je prosječno velike grudi, ali bile su izbočene i isticale su se žućkastobijelom bojom nasuprot preplanuloj koži koja je sezala baš do ruba ružičastih, šiljastih bradavica. Zagledala sam se u nju i uistinu zapalila vidjevši tako lijepo tijelo nadohvat ruke. Promatrala sam je dok je išla mimo mene i uočila da ima vrlo čvrstu stražnjicu.

U prvi čas sam zanijemjela, a onda sam uspjela prozboriti da joj to rublje vrlo lijepo pristaje. Zahvalila mi je i upitala me bih li i ja htjela obući nešto takvo. Kad sam kolebljivo pristala, rekla je da će pronaći nešto i za mene. Sagnula se i počela tražiti po kovčegu. Pri tome joj se kratka spavaćica podigla iznad stražnjice, pa sam joj ugledala micu i guzove. Bila je prirodna plavuša. Kroz svijetle stidne dlake razabrah dvije lijepe usne. Sada sam već gorjela od strasti, te polako zavukoh ruku pod kućni ogrtač i nježno pogladih prstom mačkicu, toplu i vlažnu. Činilo se da se Cathy nimalo ne žuri, no to mi nije smetalo. Nakon desetak minuta traženja uspravi se i pokaže mi prozirnu crnu kratku spavaćicu s oskudnim gaćicama iste boje. Kad mi je to pružila, malo sam se usplahirila, ali ona me poljubi i pokaže mi prema spavaćoj sobi. Otvrdnuše mi bradavice dok sam preko njih navlačila svilenkastu tkaninu. Nisam još nikada imala na sebi tako oskudne gaćice, nalik na one što ih nose striptizete. Škakljale su me dok sam ih navlačila preko bokova i između guzova. Prednji dio nije mi mogao potpuno pokriti grm, pa su izvirile svijetlosmeđe dlačice.

Kad sam ušla u sobu, Cathy se nasmiješi. Ustade i priđe mi, pohvalivši moj izgled, a zatim me obiđe. Rekoh joj da mi se spavaćica veoma sviđa, ali da se na gaćice još nisam sasvim navikla. Ona napomene kako sam ih, po svoj prilici, pogrešno obukla, klekne pred mene, zadigne mi spavaćicu iznad struka i blago povuče pojas gaćica. Polako mi ih svuče niz bokove i potpuno mi otkrije micu. Već sam se toliko uzbudila da su mi stidne usne nabrekle a mica mi je čeznula za zadovoljenjem. Počeh gubiti vlast nad sobom i milovati Cathy kosu dok se ona približavala procijepu između mojih nogu kako bi ga poljubila. Nakon toga se spustih na koljena, poljubih je u usta i počeh joj istraživati tijelo rukama. Obje se srušismo na pod, strasno zagrljene. Cathy ne nadje na meni. Poče mi kroz tanku spavaćicu sisati tvrde bradavice. Zastenjala sam i zavukavši ruke pod njenu spavaćicu, nježno joj čupkala vrške dojki. Počela me ljubiti posvuda. Postepeno joj se spusti glava do moje vruće mace. Raširih noge, a ona poče približavati stražnjicu mom licu. Zapazih da je već svukla gaćice, pa joj je sada maca bila samo nekoliko centimetara daleko od mojih usta. Ližući mi rupu, spuštala je svoje latice i očekivala moj poljubac. Počeh je ljubiti i lizati, najprije polako, a zatim brže. Vidjelo se da je i ona već vrlo uzbuđena. Gledala sam kako nježno trlja svoje ukrućene bradavice o moje vlažne usne između nogu. Bila sam na rubu eksplozije. Ona me nastavi draškati bradavicama po nabubrenim usnama, čas jednom, čas drugom, a onda me poče ševiti svojim bujnim dojkama. Dok je to činila, ja je stadoh trljati prstima i za tili čas obje nas je zapljusnuo snažan orgazam. Ništa ljepše nisam doživjela u protekla tri mjeseca. Nakon orgazma ostado-

smo u zagrljaju još pola sata. Dogovorile smo se da ću je opet pozvati radi prodaje rublja. Pokupila je svoje stvari, a ja sam kupila obje spavaćice.

Sada se pitam hoću li ikada moći doživjeti nešto tako lijepo s mužem. Pretvaram li se u lezbijku ili je nešto takvo prihvatljivo u braku? Nadam se da ću tim novim spavaćicama uzbuditi Toma, ali nikada neću zaboraviti kako sam ih kupila. — N. W.

ODGOVOR: Kakav je divan trgovački putnik ta Cathy! Ne samo što vam je uspješno prodala robu nego vam je omogućila i da se ponovo osjećate kao prava žena. Savršeno je spojila posao i zadovoljstvo. Ne vjerujem da ste trajno postali lezbijka. Doduše, moram priznati da se Cathyno zavođenje doima uzbudljivije nego život s vašim dosadnim mužem. Ako se malo poslužite maštom, možda ćete oživjeti muževu zamrzlu strast. Možda on ima na poslu nekakvih teškoća zbog kojih je utučen. Porazgovarajte s njim. Ne predajte se tako lako. Uostalom, potrudili ste se već da kupite izazovno rublje.

To što ste imali sreću s prodavačicom samo je dodatna dobit za vas. Nadam se da nećete postati ljubomorni na svoju ljubavnicu. Ne zaboravite, ona posjećuje i druge razočarane kućanice. Možda bi trebalo da joj se pridružite u prodavanju rublja po kućama. Ako želite raznolikost u dodirima sa ženama, postoje deseci, ako ne i stotine, uspavanih kućanica koje čekaju da »ožive«. Ipak, ne zaboravite svoga muža. Možda bi bilo dobro da ga vi i Cathy iznenadite zavodljivo golišave.

POTAJNO SNIMANJE

Dok pišem ovo pismo, osjećam već vlažnost između nogu. Moj muž i ja imamo veliku kuću blizu fakulteta i iznajmili smo jednu sobu studentu, kako bismo lakše otplaćivali zajam. Jednoga dana, sredinom prijepodneva, došao je naš podstanar Kevin u kuhinju na kolačiće. Sjeli smo za stol i počeli čavrljati.

Nekoliko puta je pohvalio moj izgled, a ja sam se crvenjela poput šiparice. Privlačio me seksualno. Počela sam se pitati kakav bi bio u krevetu. Zapazio je na stoliću u dnevnoj sobi mužev najnoviji broj »Penthousea« i upitao me bi li ga smio pogledati. Donio ga je na kuhinjski stol i gledao golišave djevojke. Zapitao me znam li da mu je glavni predmet u studiju snimanje. Znala sam to, jer je već u početku pitao mog muža bi li u podrumu smio urediti mračnu komoru. Pokazujući mi slike foto-modela, objašnjavao mi je kakvi su filtri i ekspozicija upotrebljeni. Potom me upitao jesam li se ja ikada slikala u takvim pozama. Kazala sam da nisam. Zanimalo ga je bih li se htjela slikati. Vjerojatno sam se zacrvenjela. Odgovorila sam da se ne bih mogla tako slikati, ali istodobno sam se pitala kako bih izgledala kad bih bila odjevena poput tih djevojaka. Kevin me upitao stidim li se svoga tijela i istodobno napomenuo da je lijepo.

Zamolio me neka ne odbijem prijedlog, već neka radije malo razmislim, a on će posuditi rublje od jedne djevojke s fakulteta. Nisam mogla spavati cijelu noć, jer sam neprestano zamišljala sebe kako pred njim poziram.

Sutradan ujutro mi je Kevin dao kutiju s rubljem, ali kazala sam mu da se ne mogu slikati. Rekao mi je na to neka odem u svoju sobu i barem probam to rublje. Bilo mi je jasno da bi trebalo odbiti taj prijedlog, ali nisam mogla odoljeti iskušenju. Našavši se u svojoj spavaćoj sobi, otvorila sam kutiju i osjećala se poput djeteta koje uzima darove ispod novogodišnjeg bora. Brzo sam obukla smećkasti čipkasti grudnjak, istobojne haltere i najmanje gaćice koje sam ikada vidjela. U kutiji su, osim toga, bile sive najlonske čarape i cipele sa šiljastim potpeticama visokim gotovo deset centimetara. Tako sam se uzbudila da sam, htjela ili ne htjela, počela masturbirati. Svršila sam već za desetak sekundi. Izgledala sam tako erotično, tako puteno, da mi se činilo da sam postala neka druga žena. U tom času sam odlučila da me Kevin snimi.

Znam da sam mu se svidjela čim me ugledao. Nekoliko puta me snimio kako stojim, a onda me nagovorio da svučem grudnjak i gaćice i sjednem na krevet. Počeo mi je davati upute: neka šakama obuhvatim dojke, neka palcem i kažiprstom uhvatim bradavice, neka još više raširim koljena. Činilo mi se da svršavam neprestano cijelo prijepodne. Masturbirala sam tako žustro da nisam ni vidjela kako se Kevin svlači. Opazila sam ga tek kad su mu se koljena našla pokraj moje glave i kad mi je strpao penis u usta. Sisanje penisa nije mi još nikada priuštilo takav užitak kao tada.

Kevin je proveo cijelu noć u mračnoj komori, a kad mi je sutradan pokazao slike, opet sam se veoma uzbudila. Slikao me čak kako mu sišem penis, jer se poslužio samookidačem. Umalo nisam prepoznala sama sebe.

Otkrila sam da mi se sviđa kad me muškarci gledaju i kad ih uzbuđujem. Počela sam nositi kratke suknje, a prestala nositi grudnjak. Ta promjena probudila je i u mom mužu ponovno zanimanje za seks, ali njemu je i sada stalo samo do toga da zadovolji sebe. Bit ću vječno zahvalna Kevinu što me nagovorio da se slikam. Bolje sam upoznala sebe. — B.C.

ODGOVOR: Ne prigovaram ljudima koji traže zabavu izvan kuće ako je ne mogu naći u njoj. Međutim, budite vrlo oprezni što se tiče slika, premda se uzbuđujete i uživate gledajući sebe nagu, u izazovnim položajima. Ne dopustite da slike dospiju u pogrešne ruke, jer bi se jednoga dana mogle pojaviti i vašem mužu pred očima i izazvati skandal. Bi li se to isplatilo? Pobrinite se da se smjesta unište negativi i zadržite sve snimke kod sebe. Dobro ih sakrijte, možda čak u pretinac u banci. Oprez nikada nije naodmet. Da niste u braku, rekla bih vam: baš vas briga ako netko vidi slike! No tada vas, vjerojatno, te igrice ne bi toliko ni uzbuđivale.

AH, TO ČUDESNO LICE!

Mlada sam, udana dvije godine za divnog muškarca. Imam svijetlu kosu, modre oči i tjelesne dimenzije 89 – 63 – 86. I muž mi ima svijetlu kosu i plave oči. Tijelo mu je divno. Visok je 190 centimetara. Kao i svaka žena, uzbudim se kad vidim penis ili skladnu stražnjicu. Međutim, opsjednuta sam muževim licem. Dok gledamo televiziju ili se vozimo automobilom, zabuljim mu se u lice i zapalim se. Ima svijetlo modre oči i duge, guste trepavice. Nos mu je savršena oblika, pahuljast poput breskve. Rado mu prelazim usnama po njemu. Ima velike brkove, te veoma uživam kad se mazi oko moje nabrekle mačkice. Usne su mu kao stvorene za poljupce, široke i meke. Obrazi su mu meki poput dojenčetove guze. Čim priljubim lice uz njegovo, već sam vlažna. Sviđa mi se jamica na njegovoj bradi, koju gladim palcem dok se ljubimo, u čemu je on vrlo spretan. Ne guta me pohotno niti mi zaslini cijelo lice. Nježan je i polako mi klizi jezikom po ustima. Siše mi usne i gricka ih. Ako to čini dugo, mokre su mi gaćice. Je li čudno što me toliko nadražuje spretan poljubac? Je li čudno što me toliko uzbuđuje muževo lice? Kod mog muža mi se sviđa i štošta drugo, a ne samo penis i stražnjica. – C. F.

ODGOVOR: Sretna sam kad god moji zahtjevi urode plodom. Nedavno sam upitala, u ovoj rubrici, uzbuđuje li koga više lice nego penis, grudi, noge i tako dalje. Hvala svima na pismu! Moj ljubavnik, s kojim sam već sedamnaest mjeseci, još i danas me očarava svojim divnim, sretnim licem na kojem je život urezao tragove, za razliku od nekih mojih mlađih ljubavnika iz prošlosti, kojima je, premda su imali zgodno lice, često nedostajala osobnost. Poznajem, na primjer, jednu vrlo naočitu pedesetogodišnju ženu koja nema ni jednu jedinu boru na licu. Još je neudana i živi mirno kod roditelja. Ta usidjelica nije nikada imala muškarca, nije nikada voljela niti je izgubila nekoga dragog, pa mi njezino zgodno lice nalikuje, zapravo, na prazan papir. Na njemu život nije zapisao baš ništa. Ako netko ima lice koje je ne samo čulno nego odražava i karakter, onda se može doživjeti istinsko zadovoljstvo ako se za vrijeme vođenja ljubavi, pažnja usredotoči na njega.

SIŠI SAMA SEBE

Mnogi moji prijatelji i ja otkrili smo da je vrlo uzbudljivo gledati prsatu ženu kako siše vlastite dojke. Nedavno sam zapitao svoju ženu bi li htjela preda mnom sisati i lizati svoj bradavice. Moj zahtjev joj se učinio neobičnim i neostvarivim. Na svoje veliko iznenađenje, lako je uspjela sagnuti glavu i uhvatiti u usta bradavicu. Zanima me je li to uobičajen oblik masturbacije kod žena. Znam da bi muškarci sisali svoj penis kad bi mogli.

Žena mi se u početku osjećala nelagodno zbog mog zahtjeva, dok joj nisam predložio da joj u ruci svršim i da sjeme usmjeri na svoju dojku, a zatim da mi priušti užitak da je gledam kako trlja, liže i siše svoje lijepe bradavice. Otkrili smo, osim toga, da joj je vrlo ugodno ako joj toplim sjemenom blago mažem dojke i stražnjicu. Tekućina joj osobito prija oko čmara i služi za podmazivanje pri prodiranju prsta u stražnji otvor. J. M.

ODGOVOR: Mene su čak snimili kako sišem vlastite grudi. Podigla sam obje dojke i približila ih jednu drugoj. Kružila sam jezikom po lijevoj i desnoj bradavici i mogla ih obuhvatiti ustima. To me veoma nadražilo, a i snimatelja. U to doba su takve slike bile senzacija. Danas se radi svašta. Ne bih sisanje vlastitih dojki nazvala oblikom masturbacije. Međutim, jednom sam doživjela orgastično uzbuđenje kad mi je ljubavnik sisao dojke gotovo petnaest minuta i istodobno masturbirao. Gledajući ga kako mi jezikom klizi po bradavicama i kako mu se šaka kreće gore-dolje po penisu, svršila sam istodobno s njim.

Jeste li pokušali zajahati suprugu okrenuti joj licem i gurnuti joj penis među dojke dok joj je pod glavom nekoliko jastuka? Neka vam siše penis i potom ga trlja između dojki. Možete ga trljati i sami. Potom joj štrcnite spermu po grudima, bradi ili licu... ovisno o tome što najviše uzbuđuje vas ili nju. Dobro, tko je rekao da se sperma ne može upotrijebiti kao sredstvo za podmazivanje tijela?

NE BUDIMO TAKO RAZUZDANI

Oženjen sam, dvadeset pet mi je godina i izvanredno studiram. Kad mi je bilo osamnaest godina, doselila se u susjednu kuću, pokraj kuće mojih roditelja, jedna moja vršnjakinja. Bila je prava ljepotica. Počeli smo se družiti i provodili smo mnogo vremena zajedno. Jedne subote, kad su joj roditelji otputovali iz grada, pokosio sam kao i obično travu i pokucao na vrata. Nije mi se javio nitko, ali vrata su bila odškrinuta, pa sam znao da je unutra. Uđoh.

Zatekoh je kako sjedi u dnevnoj sobi. Upravo je došla s tuširanja i bila u kućnom ogrtaču, koji nije, tako reći, ništa skrivao. Pogledala me, nasmiješila se i rekla da su joj roditelji ostavili novac za mene na stolu. Zapanjeno sam stajao i gledao je, a penis mi je pošto-poto htio pobjeći iz kratkih hlača. Digla se, prišla mi, kleknula i dok sam razrogačenih očiju gledao u nju, napuhala mi ga. Bilo mi je to prvi put u životu. Smjesta sam svršio, a ona progutavši moje sjeme, vratila se do kauča, sjela i nagnula se natrag.

– Sada si ti na redu – kazala mi je.

Nikada mi nije dopustila da je poševim, ali smo se nadraživali ustima godinu dana, dok god se nije preselila u drugi grad.

Vjerojatno ste već čuli staru šalu u kojoj čovjek kaže: »Siši ga, do vraga! Premda se govori o napuhavanju, to se ne smije shvatiti doslovno.« Dakle usred jednog od tih napuhavanja Cindy me lijepo udesila. Ležeći na leđima, uživajući zbog dodira njenih mekih usana na mom penisu i trljajući joj bradavice, najednom sam osjetio da su joj se usne i zubi stisnuli oko penisa. Puhnula je u mene zrak. Kad mi je pustila penis, iz njega je šišnuo zrak te je omlohavio. Posljednjeg mjeseca naših oralnih orgija učinila je to četiripet puta. Napokon sam joj rekao da je podla kuja.

U razdoblju između Cindy i moje žene, s kojom sam se vjenčao prije dvije godine, družio sam se s još šest žena. Sue ima dvadeset šest godina i vrlo je privlačna. Naša veza zasnovana je isključivo na spolnom odnosu i premda smo sada u braku, nije dosegla nikakvu višu razinu. Kad smo se upoznali, Sue je upravo imala za sobom propali brak, a ja sam bio vraški pohotan. Prvih osam mjeseci tucali smo se do besvijesti. Međutim, seks nije sve, pa smo se nekoliko puta rastali na tjedan-dva i već pomišljali na razvod, no još nastojimo sačuvati brak.

Kad čitamo vašu rubriku, mali mi uvijek reagira i sve je kako treba. Dok čitam, uživam gledajući je kako se igra sobom. U jednom trenutku se diže i laća mog alata. Ona zna sisati penis bolje nego Cindy i ikoja žena s kojom sam se družio. Siše mi muda, zatim prelazi jezikom uz penis sve do vrška i potom ga gura duboko u grlo. Igram se njenim dojkama i micom ili mi ona sjedi na licu dok ne osjeti neodoljivu želju da joj se penis nađe u vagini. Ako smo se prethodno mnogo ševili, mogu izdržati četrdeset minuta ili cijeli sat i dovesti je desetak puta do orgazma. Kad smo se tek upoznali, tucali smo se pet-šest puta na noć, ali danas to činimo samo jednom. Ako sam vrlo nadražen, znamo da će odnos trajati kratko, pa se tada ona pripremi vibratorom. Nekoliko puta smo pokušali ponoviti odnos, no tada bi mi, usred ševe, počela slabiti erekcija. Zbog toga vam i pišem. Katkad mi se teško digne i prvi put.

Je li mi, možda, Cindy ozlijedila nešto kad mi je puhnula u penis? Ili me, naprosto Sue više ne zanima. Volim je, no spolni odnos je jedini temelj naše veze, a u posljednje vrijeme, zbog naših prepirki i mojih teškoća, i on gubi privlačnost.

Natuknuo sam joj kako bi nam prijao grupni seks, ali nije me shvatila ozbiljno. Pomišljam da se upustim u ljubavni odnos s nekom drugom ženom, kako bih provjerio je li izvor mojih teškoća u našem braku ili u meni. Htio sam se obratiti i svom liječniku, no on je staromodan i krut, pa mu ne bih mogao ispričati da mi je netko puhao u penis. – P. W.

ODGOVOR: Zaista bi trebalo da se obratite liječniku. Otiđite k specijalistu. Kažite mu da vam povremeno stvara teškoće erekcija. Osim toga, smatram da vam se brak nasukao. Možda su vam spolnu moć smanjile razmirice i spoznaja da živite sa ženom s kojom nemate ništa zajedničko. Prije nego što se upustite u grupni seks, savjetujem vam da počnete očijukati s nekom drugom ženom, makar i ne pošli s njom u krevet. Podatak kako vam reagira penis upućuje na izvor vaših teškoća. Kad razbistrite situaciju, potražite u životu i nešto drugo osim seksa. ●

TEST JESTE LI IDEALNI ZA BRAK?

Brak danas doživljava renesansu, kao nikad prije. Postaje pojam sreće za dvoje, simbol prisnosti, sigurnosti i mira. U njemu čovjek, koji je izgubio sigurnost u nemirnoj i često neprijateljskoj okolini, može zadovoljiti svoje elementarne potrebe, napredovati i dalje se razvijati, pun povjerenja i nade.

Ako ste već u braku ili korak do njegova zasnivanja, ili ste dosad samo razmišljali jeste li uopće za brak – igrajte u našem bračnom testu, pronađite jake i slabe strane sebe kao bračnog partnera.

Zaokružite kod svakog pitanja – ne preskočite nijedno! a, b ili c odgovor. Zbrojite tada svoje odgovore (na primjer: 20 odgovora a, 12 odgovora b, 8 odgovora c) i dajte za svaki

odgovor (a) = 3 boda
odgovor (b) = 2 boda
odgovor (c) = 1 bod

Pitanje 1.
Kupujete poklon za prijatelja. Vodite li računa o njegovu istančanom ukusu, iako mislite da bi ste mogli pokloniti nešto bolje?
(a) da
(b) dolazi u obzir
(c) ne

Pitanje 2.
Osjećate li se povrijeđeni kad je vaš partner umoran i ne prihvaća vaše nježnosti?
(a) ne
(b) ponekad
(c) da

Pitanje 3.
Uživate li u njezi tijela, mirisu losiona, kreme ili ulja na koži?
(a) da
(b) ne znam
(c) ne

Pitanje 4.
Netko vas je naljutio na telefonu. Dajete li mu priliku za objašnjenje prije spuštanja slušalice?
(a) da
(b) podrazumijeva se
(c) ne

Pitanje 5.
Ljubite li se intenzivno za vrijeme ljubavne igre?
(a) da
(b) katkad
(c) ne

Pitanje 6.
Smatrate li da kućanski poslovi nisu za muškarce?
(a) da
(b) kako kad
(c) ne

Pitanje 7.
Možete li povjerene tajne zadržati za sebe?
(a) da
(b) teško
(c) ne

Pitanje 8.
Biste li mogli ući u brak i iz nekog drugog razloga osim iz ljubavi?
(a) ne
(b) možda
(c) zašto ne

Pitanje 9.
Je li vam važno da sadašnjem partneru opisujete do pojedinosti prijašnje ljubavne veze?
(a) ne
(b) zašto ne
(c) da

Pitanje 10.
Vašem partneru je pozlilo u kinu. Pomažete li mu i stoga propuštate film?
(a) da
(b) ako me moli
(c) ne

Pitanje 11.
Jeste li zadovoljni sobom?
(a) da
(b) najčešće
(c) ne

Pitanje 12.
Volite li uvijek isti svršetak ljubavne igre?
(a) ne
(b) podrazumijeva se
(c) da

Pitanje 13.
Vi ste za dan, a vaš partner za noć. Očekujete li od njega da vam se prilagodi?
(a) prema prilici
(b) katkad
(c) da

Pitanje 14.
Je li vam potreban poseban ugođaj (okolica, osvjetljenje, glazba) da budete nježni prema partneru?
(a) ne
(b) katkad
(c) da

Pitanje 15.
Volite li ljude koji mogu jasno izraziti svoje osjećaje?
(a) da
(b) zapravo ne
(c) uopće ne

Pitanje 16.
Loše ste raspoloženi. Očekujete li da vaša okolina shvati i ima obzira prema vama?
(a) ne
(b) katkad
(c) da

Pitanje 17.
Prijatelji su za kratko vrijeme odložili zakusku kojoj ste se veoma radovali. Ne jedete li sad od bijesa?
(a) ipak jedem
(b) možda kasnije
(c) više nemam teka

Pitanje 18.
Kad vas netko nešto zamoli, je li vaše prvo pitanje: »Što ću ja imati od toga?«
(a) ne
(b) možda
(c) najčešće da

Pitanje 19.
Obavili ste svoj dnevni posao. Biste li pomogli kolegi koji još nije završio svoj?
(a) da
(b) svakako
(c) ne

Pitanje 20.
Smatrate li da jedanput postavljen plan ne treba mijenjati i prilagođavati?
(a) ne
(b) katkad
(c) da

Pitanje 21.
Koji je od sljedeća tri pojma za vas najvažniji?
(a) prisno prijateljstvo
(b) postizanje cilja
(c) nezavisnost

Pitanje 22.
Probate li rado novo?
(a) da
(b) katkad
(c) ne

Pitanje 23.
Izlazite s prijateljicom koja privlači više pažnju nego vi. Gubite li dobro raspoloženje?
(a) ne
(b) možda
(c) sigurno

Pitanje 24.
Dijelite li rado?
(a) da
(b) često
(c) ne

Pitanje 25.
Možete li sami saopćiti partneru svoje seksualne i erotske želje i potrebe?
(a) da
(b) ne uvijek
(c) ne

Pitanje 26.
Zna li vaš partner što vam je najdraže?
(a) da
(b) otprilike
(c) ne

Pitanje 27.
Biste li vodili ljubav prije zavođenja?
(a) da
(b) možda
(c) ne

Pitanje 28.
Vodite li nježnu predigru i nakon više godina zajedničkog života?
(a) da
(b) ponekad
(c) ne

Pitanje 29.
Vaš partner je na dužem putovanju. Razmišljate li o drugom partneru za seks?
(a) ne
(b) možda
(c) da

Pitanje 30.
Biste li zajedno s partnerom gledali porno-film?
(a) da
(b) vjerojatno
(c) ne

Pitanje 31.
Smatrate li da za održanje dobrog braka treba biti zaposlen?
(a) da
(b) izričito da
(c) ne

Pitanje 32.
Odlučujete li u dogovoru s partnerom kako ćete potrošiti novac?
(a) da
(b) katkad
(c) ne

Pitanje 33.
Vaš partner je ostao bez posla. Hoćete li ga okriviti?
(a) ne
(b) sigurno ne
(c) da

Pitanje 34.
Biste li i u braku zadržali vlastiti račun?
(a) ne
(b) svejedno
(c) da

Pitanje 35.
Mislite li da vas partner voli isto toliko koliko i vi njega?
(a) da
(b) ne znam
(c) ne

Pitanje 36.
Smatrate li da vas vaš poslovni život ispunjava i zadovoljava kao i vaš bračni život?
(a) ne
(b) da i ne
(c) često

Pitanje 37.
Jeste li spremni i duže raditi, iako to nije bezuvjetno potrebno?
(a) ne
(b) podrazumijeva se
(c) izričito da

Pitanje 38.
Idete li često odvojeno na godišnji odmor?
(a) ne
(b) katkad
(c) zašto ne

Pitanje 39.
Kažete li često svom paetneru da ga volite?
(a) da
(b) katkad
(c) nerado

Pitanje 40.
Birate li za prijatelje one koji imaju iste interese kao i vi?
(a) da
(b) katkad
(c) ne

Pogledajte rezultate!

Do 120 bodova:

Vi imate izrazitu sposobnost za intimnost s voljenom osobom. Nije vam teško otvoreno pokazati svoje osjećaje i riječima ih učvrstiti. Posjedujete talent da priznate djela drugih bez zavisti i zahvaljujući svojoj otvorenosti, spontano reagiranje. Vjernost igra veliku ulogu u vašem životu. Prilagodljivost i bogata mašta čine vas idealnim bračnim partnerom, koji ni nakon višegodišnjeg zajedničkog života ne dopušta da brak postane rutina.

Do 80 bodova:

Vi priželjkujete da svoj život dijelite s voljenom osobom. Prilično teško prihvaćate intimnosti i potpuno predavanje, jer se bojite da ne budete ostavljeni, da ne postanete ovisni i nesamostalni. Voljenoj osobi rado biste pokazali koliko vam je potrebna, ali strahujete da se to ne shvati kao nametljivost i pretjerivanje. Volite mir i ugodnu jednoličnost, a brze promjene vas zastrašuju i čine nesigurnim. Vašem partneru je često teško pogoditi što mislite ili želite. Olakšajte mu (joj) to sami. Zbog razloga koje biste jedanput u miru morali analizirati vaš osjećaj samosvijesti nije stabilan i izražen onoliko koliko bi mogao biti na temelju vaše nadarenosti. Imajte više povjerenja u sebe i tada ćete u braku naći ispunjenje svih svojih očekivanja.

Do 50 bodova:

»Tiha voda brijeg roni«. Vi, doduše, želite brak, ali želite da pravovremeno možete i natrag. Ako hoćete da život dijelite s partnerom, morate spoznati kakva je sreća i zadovoljstvo drugom čovjeku saopćiti misli, snove, želje, ali i bojazan i strah. Štetno je za brak zadržavati osjećaje za sebe. Partner se tada osjeća isključen iz vašeg svijeta, to ga čini agresivnim, nepovjerljivim i tužnim, a vi to sigurno niste namjeravali. Ako ste češće netrpeljivi i nepopustljivi, nastojte steći više vjere u sebe i u druge. U sretnom odnosu moraju voljeti dvoje: partner i vi sami. Ako to ne možete nećete biti sposobni da prihvatite partnera kakav jest. Da biste susreli osobu svog života stavite sve na jednu kartu, zaboravite nepovjerenje, loše iskustvo, predrasude i strah od uvreda. Isplatit će se!

Prevela BISERKA PUPAVAC

Zvonimir Majdak

ŠUM ČARAPA KOJE SE TARU

U firmu »ZAGREB UVOZ-IZVOZ« ekonomist Božo Penak prešao je na izmaku zime 1982, uvidjevši, a za to je bio stručnjak, da njegovo poduzeće odlazi nepovratno u božju mater i da tamo više nema što tražiti.

Samo nekoliko grozomornih pizda, muških i ženskih, koje su zijevale kao ribe na suhom, čekajući plaću koja je stizala s tri mjeseca zakašnjenja.

Da ih sanira, nikome nije padalo na pamet!

Božo nije mario što će biti, hoće li se kreteni spasiti ili neće. Svoje male tajne posliće vodio je vrhunski spretno i jebalo mu se za plaću.

Nije ovisio o lovi iz redovnog radnog odnosa.

Da u firmi ZUI stvari dobro stoje, da tu vlada relativna hladovina i sigurnost podšprajcana devizama, dao mu je do znanja njegov prijatelj Borko, samostalni referent u komercijali, tri puta ženjen i uspješno razveden, tip non-stop cugoš, s radnim mjestom u susjednom kafiću.

Drmajući konjak za konjakom, u »Kingu« je prodavao uvozno-izvozne cvebe vlasnicima butika, koji su tu obavezno nekoliko sati čačkali nos, dok su bolje polovice, pomamne za lovom, vodile posao.

Borko je bio na opasnoj silaznoj putanji. U povjerenju je Boži priznao da već neko vrijeme uopće nama volje za ševu.

Kako bi i imao, kad su mu svu lovu hapavale bivše supruge, s kojima je imao četvero klinaca!

Penak se nije raznježio nad zlohudom sudbom svoga znanca, ali je za svaki slučaj načinio mentalnu zabilješku: ne ženi se, ne troši spermu na klince, ne pij k'o svinja.

Ostalo je manje-više sve dopušteno, čak i u prekomjernim dozama.

U sobi tajnice direktora Vajsa, notorno poznatog zagrebačkog privrednika kojem nikakva mućka ne bijaše strana, Penak se pojavio pet minuta do sedam.

Tajnica još nije skinula zaštitni pokrov s mašine.

Božo je oduvijek strogo dijelio posao i užitke. Točan, uredan, pouzdan, povjerljiv, diskretan, marljiv službenik ne mora sam po sebi biti tupavi birokrat, šefov dupelizac, beskičmenjak i puzavac.

Igrajući na kartu ovih kvaliteta, mogao je s lakoćom skrivati svoje tajne sklonosti i strasti, koje ga nisu sprečavale da uspješno i na vrijeme obavlja radne zadatke.

I što je zarazno u činjenici da je stigao pet do sedam i da odmah

na početku želi ostaviti dobar dojam?!

Ima vremena da se pokvari i stvar zariba!

– Dobro jutro! Gospodin direktor Vajs...?

– Drug direktor je na službenom putu u Boliviji – suho odvrati ženska koja je upravo otključavala sekretarski stol i razmještala pribor.

– Ja sam novi ekonomist. Božidar Penak. Trebao sam danas preuzeti...

– Pokazat ću vam sobu. Direktor se vraća prekosutra. Nadam se da ćete izdržati do tada?! – sarkastično će mačka.

Božo htjedne izlanuti nešto dvosmisleno, to jest kako on može izdržati koliko ga volja, ali se suzdrži.

– Molim – reče indiferentno.

Soba je bila smještena prema dvorišnoj strani ulice. Namještaj standardno uredski, čak bez štiha koji bi očekivao u bogatoj izvozno-uvoznoj tvrtki: stol, ormar, stolić, tri stolice, samostojeća vješalica i plastična korpa za smeće.

Božo svrne pogledom kroz prozor.

Memljivi kućerci skrivali su se iza moderne stakleno-betonske fasade upravne zgrade ZUI-ja.

– Daktilografkinja Jolanda vodi ekonomat. Njoj se možete obratiti za sve što vam je potrebno. Ona je vaša prva susjeda. Kava se može naručiti na kućni 32. Pauza je od 9,30 do 10,30.

Božo se uspješno pretvarao da je usredotočen i da sluša ove interne obavijesti o životu kuće. Mislio je na sasvim desetu stvar. Izbjegavao je pri tome da drsko i temeljito, od pete do glave, što mu je inače bilo u krvi, promotri sekretaricu biznismena Vajsa.

Međutim, slijedeći je maloprije hodnikom, u kojem su zujale neonske šipke, Penak je imao dovoljno vremena da uoči i zapamti, pa u sebi prokomentira, izvjesne crte i odlike sekretarice.

Vitka, čak usukana, rekao bi žgoljava tridesetogodišnjakinja koja će ovdje dočekati penziju mrzeći cijeli svijet.

Iako ga grudi nisu posebno rajcale, niti se s njima volio baviti u predigri fukačine, morao je priznati da tu sekretarica izuzetno slabo stoji i da nema šta opipljivo ponuditi.

Vjerojatno zato i preferira bluze (tada je nosila blijedoplavu) s volanima, velikim okovratnicima i mašnama. Budala očekuje da se iza našušurene tkanine nešto skriva. Oraščići!

Crni šos bijaše za Penakov ukus nekoliko centimetara predugačak. Valjda je dužina trebala sakriti mršava, kvrgava koljena ili se to gospođica privikavala na usidjeličku modu? Lice prosječno, lisičje ušiljeno, tankih usana, debelo potpomognuto intervencijama kozmetičarke. Ruke tanušne, nokti savršeni, jarkocrveno obojeni.

Sve u svemu, pica na koju se Božo Penak ne baca.

Ostavši sam, Božo se umorno zavali u uredsku polufotelju, prebaci nogu preko noge i stane odsutna duha lupkati po prašnoj plohi. Zrak ustajao, prostorija očito nije bila dugo provjetrena. Nije reprezentativno, ali je toplo. Ako se primiri, mogao bi ovdje u miru odrijemati koju rundu, a onda oprezno u obilazak susjeda i upoznavanje. Ta ionako ga nitko danas neće tražiti!

Opustio je ramena i ruke, usporio disanje. Samo toliko da održava vitalne životne procese, mislio je.

Prošla noć pružila mu je neočekivana iznenađenja.

Nakon petosatne partije pokera u stanu penzioniranog pomorskog kapetana Jure po običaju je svratio u »Čardu«. Tek tako. Da onjuši atmosferu.

Čim je ušao, opazio je ruku podignutu u zrak.

Inženjer Braco, neženja kojeg je bio glas da je poševio astronomski broj građanki ovoga grada, mučio se s dvije Mariborčanke na službenom putu, inventuri, čemu li?

U klozetu mu objasni da ih je čopio pred »Gradskom« dok su neodlučno stajale. Ponudio se biranim riječima, u kojima nije nedostajalo donžuanske nonšalantnosti i duha, da im bude vodič kroz noćni život.

Sada se Boži obradovao kao spasitelju iz ove brojčano neravnopravne situacije.

Ženske su već umjereno cugnule. Taman toliko da se zanemare formalnosti upoznavanja i stupidnosti u stilu: gdje ste zaposleni? kako je u Mariboru? da li vas carinici na Šentilju jebu kao nas?

Po nekom prešutnom dogovoru njemu je pripala Milena, stasita brineta dugih nogu s vjenčanim prstenom na ruci. Taj ukras nije ga zbunio niti zaustavio. Božo burmu nije držao nepremostivom preprekom, jer se nebrojeno puta osvjedočio da se prstenovane ženske jebu nezasitno i sebično. Ovakav odnos prema tjelesnim užicima mu je pasao.

Neka se svatko ravnopravno brine kako će dospjeti do klimaksa!

Nadao se da se ni brinetina savjest neće probuditi dok ne svrši nekoliko puta.

Onda se može čak i glasno pokajati, uz koju suzicu, što je zgriješila i muža prevarila.

Ako on, Božo, ne zaspi, uputit će joj nekoliko riječi utjehe.

Braco i mala, Sonja joj je bješe ime?, plesali su, a Božo se držao taktički rezervirano, čekajući da brineta postane nestrpljiva i zdvojna, u brizi da mu se ne sviđa i da je neće htjeti odvesti sa sobom.

Nervozno je vrtjela čašu, prinosila hladno staklo usnama i oblizivala se jezikom. Kao da je na njemu melem za njene upaljene usne. Kako li je tek dolje vrela!

Onda se Božo udostoji i pozove je da otplešu nešto lagano i sentiš.

Iako je u lokalu bilo bučno i pijano, ipak mu je do uha nepogrešivo jasno doprlo božansko glasanje čarapa koje se taru, glasanje pripijenih bedara u hodu, zvuk od kojega ga srsi prolaze uvijek kad ga čuje.

Može ženska biti prvorazredni akrap, stvorenje na rubu rugobe, čudovište iz bestijarija, njemu će se, kad čuje glasanje čarapa na nju tako silovito kurac dići da će ga zaboljeti trbušni mišići u burnoj anticipaciji naslade.

I te kako je dobro pamtio tko je prvi izazvao tu slušnu čulnu senzaciju koja ga je izbezumljivala!

Udova profesorica geografije Dvorski.. Kretala se između đačkih klupa stisnutih nogu kao da joj se mokri, kao da između njih želi zadržati užareni žilet čija joj vatra godi. Kao da su joj bedra prilijepljena. Svaki put kad se pokrene, ljepilo puca i čuje se taj jebozovni izluđujući zvuk.

Glasanje Mileninih pripijenih bedara trajalo je samo trenutak, jer ga je odmah udavila buka i galama gostiju, ali sasvim dovoljno da se Božo uzbudi.

Bez krzmanja i jeftinog provincijalnog očijukanja priljubila se uz njega i kroz jednostavnu haljinu, možda sašivenu kod kuće, osjetio je puteno zaobljen trbuščić i glatko ušće prekriveno gaćicama. Spustio je ruku niz njena leđa, nježno po kralješnici, i zaustavio je na granici guzova koji su se perfektno bibali kako je prenosila težinu s jedne noge na drugu. Tražila je njegovu desnu nogu, malko se raširila da joj uđe, pa se gotovo zaustavila u plesu sišući, usisavajući međunožnjem njegovo koljeno, blago se trljajući i drhteći...

Koliko god bio okorjeli bludnik koji je rijetko gubio prisebnost duha i u žurbi, hrleći prema cilju,

znao stvar zabrljati, toliko je sljubljen s Milenom, na prostoru za ples, poželio da joj tu, u polutami, podigne skut haljine, srola gaćice i čarape, te napeti i nabrekli svoj kurac ugura između bedara, da ga ona stisne i isproba, a potom usrkne u vrelu vlagu svoje nabubrele pičke...

Inženjer Braco imao je nekih poteškoća sa Sonjom. Forsirala je distancu u čagi a pri tome očima milo gutala Božu, na čijem je ramenu počivala Milenina glava, troma i teška od ugode. Okej, mislio je Božo, škiljeći u pravcu male Sonje, možda ćeš i ti doći na red...

Na brzinu kupili su nekoliko boca burgundca po barskoj tarifi (to su trenuci kad se prihvaća svaka cijena) i odvezli se svi četvero u Božinu perfektno opremljenu jazbinu.

Mala je Sonja odostrag nešto pizdila. Božo je u retrovizoru vidio da ne dopušta da je Braco žvali i šlata.

Umjesto toga, kad bi uvrebala priliku, neopazice je dugim noktima golicala Božin vrat.

Kao pristojan domaćin, gostima je prepustio sobu i kauč. Milenu je bez riječi za ruku poveo u kupaonicu. Odmah ju je stao ljubiti duboko u grlo. Jedva je dolazila do daha.

Posjeo ju je na rub kade.

– Neću! – rekla je kad joj povuče dlan prema šlicu, da joj pokaže koliko je narajcan.

– Da sam znala da će tako završiti...

Ondje, u sobi, netko je trčao. Ti novi stanovi vibriraju. Božo je u tom času razmrsivao stidne dlačice koje su se od dugog sjedenja i pare sve nekako sprešale, zbile na otvoru, isprekrižale poput zaštitne mrežice s jedne usmine na drugu, kad se baš tada otvore vrata kupaonice i ukaže zajapureno lice male Sonje.

Iza nje gol golcat, ali sa čarapama na nogama, stajao je inženjer Braco.

Milena se, golih bedara, raširenih koljena, privije uz Božu. On se ne povuče. Skoncentrirano prstom srednjakom klizne između usmina.

– Pazi, bogati, molim te, ova se kurva neće ševiti! – više začuđen nego ljutit, objasni inženjer Braco.

– Zatvori vrata – zamoli Božo, ne prekidajući.

Pokušao je svući gaćice i hulahupke, ali se Milena šutke sama ponudi da to učini.

Bosonoga, u haljini, još ga više uzbudi. Kurac mu se ustremio prema plafonu. Uzbuđenje je u njemu tiktakalo. Ništa nije više cijenio od tog trenutka: kad je siguran da će mu se ženska podati.

Milena se obdigla na prste, nagnula se i zagrlila ga. Ušao je. Svaka je drukčija. Još je bila kompaktna. Brzo se cijepala i parala, bez krika. Kao u vreli rastopljeni vosak.

Ušao je kao i toliko puta prije, ali s onom jednom neprocjenjivom i bitnom razlikom: jebali su se prvi put, bila mu je apsolutno nova, mila, nevina i još nepoznata.

Ponavljanje je uvijek početak kraja.

Kucanje na vratima kancelarije trgnulo je Božu iz drijemeža u koji je zapao vrteći slatki film prethodne večeri.

Hitro spusti noge sa stola. Skloni ruke iz krila gdje su počivale, dlanova orošenih, tvoreći, nesvjesno, kupolu koja je štitila sapeti i napeti ud.

Toplina, noć s Milenom čiji je uvod bio u kupaonici, ostavili su trag na inače fizički spremnom kurvišu. Naizmjenično topao i hladan tuš nekoliko su ga sati držali na nogama. Sve dok nije sjeo u polufotelju.

Tada je nastupila kriza.

– Naprijed! – oglasi se Božo pomalo raspuknutim glasom. Namjesti se iza stola da stojećki dočeka posjetioca, tko bio da bio.

Pod energičnim pritiskom ruke vrata se širom otvore, kao da su zahvaćena propuhom, a u sobu samouvjereno stupi sisata crnka na štiklama od, valjda, petnaest centimetara.

Božo mehanički protrlja oči s izrazom zbunjenosti i isprike na licu.

Obično se u takvoj situaciji kaže »nije vjerovao svojim očima«, podrugljivo pomisli Božo.

S nekolio raznobojnih fascikla ispod ruke, s olovkom i flomasterom »rexapen«, sa cigaretom između usana umrljanih talogom kave, u sobu je kao vrazima gonjena uletjela daktilografkinja Jolanda.

Zar je to »ona Jolanda«?

Zastala je u raskoraku, kao da je pred njom ivica ponora.

Zatim je nekako slavodobitno raširila noge, onoliko koliko joj je to dopuštao uski šos, te se kuplerajski podbočila i nacerila.

– Pa ovo je nevjerojatno! Za popišati se! Pa to si ti k nama došao, đubre jedno!

Božo teatralno uzdahne, raširi ruke. Predaja. – Bok, stara! Glavom i bradom. Hej, a otkud ti ovdje? Zar više ne kopaš u »Zemplodu«? Mislio sam...

– A ja sam opet mislila da smo dobili nekog finog gospodina... Htjela sam ga odmah na početku zbuniti ovom superpozom pri ulazu. A kad ono ti, đubre jedno! Marš! Daš jednu malu slatku pusicu svojoj Landi-Jolandi?!

Božo ponovo uzdahne, ne glumeći, napusti zaštitu stola i utisne bratski poljubac na Jolandin napudrani obraz.

Isuse, kad je to ono bilo? Još na samom početku njegove komercijalne karijere? Samostlani referent u tvornici pamučnih tkanina. Savršeno radno mjesto. Slobodno se muvao po gradu obavljajući profitabilne poslove. Uvijek nešto sa strane, direktno ili indirektno u njegov džep.

Jednog je dana svratio u »Veletrgovinu« da se dogovori o marži i što će njega zapasti. Čovjek s kojim je stvar trebao utanačiti nalazio se baš tada u skladištu.

Jolandu, onda još daktilografsku silu s jednogodišnjim stažem, dadu mu u pratnju.

Već je tada djelovala samosvjesno i izazivački. Pucala je od seksepila, svježine i jedrine koja se obično uspoređuje s jabukom.

Božo, istinabog, nije trzao na takve seljačke ljepotice s kojima je najčešće nemoguće udariti normalnu, dvosmisleno-duhovitu spiku.

Međutim, Jolanda se već izvježbala, kroz školu i hodanje s frajerima. Nije joj mogao naći zamjerke. Njegova osjetljiva čula su mu signalizirala da je tip ženske spreman na sve i da će se poševiti, ako joj dođe, i na vrhu igle. Bez obzira na vrijeme, mjesto i zavoditelja.

U ogromnom skladištu uzaludno su tražili šefa-čovjeka koji je trebao Boži. Jedan radnik slao ih je drugome.

Božo nije bio očajan što ga ne nalaze. Nije mu se žurilo. Očito, ni Joladni to nije teško palo. Uživala je kuckati na visokim potpeticama između šljakera kojima su curile sline.

Iza brda vrećica s deterdžentom uhvatio ju je za ruku, zaustavio i pokušao poljubiti. Mlaka slina i mlohave usne. Ni za stupanj nije se ugrijala.

Privuče je k sebi. Vrat joj obuhvati rašljom desnice, kao što to zmijari čine na kamenjaru s poskocima.

Jolanda se odbije, pogleda ga podsmješljivo, bez riječi, te hrptom dlana protrlja mu izbočine hlača u kojima se on praćakao. Onda je stručno nadolje povukla ciferšlus i zahvatila ga iz dubine, iz korijena, iz naježenih muda. Izvela ga na svjetlo dana i halapljivo strpala u usta.

– I tako ja tebe ovdje sretnem, djubre jedno! Pa to treba pošteno proslaviti!

Prignječila je opušak. Trunak duhana ostao joj je priljepljen za usnu.

– Kakvo je ovdje stanje – upita Božo. Sanjiv i iscrpljen. Samo toliko da ne nastane muk.

– Pizdarije, kao i drugdje. Izvana, fol, sve bajno. Iznutra se kolju i reže jedan na drugoga.

Nadao se da će daktilografkinja sada ostaviti pribor i ispariti. Njoj to očito nije bilo ni nakraj pameti.

– Čuo sam da je Vajs oštar k'o britva.

– Žao mi ga je, u biti. Tajnica se priljepila uz njega k'o flaster. Siše ga i iskorištava, do daske. Nisam vidjela žensku koja više trza na lovu.

Božo vizualizira direktora Vajsa, muškarca srednje visine s grbom na leđima i iskrivljenom osi kralješnice, kako poguren, izmožden, na izmaku snaga, trpi da mu ona usukana, žgoljava tajnica pije krv iz grbe.

– Kažu da je prije ordinirala u »Esplanadi«. On ju je lično izvukao i namjestio. Sad izigrava svetu Genovevu...

Naslonjen na vrata kancelarije, koja Jolenda nije dala da zaključa, iznenađen rezervama koje sadrži, prepustio se njenim usnama, jeziku, zubima, desnima, prstima žutim od dima, da mu izvuče posljednje kapi sperme, za dobrodošlicu prilikom stupanja na novo radno mjesto...

Posao u ZUI-ju nije bio dosadan i zamoran.

Pomisao na plaću koju će dobiti na vrijeme, pa tako neće morati, kao u posljednje vrijeme što bijaše slučaj, posegnuti za ušteđevinom, jer troškovi su ga dovodili do ludila i panike, ekonomista Božu Penaka primjerno je motivirala.

Nije bilo teško u općoj nedisciplini i neradu ostaviti dojam službenika koji se trsi i izgara, kojemu je dobrobit firme prirasla srcu.

Nije mu bilo teško ostati koju minutu duže po isteku radnog vremena i pozavršavati započeto.

Da ne bi ispao **work-alchokolic** ili karijerist, prešućivao je i umanjivao važnost takvog svog prekovremenog angažmana.

Sve to nije ostalo nezapaženo. Ubrzo je biran u RS, u disciplinsku komisiju, u izvršni odbor sindikata, a sekretar Partije upozorio je na njega kao na potencijalnog kandidata i priželjkivanu prinovu članstva.

Vajs ga je poveo na nekoliko službenih putovanja po zemlji kad je pomoćnik mu Kolar otišao na operaciju bubrega. Odmjerenost i trijezno rasuđivanje, diplomatski štih, dali su ton pregovorima koje su vodili.

A na poslovnim ručkovima po završetku poslovnih pregovora, kad se stavljeni potpisi, u opuštenoj atmosferi, s nekoliko duhovitih šala i nadareno ispričanih politpaprenih viceva pridobio je simpatije partnera i nametnuo se kao svojevrsna desna ruka direktora Vajsa. Kad ga ne bi poveo, Vajsa su zabrinuto pitali što je s onim dragim i druželjubivim momkom koji zna čak prebirati po gitari...

Sa sekretaricom Marijanom, koja bi se trenutačno ohladila kad bi je zvali tako, a ne Maca, vjerojatno, umjetničko ime iz razdoblja nastupanja u »Esplanadi«, s Macom je Božo održavao korektne odnose. Tu i tamo nabacio bi kompliment, zgodnu primjedbu ili dosjetku na račun zaposlenih u ZUI-ju. Nije se mogla suzdržati a da osmijehom ne pokaže da joj takvo ophođenje godi. A kad ga je Vajs prigrlio i češće pozivao u svoj kabinet, morao je proći pokraj Mace. Vidljivo je omekšala. U prolazu dijelovi njihove odjeće bi se dotakli.

Tračevi i ogovaranja, u kojima bijaše podosta ljubomore, nisu ni dodali ni oduzeli prvotnom dojmu

Vidjevši koliko polaže na garderobu, koju je svakog dana mijenjala (valjda posjeduje desetke bluza!), morao je priznati da to čini s ukusom i da ne pretjeruje samo zato što ljubavnik plaća račune.

Uspoređena sa ženama zapuštene vanjštine, prostačkih manira, spremnih da se drpaju pa i poševe poslije nekoliko čašica i laskavih laži, Maca je djelovala kao stvorenje s modne piste ili primanja za diplomatski kor. Sve je na njoj bilo usklađeno i na svom mjestu. Ni jedan končić nije visio. I nesvjesno Božo se zagrijavao za tu žensku ponešto odbojna i rezervirana držanja.

Dok bi na mašini tipkala putni nalog (specijalna usluga da ne mora ići k daktilografkinji), Božo bi se zatekao gdje zuri u blijede nadlanice prošarane plavkastim žilicama, plosnate i njegovane, zaštićene kremom protiv suhe kože, te zamišljao da mu ona tim istim prstima, dlanom, dodiruje i miluje glavić, narolava kožicu, isprva delikatno i oprezno, da ga ne povrijedi naglim pokretima, a zatim ga silovito stišće, žmiče, grebe noktima, čitavim se tijelom uvija. Trese se kao da je uštekana.

Da li je Maca slutila o čemu to on sanja?

Ako jest, nije on prvi muškarac koji ju je poželio a želja mu se neće ispuniti.

Takav je izraz bio njenog lica.

Međutim, Božo nije hitao. Nije bio na dijeti. Krug poznanstava iz nove radne sredine postojano se širio.

Šefici računovodstva Vikici nije trebalo davati dugotrajne signale. Ona se sama namjestila. Desilo se da je u jednoj stvari htjela čuti njegovo mišljenje (ugovor bijaše na engleskom, a Vikica se nije htjela ponižavati pred onim drskim korespondenticama), pa se najavila da će ga posjetiti za vrijeme jednosatne pauze, budući da ona ionako ne napušta zgradu kao druge koje žure u kupovinu.

Došla je blistavo raspoložena. Nije htjela sjesti na ponuđenu stolicu, već se nalaktila, da lakše prati tekst, glavu gotovo prislonila na Božinu, frizura je mirisala po svježem laku, i pozorno slušala njegovo tumačenje klauzula.

Pri tome je toptala nogama ili mu se to samo učinilo? Trljala se kao da tako bez pomoći ruku svlači najlonice. Ili kao da ih polako izvlači iz tijesta...

Dobrano se poškropila kolonjskom vodicom da umanji nepovoljni učinak svojih četrdesetak ljeta.

Kako joj je kamen pao sa srca! Već je, užasnuta, pomislila da je nešto krivo protumačila. Izražavajući zahvalnost mlađem kolegi, nije se mogla suzdržati da pomalo urotnički stisne Božinu ruku.

Idućeg trena već mu je sjedila u krilu i divlje ga ljubila, iako mu nije bilo do ljubljenja sa ženskom koja ima na gornjoj usni maljice. Spadala je u grupu žena hrapava jezika koje brzo stanu dahtati. Kad je ruku turio pod haljinu, odmah se raširila čineći mu prolaz.

Božo je zaključao vrata i pomalo odsutna duha, vladajući svakim svojim živcem, opalio je zguza. Bujica riječi zahvalnosti i pohvala njegovoj ljepoti, umijeću i jebačkim sposobnostima. Ne samo kurac već i hlače oko šlica bijahu mu mokre i ljepljive...

Jednom kad je kišilo, u porti je bez kišobrana zatekao Ingu, korespodenticu, umišljenu i zaručenu za stomatologa koji joj je vlastoručno, po njenom pričanju, čistio zube od karijesa i zubnog kamenca.

Božo joj je ponudio da je prebaci kamo hoće jer, čini se, opet je zastoj tramvaja.

Putem su svratili na martini u »Interkonti«. Ovaj kavalirski gest oborio ju je na leđa. Sva je treperila i ogledavala se ima li koga ču-

venog i poznatog. Priznala je da ga je zamišljala drukčijim, suknjolovcem bez duha i stila. Božo je pak bio počašćen što se njegovom malenkošću uopće bavila u svojim mislima, za koje je on držao da su zauzete samo zubarom. Pripriijetila je prstom i rekla mu da je sam vrag.

Fukali su se cijelo popodne, na što je ona ushićeno izjavila da to nikada tako dugo nije činila. Na kraju ju je jedva dobio iz stana, koji joj se strašno svidio. Otkrila je da obožava suho bijelo vino iz goriških brda. Plesala je gola i pušila mu dok je popravljao prekidač električne svjetiljke koju je skačući okolo naga srušila. Gola mu je htjela srediti kuhinju, ali je on rekao da to ne može dopustiti, izrabljivanje poslije seksa, a i bedinerica dolazi jednom tjedno.

Preferirala je gornji položaj. Umišljala je da jahačica na Kajzerici a on ždrijebac kojeg kroti. Pretvarala se da svršava i htjela čuti od njega da li mu je lijepo s njom i neka jasno i glasno kaže što to oni rade...

U uredu, poslije nekoliko dana kad su se sreli, nije ni pokušao da je podsjeti na kišno popodne.

Direktor Vajs i njegovi pomoćnici otputovali su u Moskvu da tamo pregovaraju i sklope »posao stoljeća« iz kojeg će neposrednu korist izvući svaki službenik. Osobna primanja osjetno će porasti. Čitav ZUI zahvatila je nekakva pretpraznička razdraganost i veselost. Nitko nije sumnjao u promućurnost direktora Vajsa. Konačno će stići lova s kojom će živjeti kao mali bogovi.

Jolanda se tužila da ju je potpuno izgustirao. U stvari, išla mu je na živce svojim jednoličnim repertoarom. Šefica računovodstva vrebala ga je po hodnicima i često zivkala da čuje njegovo mišljenje.

To sveopće optimistično raspoloženje nije mimoišlo ni sekretaricu Macu. Nekako se raskopčala i skinula masku mrzovolje. Zategnute crte lica je opustila. U roku nekoliko dana se popunila i zaoblila. Stala se neprimjetno s Božom zafrkavati i nadmudrivati. Vješto se izvlačila iz zamki koje joj je postavljao. Nije se ljutila kad bi prekardašio i uzeo malo više slobode.

Sada je dosta vremena provodio u sekretarijatu pijući s njom kavu i krateći joj vrijeme pričicama koje su je zabavljale. Nije ostajala dužna. Podbadala ga je.

Vladalo je zatišje puno napetog iščekivanja vijesti iz Moskve. Nitko nije sumnjao da će pregovori uspješno završiti i da je lova praktički već u džepovima.

Onog dana kad je stigao teleks iz Moskve u firmi je zavladala ludnica. Nikom više nije na pamet padalo da sjedi i radi posao za koji je plaćen. Izlazilo se i ulazilo po volji. Portir Đuro dobio je bocu plješivičkoga i samo žmirkao odmahujući rukom i tako dajući do znanja da ne zapisuje. Neke ženske pošle su u grad da provjere što ima u izlozima. Neki su požurili da uplate ljetovanje u Grčkoj. Neki su se jednostavno oroljali.

Jolanda je išla iz sobe u sobu bilježeći one koji su za proslavu s večerom u »Lagviću«.

Iako je s ostalim namještenicima dijelila radost zbog vijesti stoljeća iz Moskve, Maca nije napuštala radno mjesto. I inače je prva dolazila, zadnja odlazila, provjerivši prije toga je li stigao radnik »Sigurnosti«.

– Uopće mi se ne ide danas u stan! – uskliknula je kad ju je Božo upitao što će raditi to popodne. – Vrijeme je divno. Napolju je toplije nego unutra – nadodala je nekako dvosmisleno i vragolasto.

– Pozivam vas na kavu.

– A kamo? – upitala je raspoređujući papire.

– Pa... negdje izvan grada – oprezno, ispod glasa predložio je Božo.

Vozili su se po okolici Zagreba čitavo popodne.

Palačinke su pojeli u Samoboru a kavu sa šlagom popili u Mokricama. Šetali su livadama oko dvorca i grickali mlado lišće. Nespretno je nabadala u visokim štiklama, ali nije htjela odustati i vratiti se u auto.

Postavljala je prilično teška i inteligentna pitanja. Mučio se da suvislo odgovori. Željela je znati što on misli o životu, smrti i ljubavi, vjernosti i eutanaziji, politici i ekonomiji, samoupravljanju i višepartijskom sistemu.

Božo se znojio i trudio da se kako-tako provuče, kao nadaren ali nespreman đak. O nekim pitanjima nikad nije ni razmišljao. Najgore je u svemu bilo što je ona imala izgrađen stav i gotove odgovore, a njega je samo iskušavala kolika je neznalica. Ljutio se na sebe što mu je opće znanje manjkavo i što nije informiran što se u svijetu zapravo događa. Morao je priznati da se u Maci prevario.

Smračilo se ali njih dvoje nisu se osvrtali na nebo koje su sa zapada prekrili olujni oblaci. Zapuhao je vjetar. Maca se šutke odmarala. Odbacila je štikle i gimnasticirala izmučenim nožnim prstima šćućurena na prednjem sjedalu.

Tokom ovih nekoliko sati koje je provela s Božom potpuno se preobrazila. U lice joj je navrla krv od koje joj se koža zažarila. Ispuštala je mirisavu toplinu, čistu, bogatu i zasitnu. Božo je upravljao autom bez razmišljanja. Bio je površno svjestan da nisu daleko od grada. Vozio je cestama kojima prije nikad nije. Svejedno mu je bilo da li će skrenuti lijevo ili desno na raskršću. Maca mu nije naređivala. Nije imala želja. Barem ih nije naglas izricala.

Kad su se zaustavili negdje nasred poljâ na pustom putu, Božo je bez riječi zaronio glavom u njeno krilo. Bez riječi opiranja ili iznenađenja uhvatila ga je za kosu i gurala dublje, dublje, kao da ne postoji haljina koja sprečava napredovanje. Prebacio se na njenu stranu, na koljena, i skvrčen, užasno uzbuđen, krenuo gore po bedrima osluškujući s unutrašnje strane, kroz stijenke, što mu govori njeno tijelo.

Razmicala se i puštala ga prema ušću svejednako ga držeći za kosu, ali u sve jačem grču, trzajući se, idući mu u susret. Nije se mogao ni trenutak odvojiti da joj skine gaćice, da je oslobodi i obnaži, već je uzak trak natopljene svile odvojio od šume dlačica, dotakao klitoris prstom, kao da isprobava temperaturu, a onda se usnama, jezikom, licem prilijepio u međunožje i stao je ljubiti, gristi, sisati...

Maca se micala u ritmu koji je već bio onaj nepogrešivi ritam pičke u koju je ušao kurac. Božinim mozgom bljesne da to ona zapravo želi, traži, da joj ga što prije zabije, pa zato prekine kunilingus i hitro se oslobodivši hlača majstorskim udarcem se probije u nju.

Kako ga je zapeklo od topline, strasti i užitka! Rijetko je doživljavao tu sladostrasno bolnu senzaciju, jer su i rijetke žene koje u sebi nose to nepojmljivo punjenje nepoznatom supstancom.

I baš u trenutku blijeska u njegovom mozgu nevrijeme koje se prolomilo nad zagrebačkom okolicom pretvori se u pandemonij munja i gromova, diluvijalnog pljuska i orkanske vjetruštine. Jedna od tisuću munja spoji se sa visokonaponskim žicama dalekovoda ispod kojih su usred poljâ mahnitali ljubavnici te teški žičani snopovi poput bičeva tmastih nebesa padnu na školjku automobila i zapale ga...

Ekipa elektrodistribucije koja je još tokom noći, pošto se nevrijeme stišalo, pošla spajati prekinute vodove, našla ih je unutra, u izgorjeloj školjci, u položaju koji je, osvijetljen jakim baterijskim svjetiljkama, sam za sebe dovoljno govorio o ekstazi zemlje i neba, spoju tijela i munje... ●

DAVID HAMILTON

Njegove slike su uvijek iznova slike djevojčice u onoj dobi kad one žele postati žene, a još su djeca, djeca koja se počinju gledati i žele da ih gledaju: »Djevojčice na koje još nije pala sjena grijeha — osim bojažljive slutnje jada«, kao što je Lewis Carroll opisao dražest dvanaestogodišnjakinja kad su se u Viktorijanskoj palači udavale »tek« sa šesnaest godina.

Carroll je također fotografirao: njegova najbolja slika prikazuje desetogodišnjakinju kako napušta kuću po ljestvama od konopca.

Tri generacije kasnije prikazao je trideset sedmogodišnji Englez David Hamilton djevojčice u ranoj mladosti isključivo svojom kamerom. Petnaestogodišnje i šesnaestogodišnje modele iz čarobnih skandinavskih zemalja fotografirao je u svojoj kući u selu Ramatuellu, koja mu s krajolikom i svjetlom južnofrancuske obale nadomješta savršen studio.

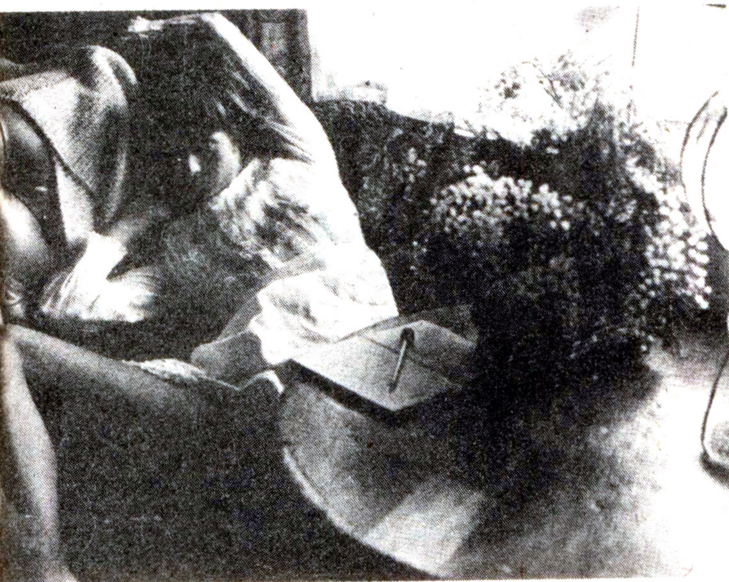
Put onamo vodio je Hamiltona, završenog stolara koji se bavio kreiranjem namještaja u jednom arhitektonskom uredu, auto-stopom preko Pariza — gdje je od Petra Knappa u »Elle« naučio umjetnost novinskog grafičkog kreiranja — ponovo u London, u »Queen«, kao umjetničkog direktora. I onda opet natrag u Pariz, kao voditelja dekoratera robne kuće »Printemps«. Nakon pet godina postao je samostalni fotograf.

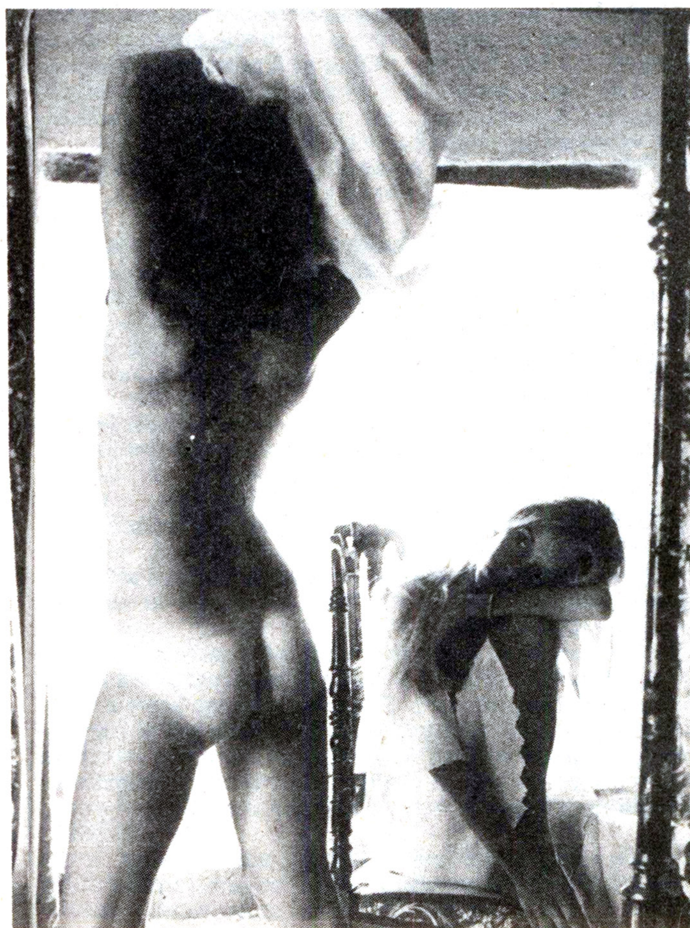
Već tri godine Hamiltonove slike daju osebujan pečat ponovnom otkrivanju erotske romantike u novijoj povijesti fotografije. ●

Prevela BISERKA PUPAVAC

Prevela BRANKA ĐUKIĆ

Anton Čehov

ŽENA U KOVČEGU

Glazbenik Smičkov išao je iz grada prema ljetnikovcu plemića Bibulova, gdje se uz proslavu zaruka održavalo veče glazbe i plesa. Na leđima mu je ležao golemi kontrabas u kožnatom kovčegu. Smičkov je koračao uz riječnu obalu. Hladna voda bila je velik izazov.

»Da se okupam?« pomislio je.

Bez daljnjeg ustručavanja svukao se i uronio tijelo u hladnu struju. Veče bijaše čarobno. Smičkovljeva romantična duša odmah se stala stapati s okolišem. Kakav li ga je tek osjećaj blaženstva preplavio kad je preplivavši stotinjak koraka opazio lijepu djevojku kako peca sjedeći na strmoj obali. Zaustavio je dah, zapljusnut kaosom osjećaja: uspomena na djetinjstvo, nostalgije za prošlošću, buđenja ljubavi... Za ime svijeta, a vjerovao je da više ne može voljeti! Kad je izgubio vjeru u ljude (žena koju je strasno volio odbjegla je s njegovim prijateljem, fagotistom Sobakinom), srce mu je ispunila praznina i s vremenom je postao čovjekomrzac.

Što je život? To pitanje je sebi postavljao više puta. Zašto živimo? Život je izmišljotina, san... trbuhozborstvo...

Zastavši ispred uspavane ljepotice (nije bilo teško zaključiti da spava), odjednom, mimo svoje volje, osjetio je u grudima nešto slično ljubavi. Dugo je stajao pred njom, gutajući je očima.

Neka ostane na tome, pomisli, ispustivši dubok uzdah. Zbogom, ljupko priviđenje! Vrijeme je da krenem na plesno veče.

Još jednom je pogledao ljepoticu i baš kad je nakanio da zapliva natrag, u glavi mu sijevne zamisao.

Moram joj ostaviti nešto da me se sjeti! – pomisli. Zakvačit ću nešto na udicu. Bit će to iznenađenje od »neznanca«.

Smičkov zapliva prema obali, nabere veliki buket poljskog i vodenog cvijeća, sveže ga lobodom i zadjene za udicu.

Razboritost, prirodni zakoni i društveni položaj moga junaka zahtijevaju da romantična priča završi upravo ovdje, ali... jao! Piščeva sudbina je neumoljiva: zbog okolnosti izvan piščeve vlasti priča nije završila buketom. Usprkos zdravu razumu i prirodi stvari, siromašni i smjerni kontrabasist odigrat će značajnu ulogu u životu bogate i otmjene ljepotice.

Doplivavši do obale, Smičkov stade kao gromom ošinut: nigdje nije vidio svoju odjeću. Netko ju je ukrao. Dok se on divio ljepotici, lupeži su mu odnijeli sve osim kontrabasa i šešira.

– Prokletstvo! – vikne Smičkov. – Oh, ljudi, rode ljutih guja! Ne muči me toliko što sam lišen odjeće... jer se ionako raspada... koliko pomisao da odavde moram krenuti gol golcat i izazivati sveopću sablazan.

Sjeo je na kovčeg kontrabasa i pokušao naći izlaz iz grdne neprilike.

Ne mogu k Bibulovu bez ičega na sebi! Bit će i ženskog svijeta! Uz to, s hlačama su lopovi odnijeli i smolu koja je bila u džepu!

Dugo je i bolno razmišljao, sve dok ga nije zaboljela glava.

Oh! Naposljetku mu je sinulo. Nedaleko od obale, u žbunju, nalazio se mostić. Sjest ću ispod njega dok se ne smrači, a kad padne noć, odšuljat ću se do prve kolibe...

Ostavši pri nakani, Smičkov stavi šešir na glavu, prebaci kontrabas na leđa i krene prema grmlju. Nag, s glazbalom na leđima, podsjećao je na kakva mitskog poluboga.

A sad, čitatelju, dok moj junak sjedi ispod mosta predajući se čemeru, ostavimo ga neko vrijeme i posvetimo pažnju djevojci koja je pecala. Što se s njom dogodilo? Ljepotica se probudila i ne opazivši pluto na površini, snažno povukla štap. Štap se napeo, ali udica i pluto se ne pojaviše. Očevidno se Smičkovljev buket napio vode i otežao.

Ili se uhvatila velika riba, pomisli djevojka, ili se udica zapetljala.

Trgnuvši štap još nekoliko puta, zaključila je da je udica ipak zapela.

Kakva šteta! – pomisli. A tako dobro grizu baš uveče. Što da učinim?

Bez mnogo oklijevanja ekscentrična djevojka odbaci prozirnu odjeću i uroni ljupko tijelo u rijeku

sve do mramornih ramena. Nije bilo lako otkvačiti buket koji se zapetljao s uzicom, ali strpljenje i trud urodiše uspjehom. Otprilike petnaest minuta kasnije ljepotica je izašla iz vode, blistava i sretna, pobjedonosno držeći udicu u ruci.

Ali sreća joj je okrenula leđa. Lupeži koji su odnijeli Smičkovljevu odjeću pokupiše i njezinu haljinu, ne ostavivši joj ništa osim bočice sa crvima.

Što ću sad? – zaplakala je. Zar uistinu moram ovakva među ljude? Ne, nikada! Radije ću u smrt! Pričekat ću da se smrači, pa ću pod okriljem noći krenuti k Agafiji i poslati je kući po haljinu... A dok čekam, sakrit ću se ispod mosta.

Birajući put kroz najvišu travu i pognuvši leđa, moja junakinja je potrčala prema mostu. Kad se uvukla pod most, ugledala je gola muškarca s grivom i dlakavim prsima. Vrsinula je i onesvijestila se.

Smičkov se također prepao. Najprije je držao djevojku za riječnu nimfu.

Zar je došla da me namami? Ta pomisao ga je bacila u iskušenje, jer je uvijek imao vrlo visoko mišljenje o svom izgledu. A ako nije sirena, već ljudsko biće, kako se može objasniti ova neobična promjena! Što radi tu ispod mosta? I što joj je uopće?

Dok je u glavi prevrtao pitanja, ljepotica se osvijestila.

– Nemojte me ubiti! – šapnula je. – Ja sam kći Bibulova. Zaklinjem vas! Dobit ćete mnogo novca! Dok sam bila u vodi, raspetljavajući udicu, lopovi su mi odnijeli novu haljinu, cipele i sve!

– Gospođice – poče Smičkov molećivim glasom – i meni su odnijeli odjeću, Štoviše, s hlačama su mi odnijeli i smolu!

Obično kontrabasisti i trombonisti nisu bili zdrave glave. Smičkov je, međutim, bio iznimka.

– Gospođice – reče nakon kratkotrajne šutnje – vidim da ste zbunjeni mojim izgledom. Ali složit ćete se da ne mogu napustiti ovo skrovište zbog istih razloga kao i vi. Evo ideje: hoćete li se uvući u kovčeg za kontrabas i pokriti se poklopcem? To bi me sakrilo od vas...

Rekavši to, Smičkov izvuče kontrabas iz kovčega. Načas mu se učinilo da predajući kovčeg čini svetogrđe, ali nije dugo oklijevao. Ljepotica se sklupčala u kovčegu, a on je svezao vrpce i uživao što ga je majčica priroda obdarila s toliko bistra uma.

– Sad me, gospođice, više ne možete vidjeti. Mirno lezite i ne brinite se. Kad padne mrak, odnijet ću vas u roditeljsku kuću. Ja se mogu i kasnije vratiti po kontrabas.

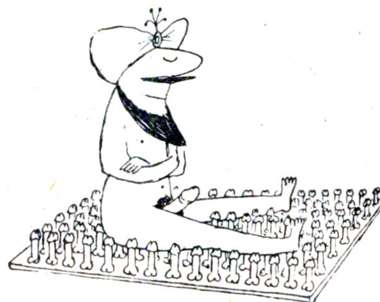
Čim se smračilo, Smičkov naprti kovčeg s ljepoticom na leđa i krene prema Bibulovljevoj kući. Naumio je, za početak, doći do kuća i u prvoj zatražiti odjeću, a potom nastaviti...

Svako zlo ima svoje dobro, razmišljao je gacajući bosim nogama po prašini i savijajući se pod teretom bremena na leđima. Bibulov će me zacijelo obilno nagraditi za razumijevanje koje sam iskazao njegovoj kćeri.

– Je li vam udobno, gospođice? – upitao je učtivo, kao da je poziva da zaplešu kadrilu. – Molim vas, ne držite se ceremonija i osjećajte se ugodno u mom kovčegu!

Odjednom se uljudnom Smičkovu učinilo da pred sobom vidi dvije prlike u mraku. Pogledavši pažljivije, uvjerio se da nije posrijedi optička varka: dvije prilike čak su nosile nekakve smotuljke u rukama...

Jesu li ovo lopovi? – proleti mu glavom. Nešto nose. Po svoj prilici, našu odjeću!

Smičkov spusti kovčeg na puteljak i dade se u potjeru za tamnim prilikama.

– Stanite! – vikao je. – Stanite! Stanite, lopovi!

Prilike se osvrnuše i shvativši da su progonjene, dadoše petama vjetra... Dugo je još djevojka čula trk i uzastopne povike: »Stanite!« Potom je zavladala tišina.

Zanesen potjerom, Smičkov je otišao prilično daleko i jamačno bi ljepotica još dugo ležala u polju da nije bilo sretne slučajnosti. Upravo u to vrijeme i istim putem prema Bibulovljevoj kući išla su dva Smičkovljeva prijatelja, flautist Žučkov i klarinetist Razmakajkin. Spotakli su se o kovčeg, zgledali se i u čudu raširili ruke.

– Kontrabas! – izusti Žučkov. – Pa to je kontrabas našeg Smičkova! Kako li je samo dospio ovamo?

– Zacijelo se Smičkovu nešto dogodilo – ustvrdi Razmakajkin. – Ili se naljoskao, ili su ga napali lupeži. Bilo kako bilo, kontrabas ne smijemo ostaviti ovdje. Ponijet ćemo ga.

Žučkov naprti kovčeg na leđa i glazbenici nastaviše put.

– Težak je kao sam vrag! – cijelim putem je gunđao flautist. – Ni za što na svijetu ne bih pristao da sviram na ovakvoj grdosiji... uh!

Kad su stigli k Bibulovu, glazbenici odložiše glazbala u prostor predviđen za orkestar i pođoše da nešto popiju.

Zidni i stolni svijećnjaci već su osvjetljivali raskošnu kuću. Zaručnik Lakeič, privlačan i sposoban činovnik u ministarstvu transporta, stajao je usred plesne dvorane s rukama u džepovima i razgovarao s grofom Škalikovom. Raspredali su o glazbi.

– Znate, grofe – govorio je Lakeič – u Napulju sam osobno upoznao gudača koji je uistinu izvodio čuda. Ne biste vjerovali! Na kontrabasu. Na najobičnijem kontrabasu izvodio je takva đavolja treperenja da čovjeku pamet stane! Svirao je Straussove valcere!

– Ali ne pretjerujte! To je nemoguće – sumnjičavo će grof.

– Uvjeravam vas! Izveo je čak i Lisztovu rapsodiju! Stanovali smo u istom hotelu i kako nisam imao što raditi, naučio sam svirati Lisztovu rapsodiju na kontrabasu.

– Lisztovu rapsodiju! Mmm... šalite se...

– Ne vjerujete mi? – smijao se Lakeič. – Odmah ću vam dokazati! Pođimo do orkestra!

Zaručnik i grof pođoše do orkestra. Prišli su kontrabasu i stali žustro razvezivati vrpce... ali, oh grozote!

No dok čitatelj, pustivši mašti maha, zamišlja ishod rasprave o glazbi, vratimo se Smičkovu... Nesretni glazbenik nije uhvatio lupeže, a kad se vratio do mjesta na kojemu je ostavio kovčeg, nije našao dragocjeni teret. Zadubljen u misli, nekoliko puta je prošetao puteljkom gore-dolje i ne vidjevši kovčeg, zaključio da je zalutao na krivi put...

Ovo je grozno! – pomisli čupajući kosu, dok mu se krv ledila u žilama. Ugušit će se u tom kovčegu! Ja sam ubojica!

Tumarao je putovima u potrazi za kovčegom sve do ponoći i naposljetku, potpuno slomljen, otišao je pod most.

Još ću jednom sve pretražiti u zoru, odluči.

Jutarnja potraga završila je neuspjehom, pa je odlučio da pričeka noć ispod mosta.

– Naći ću je! – mrmljao je, skinuvši šešir i čupajući kosu. – Naći ću je, makar je tražio cijelu godinu!

Još se, kažu seljaci iz okolice, u blizini mosta može vidjeti gol muškarac, obrastao dlakama, sa šeširom na glavi. S vremena na vrijeme ispod mosta zatreperi zvuk kontrabasa. ●

Chevalier De Nurciat

LAŽNI RAZLOZI

Robert de Saint-Fal, upadljivo pristao mladi kapetan, zaljubio se u gospođicu imenom Nancy, nesumnjivo najljepšu u cijelom gradu Parizu i okolici. Iako je bila gorda i zanimala se samo za perje i nakit, njena nedokučivost je još više palila vatru u njemu.

– Nancy – jadikovao je – zar nemaš samilosti prema razdirućoj ljubavi?

– Možda bih o tome mogla razmisliti, da baš ovih dana nisam prezaposlena. Dopadljiv si mladić, premda se doimaš nezrelo.

– Bešćutna si – uzdahnuo je Saint-Fal. – Sutra vodim svoj bataljon na frontu. Možda ću poginuti i nikada te više neću vidjeti.

– Bila bi to šteta – priznala je prilagodljivo. – Predlažem pogodbu. Ne budeš li se cijelo vrijeme brijao, možda ćemo se češće viđati kad se vratiš, dakako, ako ne budem tako silno zauzeta kao sada. S bradom bi mogao izgledati sasvim zgodno.

– Neka ti bude. Od ovog trenutka moja će brada ostati netaknuta. Pobrini se da i ti održiš svoje obećanje. Ipak, za ohrabrenje bih možda trebao sitan predujam!

– Ah, nipošto! Još se ne nazire ni najmanja dlačica. Ustraješ li u obećanju i vjernosti, čeka te nagrada o kakvoj ne možeš ni sanjati.

Uvjeren da s njim zbija šalu, Saint-Fal je otputovao, davši sebi riječ da će mu to skupo platiti.

Nije pisao Nancy, iako je stotinu puta na dan trpio izrugivanja na račun svoje ljubavi i obećanja. Dva mjeseca kasnije Parizom su se proširile vijesti o krvavoj bici. Poginulo je dvadeset oficira u jednom korpusu. Saint-Falov puk ostao je bez trideset ljudi.

Još Nancy nije primila pismo od njega. Nije bilo sumnje da je i Saint-Fal mrtav. Tako je Nancy našla drugoga i zabavljala se, a kad se izdovoljila, našla je nekoliko drugih.

»Zašto mi se nisi javio, Saint-Fale?« znala je mrmljati za sebe. »Drugi je ubrao cvijet obećan samo tebi.«

Stigla je zima, a s njom i Saint-Fal, okićen slavom i lovorikama, ukrašen bradom, spreman da zauzme zasluženo mjesto u povijesti i u Nancynoj spavaonici.

Vidjevši raskošan izrast na njegovoj bradi, Nancy se iz tigrice pretvorila u janje.

– Hrabri moj Saint-Fale, nipošto ne bih mogla uskratiti obećanu slatku nagradu za tvoju savršenu odanost. Kako si samo lijep! Uzmi moje srce, jer si zavrijedio i više.

Sve što je želio stavljeno mu je na raspolaganje. Domalo je spoznao da su istu nagradu dobivali i drugi za manju odanost od njegove i možda čak za manju bradu.

Ujutro, napola onesviještena, Nancy poviče (s iskrenošću rijetkom u žena, ponajmanje kad znaju da su im tajne već otkrivene):

– O, slavni moj ratniče, čija me postojanost tako silno privlači, čuj moje priznanje! Mrzi me, dragi Saint-Fale, jer sam te iznevjerila. U tvojoj odsutnosti, drugi... Hoćeš li ikad oprostiti sirotoj, nejakoj Nancy? Kunem se da te nikada više neću prevariti.

– Ne uzrujavaj se, draga moja – uzvrati Saint-Fal, koji iz njena priznanja nije saznao ništa novo. – Vidiš, i moja brada je lažna.

Hitnuvši joj bradu u lice, okrenuo se i napustio je. ●

Sara Rose

ODA FALOSU

Divim se tvom tajanstvenom organu, simbolu tvoje muškosti. Barometru tvoje želje. Dijelu tebe, a ipak ne predmetu slijepa posluha.

Čudim se načinu na koji uspijeva očuvati nezavisnost. Ne možeš ga uobičajenim lancem zapovijedi od mozga do mišića pomaknuti kao ruku ili nogu. Ne možeš reći jednostavno: »Digni se i očvrsni najviše što možeš«, i ostati siguran da te neće iznevjeriti i osramotiti.

On često zna više od tvog mozga. Zna kad si ispunjen žestokom čežnjom za mnom ili za nekom drugom, i čak i onda kad toga sam nisi svjestan. Zna kad si umoran, srdit ili nespokojan... čak i dok pokušavaš sakriti te osjećaje pred samim sobom. Istog trena ti javlja: »Osjećaš se tako i tako.«

Prije mnogo godina, davno prije udaje, ušla sam u kuhinju i zatekla majku u živahnu razgovoru s prijateljicom.

– Muška posla – govorila je. – A zapravo su smiješni i ružni, sve im visi i strši... Kako li samo mogu pogledati svoje tijelo u zrcalu, bez želje da umru od stida?

Uzdigla je pogled i zbunila se ugledavši me na vratima. Slegla je ramenima i dometnula:

– No, uskoro ćeš se uvjeriti i sama. Nemoj samo biti odviše razočarana. Osjećaš ga mnogo bolje nego što izgleda!

Tad sam te već imala priliku vidjeti i osjetiti cijelog. Divila sam se ljepoti tvog tijela, oblinama, građi i strukturi tkiva, toliko drugačijim od moje. Pitala sam se hoću li te ikad moći smatrati ružnim.

Danas sam gotovo u majčinoj ondašnjoj dobi. Ti i ja smo dvadeset godina stariji. Malo si trbušastiji, proširen u pasu, dlake na prsima su ti posijedile. Ali stražnjica ti je još mala i čvrsta, ramena snažna i mišićava, prsa široka i muževna. Ljepota tvog tijela ostaje nesmanjena.

Ne mogu se uzdržati od smijeha dok te promatram kako vježbaš ujutro. Nago tijelo ti je čvršće i mišićavije nego u većine upola mlađih muškaraca. Jedini klimav dio na tebi je spolovilo, koje se neobuzdano klati gore-dolje dok skačeš, previjaš se i istežeš tijelo. Čudim se da ne otpadne.

Kako zanimljiv ukras muškog tijela! Da sam nekim slučajem morala smisliti muškarca, da li bih se sjetila na takvo što? Da li bih se dosjetila da te obdarim udom koji stvara čudnovatu nabreklinu na svečanom odijelu?

Ponekad naletim u kupaonicu dok mokriš. Opažam da ga držiš odsutno, s uredskim problemima u mislima, s razmišljanjem o doručku ili stotinjak drugih stvari koje nemaju nikakve veze s tim što držiš u ruci. Požalim što si toliko neobazriv prema, za mene, očaravajućem dijelu tvog tijela.

Ah, kakva li prevrtljivca! Kako li se kameleonski mijenja u obliku, veličini, osjetu, čak i u boji! Rado ga promatram u svim tim manifestacijama. Strši ispred tebe kad ujutro ustaješ iz kreveta, još omamljen od sna. Rastegnut među prstima dok mokriš. Malen

i mlohav dok ga trpaš u gaće, s mislima već u predstojećem danu.

Dakako... tvrd i velik, nabreklih žila, kad se ljubimo. Presretna sam kad mi se približiš već spreman za ljubav. I kad smo prvi put svršili zajedno, a ja te uspijevam ponovno uzbuditi.

Uzimam ga u ruke i opipavam ga mekog, spužvastog i bezobličnog. Milujem ga s ljubavlju onako kako si mi pokazao, kako ti najviše godi. Zahvalna sam ti na toj pomoći. Kako sama nikad nisam imala taj organ, ne mogu ni zamisliti kako se osjećaš.

– Što ti je najljepše? – znala sam upitati u gorljivoj želji da udovoljim svom iskusnom i pouzdanom savjetniku, željna da postanem miljenicom.

Nježno, a ipak čvrsto uhvatio bi mi ruku i od palca i srednjaka načinio krug, ovijen tvojom rukom vodiljom. Osjećala sam se kao kad me vodiš u plesu. Samo je ovaj put jedini radijus kretanja bilo nekoliko centimetara duž tvog uda po kojima su moji prsti plovili gore-dolje, gore-dolje, gore-dolje.

Osjećam nadimanje žila pod mojim dodirom. Osjećam ukrućenost pod neprekidnim, jednoličnim pokretima ruke.

– Brže? – mrmljam usredotočena na svoje kretanje i tvoje nedvojbeno zadovoljstvo.

Stenješ u odobravanju. Ubrzavam pokrete osjećajući cijelo vrijeme rastući i pulsirajući organ, osjećajući da ti se tijelo izvija i grči od užitka. Eksplodiraš posipajući me bijeložućkastim mlazom. Podrhtavaš od užitka. Močim prste u lokvicu sjemena u podlaktici i tvom trbuhu. Razmazujem ga po trbuhu, grudima, licu. Požudno upijam tvoj miris, ugodan proizvod tvoje pohote. Izvana sam mokra od tvog uzbuđenja. Iznutra od svog.

Ne mogu više potiskivati žudnju. Opažaš koliko te trebam. Izvlačiš se iz posvemašnje opuštenosti i okrećeš se prema meni. Osjećam prste na dražici, za tebe jednakoj nepoznanici kao što je tvoj ud za mene.

Tek što si dotakao vršak, tijelo mi poskakuje u uživanju. Iznutra sam nadražena kao što si ti bio

maloprije. Prsti, koje sam podučavala strpljivo i s mnogo ljubavi kao i ti moje, vješti su u traganju za mojim skrivenim udubinama i osjetili ma.

Naprijed-natrag pomiču se meki jastučići tvojih prstiju duž vlažnih stijenki vagine, da bi se svako malo vratili milovanju dražice, glavara mojih uzbudenja. Navikao si da sa mnom budeš spor, kao što sam ja naučila kad s tobom valja ubrzati.

Drhtavica me potresa u valovima. Lebdim sve više i više, kao da se nikad neću spustiti na zemlju. Čini mi se da bih zauvijek voljela ostati u tom zanosu.

U meni eksplozija bez nagovještaja. Žestoki udari sijevaju mi kroz cijelo tijelo, sve do vršaka prstiju. Bljesak munje u meni gotovo je vidljiv. Tijelo mi se neobuzdano grči i previja. Ne mogu ostati mirna. Ne mogu više. Grubo guram tvoju ruku. Moram uroniti među hladne plahte i spustiti se s dalekog planeta. Tvoja ruka počiva mi na trbuhu, a moja je povrh nje. Sretna sam zbog te ruke. Vidiš, volim te više od tvog organa.

Jest, volim te. Ne samo pojedine dijelove tvog tijela. Znam s koliko strepnje i ljubomore uspoređuješ svoje spolovilo s drugima. Čiji je duži, deblji, ravniji, veći? Čiji je krući? Koji više uživa? Koji je i čiji kadar pružiti više užitka? Postoji li muškarac kojega ne muče ta pitanja? Nadam se da ova moja pjesma zahvalnica neće u tebi pobuditi još veću zabrinutost. Mnogo toga u tebi vrijedno je ljubavi. Ali... ovo je osebujan, ushitan dio tebe, koji je zavrijedio posebnu pjesmu ljubavi.

* * *

Stojiš preda mnom s isturenim penisom i osmijehom na usnama, zadovoljan sobom, zadovoljan što si sa mnom. I ja se smješkam. Krasno se zabavljamo. Začas sam na koljenima ispred tebe, uzimam te u usta. U tom trenutku zaboravljam da smo dvadeset godina u braku, da sam majka troje djece, tvoj najbliskiji prijatelj, osoba koju voliš i poštuješ. Osjećam se poput bludnice koja uživa u svom poslu i mogućnosti da usreći muškarca. Htjela bih ti pružiti vrhunsko podraživanje ustima. Oh, da, s godina sam se izvježbala. Učila sam iz tvojih natuknica. Gutala sam knjige. Raspravljala o tehnikama s prijateljicama. Sad ubirem plodove dugotrajnog ulaganja.

Osjećam baršunasto meku kožu dok jezikom lagano kružim po vršku. Volim te uzeti u usta, jer te tako osjećam bolje nego pod prstima ili u sebi. Nitko te, zapravo, ne poznaje bolje od mog jezika. Organ koji ti iskazuje ljubav riječima čini to i pokretima.

Znam da ima žena koje ne bi uzele svog muškarca u usta ni za što na svijetu... ni čovjeka kojeg vole, ni muža s kojim su doživotno vezane. Ne mogu dokučiti tu odbojnost o kojoj govore. Ne shvaćam kako bi mi se mogao gaditi bilo koji dio tvog tijela. Sve su to dijelovi voljenog bića... sve si to ti. Uživam da ti pružam zadovoljstvo.

Bacaš se na našu postelju, a ja ostajem klečati pred tobom. Uvlačim te u usta što dublje mogu. Milujem te po bokovima, nogama i grudima.

Sva sam se pretvorila u pokret. Jezik mi kruži sve brže oko prstenastog nabora pri vršku. Šeta gore-dolje po osjetljivom, nježnom unutrašnjem dijelu, slijedeći lagano nabrekle žile. Oštre zube zabadam sasvim nježno u tebe, samo toliko da te podsjetim da sam tu, a ne da se zabrineš. Rukama ti plovim po cijelom tijelu. Tijelo mi se podiže i spušta, stražnjica čini krugove u zraku. Savijaju mi se čak i prsti na nogama.

Osjećam tvoj stisak na ramenima. Tijelo ti se grči pod mojim rukama, u ustima osjećam podrhtavanje vrelog, glatkog spolovila. Ubrizgavaš u me slankastu esenciju.

»Još, još!« klikčem u sebi. »Nastavi svršavati! Pretači se u mene!«

Rado bih vikala. Ne mogu, jer su mi usne još tijesno priljubljene uz tebe. Nastavljam kruženje jezikom, istovremeno gladno, pohlepno gutajući ljepljivi nektar strasti. Tvoje zadovoljstvo prelazi na mene. I gorljivost za vlastitim užitkom.

Privlačiš me k sebi i gledaš me sa smiješkom. Neiskrivljeno strašću, lice ti je glatko, opušteno, zadovoljno. Sretna sam što sam ti pružila još jedan čudesan doživljaj. Dio tog mog zadovoljstva počiva u pouzdanu uvjerenju da ćeš mi za nekoliko trenutaka uzvratiti užitkom.

Sretna sam u mnogostrukoj igri s tvojim spolovilom. Volim ga gledati, dirati, kušati. Osjećati kako se nadima u uzbuđenju, pritisnuto uz moje tijelo, dok sanjarski plovimo po plesnom podiju.

Katkad me ljubiš ili maziš u nastojanju da probudiš tjelesnu žudnju u meni. Katkad ti prilazim vlažna i spremna za ljubav. Ovako ili onako, čeznem da što prije uroniš u mene. Rukom te vodim unutra, u samo središte svog bića. Budući da sam glatka i klizava, lako i brzo pronalaziš put.

Prekrasan je taj naš sklad, to uzajamno pristajanje koje nam donosi pregršt užitaka. Pomičeš se u meni guranjem i povlačenjem. Pomičem se oko tebe obuhvaćanjem i opuštanjem. Okrećemo se na sve strane, ljuljamo se, zamahujemo, primičemo i uzmičeno.

Ti si povrh mene. Težina tvog tijela ugodna je i umirujuća. Noge su mi čvrsto ovijene oko tvojih leđa, rukama sam obgrlila ramena. Ili su mi noge ispružene i raširene, uperene u kutove sobe. Ponekad su povijene ispred tvojih prsa, nalik na veliki nož na sklapanje. Ili sjedim raskrečenih nogu. Nadvijam se gladajući te a prsa i trbusi nam se stapaju u zajedničkom kretanju. Ili ti se predajem klečeći, da me opkoračiš na pseći način, zabijajući ukrućeni ud u rodnicu putem kojim su prošla naša djeca. Ili pak utonem ispod tebe, visoko podižući stražnjicu.

Koju god pozu odabrali, potpuna sreća je u sjedinjenju. U osjećaju da nikako ne mogu spoznati gdje ja prestajem a ti počinješ. Kad prelazim rukama po tvom tijelu, koža mi se ježi kao da gladim sebe. Osmjehujem se dok svršavaš, ćuteći tvoj žar.

Mnogo značimo jedno drugom i povezani smo na toliko načina da se sklad naših tijela doima dijelom veličanstvenog projekta. Silno sam sretna što projekt uključuje i tvoj čudesni, tajanstveni, živahni, veličanstveni, čudotvorni dio tijela. Organ koji volim. ●

Carole Rosenthal

STAPANJE

Bračni par iznad nas opet se svađa. Ili premještaju pokućstvo.

– Ni govora! Ševe se.

Arnie napući donju usnicu da prikrije osmijeh i naglo me povuče na krevet pokraj sebe, posegnuvši za mojim nogama da bi ih uklijėštio među svoje. Diže mu se pri samoj pomisli na to da me ispravlja. Možete zamisliti kako su tek stradavale studentice na predavanjima. Zapravo, upoznali smo se davnih dana, dok je radio kao asistent na zoologiji.

Nije prošlo ni pet minuta otkako mi je rekao da je preumoran čak za razgovor. Cio dan buljio je u mikroskopska stakalca i morala bih znati koliko je iscrpljen. Zašto baš sada tražim ozbiljan razgovor s njim? Obasiplje mi lice slinavim dokazima ljubavi.

– Odakle znaš što čine? Tako su bučni.

– Vjeruješ li da bi baš svaku večer selili pokućstvo? Ili su nam susjedi dekorateri?

Poslije, dok ležim u kadi, opažam tamnocrvenu mrlju koja je sa stropa kliznula na bijelo opločen pod. – U pomoć! – dozivam Arnieja. – Pozovi policiju! Poklali su se!

– Rđa – uzvraća mirnim glasom, onjušivši mrlju.

Glas mu je bio odrješit, znalački. Uzbudio ga je moj paničan strah.

Nosi me u spavaću sobu na leđima, kao da je član spasilačke ekipe, premda bi mi bilo mnogo draže da me nosi na rukama ... kao što je Rhett nosio Scarlett ili King Kong Fray Wray. Spušta me na krevet poput vreće. Raširenih udova ležim ispod njega, pretvarajući se da spavam.

– Voliš li da to činim? – pita, dižući glavu s mog trbuha. – Morala bi mi reći, rado bih to znao.

– Volim – kimnuh.

Koža mu se ovjesila kao da je cijeli broj prevelika. To me pomalo plaši. Od njegova trideset četvrtog rođendana, koji smo proslavili prošli mjesec, zabrinuta sam za njegovu smrtnost, prolaznost naše veze, za modre vene koje se nemoćno račvaju ispod kože, debele i mlitave povrh bedara i duž spolovila, osjetljive na uzbuđenja pri sljepoočnicama. Što ako me napusti? Što ako pretrpi srčani udar?

Moram izostaviti pržena jaja za doručak. Sav taj holesterol! Jezikom mu draškam šupljinu između rebara i brinem se.

– O čemu razmišljaš? – Gasi svjetlo, proteže se i, nasmiješivši se, izdaje upute. – Zašto ne pričaš? Govori mi prostote, molim te! – Kaže mi što bih želio čuti i na koji način izgovoreno. – Raširi noge poput šestara! – nagovara me. – Samo polako, nježno.

Usta mu se spuštaju do mog lica poput šuplje cijevi. Spopada me vrtoglavica, koja mi razdvaja misli od osjećaja. Oči mi se lagano sklapaju. Netremice promatram igru svjetlosti iza kapaka, puštajući da se boje preslikavaju nekamo u glavu.

Preokreće me i pritišće težinom svog tijela. Iz navike provjerava je li dijafragma na mjestu, a potom me gnječi prstima, uranjajući u meso kao u dizano tijesto. Počinjem bujati i nadimati se...

* * *

– Želim dijete – izgovaram šapatom.

Ne sluša me. Spava. Sjedim sama na hladnom prozorskom pragu, s nosom pritisnutim o zamagljeno staklo i odrazom sunca u očima.

Ujutro ne volim, biti sama. To me uznemiruje.

– Probudi se, Arnie. Deset i pol je. Ustani, htjela bih razgovarati.

Iako smo sinoć utonuli u san isprepletenih nogu, jutros se još nismo ni dotakli. On spava s rukom između svijenih bedara. Ima nečeg nepovredivog u njemu, čak i kad spava. Krivljenje usne ili možda boja kose, srebrnastosiva na bijeloj posteljini.

Otvara oči i ne shvaća zbog čega mu dosađujem i ne dopuštam mu da uživa u snovima nedjeljnog jutra, poput svih ostalih članova katedre za zoologiju.

– Rješavaj križaljke! Zabavljaj se stripovima iz »Daily Newsa«, Judy! Ovo je moj dan odmora. Dopuštam ti da činiš što te volja, zašto me ne ostaviš na miru?

– Hoću dijete. Već sam nadomak tridesetoj. Vrijeme nam prolazi.

Hrče, pretvarajući se da spava.

Na tu smo temu razgovarali, bolje reći svađali se bezbroj puta. Što znači imati dijete, ponavljao je, ističući pri tom uvećane troškove života i odogovornost. A ja govorim o ljubavi. Razgovor je s vremenom postao toliko otrcan da više i sama teško mogu vjerovati u veličajnost vlastitih majčinskih nagona.

– Čak me i ne slušaš – prigovaram i briznem u plač.

Zamišljam svoje jajnike... otvorenu limenku kavijara, predugo pohranjenu u hladnjaku. Mala, crna zrnca postaju tvrđa i tanja da bi ih se na kraju sastrugalo žlicom i bacilo u kantu za smeće.

Odjednom ustaje, sjeda, i ne gledajući u me.

– Oh, za ime svijeta, prekini s tim samosažaljenjem! Ne razumijem zašto se natašte moramo uključivati u budućnost čovječanstva.

– Obećao si da ćemo odluku donijeti čim te unaprijede.

– Točno. Zar uistinu toliko želiš dijete?

– Više od svega na svijetu.

– A novo radno mjesto? Što je s biljkama i tropskim ribicama? Zacijelo bi voljela sijamsku mačkicu ili mladunče škotskog ovčara... No, no, samo provjeravam.

– Hoću da me saslušaš ozbiljno. Želim trajnu sponu među nama, nešto samo i jedino naše...

– Koješta! Misliš li da dijete možeš poslati na ulicu po mlijeko za doručak? Dotad valja izdržati. Kako ćemo to plaćati, tko će mijenjati pelene i ustajati noću? Predavanja mi počinju u devet izjutra. Dakle? Pokušaj se brinuti o djetetu umjesto o meni ili sebi, pa ćeš vidjeti da je to dvostruko teže. Olako shvaćaš golemu odgovornost.

– Pripremna sam na sve. Prije nekoliko godina mislila sam drukčije, ali sad znam što hoću. Osim toga, kad smo se upoznali, rekao si da bi rado sa mnom imao dijete. Obećao si!

Usnice, dotad stisnute zubima, počele su se opuštati, sve dok ih provala glasna smijeha nije izbacila na mjesto. S nevjericom vrteći glavom, njišući se naprijed, škiljio je očima kao da me ocjenjuje.

– Ti ... zapravo bi htjela biti dijete, a ne imati dijete.

Zabacuje glavu kao da me iznova proučava. Secira me izdaleka, skida mi kožu, sjecka me na komadiće. Okrenuvši se, skupljam svoj odraz u prozorskom staklu i zurim u sunce iznad krovova. Možda mi uopće nije potreban.

Vrativši se u sobu, opažam visoku spodobu kako ustaje s kreveta. Na njegovu bi mjestu mogao biti bilo tko, nitko posebno.

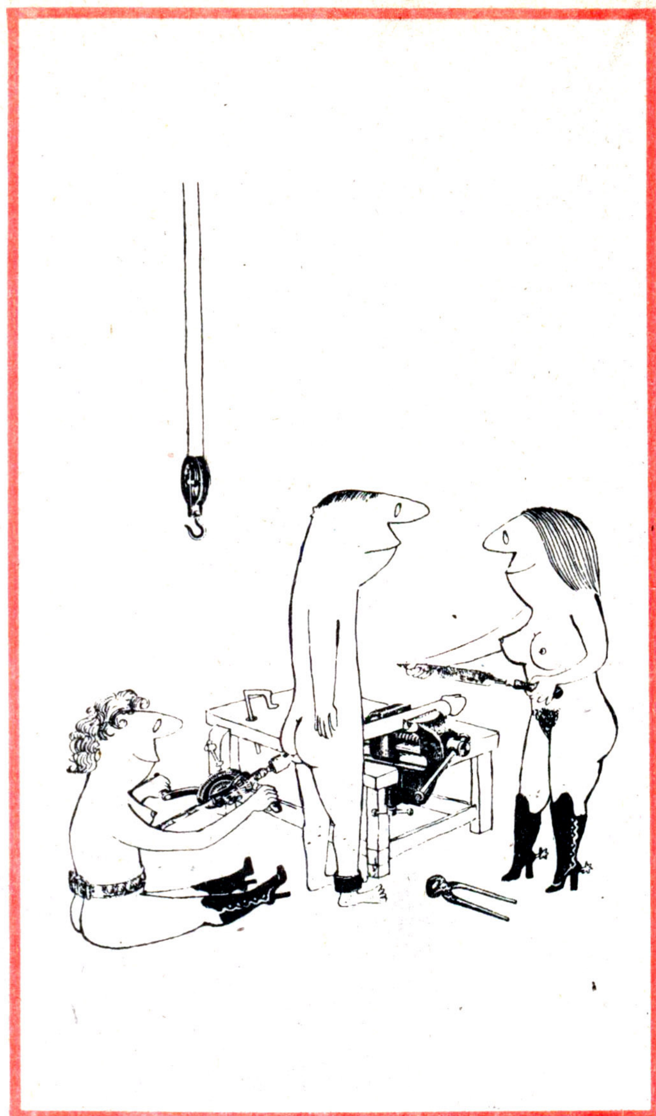
– Ne ljuti se – govori, pružajući mi ruku. – Zar doista želiš dijete? Samo se šalim, možemo razgovarati...

Počinje me milovati. U očima mi još blješti sunce dok me vodi prema krevetu. Poput metanskog plina moj se dah širi oko njega, tijelo mi je mrtvo i daleko poput nedokučiva planeta. Neprijemljivo. Kako će preživjeti? Ovdje za njega nema života. Polako tonem.

– Mogli bismo imati krasno dijete – šapće, draškajući mi vrat, obrvama brišući suze s mojih obraza. – Zar doista misliš da sam ozbiljan? Samo sam čekao pravi trenutak.

– Rugaš mi se.

– Nipošto. Nemam ništa protiv djeteta, ali ti ćeš preko cijelog dana voditi brigu o njemu.

Razmišljam o tome dok mi pred očima pršte zvijezde. Uranja u mene prstom i razdvaja me. Počinje dioba stanične jezgre. I nije mi potrebna njegova sperma da me oplodi. Ja sam jednostavnija. Zapravo mi uopće nije potreban. Zamišljam se amebom koja se dijeli i samooplođuje beskrajno.

– Ozbiljno si mislio na dijete, kažeš? Zašto si mi onda svršio u usta? – Bujam u svom bijesu, hvatajući se za slamku. Ne miče se. – Rekao si to samo zato da učinim ono što želiš, jer li?

Odvaja se od mene i baca se na krevet, da bi me malo zatim odgurnuo i navalio se na mene punom težinom. Pronašavši negdje put, prodire u me. Ponovo počinjem poprimati sasvim određen oblik, osjećam kosti, osjećam...

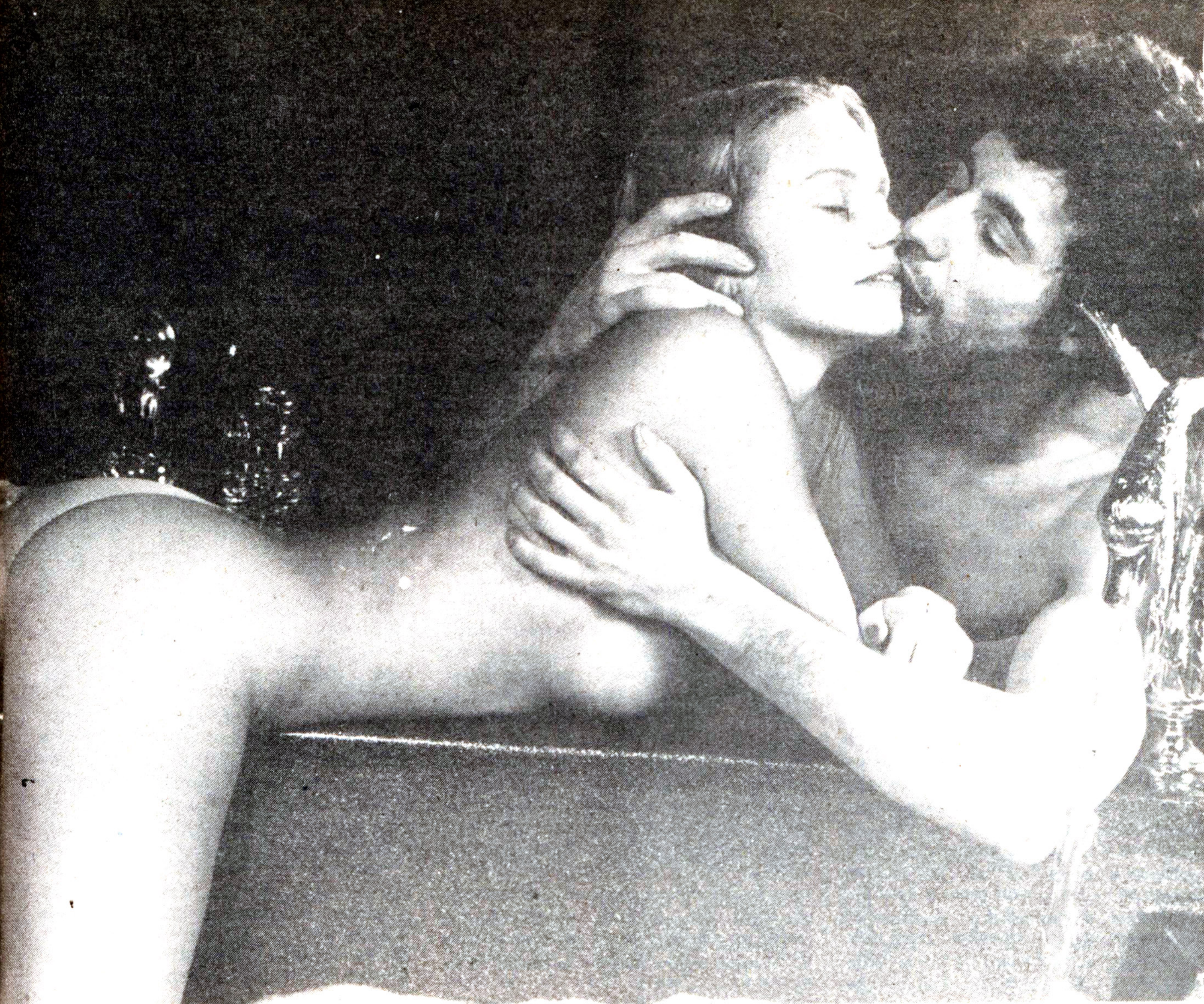
– Imaš li dijafragmu?

Obično prije početka provjerava prstom. Ne vjeruje mi. Ovaj put ne provjerava moje kimanje glavom. A mogao me uhvatiti u laži. Njegovo tijelo upija se u moje. Letimo... čuje se lamatanje krilima...

– Sad ću... – stenje, ispuštajući život u mene, mnoštvo punoglavaca koji se živahno plivajući bore za svoje mjesto pod suncem. Ne želim ih sprječavati.

– Svršavam – šapuće mi u uho. – Oh, ljubavi, svršavam....

Čudno. Nisam sretna. I ne znam kako bih ga zaustavila. ●

Tomislav Sabljak

LAŽNI PEČATI

Ivan M. kustos i viši bibliotekar u Arhivu Zavoda za povijesne znanosti, tresao se u groznici čitajući potajno spise iz ostavštine Milana B. koji je bio poznat i po tome što je izvukao živu glavu iz čuvenih Moskovskih procesa. Prekapao je po starim, okovanim, rđom načetim sanducima do kasne noći, zaključan u maloj komorici, u kojoj je skrivao vrlo važne i značajne knjige, rukopise i dokumente. Nije znao Ivan M. čemu ima zahvaliti toliko povjerenje koje mu je iskazao direktor Andrija A. imenujući ga predsjednikom komisije za preuzimanje bogate rukopisne ostavštine Milana B., koja je, vjeruje se, skrivala mnoge naučne i političke tajne. Zanimanje javnosti za rukopise još je više poraslo činjenicom da je sam Milan B. u predosjećanju smrti dikritao pred trojicom uglednih pravnika oporuku i izričito zatražio da se rukopisi čuvaju trideset godina u okovanim sanducima, a tek potom otvore za znatiželjne istraživače. Svi su u Zavodu bili izbezumljeni kad su čuli posljednju volju pokojnika – poslušni, ali i u strahu pred odgovornošću koja sa svih strana vreba u takvim slučajevima. Sam Ivan M. bio je pak posebno uzbuđen: dobio je iznenadni napad astmatičnog gušenja i prvi put mu se pojavio skorbut. Noću, pošto se odvažio otvoriti okovane sanduke, dobio je visoku temperaturu sa znakovima upale pluća. Tek kad se koliko-toliko oporavio, odvažio se skinuti prvi pečat, svjestan da je napravio najveće svetogrđe. Od tog dana dolazio je prvi na posao i ostajao zadnji, sve do večeri. Iznenada je jednog popodneva banuo direktor Andrija A., dobrano napunjen vinjacima. No, Ivana M. nije mogao uhvatiti na prepad, jer Ivan M. je mislio i na tu mogućnost. Jednostavno, postavio je lažne pečate na sanduke u tajnoj komorici, za koju je jedino znao direktor Andrija A., sjeo za svoj stol u biblioteci i zaronio ptičju glavu u hrpu rukopisa o gradnji željeznica u Hrvatskoj, uglavnom na mađarskom jeziku. Ne bi se moglo reći da i direktor nije bio znatiželjan – golicale su ga priče o sadržaju rukopisa Mila-

na B., čovjeka koji je postao dio povijesti ovoga naroda, bilo da se radilo o njemu kao učenjaku, bilo kao političaru: studirao je na Sorboni. Rano se počeo baviti naukom, publicitetom i aktivističkim radom. Bio je španjolski borac, član Kominterne, instruktor u Moskvi, zatvorenik u Lepoglavi i Glavnjači, autor nekoliko vrlo zapaženih studija o Franu Supilu, odnosima Dubrovnika i Genove, Putnom dnevniku cara Franje I o Dubrovniku, Korespondenciji Strosamayera i Račkog, a kuriozitet su dvije njegove brošure, jedna o održavanju i popravljanju antikviteta, a druga je prijevod s francuskog »Boćarski međunarodni tehnički pravilnik«. Na nekoliko jezika prevedena je njegova knjiga »Zločini fašističkih okupatora i njihovih pomagača protiv Židova u Jugoslaviji«. Zna se da je pokušao osnovati nekoliko časopisa, ali su zbog svoje lijeve orijentacije bili zabranjivani. Oženio se kćerju uglednog kirurga, simpatizera Trećeg Reicha, stanovao je u petorosobnom stanu u kojem su se okupljali članovi KP, skupljao je crvenu pomoć, za vrijeme rata tajno je posjećivao psihijatrijsku bolnicu o čemu je većina dokumenata nestala, 1948. osumljičen kao ruski čovjek postavljen je za inkasatora, a kasnije je rehabilitiran. Dobitnik je nagrade za životno djelo. Objavljuje dnevnik »Ruska zima«, koji izaziva demarš sovjetskog ambasadora. Pojavljuju se njegove rasprave »Njemački vojni izvještaji o situaciji u ljetu 1941!«, »Vatikan, hrvatski episkopat i akcija katoličenja«, »Sastanak Pavelić – Ciano u Veneciji« i »Marginalije uz Budimpeštanski proces«. Poznavaoci života i djela Milana B. smatrali su da u rukopisnoj ostavštini postoji neobjavljenih rukopisa barem za četiri – pet knjiga. Ovjenčan slavom, umire sam sa svojim domarom Markom R., koji je za volju svoga gospodara napustio ženu i dvije kćeri i preselio se u petorosobni stan Milana B., držeći mu glavu u naručju dok se ovaj opraštao s ovim, kako je često znao reći, »besramnim i nezahvalnim svijetom«. Imao je veličanstven sprovod sa svim počastima koje se odaju znamenitim i uglednim ljudima, a u govorima se isticalo da je bio »duša pokreta«, »idejni začetnik« i čovjek koji je generacijama služio kao bakljonoša.

Andrija A. sjedio je nasuprot nedužnog, malog Ivana M., skutrenog na svojoj izlizanoj stolici. Promatrao ga je svojim prevrtljivim očima, grizao opušak i prstima svirao po stolu, smušen i pospan, pomalo srvan vinjacima i svojom dobi. Onda se podigao, odupirući se rukama o stol, nagnuo se nad Ivana M. i prošaptao, kao u strahu:

– Što mislite, što smo sve dobili u onim sanducima... svi su nam jalni, svi odreda pucaju od zavisti, dragi kolega, to vi ne možete ni zamisliti.

Frknuo je nosom, nakrivio usnu koja je i inače malo visila poslije lakog moždanog udara od prije deset godina, uputio se prema vratima i zastao na tren uputivši Ivanu M.

– Sad nek se svi žderu!

I otišao je, a Ivan M. je provjerio kroz prozor da je Andrija A. zaista izašao, okrenuo je ključ u bravi, otvorio komoricu, skinuo lažne pečate, digao poklopac jednog pa drugog sanduka i odjednom, kao na pozornici, našlo se tu nekoliko okovanih sanduka i jedan žgoljavi mađioničar koji će sad početi iz sanduka izvlačiti prepolovljene žene, golubove, usnule ljepotice, nacionalne zastave dužine od nekoliko stotina metara, pijavice s nadrealnim krestama, zečeve pred parenje, nevažeće pasoše, globuse koji sviraju, satove koji govore »dobar dan« na nekoliko jezika, sva čuda ovog svijeta. Mahao je glavom od jednog sanduka do drugog, redom je u njih zavlačio glavu, a kad bi podigao ćelavu, kruškasu glavu, lice mu je bilo smrtno blijedo, kao da se posuo bijelim brašnom. Bio je sve nervozniji, sve divljiji sve uznemireniji, a kad su se pojavile prve kapi znoja na čelu, to lice neuglednog Ivana M. učinilo se kao lice klauna koji plače nad svojom sudbinom. Skakao je kao oparen pred sanducima i samo šaptao »nemoguće!«, »nemoguće!«. Otišao je potom u zahod, umio se hladnom vodom, brzo se vratio, uzeo tri c – vitamina i nekoliko zrna kave koja je hrskao zubima, izvadio iz sanduka bilježnicu i počeo čitati:

Marija W. – S guza dok čisti u kuhinji mrkvu za govedsku juhu kćeri i zetu, dok ljulja dječja kolica u dnevnoj sobi, na bračnom krevetu, u smočnici, u zahodu i iza vrata. Pizda suha. Upotrijebio dječju kremu.

Slavica B. – Najveće usmine na svijetu, kao male dječje zastavice na proslavama Prvog maja. Pica kao cvjetača. Šefica kuhinje. Peremo se u lavoru.

Jadranka K. – Poslije opere »Ščelkunčik« ševimo se u njenoj veži na kantama za smeće.

Zora W. – Upotrijebila godemiche. Prvi put vidio takav ljupki vibrator.

Ana B. – Nifomanka. Vodi dnevnik. Ispunjeni crveni krugovi su menstruacije. Ševi se s milicionarima, konobarima, studentima, obrtnicima, oficirima, željezničarima, kondukterima, poslovođama, skladištarima. U dnevniku zapisuje karakteristike: odličan, dobar, slab. Tražio sam u dnevniku da nađem što Ana misli o meni i našao sam to na tri mjesta. Prvi put je zapisala »slab«, drugi put »slab«, treći put »odličan«. Karao sam je s mržnjom.

Vera R. – Crvenokosa, pjegava. Crveni muf. Skuplja dlake sa stidnih mjesta svojih tucača. Često sama onanira i traži da joj se diviš kako zavlači prst u pičić. Mlohava, spuštenih guzova, rupičastih i prištavih.

Giga K. – Magistar filozofije, čiste, mislim Hegel. Frigidna. Neke žene više uživaju u velikoj nuždi nego magistra čiste filozofije u seksu.

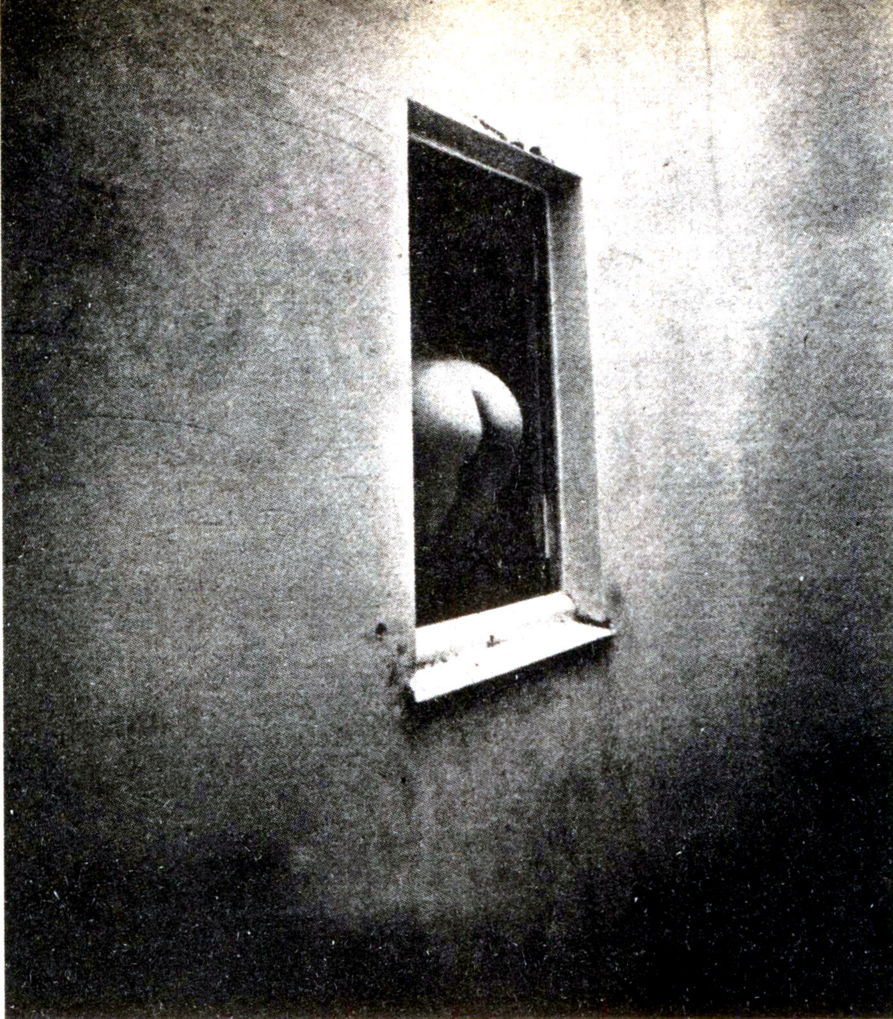
Edita H. – Pati od koprolalije, naime izgovara prostačke riječi dok je ševiš. Šalje me stalno u pičku materinu, a dok svršava, govori: »Kurvo, kurvaru, uništit ćeš mi pičku!« Snimio na kazetofon. Prevodi sa španjolskog. Pica ćelavica.

Sonja V. – Kustos u muzeju M. Gledao sam dok ju je tucao vratar muzeja, a jedan student mlatio korbačem. Dupe kao mandolina.

M. M. – Mazala pizdu vazelinom. Mirisala po »Kraševim keksima«. Ima li pička zube?

K. V. – Luđakinja. U Peruu luđake liječe tako da ih smjeste pokraj rijeke na obalu. Voda teče, oni u nju bacaju kamenje i njihovi osjećaji se rasterećuju. U K. V. bi trebalo, u njenu picu – bacati kamenje, toliko je široka, toliko luda.

Mira F. – Traktat o guzicama: debele, oble, okrugle, mesnate, pune, naprćene, plosnate, spuštene, viseće, razvijene, opuštene, niske, visoke, tanke, mršave, sitne, raširene, razmaknute, podignute, titrave, mlohave, piktijaste, siraste, nabuhle, napuhnute, meke, tvrde, raspuštene, stisnute, uske, široke, izbočene, uvučene, ravne, daskaste, rascvjetane, ocvale, procvale, uvele, naborane, mreškaste, piknjičave, zdepaste, vrećaste, prazne, pune, rupičaste, salaste, kostičave, razjebane, nejebane, djevičanske, kurvinske, vibrirajuće, ujebane, ploveće, nemirne, uspavane, šiljaste, tupe, formirane, neformirane, razroke, mjesečaste, zadundarene, napete, divlje, pitome, razigrane, trome, lijene, otečene, kosaste, jabučaste, bundevaste. »Cul de Paris«... Pigofilija... »U pekari sperma blistaše poput vira, gdje sužanjstvo vas stiže. I zalud sam tra-

žio, u ulici Mortira Guz od kog se bolje diže.« (Apollinaire)

Ivan M. je osjećao slabost. Ali i ugodu, koja mu je prolazila mršavim tijelom. Pretraživao je po sanducima kad je odložio bilježnicu, prevrtao kao manijak, ali ništa, izuzevši erotske spise, nije našao, a na dnu sanduka umjetne kurčeve, nadražujuća sredstva, erotske pjesme, erotski dnevnik, ljubavna erotska pisma, bočice s opojnim mirisima, kazete, fotografije, ženske gaćice, čarape, rupčiće, podsuknje, rukavice, steznike, lepeze, cipele, nakit, muf, pribadače, ogrlice, povećalo. Iznenada, ozarilo mu se lice. Pronašao je jedan dokument, savijen nekoliko puta i požutio, čak sa strana oštećen. Bio je to dokument iz psihijatrijske bolnice koju je Milan B. posjećivao:

»Nemoguć je, zlovoljan, stenje, plače, pati od strahova, dosađuje svojim neprestanim novim zahtjevima, mrzovoljan, lakše sugestiran (Na Cl, otopina soli) bez volje, razgovorljiv, eventualna 'srpska zavjera protiv njega', mrzi dra Petrovića, tvrdi za dra Petrovića da je Srbin i da će ga otrovati. Naime, dr Petrović ga je internirao. Pati od halucinacija (vidio sv. Savu, najopasnijeg Srbina), bunca, dere se, vidi prikaze, čuje glasove, sam se sebi gadi.« Ivan M. je mahao glavom i opet nekoliko puta sebi u bradu rekao »Nemoguće!«, smjestio se na svoju stolicu i čitao, ne osvrćući se na prve ptice i na mogućnost da ga ovdje, zaleđenog pokraj spisa, nađu čistačice. Nije se micao. Tražio je naučne rukopise, a pronalazio bilježnice od kojih mu se ježila koža:

27. III. Opet sam ludo zaljubljen. Ne mogu ti opisati kako sam se ujutro spremao k tebi. Dotakao sam tvoju picu kao plamen vatre.

30. III. Neizdržljivo. Sada sam u krevetu. Zamišljam kako te ljubim, kako ti sišem kožu na vratu, grizem ramena, ljubim sise, trbuh, bedra, guzove, šupak, pičić. Diže se, držim ga u ruci. Drkam. Oh, dođi i nabij se na njega da prodre duboko, u samo središte naše požude.

4. IV. Najprije ludi u onoj sobi i miris tvoje guze i mačkice, a onda cijeli dan zajedno i u onom restoranu, htio sam te uhvatiti za pičku. Neizdržljivo, mahnito...

5. IV. Čarobno. Ležala si na leđima, na krevetu, u polutami. Podizao sam ti suknju od trapera i spuštao gaćice koje su se zaplele za dlake. Zavrtjelo mi se u glavi kad sam vidio tvoju božansku dlakavu pičkicu, koraljno crvenu i crnu kao svemirska tajna. Fafala si ga požudno, ludo. Mačkica je bila u mojim rukama kao dragulj... beskrajno te želim, znaš li?

17. V. Sve me uzbuđuje, od kose, do vrata koji vampirski ljubim i sišem, do sisa koje milujem, trbuha koji grizem, dlaka koje bih htio progutati. Bio sam još više uzbuđen tvojim riječima, svim onim što si mi govorila dok sam ga stavljao.

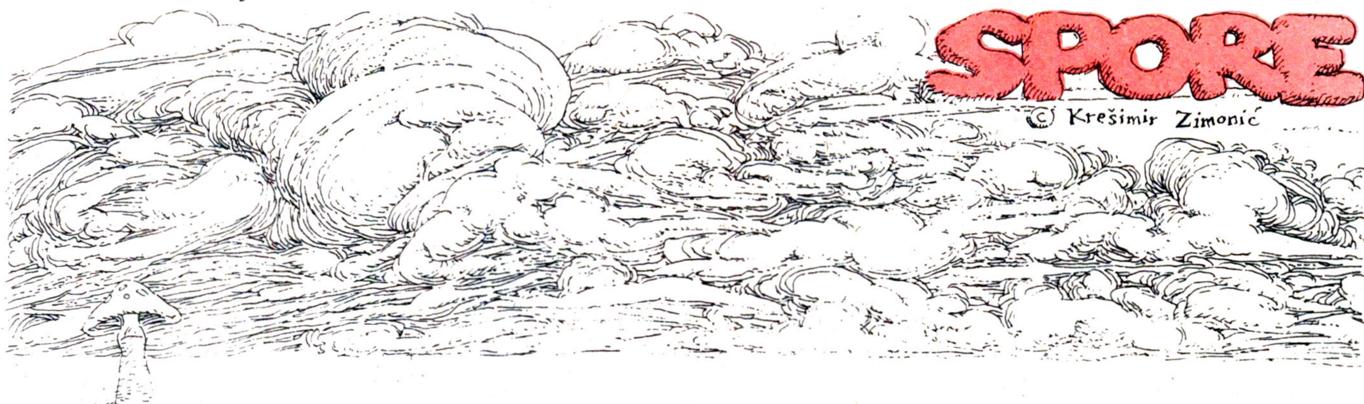
26. V. Jesi li čula moj urlik? Pao sam na tebe kao mrtav, grčeći se od sladostrašća.

14. VI. Spavati, sanjati uz tvoje guzove, osjećajući njihovu vrelinu na obrazima, njihovu vatru na koži; spavati, sanjati, uživati među tvojim bedrima čvrstim kao stabla života, oblikovanim poput ulaza u grčke hramove; spavati, sanjati, sanjati na tvojim grudima, na tvojim rukama, na tvojim ramenima, uz tvoje lice, tvoju kosu; spavati, sanjati, sanjati uz tvoj trbuh koji diše, sanjati zaustavljen tvojim mirisima, dahom tvoje ljepote, udisati zrak tvoje stidnice, tvoje guze, uživati licem zaronjen u tvoj raskošni vrt, uspeti se na Venerin brijeg i poletjeti, poletjeti.

Ivan M. je odložio bilježnicu, pokrio zečje oči rukama i kao postiđen sagnuo glavu. Mahnito je prekapao po sanducima, nestrpljivo čitao, gledao fotografije, mirisao opojne mirise iz ukrasih bočica. Obuzelo ga je razočarenje, ali i divljenje prema čovjeku koji je prije smrti spalio sve svoje rukopise, za koje su mnogi mislili da će rasvijetliti dio naše novije povijesti, i ostavio samo svoje najintimnije zapise. koji Milana B., javnosti poznatog kao izuzetnog sveca s aureolom jakobinske ozbiljnosti prikazuju kao raspojasanog bludnika.

Ptice su već gotovo ulazile u sobu u kojoj je Ivan M. maštao nad rukopisima Milana B., vjerojatno uništenim ili i nenapisanim. Tumarao je zamućenim pogledom po zidovima velike biblioteke koju je preplavilo jutarnje svjetlo. Bio je zavidan onima koji će čekati punih trideset godina, dok se rukopisi Milana B. ne otvore za javnost, ali i pomalo zloban, gotovo zlurad, jer će biti ludo nasamareni. Ipak, prožeo ga je nekakav strah. Što ako jednom neka druga komisija, u kojoj on ne bude predsjednik, otkrije da su pečati na okovanim sanducima lažni, hoće li ga povijest optužiti za falsifikat? Možda će se tako s mjesta anonimnog, beznačajnog kustosa i višeg bibliotekara preseliti u vječnost, njemu tako daleku i neuhvatljivu kao zvijezde koje su se netom ugasile na umornom nebu, koje prijeti dugotrajnom, dosadnom, ubitačnom kišom. ●

Crtež i scenarij KREŠIMIR ZIMONIĆ

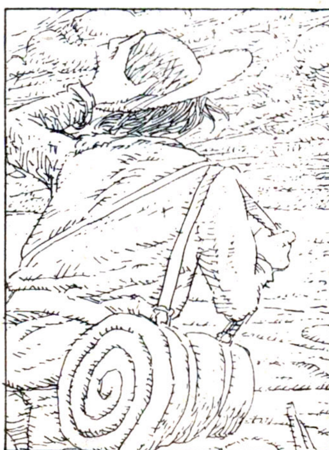

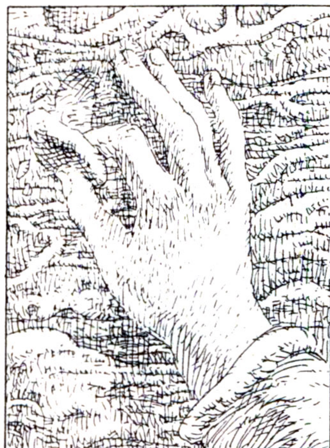

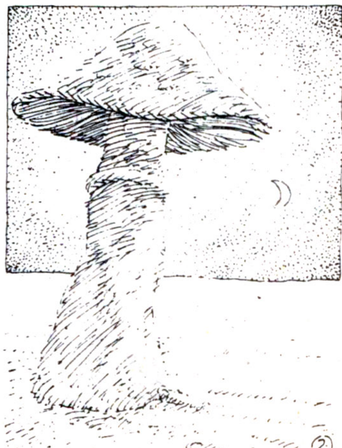

Ga-la

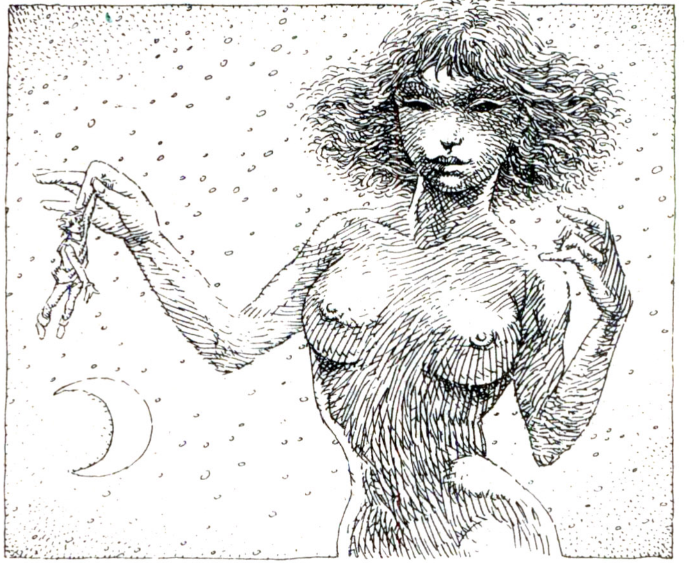

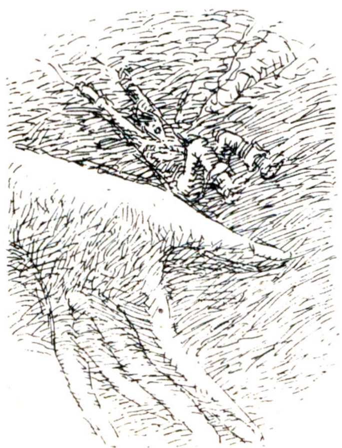

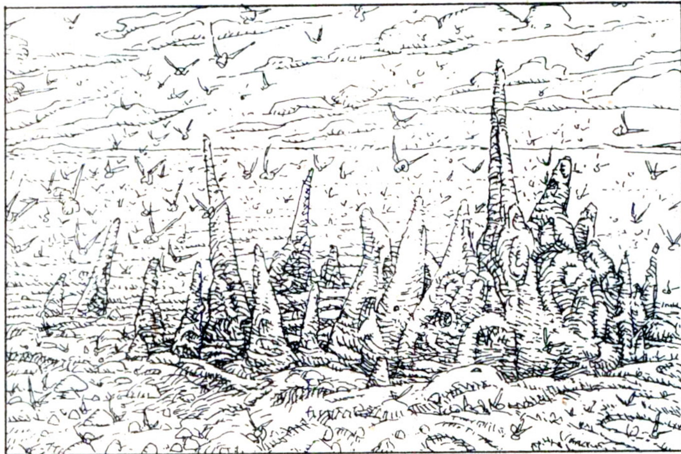
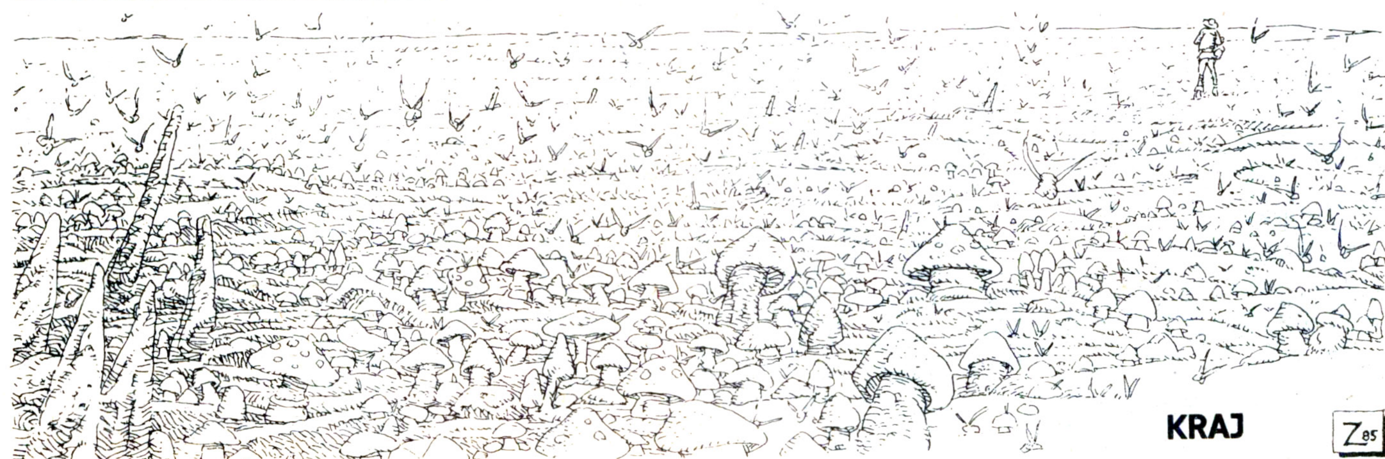

KRAJ

DVE HAJRIJE

Muharem Serbezovski

Sutradan, krčma »Bilbil« u centru Topane bila je puna. Pričalo se o svemu, osim o sinoćnjem događaju na poljani kod crkve. Krčmar Trajče, koji je u toku dana nešto načuo, uzalud se među gostima raspitivao šta se zaista desilo. Ali kako neko da prizna da se plašio vampira? Radoznali Trajče je pričao da od ciganskih para podiže svoju decu, da dugo živi s njima u mahali, da je njihov i da nemaju razloga mašta da skrivaju, jednom reći pokušavao je na sve moguće načine da čuje priču. Ali, kao da je naišao na zaveru ćutanja.

Bilo je mahalčana koji te večeri od sramote nisu smeli da odu kod Trajčeta, nego su se u grupama okupili u kućama. To je bila prilika da se posedi, popriča i popije. Domaćini su poslali sinove s flašama kod Trajčeta, a ćerke s tepsijama da kupe jogurt u tavi u Turskoj mahali.

Tako se dogodilo da se u isto vreme kod česme nađe dvadesetak dečaka i devojčica. Kao i obično, dečaci su sačekali devojčice da se vrate iz Turske mahale, pa bi zajedno krenuli kući. Na tim povracima često se dešavalo da poneko od njih ostane bez flaše ili tepsije. Dok su oni, zaneti, krali poljupce, mlađi od njih bi im krali jogurt i piće.

Te večeri dva dečaka su se potukla kraj same česme. Kurto, stariji, bio je iz mog, a Hamdija iz Kovačkog sokaka. Kurto se sagnuo da se napije vode. Neko je iskoristio taj trenutak i ukrao mu flašu s rakijom. U Hamdijinim rukama bila je flaša ista kao Kurtova. Ovaj je pomislio da je njegova, pa je pokušao da mu je otme. To je bio dovoljan razlog da se njih dvojica ozbiljno potuku, a mi okolo da se podelimo u dva navijačka tabora, već prema tome ko je iz kog sokaka.

Pobedio je, naravno, jači i stariji – Kurto. Hamdija se vratio kući pretučen i praznih ruku. Njegovi roditelji nisu se te večeri pojavili u našem sokaku da se potuže, mada se to očekivalo.

Sledećeg popodneva, kad su već svi zaboravili na tuču kod česme, pred Kurtovom kućom zaustavila se povorka predvođena Hajrijom, Hamdijinom majkom. Potrčali smo i mi prema toj grupi. Znali smo da će biti svađe. Žagor prisutnih naglo se prekinuo kad je Hajrija stavila ruke na kukove, praveći ćirilično slovo F. Začuo se njen piskav glas:

– Hajrija, izađi more pred mene, da te jebe moj muž! Izađi, more, ovamo da vidim kakvog je kuronju rodila tvoja mindža! Jeste li neki kuronja, decu tuče! Hamdija ne zna da se tuče, ali ima veliku karu. Zašto je tvoj sin tukao mog Hamdiju? U usta da mu se serem!

Svi smo gledali u zatvorena kućna vrata, ali Hajrija se pojavila iz klozeta. Vezujući učkur na dimijama, doviknula je:

– Sada je moja mindža pišala u ovu rupu, bolje da je pišala u tvoju rupu! A tvoj sin da ima veću karu od mog Kurte, ne bi se tebi žalio, kurvo ciganska! Zaboravila se, bre Fatima, da te je pojebala čitava mahala i gadžovan što mu spremaš kuću, pa ti je zato dobar, a njegova žena ne valja. Rundulju da mi pojedeš!

Jedan pijani, iz tabora došljaka, dobaci:

– Nije ona Fatima, nego Hajrija, kao i ti!

– More Hajrija, sve što sam rekla Fatimi, važi za tebe, a ti matori guzicu da mi pojedeš!

Hajrija iz Kovačkog sokaka, bodrena od svojih navijača, digla je suknju, stavila šaku među noge, potapšala se i rekla:

– Da te jebe moj muž ovde!

– Vidi, vidi, nema gaća! – javi se ponovo pijanac.

Pijanac se obliznuo.

– Haj-ri-ja, Haj-ri-ja! – počelo je skandiranje, dok je ona ponosito i dalje držala podignutu suknju. Hajrija iz našeg sokaka se okrenula, spustila dimije i počela da tapše golu debelu guzicu. Ni ona nije imala gaća.

– Da mi jedeš ovu bulju i da mi jedeš karu što me jebe po tri puta i u mindžu i u bulju!

Prva Hajrija nije ostala dužna našoj Hajriji:

– Što sam se do sada karala i što ću večeras da se karam s mojim mužem, sve u tvoja usta da iskaplje! Pusta ostala tvoja mindža, osušila se dabogda, i onako je suva od pasulja, da ne može da primi karu tvog muža pa, za tvoj inat, moja mindža da ga primi, vidiš kako je debela, jede samo živo meso!

– Banga, bunga, jede živo meso, a stalno gladna! – umeša se ponovo pijanac.

– Ti matori, dosta priče! Nemoj ovom vunom da ti zapušim usta!

Hajrija je ljutito i pobedonosno otišla uz svoju svitu, a naša Hajrija je, uzdignute glave, ušla u kuću. Mi smo pljeskali kao kad se završi neka dobra predstava.

Šerif, zvani Rakija, zadržao je pijanca iz Kovačkog sokaka, pa su zajedno počeli da piju iz iste flaše.

– Vide li ti ovu bruku? – upita šerif Rakija.

– Zašto bruku? – odgovori mu pijanac. – Ne znaš ti koliko sam ja hodao i gde sam sve bio!

– Pa gde si bio?

– Hoćeš na babinama, hoćeš na svadbama, na rođendanima, na slavama, na melvudima...

– Hajde, ćuti boga ti! Popij još koju, pa put pod noge! Kako si počeo, ja pomislio da si bio u Amberiku i da si pio viski s Gari Kuferom!

– E da znaš, tamo ljudi daju puno para da vide golu žensku! A mi u mahali samo zavadimo dva dečaka, pa gledamo do mile volje, i to još za džabe.

– Da si ti onu Hajriju iz tvog sokaka kurisao, šta misliš, ala bi bilo lepo!

– E, to je moglo dok nije bilo struje. Ko izmisli elektriku, majku mu cigansku!?

– Šta ta struja smeta?

– Ranije dok nije bilo struje, mogao si da kurišeš koliko hoćeš, dižeš noge i ne pitaš čije su. A sad možeš samo da pijuckaš, gledaš i vičeš: »Živeo ciganski striptiz!« ●

Iz knjige »Šareni dijamanti«

Ingrid Heinrich-Jost

ANATOMIJA POLJUPCA

TISUĆU FINESA, MILIJUN ZNAČENJA

Čokoladni poljupci i pusle sa šlagom, osim što su očaravajuće slatki, ništa nam više ne mogu otkriti o tajnama strasnog poljupca voljene osobe. Još manje nam u tome može biti od koristi bakin album starih razglednica sa zlatno otisnutom porukom:

uvijek tvoj. Zaboga, ne! Bolje da ostane ležati na dnu ladice. Ali nešto je ipak jače od toga i vuče nas želja da proniknemo u tajnu iskaza ljubavi, koji su se održavali zahvaljujući poštanskim razglednicama. Prvi pokušaji kao da razaraju netom proklijale iluzije.

Jest da nam se čini da požutjela i blijedo obojena razglednica još živi a sjenica na njoj još bruji od poljubaca. Da je to vrhunac blaženstva, kako tvrdi izvjesni Höllty, ipak je teško povjerovati bez jačih dokaza. Još se, doduše, vidi kako je ruka zgodnog poručnika snažno obgrlila sićušnu ženicu, a njezine se grudi nadimaju. Tijesno strukirana haljina kao da se ukočila u ne baš čednoj pozi, a ona mu još uz to pruža usne na poljubac.

Isto, a različito

Ni zorna obuka filmskih zvijezda u umijeću ljubljenja ne obećava mnogo ohrabrujućih otkrića. Vatrene poglede Rudolfa Valentina ili Clarka Gablea, ili prigušenu vatru u pogledu Humphreyja Bogarta, njegovo mumljanje: »Gledam te u oči, malecka«, i nijemo cerenje samo polovicom lica sanjaju još samo šiparice. Kudikamo prirodnije izgledaju poljupci u današnjim holivudskim studijima ili zagrljaj na otomanu foto-studija. Iako uz povremene maštovite varijacije, uvijek je to isto.

Prvu poznatu teoriju o poljupcu postavio je još 1877. godine izvjesni gospodin Librowicz, po imenu Sigismund.

Rečeni Sigismund je te godine objavio knjigu o primanju i davanju (poljubaca) i ustvrdio: »U svakom slučaju žene su stvorene da budu ljublene, kao što je cvijeće stvoreno da nas očara svojim mirisom, iako ga ono ne osjeća.« Jedino je u tome mala razlika između žena i cvijeća. S tom je razlikom život ljepši. Posve različito od Librowicza o umijeću ljubljenja sudila je Mae West, koja je također pripadala svijetu filma. U biti, ismijala je »teorije« spomenutog Sigismunda. Čovjek koji njoj dopadne – kako to opasno zvuči – može biti sretan, iako je zapravo bespomoćan u njezinu zagrljaju. Zvijezda dokazuje da onaj tko poput Balzaca vjeruje da je žena samo dragocjen predmet uživanja, gleda na svijet samo jednim okom.

Okretnost i podatnost usana tinejdžera mogu doći do izražaja u subotnje veče u posljednjem redu kinematografa. Poljubac se mora učiti! To valja iskusiti kao što su iskusili Daphnis i Chloe. Djetinjasta ćud održava se u poljupcu sve do starosti. Mnogo puta opjevani prvi poljubac, po Clemensu Brentanu, samo je čežnja da se ponovi nešto što je već ponovljeno, da se oponaša uzor. Roditeljske pak zabrane da se uvježba umijeće ljubljenja samo su tamna mrlja na njihovu sjećanju i dokaz potpunog gubitka smisla za romantiku.

Bakine tajne ljubavi

Pjesnik poljubaca

Najblistavije razdoblje umijeća ljubljenja po nekima je doba baroka. Iz toga razdoblja potječu i najpodrobniji opisi. Prošlo stoljeće obilovalo je istraživanjima iza fasade građanske težnje za obrazovanjem, nasuprot političkim progonima »pornografije« i javnim osudama.

Radoznalima u stvarima nježnosti nije bilo osobito korisno što su mogli pročitati da se Parižanke prilikom ljubljenja smiju, da Berlinčanke žmirkaju, a dame iz Bukurešta da grizu! Progresivna seksualna objašnjenja govore da je podobnost usana za užitke, kao i igra jezicima, zastarjelo umijeće. Nekima i pri samom spomenu iščezne želja. Pjesnici se, međutim, rađaju s više dara za tu vrstu gimnastike.

Oni rado uranjaju kako u doživljene, tako i u imaginarne strasti. Johann Heinrich Voss opisao je sebe u knjizi pod naslovom »Pjesnik poljubaca«. Isto je

tako Gottfried August Bürger zapisao: »Želim umrijeti u užitku. Koja mi žena ponudi usne, umrijet će u dugom poljupcu, u blaženstvu, u pijanstvu.« Nije li stoga čudno da nakon toliko radikalizma maloljetna kći vlasnika ribarske flote nedužno kaže svom ocu: »Fritz mi je poklonio poljubac, zaboga, samo da mi se ništa ne dogodi!« Njezini roditelji puni su razumijevanja za njezine strepnje i nisu svjesni da je, držeći je pod haubom, zapravo gube. Filmskim junacima novije epohe mnogo je teže održati se u brzim vrtlozima promjena. Oni se probijaju kroz džunglu opasnosti i avantura. Pravom muškarcu u ustima najbolje pristaje cigara. Po mišljenju novijih analitičara, vrlo je uočljiva usporedba između užitka u ljubljenju i »sjećanja« na zadovoljstvo od topline koje djetetu pružaju majčine grudi. U svakom slučaju, usta služe čovjeku da bi priskrbio hranu za tijelo i dušu. Anatomi su još prozaičniji, pa pod pojmom usta podrazumijevaju naprosto nešto kao predvorje organa za probavu. Po nekima, uzimanje pića i hrane te ljubljenje imaju mnogo zajedničkog. Koliko je to udaljeno od XVIII stoljeća, od tada objavljenog leksikona o ženi, od poimanja da je poljubac njezina potvrda na spremnost za sljedeći korak iskaza ljubavi i da se nakon strasnog poljupca, u trenutku kad se usne razdvajaju, mora čuti prasak, što je dokaz da je to bio poljubac ljubavi.

Slađi od vina

Lokalni živci (usana i vrha jezika) nisu stimulirani samo za vrijeme uzimanja hrane. Još više to dolazi do izražaja za vrijeme poljupca. Kao poslušni vojnici, oni tada stupaju u akciju. Poljubac je slađi od vina, ustvrdio je Salamon. Sladokuscima to, međutim, gotovo i ne odgovara. Uspoređivanje s medom i grožđem njima se čini staromodnim. Objašnjenja traže u običajima Hindusa i Asteka i u poganskim mitovima. Oni poljubac tumače kao udisaj tuđe duše. Slično tome je, dakako, i tumačenje Stefana Georgea, koji kaže: »Kad su nam usne u čvrstom zagrljaju, osjećam da potpuno tonem u tebe, da živim u tvojoj utrobi.« No ograničimo li se samo na iskaze umjetnika, bilo bi nepravedno ne spomenuti djela Eduarda Mörikea. (»Takva je ljubav i s poljupcem se ne može šutjeti«). Mnogo praktičniji je Ovidije kad kaže: »Tko ubire samo poljupce, a ne uzima i sve ostalo, zaslužio je da izgubi i ono što mu je poklonjeno. « Koliko je još ostalo od poljupca kao ispunjenja želja? To nije sramotno. Nespretna glupost. Možda? Istodobno bi valjalo prizvati u sjećanje što su o tome rekli stari Rimljani. »Vlažan poljubac vrijedi više od naglog seksa.« Do te mudrosti prije Rimljana došli su Hindusi. Samo je još pilula malo poremetila red činjenica. Posljednja konzekvenca ljubljenja očituje se u stavu i u načinu. O tome je riječ ponajviše u ritualnom ljubljenju istočnjačkih političara. Oni time potvrđuju jedinstvo unutar svog savezništva. Za »bratski poljubac« dovoljan je kratak ali odlučan stisak usana i uzalud bi bilo očekivati da će dva muškarca u crnim ogrtačima i sa šeširima zapasti u beskrajno gugukanje.

Iskra podražaja

Odakle, međutim, ustima takvo svojstvo? Tvrdi se da su usta najpokretljiviji i najizražajniji dio lica. Osjet okusa i dodira u ustima su tako fino ugrađeni da se tu začinje sinteza svekolike osjetilnosti. No bez obzira na značenje usta, same usne dokazane su u

Filmska škola ljubavi i »bratski poljubac«

sklopu erogenih zona, što će potvrditi svaki stručnjak, a usna šupljina je i inače vrlo podražljiva. Odatle se granaju živci koji prenose iskon podražaja po cijelom tijelu, do nožnih prstiju. Poznata predstavnica filmske umjetnosti ljubljenja Sandra Dee, zanimljivo, prilikom svakog poljupca izuva cipele. Padajući u zagrljaj, ona ponavlja: »O, kako me tvoja usta žare!«

S druge strane, taj nježni dio tijela može biti i vrlo snažan, pa se akrobati bez pol muke zubima drže za uzao na helikopteru. No za sve to ostajemo dužnici još jednoj čaroliji, koju je mala Penthesilea sročila u uzrečicu: »Ljubiti, to se podudara s gristi.«

Izražajnost ljudskog lica počinje s usnama. Rumene usne u kojima krv jače pulsira najočitiji su putokaz u carstvo strasti. Za takva usta je umjetno rumenilo suvišno. Kod nekih naroda smatraju se, međutim, otmjenijima modre usne, a kod pojedinih plemena i danas ženama, prije nego što su spremne za nježnosti i milovanja, oboje zube crnom kredom. Nos i oči, osim usana, u ljubavi samo asistiraju. Kako je, međutim, s bradom? Preporučuje se, u najmanju ruku, podšišavanje. U Kamasutri se, na primjer, tvrdi da se ljubljenja u nekoliko varijanata žena može prihvatiti samo s muškarcem bez brkova. S vremenom, ukusi su se promijenili, a brada se i danas smatra dokazom muževnosti ili žene naprosto nemaju izbora. Kako oblikovati brkove? To je danas također prepušteno osobnom estetskom poimanju, a o bradatim ženama znanstvenici šute kao ribe.

U osnovi, cijeli život provodimo s poljupcima. Ponegdje se za mladence kaže da su otišli na »tjedan ljubljenja«, a nerijetko se tjedni produže u godine. Sve to, međutim, ne treba promatrati tako usko.

Postoji bezbroj načina ljubljenja. Stari Rimljani su podjelu pojednostavnili i razlikovali poljubac pri-

Usne su najizražajniji dio lica

jateljstva (osculum) od poljupca koji obilježava nježnost (snavium), pa je to zapravo oznaka za erotični poljubac. Franz Grillperzer pjesnički je povukao liniju razgraničenja: »Ruke ljubim iz poštovanja, prijateljski ljubim u čelo, drage osobe u obraz, a voljene u usta. Za ovo posljednje ljubljenje spreman sam i zatvorenih očiju.«

Kama sutra

Ne mogu se ipak ni svi poljupci strogo klasificirati. Kama sutra uči da najljepši poljupci i ne moraju biti stvarni. Odlučujuća je samo namjera. Misli se pri tome na ispružene usne na poljubac i u odsutnosti drage osobe, na dodirivanje odraza drage ili dragana u vodi ili ogledalu.

Pjesnici govore o nezasitnoj ljubavi, a održavaju se i svjetska prvenstva u izdržljivosti ljubljenja. Veliki njemački pjesnik Heinrich Heine sročio je stih: »Kada ljubim tvoja usta, krvca mi je zdrava, čista.« Nije poznato je li na to bio ponukan zdravstvenim razlozima ili je mislio na liječenje nekih drugih rana. Svojevrstan kult ljubljenja imali su i hipici.

Odisej sigurno nije ljubio svoj otok na kraju dugih lutanja iz seksualnih pobuda. Naprosto je zahvaljivao svojoj Itaki što ga je primila u zagrljaj. Tako, međutim, nije mislio Hans Sachs kad je poručio partnerici da ga poljubi tako »da sjedne na...od iznenađenja«.

Mališani od najranije mladosti primaju poduku o iscjeljiteljskoj snazi poljupca. Za eventualne zablude i predrasude kasnije plaćaju visoku cijenu. Ljubljenje je, začudo, najviše prošireno u crkvi. Ljubi se gotovo sve: od oltara, raspela, do ruku i nogu biskupâ i papâ, a najbezazlenije je ljubljenje skuta crkvenih velikodostojnika.

U XIII stoljeću strahovali su pastiri duša od suvišnih tjelesnih dodira. Na tadašnjem koncilu strogo je određeno da se »pozdravljati usnama« smiju samo osobe istog spola.

»Ljubim ruku, milostiva«, izum je kasnijeg doba. Ipak, ta »ledena era« nije imala izgleda da opstane u XX stoljeću. U međuvremenu uznapredovala je i teorija. Tako danas jedan zajedljivi komentator može reći da se po stupnju srdačnosti poljupca dviju prijateljica lako može prosuditi u kolikom su prije toga bile rivalstvu.

Prilike za ljubljenje nude se na gotovo svakom koraku. U današnja vremena stege su, na sreću, popustile. Nijedna djevojčica neće pasti u nesvijest ako se iznenada nađe u snažnom zagrljaju nekog muškarčine. Tržište poljubaca je jedinstveno, a prošlo je i vrijeme spekulacija kakvima su nekada bili skloni Mađari. Najbolja čaša vina prinosila se usnama onih od kojih se očekivao »vlažni poljubac«.

Kanibalska ljubav

Usprkos tome, ima i takvih koji se ljube samo na Novu godinu. U ponoć. Ne treba smetnuti s uma da poljubac ima posebno značenje za nas Evropljane. Posve drugačija pravila vrijede za ostatak svijeta. Kinez ne samo što će naš način ljubavnog ophođenja smatrati nepristojnim i nehigijenskim već ne razumije ni našu strast za vrućim poljupcem. Vrhunac je tehnike seksualne predigre među Kinezima trljanje nosova i duboko udisanje mirisa iz nozdrva drage osobe. To se inače smatra najintimnijim dodirima među osobama različitog spola. Nismo, međutim, ni mi neosjetljivi na te mirise i upravo zahvaljujući tome procvala je kozmetička industrija. Najdražu osobu čovjek redovito prepoznaje već i po mirisu koji upotrebljava. Tu je, kad je riječ o poljupcu, i kraj erotike. Japanci naše kanibalske iskaze ljubavi otvoreno proglašavaju prljavim, neukusnim i nezdravim. Kad bi i došli u tu nezgodnu situaciju, sigurno se ne bi ustručavali da odmah potom posegnu za toplomjerom. Realna opasnost od prijenosa virusa poljupcem kod nas, međutim, zanima jedino liječnike. »Tko ljubi, fućka na higijenu.« O neugodnosti »vlažnog poljupca« gunđaju samo stidljivci, a stidljivost je, kako nas uči Stendhal, samo drugo ime za zavist. Kaćiperke od Moskve do Madrida svojedobno su se zanosile mišlju o osnivanju lige za antiljubljenje.

Poljubac je ponekad zastrašujući. To zna svako dijete. Rimljanke svojim muževima nisu vjerovale bez ostatka, a poljubac je za njih bio provjera nije li njihov odabranik u međuvremenu okusio i zabranjenog pića. Danas još samo moralisti i zatucani juristi smatraju da je poljubac dopušten jedino u bračnoj luci. Službeni pečat nije, međutim, ni jamstvo ni zapreka za usne željne poljubaca.

Poljubac smrti

Još od Judinih vremena, odnosno od njegove izdaje, poljubac nosi i biljeg smrti. Umjetnici i mitolozi uvijek su, uostalom, ljubav i smrt dovodili u blisku vezu. Nisu, međutim, oni otkrili da nasuprot »poljupca ljubavi« stoji »poljubac smrti«.

Na njima je da istraže zašto se kao simboli smrti uvijek i »svagdje pojavljuju stvorenja ženskog roda.

To je više nego sve ostalo ujedinilo muškarce. Ženama su davani sve ružniji od ružnijih naziva. Likovno se to preobrazilo u zmiju ili pauka. Trajalo je to sve do velikog Goethea, koji je jednom izjavio da su »muškarci poljubac često smatrali opasnijim nego što on jest«. Preokret su donijele četrdesete godine ovog stoljeća i od tog vremena vrijedi i uzrečica da »poklonjeni poljubac nikad nije izgubljen«. ●

> Svi muškarci tuku žene: u narodu šakama, u višim slojevima zakonima.
>
> **Maurice Donnay**

Roy Carrol

BEZGRANIČNI UŽITAK

Zvala se Cherry Szykora. Svakog tjedna, redovito, muž bi je izdevetao. Na drugoj strani ulice je Harry, vlasnik bara, prodavao pivo. Poslužujući goste, osluškivao je, a potom bi, cerekajući se, rekao:

– Cherry uživa.

Oko jedanaest sati navečer dežurna služba primila je obavijest:

– Kola broj šest. Noćna tučnjava. Dvjesta deset Prescot. Muž premlatio ženu.

Jake baci cigaretu kroz otvoren prozor.

– Gnjavaža! – reče. Razmisli trenutak i doda: – Ulica Prescot, to je u Hunkytownu, je li?

Tom Rivas kimne.

Jake, na kojem je te večeri bio red da vozi naglo krene prema dijelu grada u kojem su sive drvene barake bile razbacane bez reda po bijednim uličicama, nalik na parazitsku vegetaciju uz velike metalurgijske tvornice. Hunkytown.

– Čudni ljudi – promrmlja Jake. – Uvijek su spremni prebiti ženu. Tiho se zacereka: hm, da se moja skita kao neke od tih lutkica, tko zna!

Pri slabu svjetlu upravljačke ploče Tom Rivas poblijedi. Trljao je desnu šaku o dlan lijeve.

– Ne treba se s tim šaliti – reče.

Jake Smith ga iskosa pogleda. Tom slegne ramenima i strugne šibicom da pripali cigaretu. Promrmlja:

– Ne podnosim da muž tuče ženu.

– Dobro – reče Jake, slegnuvši ramenima. – Tebi smetaju muževi koji tuku žene, a mene baš briga. – On usmjeri svu pažnju na vožnju patrolnih kola.

Tom Rivas je, ne videći, buljio u ulice koje su promicale pred farovima. Nije želio svakome objašnjavati ono što je rekao. Pomalo iz samoljublja. Nije htio pričati da je jedne večeri vidio svog oca pijanicu kako majci razbija glavu u nastupu ludog bijesa. Dobro se toga sjećao, iako mu je tada bilo samo sedam godina. Još sluša njezine krikove i plač i vidi svog oca, tu golemu životinju, kako je udara šakom po licu, još mu je pred očima cjepanica koja se sručila na majčinu glavu i razmrskala je, još vidi jadnu razmrskanu glavu iz koje curi mozak.

Stigli su u uske ulice s jednoličnim kućama, posivjelim od tvorničkog dima.

Kola se zaustave pred barom u vlažnoj uličici. Te noći padala je sitna kiša, poput magle.

Bar se zvao »Kod Harryja«. Sam Harry stajao je uz šank i pažljivo punio čaše pivom iz slavine. Malom lopaticom, koju je držao u desnoj ruci, skidao je višak pjene. Radio je to s velikim umijećem.

Jake se približi šanku.

– Imate li stanara u kući? – upita.

Harry pogleda dva policajca. Gosti koji su sjedili u zadimljenoj prostoriji također podignu pogled. Svi su imali u očima isti izraz, napola zlovoljan, napola plašljiv. Stanovnici Hunkytowna nisu voljeli predstavnike zakona. Ti su rijetko bili na njihovoj strani, čak i kad je trebalo. Harry polako odloži lopaticu. Krajem zamrljane pregače, privezane oko pasa, obriše ruke.

– Ne, ne držimo stanare. Zašto?

– Zar ovo nije dvjesta deset Prescot Street? Dobili smo poziv zbog tučnjave. Čini se da neki muž tuče ženu.

Harry namigne s razumijevanjem, a lice mu obasja bezubi osmijeh.

– Mislim da znam o čemu se radi – reče.

Na kraju šanka neki čovjek s kapom natučenom na oči i s vrčem piva u ruci prostački se nasmije.

– Onda? – ponovo će Jake s nestrpljenjem.

Tom Rivas stajao je uz njega.

– Da – reče Harry – moglo bi se kazati da je bilo tučnjave. Ali sad su se vratili kući. Odveo ju je.

– Tip koji je mlatio ženu?

– Da. Došao je ovamo po nju. Vikala je kao mahnita, jer nije htjela izaći. Onda ju je malo pogladio i odveo kući, točno preko puta.

Čovjek s kapom ponovo se zacereka.

– Nije potrebna istraga. To je samo Mack Szykora, koji je digao galamu zbog svoje žene. To se često događa. Svakog tjedna malo je prodrma. Neće joj nauditi.

Tom Rivas stisne šake, a usne mu poblijede. Osjećao je ludu želju da ispraši tipa s s kapom.

– Pitam se samo tko vas je zvao – reče Harry. – Nije vrijedilo da se trudite.

Jake je trenutak oklijevao, a zatim izađe.

– Hajdemo – promrmlja i otvori vrata automobila.

Tom Rivas ostane stajati na pločniku. Promatrao je sirotinjsku kuću s navučenim zavjesama. Začuje slab krik.

– Hej! – poviče Jake za njim. – Kamo ćeš?

Tom ne odgovori. Išao je prema kući preko korova i velikih dvorišnih ploča. Sada je jasno čuo psovke i tupe udarce ruke po goloj koži. Zatim isprekidani ženin glas:

– Nemoj, Mack, molim te! Zaboga, Mack, nemoj!

Tom jurne prema vratima stisnutih zuba. Pogled mu se mutio od bijesa. Vrata kuće nisu bila zaključana. Pritisne kvaku, otvori vrata i pohita, udarivši u hodniku o neki predmet. Lijevo, ugleda svjetlo ispod vrata. Naglo ih otvori.

Kad se pojavio u spavaćoj sobi, muškarac i žena se ukoče od zaprepaštenja. Djelić sekunde svi troje su stajali kao skamenjeni. Nitko se ne pomakne. Mladi policajac pogleda ženu koja se pripila uz zid.

Bila je lijepa, posve mlada, nije imala više od dvadeset godina. Odjeća je s nje bila strgnuta. Bujna crna kosa spuštala joj se do ramena uokvirujući lice natečeno od plača. Na dugim vitkim nogama imala je prozirne najlonske čarape. Na jednoj nozi nije imala cipelu. Koža joj je bila meka i bijela, osim ondje gdje su prsti debelog Macka Szykore ostavili ružne plave tragove. Kao većina djevojaka Hunkytowna, bila je mršava i blijeda. Njezine velike tamne oči i crna kosa bile su u čarobnom kontrastu s bjelinom kože. Tom nije mogao odvojiti oči od žene. Bio je neženja i nije bio ravnodušan prema ženama, ali ova je imala nešto što ga se dojmilo kao električno pražnjenje za vrijeme oluje. Prvi put mu se dogodilo da je poželio neku ženu čim ju je ugledao.

Muž je bio gorostas. Kao svi metalurški radnici Hunkytowna, bio je visok gotovo dva metra, u svakoj nozi bilo je najmanje petnaest kilograma čvrstog mesa. Od topline visokih peći i rastaljenog metala lice mu je bilo crvenkasto poput cigle. Stajao je nasred sobe, zabezeknuto gledajući Rivasa.

Žena se prva snađe. U skoku se odvoji od zida, zgrabi plahtu s postelje i pokrije se. Mozak njezina muža radio je sporije. Na kraju on reče:

– Što, do vraga, vi ovdje radite?

Rivas s naporom odvoji pogled od žene.

– Pođite sa mnom! – reče.

Gola žarulja što je visila sa stropa nalazila se točno iznad glave Macka Szykore, obasjavajući mu vrh proćelave glave i stvarajući duboke sjene na njegovu i inače izbrazdanu licu. On prekriži debele ruke i muklo zareži:

– Što? Smrdljivi mali pajkane!

Krene prema Rivasu ispruživši divovsku šaku poput gorile, spreman da jednim udarcem obori policajca. Iznenada mržnja obuzme Toma Rivasa, u ustima osjeti gorki okus. Baš dobro što se Szykora želi tući! Izvuče iz džepa palicu i pričeka. Kad se ružno lice koje je zaudaralo na pivo približilo njegovu i kad su ga već dodirnule ruke snažnog metalca, njegova palica udari. Mogao se poslužiti revolverom da ga privoli na posluh, ali više se volio potući. Draže mu je bilo udarati palicom to bijedno lice dok ga nije prekrila krvava pjena a čovjek pao na koljena i obnevidio od krvi koja mu je tekla niz lice.

Zbunjeno je u duhu poistovetio tu ženu u nevolji sa svojom jadnom majkom, koja je ubijena jedne večeri, nalik na ovu, i prenio je na diva svu mržnju koju nosi dvadeset godina.

Ruka mu se ritmički spuštala a znoj mu je natapao uniformu i cijedio se niz zažareno lice. Tukao bi ga do smrti da se nije umiješao Jake Smith i silom ga odvukao.

Sljedećeg dana Szykora je pozvan na sud. Izvukao se. Pozvana je i njegova mlada žena, ali nije htjela svjedočiti protiv njega. Nije to htjelo ni osoblje iz bara. Svi su se bojali snažnog čovjeka. Na kraju je Szykora osuđen na dva dana zatvora zbog pijanstva i opiranja policajcu.

Po svršetku tog kratkog saslušanja Tom Rivas opazi mladu ženu u hodniku. Zaustavila se u kutu da zapali cigaretu. Na lijevom obrazu vidjela joj se ljubičasta modrica, koju je slabo skrivala naslaga šminke. Nosila je prozirnu bluzu, sivu suknju i cipele s visokim potpeticama. Pod lijevom rukom stiskala je jeftinu kožnatu torbicu. Odjeća joj je bila zategnuta preko grudi, bokova i bedara. To je bilo dovoljno da mladića podsjeti na prethodnu večer, kad mu se učinila sasvim drugačija. Prožme ga val vrućine. Priđe joj.

– Trebalo je da im kažete istinu – reče blago. – Ne morate ga se bojati. Udaljili smo ga da vas ne zlostavlja.

Ona ga pogleda. U očima joj je vidio strah i nesigurnost. Kao i kod svih stanovnika Hunkytowna kad bi se našli pred policajcem. Mješavina straha i mržnje. Tom pomisli: boje nas se i kad im želimo pomoći. Izvadi iz džepa posjetnicu s brojem svog telefona.

Ako vas pokuša ponovo tući, zovite komesarijat ili mene. Doći ću ako i ne budem u službi.

Trenutak je promatrala posjetnicu kao da ne shvaća. Zatim, kao da se pokorava nekoj zapovijedi, uzme je i stavi u torbicu.

– Kako se zovete? – upita je Tom plašljivo.

Nije dizala pogled. Na kraju prošapće:

– Cherry. – I udalji se.

Kad je Szykora izašao, Tom i Jake su više puta noću obilazili susjedstvo njegove kućice.

– Posve si poludio – govorio mu je Jake. – Pitam se kako si se mogao toliko zatelebati. Nije ipak toliko lijepa. Njezin muž je tuče, pa što? Ima ih na tucete kojima se to događa svake večeri. One to vole.

– Ne podnosim da muž tuče ženu – odgovarao je Tom Rivas trljajući desnu šaku o dlan lijeve. – Ako to ponovo pokuša, ubit ću ga.

Jake Smith mu dobaci dug, iznenađen pogled. Već više mjeseci radili su zajedno. Uzeo ga je pod zaštitu, jer je Tom bio novajlija. Činilo mu se da je pomalo odgovoran za njegovo ponašanje.

Slušaj balavče – reče – uniforma koju nosiš ne čini te svemoćnim. Nemaš pravo čak ni ući u tuđi stan bez posebne pismene dozvole. Ako budeš postupao kao što si postupio neku večer sa Szykorom, imat ćeš neugodnosti. Vjeruj mi i pazi.

Tom je dolazio i šuljao se oko kuće kad nije bio u službi. Stajao je satima u baru, da je vidi. Ponekad bi je ugledao kako prolazi i zaustavljao je da s njom progovori nekoliko riječi. Osvrtao se kao progonjena zvijer. Pa ipak, morao joj se obratiti bilo kako. Zaludjela ga je, želio ju je i patio zbog nje.

Muž ju je i dalje tukao (ali ona to nije htjela priznati, iako nije mogla sakriti sve modrice i sve tragove udaraca. Jednoga dana ušla je s Tomom u neki bar na čašicu. Sjeli su u kut, zaklonjeni od pogleda. Zaklela mu se da je Szykora više ne tuče. Odjednom Tom zgrabi obje njezine šake i zadigne joj haljinu do struka. Bedra su joj bila čvrsta i bi-

jela, prošarana crvenim masnicama. Ona pokrije lice rukama i tiho zaplače.

– Slušajte, Cherry – molio je Tom – otiđite od njega prije nego što vas ozbiljno ozlijedi. Na kraju će vas ubiti.

Ona spusti ruke i ustane tužno mrmljajući:

– Pustite me na miru, pustite me na miru...

Kako je mogao pomagati ženi čije su oči bile tako bezizražajne kao njezine? Ženi koja se toliko bojala svog muža da je dopuštala da je polako ubija!

Jedne večeri Tom se nađe u ulici Prescot u civilu. Stajao je skriven u mraku i slušao buku koja je dopirala iz Szykorine kuće. Te večeri buka je bila glasnija nego obično. Malo su se smirili nakon one večeri kad je Rivas uhapsio Szykoru, ali večeras je metalac više popio i nije pazio. Čulo se na ulici kako psuje i razbija po kući. Točeći pivo za šankom, Harry je razmjenjivao s mušterijama suosjećajne osmijehe. Tomu je lice bilo u znoju. Nije to više mogao podnositi. Baci napola popušenu cigaretu u potočić i odlučno se uputi prema kući. Upravo u tom trenutku kućna vrata se naglo otvore i pojavi se Mack Szykora samo u košulji. Posrćući, uputi se preko dvorišta prema baru na još jedno piće.

Tom ga je čekao u mraku.

– Huljo – zareži – rekao sam ti da ostaviš ženu na miru!

Szykora zatetura, zažmiri i prepozna u mraku Rivara.

– Pa to je... pajkan! – uzvikne, petljajući jezikom. – Bez klaunovske odjeće! – Golema šaka zgrabi mladića za kaput. – Slušaj, nesrećo, ostavi moju ženu na miru! Znam da dolaziš njuškati ovuda. Rekli su mi. Obuzimao ga je ubilački bijes. – To je moja žena! Ono što radim tiče se samo mene. Čuješ li me, šmrkavče?

Rivas se oslobodi zagrljaja i udari ga iz sve snage. Učini mu se da je udario u peć. Szykora zakima glavom mlateći Toma kao krpenu lutku i odbaci ga do zida. Zatim podigne veliki kamen i približi se poluonesviještenom policajcu da mu zdrobi glavu.

Još omamljen, Tom izvadi revolver i oslonivši se na lakat, nacilja mu u lice. Osjeti bezgranični užitak.

Tom Rivas nije bio dugo uznemiravan zbog ubojstva. Neki gosti koji su izašli iz bara posvjedočili su da je pucao u samoobrani. Nakon pogreba i pošto je oslobođen optužbe, pođe u Hunkytown da vidi mladu ženu.

– Sad ćete biti mirni – reče joj grleći je. – Bit će vam lijepo sa mnom. Vi ne znate što znači za muškarca voljeti vas kako treba.

– Hvala, Tome – odgovori ona odsutno.

Nije pokazivala nikakve osjećaje zbog muževe smrti ni tugu ni radost. Dopustila je Tomu da je ljubi, ali usne su joj pod njegovima ostajale hladne. Morao je priznati da kod nje nikada nije zapazio znak ni najmanjeg osjećaja. Bila je doista čudna.

Tom je mislio da su godine straha koje je provela s mužem potisnule u njoj svu osjećajnost. Bilo joj je samo šesnaest godina kad se udala. Trebat će mu golemo strpljenje i mnogo nježnosti da joj vrati ravnotežu i osjećajnost.

Prolazili su tjedni. Bio je prema njoj pažljiv koliko je samo mogao biti muškarac prema ženi. Donosio joj je darova, vodio je u otmjene restorane u koje nikad prije nije zalazila.

Nije pokazivala ni najmanje zahvalnosti, samo je uljudno govorila »hvala«. Dopuštala mu je da je ljubi koliko želi. Nikada nije rekla ne. Bila je, poput kipa, podložna njegovim hirovima. Ponekad bi se ohrabrio i poljubio je strastvenije, dogodilo bi mu se da joj raskopča bluzu ili je pomiluje po nozi. Ostajala je potpuno ravnodušna i dopuštala mu da radi što hoće. Čuva se da ne ide dalje. Želio ju je ludo. Namjeravao se njome oženiti, ali ne prije nego što mu pristupi zažarenih usana i tijela usplamtjela od ljubavi.

Živio je u stalnoj napetosti. To se na njemu i opažalo. Mršavio je. Tamne sjene uokvirivale su mu grozničave oči. Podnosio je više nego što može podnijeti normalan muškarac.

Već se tri mjeseca udvarao Cherry Te večeri otišao je na uobičajeni sastanak do male kuće u ulici Prescot, nasuprot Harryjevu baru, koja je nakon smrti Macka Szykore bila njezina.

Uđe i pričeka da Cherry dovrši uobičajeni ženski obred: malo pudera na nos, malo ruža na usne. Stajao je pokraj ogledala motreći njezine mačje kretnje, nježnu oblinu gole ruke i punoću grudi kad bi se nagnula prema ogledalu a bluza se jače pripila uz tijelo. Bila je doista lijepa i poželjna, tamnih očiju i visokih jabučica koje su odavale slavensko porijeklo, punih usana i mliječne puti. Tom ju je s bolom promatrao. Odjednom krikne njezino ime, zgrabi je za ruku, privuče k sebi i pritisne svoja željna usta na njena kao izgladnio čovjek. Ali ljubio je samo nepomične usne, grlio beživotno tijelo. Prepustila se njegovim poljupcima, ravnodušna kao mjesečarka. Snažno je prodrma, gnječeći nestrpljivim prstima njena nježna bijela ramena. Lice mu je bilo vlažno od znoja. Dahtao je i promuklim glasom zapitao:

– Tko si ti uopće? Kakva si to žena? Zar nikada ništa ne osjećaš?

Drhtao je cijelim tijelom, bolestan od nezadovoljene želje.

Oči joj se napune suzama.

– Žao mi je – rekla je jednostavno.

Bilo joj je doista žao da mu ne može dati ono što je toliko želio, a bio je dobar prema njoj.

– Ne voliš me?

– Volim te – odgovorila je mirno. – Volim te, Tome.

– Onda, što s tobom nije u redu? Kako se ne možeš odlediti? Zašto si takva prema meni? Muškarac ne može voditi ljubav s komadom drveta.

Mogla je samo neuvjerljivo ponoviti:

– Žao mi je, Tome. Ne mogu biti drugačija. Žao mi je.

Drhtavim rukama zgrabi je za kosu i počne drmati. Činilo mu se da je pred njim nevidljiva neuhvatljiva prepreka. Nije se mogao s njom uhvatiti ukoštac vlastitim rukama. Osjeti kako ga sve više obuzima bijes. Što da radi? Počne psovati.

– Smeće jedno! Postoji drugi, je li? Znači, u tome je stvar! Spavaš s drugim!

– Ne, Tome – odgovori ona jednostavno.

– Da, sigurno je to! – On je udari preko usta. – Sve sam učinio za tebe! Ubio sam zbog tebe! A ti spavaš s nekom propalicom!

Ponovo je pljusne i ostavi na licu crveni trag.

Ona zatetura uzdignute glave. Usne joj se otvore i pokažu se blistavi zubi. Nešto se pokrene u njezinim crnim očima, nešto što nikada dotad nije vidio

Stisne se uz zid. Kosa joj padne preko lica. Promatrala ga je netremice, očarana, tiho plaču. Oči su joj sada bile ispunjene ludim nemirom koji još nikada nije zapazio. Naglo je raskopčala bluzu, strgnula je i ostala naga do struka. Baci mu se u zagrljaj nerazgovijetno buncajući a usne su joj nestrpljivo tražile njegova. Prsti poput pandža zabiju mu se u leđa. Tijelo joj se grčilo uz njegovo.

Tom Rivas se više nije mogao zaustaviti. Zdere s nje ostatak odjeće i počne je udarati po lijepom tijelu, ostavljajući na nježnoj bijeloj koži ružne plave modrice. Oči su mu blistale, dahtao je.

Nastavi je tući sve jače.

Na drugoj strani uličice Harry, vlasnik bara, napuni vrč piva i gurne ga prema gostu. Obojica su čula udarce i prodorne krikove žene što su dopirali iz kućice. Harry se značajno osmjehne gostu:

– Cherry opet uživa. Uživa u odmrzavanju.

– Da – reče gost – ponovno se oporavila. ●

Feministkinje uzvraćaju udarac

PRIČA O MLADIĆU »I«

Fiona Richmond jedna je od onih bjelosvjetskih ljepotica koje su od promiskuiteta pametno napravile biznis. Kao *Xaviera Hollander* – čije tekstove također donosimo u ovome broju – i ona je od puke radodajke postala zvijezda u planetarnome haremu. Fiona R. tako piše erotske priče i romane, ne ustručava se dokraja razotkrivati u autobiografskoj pornografiji, snima seksi-filmove, surađuje u visokotiražnim časopisima »za muškarce«. Ulomak iz njene knjige »Priča o mladiću *I* « svojevrsni je kuriozitet, nastao očevidno kao ženski odgovor na »Priču o djevojci *O*« (vidi istoimeni strip u ovom časopisu). Kod Fione R. sve je obratno, odnosno muškarci – oličeni u mladiću *I* – sada su u poziciji da ih žene (mal)tretiraju onako kao što oni (vole) činiti a ženama! Ova *feministička kontraerotika* postigla je svjetski uspjeh, što ne treba da nas čudi ako uviđamo planetarni preobrat u međuspolnim odnosima.

Fiona Richmond

Fiona Richmond

FALOS U ZEMLJI ČUDESA

– Sjedni mi na lice! – začu se očajnički povik.

I iznenada shvati da je to izrekao njegov glas. Odmah se postidi svoje neobuzdane žudnje. Međutim, želio je pošto-poto imati tu ženu koja ga je veoma ponizila i koja ga sada nemilosrdno izaziva.

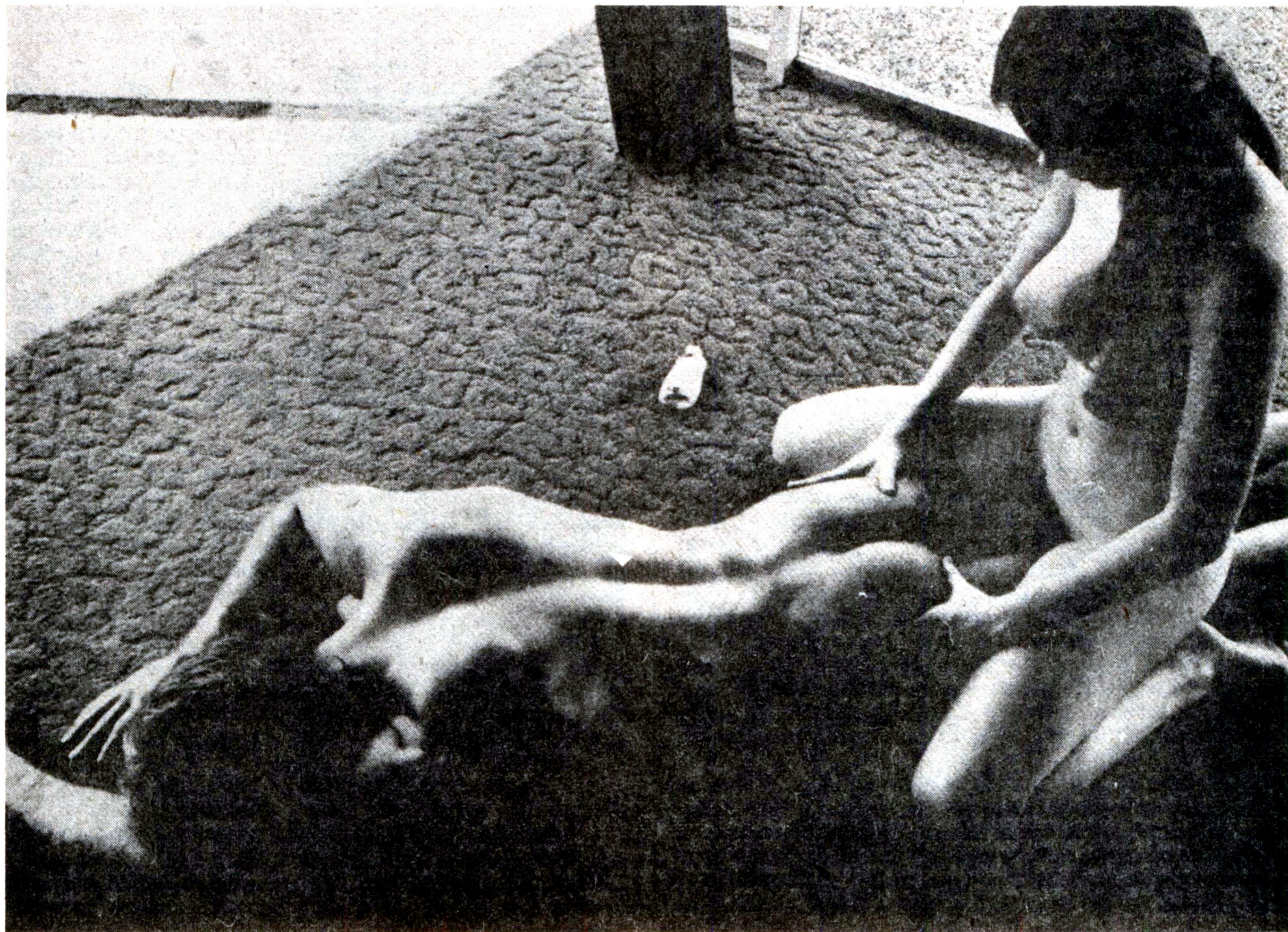
Prošla je cijela vječnost otkad su ga bacile na hladni kameni pod u podrumu. Kako bi ga još više ponizile, svezale su ga, kao što se živadi vežu krila i noge prije stavljanja u pećnicu, samo što su nedostajale mirodije i luk!

Prije nekoliko minuta metnule su mu na budžu i muda platinski prsten. Na gornju i donju stranu prstena privezale su dvije tanke svilene uzice. Donja mu se urezala u mošnje, podigavši i razdvojivši teške kugle. Gornja mu se protezala gotovo do sjajnog vrška penisa, gdje se razdvajala i urezavši mu se u mršavo tijelo, prelazila preko kukova. Uzice su se spajale straga, u pukotini.

I je oko vrata, zglavaka i gležnjeva imao kožnate trake, široke oko četiri centimetra. Na svakoj je bio čvrst srebrnast kolut. Kroz kolut na stražnjoj strani ogrlice provukle su težak željezni lanac, koji mu je visio niz leđa. Povukle su mu ruke straga i kolutove na narukvicama povezale krajem lanca. I noge su mu sputale sličnim lancem, provukavši ga kroz srebrnaste ušice na kožnatim okovima oko gležnjeva.

Zaslijepljenost jarkim svjetlom, koje mu je zasjalo u oči kad su ga uvele u prostoriju, postepeno je slabila. Zagledao se u sive granitne zidove, prekrivene svakakvim zastrašujućim okovima, bičevima, lancima i drugim čudnim priborom.

Kad ga je u stražnjicu snažno udarila čizma s ostrugom zastenjavši je odletio naprijed i ispružio se potrbuške na hladnom podu gledajući iz svog ponižnog položaja, opazi da su ga, prijeteći, s obje strane opkolile crne čizme što su sezale do bedara, s visokim potpeticama. Zar je dospio u nekakvu trgovinu obućom? Ili je na žuru suviše slobodnih djevojaka? Mozganje o tome naglo se prekine kad su mu se

iznenada sve čizme zaputile prema glavi. Dvanaest šiljastih vršaka čizama zaustavi mu se tik pokraj zbunjene sive mase.

Jedno mu se stopalo u čizmi zavuče pod malone golo tijelo i bez oklijevanja ga izvrne na leđa. Napete spone povuku mu glavu natrag. Vidio je more crne kože što se stapala s ružičastim bedrima, na kojima su se isprepletali crni kožnati remeni. Iznad remena bijahu raznobojni grmovi. I spazi usred svakog od tih džbunica sočnu raspuknutu breskvu. Kožnati su im se remeni isprepletali i preko gornjeg dijela tijela, ali nisu skrivali dojke. Dvanaest svjetlucavih zlaćanih kolutova podrhtavalo je na vršcima nabreklih bradavica, koje su se vidljivo borile protiv te sputanosti.

Zapazivši da mu je neka sjena pala na lice, I digne pogled i razabere meke obrise žene koju voli i koja mu je donijela ovu sudbinu. Zar mu ju je ona nametnula? Zaboga, dobrovoljno se, čak sretno, odrekao prava da čini sa svojim ustima, rukama i penisom što hoće. Više ne gospodari svojim tijelom niti želi gospodariti. Žrtvovao je život ljubavi, tako snažnoj ljubavi da je spreman učiniti sve što mu njegova ljubavnica Renate naredi. Čak se i u ovom vrlo ponižavajućem položaju osjećao sretnim. Renatino zadovoljstvo, povećano njegovim vidljivim uzbuđenjem, poticalo je u njemu vatru.

Penis ga je sada bolio i napinjao se. Kako je želio uroniti u Renatin ružičasti zdenac! Međutim, znao je da ne može ništa učiniti dok Renate ne odluči da ga oslobodi. Naslutivši njegovu želju, ona se sagne i prišapne mu utješnu riječ. Dotakne mu mekom dojkom obraz, a zatim se povuče i ustupi mjesto svojim drugaricama. One ga odmah počeše pipati, bockati, gurati i štipati. Strani prsti istraživali su mu sve otvore. Podigavši ga na noge, predavale su ga iz ruke u ruku i svaka mu je pri tome, gotovo ravnodušno, ispitivala muškost. Hladne šake hvatale su mu penis i stiskale mošnje. Dok su mu pripadnice sekte malone nezainteresirano istraživale tijelo, strast je u njemu sve više plamtjela i penis mu se mahnito trzao u njihovim rukama.

Gurnuše ga prema zidu tako da mu se lice priljubilo uz glatki kamen. Čvrsto su ga držale dok su odvezivale lanac. Ruke su mu mlohavo visile, za razliku od raspojasanog alata, koji je svrdlao zid. Naglo mu podigoše ruke i raširiše ih, te mu pričvrstiše narukvice uz velike željezne kolutove, usađene u zid. Tada nastade tišina. Zadrhtaše mu obrazi stražnjice i ispuhnuše kratak vjetar.

Potom je začuo micanje iza sebe: uzimalo se nešto sa zida. Tijelo mu se nehotice strese dok se pitao kojim će se priborom poslužiti družba. Tišinu resko prekine pucanj biča kad je jedna od mučiteljica iskušala trzaj zglavkom. On napne tijelo, očekujući neizbježan udarac. U sljedećem trenutku ošine ga bič. Premda ga još nikada nitko nije bičevao, pomiješaše mu se bol i užitak. Tek što se početni bol smanjio, vratio se još snažnije dok su mu po leđima pljuštali udarci. Tamnocrvene masnice nalikovale su na nekakvu čudnu žensku kožnatu odjeću.

Već napola onesviještenog, skinuše ga sa zida i položiše potrbuške na kameno postolje, slično žrtveniku. Tijelo mu utone u debeli pokrivač. Penis mu

je omlohavio, no znao je da neće dugo ostati u takvu stanju! »Kad bi mi barem dopustile da upotrijebim budžu kad želim, kad sam spreman«, pomisli žalosno I , »umjesto što me bičevanjem nastoje dotjerati do neosjetljivosti.«

Slutio je da će one sada upotrijebiti sve svoje sposobnosti kako bi mu ponovo oživile mlohavu muškost. Na izudarano mu je meso kapalo mirisno vruće ulje. Nestali su oni prijašnji ravnodušni ženski dodiri. Zamijenili su ih baršunasti prsti, milujući mu izmlaćeno tijelo. Nježno gladenje okrijepi mu elektranu, sada oslobođenu svilenkaste omče. Okrenuše ga na leđa kao palačinku i privezaše debelim lancem. Na trenutak je pomislio da je ispao iz tave, pa ga vraćaju na ulje.

Kako mu je penis jačao, reče sam sebi: »Htio bih ga umočiti samo u jedno burence vrućeg ulja!«

Opsjednut kao i uvijek picama, zažmiri i zamisli svoju najdražu micu. Maštanje mu prekine zveckanje ostruga. Otvorivši oči, ugleda nad sobom Renate. Raskoračila se tako da su joj skladna, obuvena stopala bila s jedne i druge strane njegove glave. Gledajući joj žućkastobijelu kožu na unutrašnjoj strani bedara, on spazi raj. U zdencu između nogu bijahu nabori nježna mesa. Mica joj je nalikovala na nekakav egzotični cvijet iz staklenika. Latice su se raširile, prekrivene rosom. Miris joj bijaše opojan.

Izviri mu jezik između usana. Razrogačio je oči dok je promatrao ostatak njene savršenosti. Brežuljak su joj ukrasile zlaćane dlačice. Grudi su joj visile poput prezrelih trešanja koje će svaki čas pasti sa stabla.

Oh, pomisli I, kad bi mi barem jedna pala u usta.

Pogledavši ga, Renate se blago nasmiješi. Srcoliko joj je lice uokvirivala kovrčava kosa. Živahne su joj modre oči grozničavo plamtjele dok je promatrala svezanog ljubavnika. Svjesna patnji kojima je izvrgnut, htjela je što više produžiti te izvanredne trenutke inicijacije. Neka I potpuno shvati odluku koju je stvorio.

Renate je uživala upijajući polako očima ljubavnikovo tijelo, tijelo koje će uskoro pripasti svim ženama. I bijaše vrlo vitak, možda i previtak za nečiji ukus. Međutim, ne i za njen. Nije je mogla prevariti njegova naoko krhka građa. Iskusila je već snagu što mu se skriva u tijelu. Koža mu je čvrsta, a glatka na dodir. Noge su mu (o, kako čezne da je obuhvati njima!) prekrivene pahuljastim žutim dlačicama. Dobro joj je poznat svaki centimetar njegova čarobnog štapića. Mnogo joj je puta oživio u nestrpljivoj šaci. Njene usne i jezik znaju tajne koje mu priređuju najveći užitak. Zapamtila je guste dlake što mu rastu između guzova.

Kad je zidni sat označio ponoć, bljesnuše u tamnici svjetla. Renate će iskoristiti ovu noć! Svjetla kosa uokvirila mu je glavu poput aureole. Zbog žute brade i blistava smiješka nalikovao je na nekakva dlakavog Vikinga. Ona savije koljena i počne se polako, vrlo polako spuštati. I je gledao kako mu se sa svakom sekundom nebo sve više približava, dok ga napokon nije obavio miris njene mice. Sretoše im se usne. Ponudila mu je svoje. Požudno je sisao. Osjećao je kako mu glavu stišću njena topla bedra.

Tražeći jezikom njene sokove, čuo ju je kako tiho stenje. Obrađivao ju je nježno, s mnogo ljubavi, uživajući u svakom trenu. Osjeti da se ona odvaja od njega. Hitro se okrenuvši i kleknuvši, spustila je glavu među njegove noge. Obuhvati ga objema šakama i uvuče mu vršak među usne. Oblizivala ga je i klizila jezikom gore-dolje. I je uzalud trzao sponama i pokušavao se osloboditi. Neodoljivo je želio prstima istražiti tajanstvenu tamnu pukotinu između dvije zlaćane kugle. Dok su se Renatine usne spuštale niže I je bio hipnotiziran njenom stražnjicom, što mu se njihala tik pred očima. Potpuno se otkrila. Bludna rupa bila je samo nekoliko centimetara udaljena od njegova lica, no mogao je samo očarano buljiti u nju.

Iznenada se prekine tišina. Širom se otvore tamnička vrata. Odjekne žustro tuckanje visokih potpetica po neravnom podu. I otrgne pogled od zamamne stražnjice i okrene glavu. Oko njih se stvorio krug žena. Svaka kao da je lebdjela u svom zasebnom oblačiću svjetlucave prašine. Vidjele su im se grudi, dugačke noge i meki vunasti čuperci, ali mutno. Oblačići bijahu haljine od prozirne tkanine, sa zlaćanim vrpcama oko vrata i zglavaka. Kad bi je obasjalo svjetlo, tkanina bi, tako reći, nestala i na trenutak otkrila lijepe stidne usne ispod čuperaka dlačica. Dugačku su im ravnu kosu, što je sezala do ramena, prošarali zlatnožuti pramenovi.

Renate podignu glavu. Dvije joj žene pomogoše da ustane, razvezaše joj kožnate remene i navukoše na nju zlaćanu haljinu. Posjedoše je na glomaznu kamenu stolicu isklesanu od granita. Izuše joj čizme i obuše svjetlucave sandale s visokim potpeticama.

Ona ustane i mahne ženama neka oslobode I . Učiniše to i dovedoše ga do nje. Već je ponovo sjela. I posrne prema njoj i klekne pred njom. Renate raširi noge. Dvije žene priđu s lijeve i desne strane i počnu joj polako podizati haljinu. Napokon joj je cijelo tijelo bilo nago. Prebaciše joj noge preko naslona za ruke. I joj je u očima jasno vidio neskrivenu žudnju. Pogled mu se spusti na njenu otvorenu sjenicu.

– Sada mi možeš prići. – reče ona, a blago podrhtavanje glasa oda da je njen mir lažan.

I dotakne prstom sredinu meke, ružičaste jagode. Bila je topla i mokra. Druga mu se ruka zaputi prema njenim grudima i počne opipavati tvrde, nabrekle bradavice. One dvije žene nijemo su promatrale prizor.

Iako se nije htio pokazati suviše nestrpljivim da uđe, znao je da će umrijeti od muke ako mu mali uskoro ne prodre u taj mesnati cvijet. Stoga obuhvati rukama koplje i uperi ga u cilj. O, kakva li olakšanja, kakva li užitka, kakve li neopisive radosti! Jurne naprijed i svojom snagom podigne Renate sa stolice. Hitala mu je u susret dok je uporno nasrtao. Osjeti kako se tople, meke stijenke njene utrobe stežu oko njegova koplja. Spozna da je stigao do točke s koje nema povratka. Eksplodirat će i ništa neće moći zaustaviti mlaz. Zapali mu se vršak penisa i kucne odlučujući trenutak. Činilo mu se da je vjetar podigao velike valove i udara njima vani o granitne hridi. Užitak je nezaustavljivo nahrupio; tijelo mu je, još maloprije mučeno bolovima, sada bilo preplavljeno neodoljivim orgastičkim uzbuđenjem. Trzao se i dahtao... a onda je sve završilo.

Još ošamućen, osjeti kako ga čvrste ruke odvajaju od Renate. Izraz lica joj bijaše mek, pun ljubavi. Prebaciše mu preko ramena ogrtač i odvedoše ga u nekakvu sobicu. Unutra nije bilo svjetla. Polegoše ga na uzak krevet. Ležeći satima u mraku, ponavljao je u mislima svoj život.

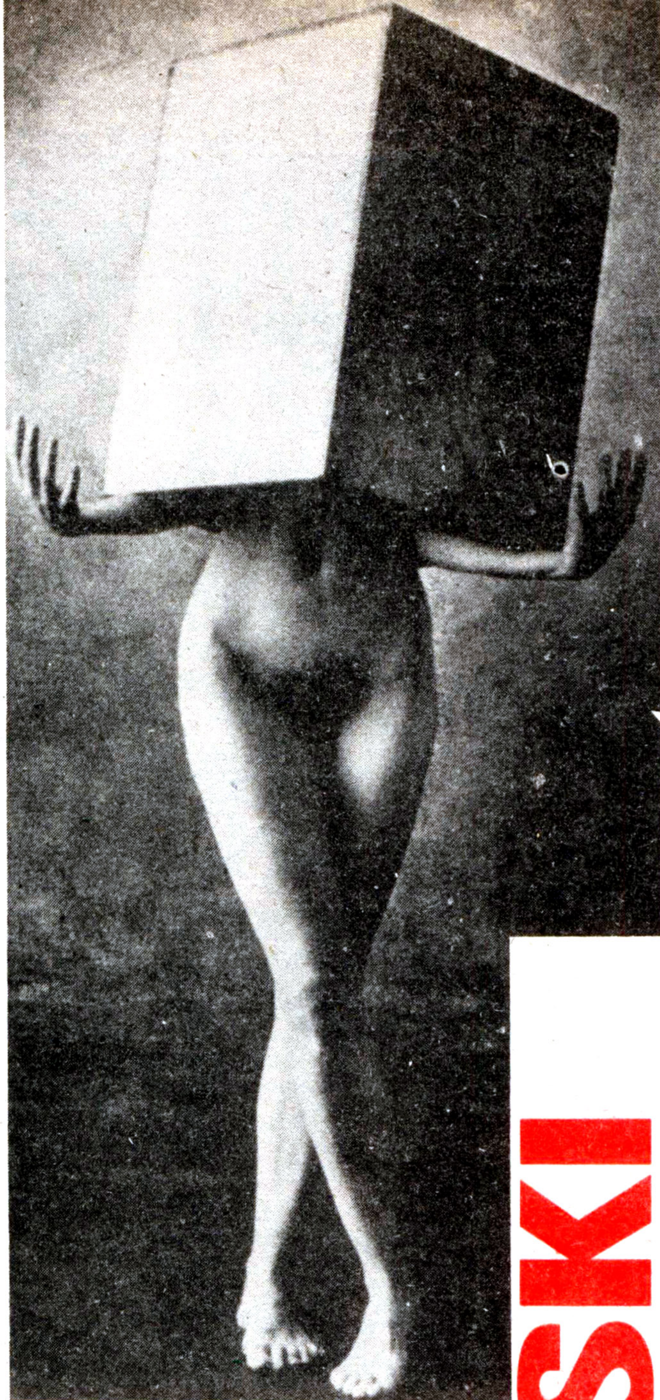
Prolazilo je vrijeme. Međutim, on toga nije bio svjestan.

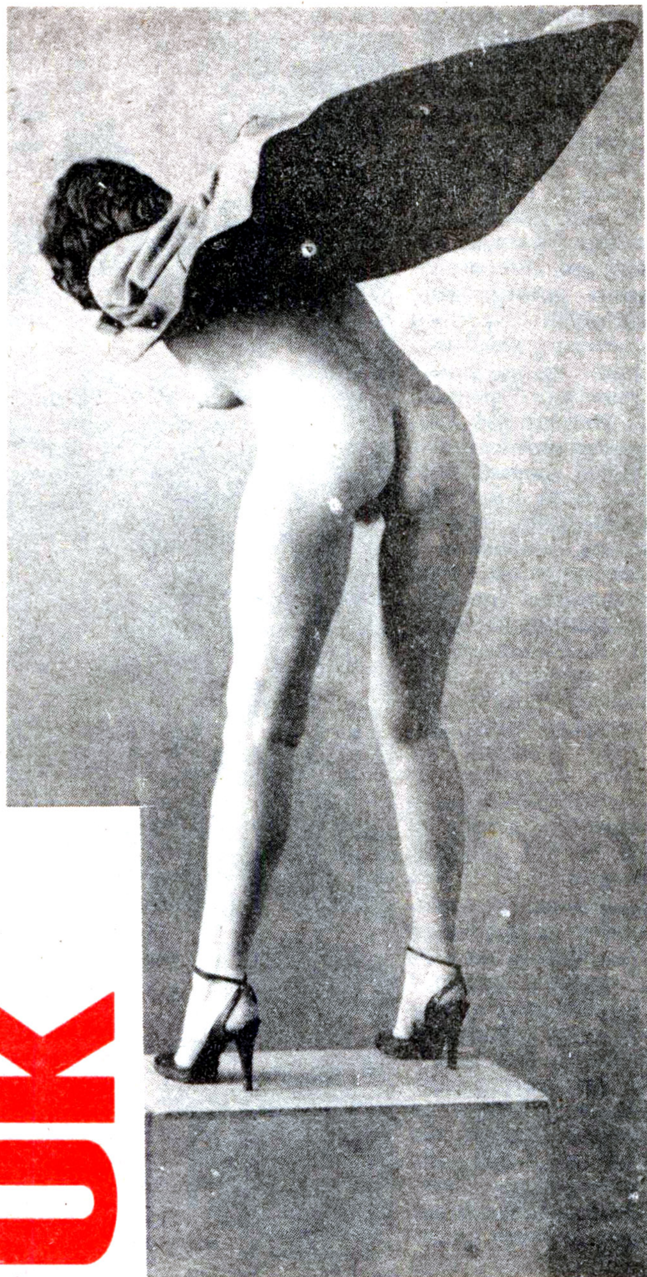
Ponovo je proživljavao protekla dvadeset četiri sata.

Kako je upao u ovu divnu zbrku?

Što ga je navelo da se upusti u ovo? ●

Preveo TOMISLAV ODLEŠIĆ

Barbara, nastavnica

Isabella, propagandistica

EROTSKI SANDUK

Švicarskom fotografu Christianu Vogtu svojevoljno i slobodno pozirale su 52 žene. Jedini obavezni rekvizit na snimanju bio je drveni sanduk

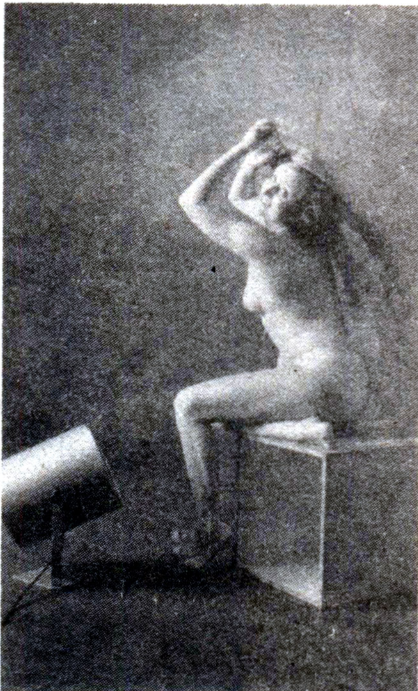
Kakva vam je predodžba o Švicarkama? Sigurno da su radine, štedljive i ozbiljne, ali da nisu erotski baš otkačene, je li? E, da u ovom posljednjem nemate pravo, uvjerit ćete se kad ovo pročitate. Mjesto događaja je Basel, središte kemijske i farmaceutske industrije, grad banaka i trgovine, nadomak njemačke i francuske granice, u kojem ćete radnim danom poslije osam navečer rijetko sresti živog stvora. U glavnoj su ulozi – stanovnice ovog grada na Rajni. A da su one emancipiranije nego što mi zamišljamo, pokazao je bazelski fotograf Christian Vogt. On je upitao

pedeset tri stanovnice tog grada: »Biste li mi pozirali za erotsku fotografiju?« Pozu i eventualnu odjeću prepustio je potencijalnim modelima za ovu priliku, ženama od osamnaeste pa do četrdesetih godina koje su dobile priliku da pred objektivom daju maha mašti dok je Christian neumorno škljocao otponcem kamere. Jedini njegov uvjet bio je da na snimkama bude ista rasvjeta, pozadina i drveni sanduk kao kontrast nježnim oblinama ženskog tijela. Zaista, teško je zamisliti nešto manje erotično od drvenog sanduka!

Od pedeset tri žene kojima se obratio odbila ga je samo jedna rekavši da ne želi pozirati besplatno. Sve ostale su se odazvale i surađivale s fotografom uz više ili manje šarma i maštovitosti. Kasnije su zajedno s autorom fotografija odabrale najuspjelije snimke za njegovu knjigu »In camera«, koju su izdavači u Münchenu i Schaffhausenu objavili uz suglasnost svih žena koje su pozirale.

Nasumce navodimo zanimanja Christianovih sugrađanki koje su se zdušno odazvale njegovoj zamisli: prodavačica, studentica, fotomodel, srednjoškolka, stjuardesa, kostimografkinja, tajnica, grafičarka, medicinska sestra, dizajnerka, vlasnica prodavaonice, plesačica, asistentica liječnika, tehnička crtačica, učiteljica, slikarica, voditeljica galerije... Pet ih je ispod dva-

Esthi, domaćica

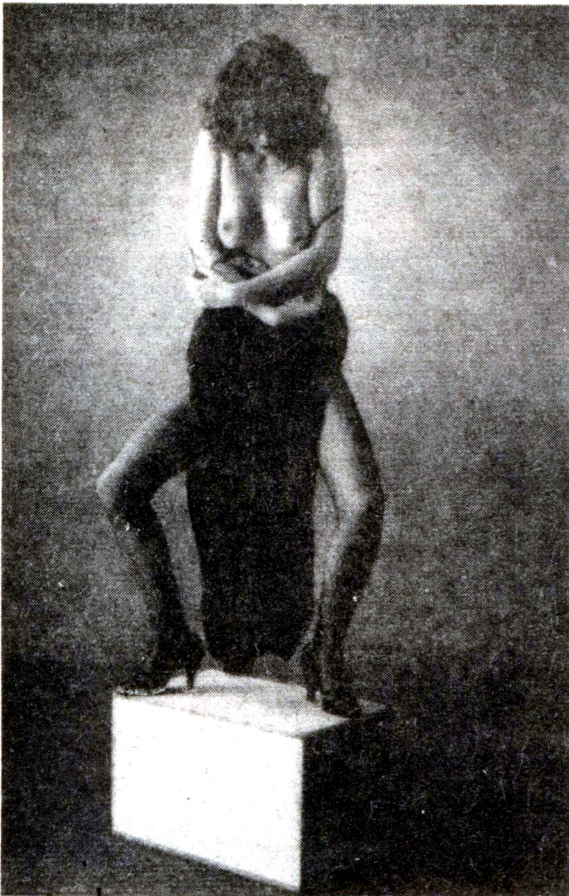

Hildi, tajnica

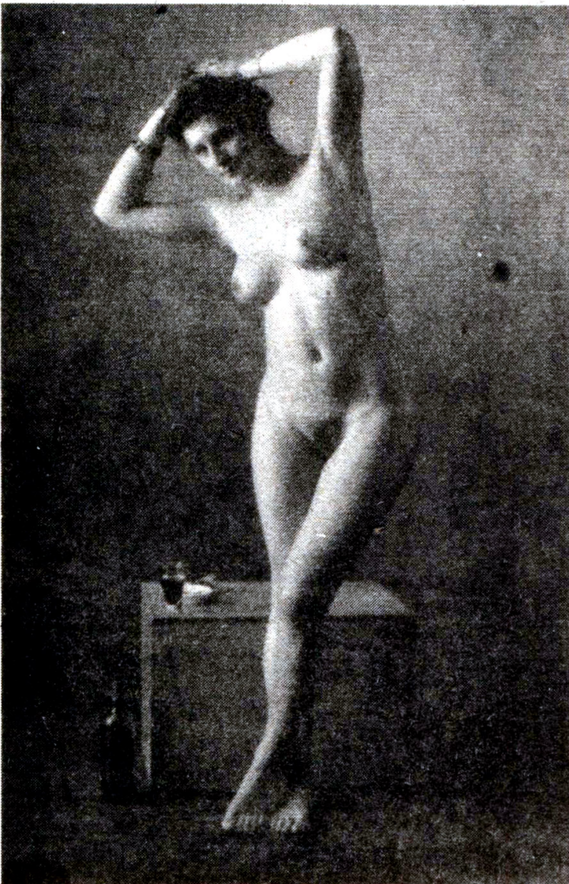
Inge, tajnica

Yvonne, vlasnica butika

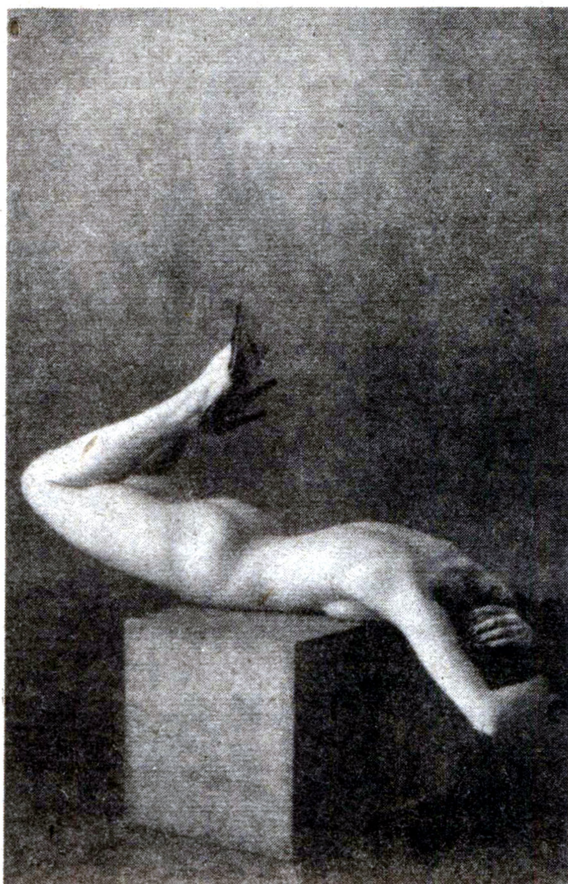

Irène, foto-model

Regina, studentica

Petra, plesačica

deset, gotovo polovica između dvadesete i tridesete, trećina između tridesete i četrdesete, a pet starijih od četrdeset.

I kakve su snimke nastale u Christianovu studiju? Zamagljene i sladunjave kompozicije kao u Davida Hamiltona, oštre i hladne snimke poput Newtonovih ili poze koje potiču da zadrijemali osjećaji i porivi prijeđu u akciju? Pogledajte i zaključite sami kako je to kad slučajne odabranice daju maha vlastitoj erotskoj mašti!

– Isprva su većinom bile prilično zbunjene – kaže trideset šestogodišnji fotograf – ali neke su imale već točnu predodžbu kako da poziraju.

Stjuardesa Sabine, na primjer, koja je prošla i plesnu obuku, donijela je na snimanje vlastitu skicu i točno po svojoj zamisli aerodinamično uskočila u sanduk podigavši noge u crnim čarapama. A kako li je engleska dizajnerka Dawn samo vješto protegla zadnjicu i podigla ruke!

U razgovoru s fotografom sudionice su većinom bile otvorene. Za neke je erotika umijeće ljubavi, za druge čarolija ljubavne igre, dok je samo za one nemaštovite erotika »odnos spolova«. Većina ovih Švicarki smatra da ova uštogljena fraza ne može izraziti svu ljepotu doživljaja od ljubavne predigre do ugodnog smiraja. Također misle da je ženama sadašnjice tuđe shvaćanje da

se valja služiti latinskim riječima kad se govori o onim stvarima.

Mahom su se pokazale slobodnijih nazora nego što se pretpostavlja u sredini tradicionalnog odgoja. Propagandistica Isabella je prilikom snimanja pripravno skočila na sanduk i popratila to riječima:

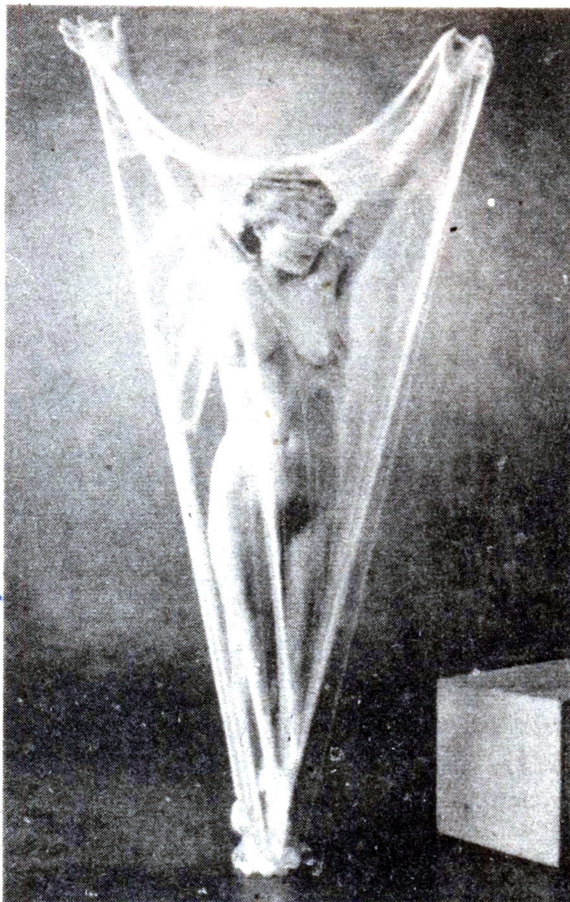
»Volim kad sam gore«. Izazovno se namjestila i zabacila muški ogrtač kojim se ogrnula tako da objektiv obuhvati one njene dijelove koje inače krije odjeća. »Ponekad mi dođe da u intimnim trenucima zaželim i malo ekshibicionizma«, reče Isabella.

Pogledajte snimku na kojoj je Kineskinja Toni odjevena u dugu tuniku i hlače oblika mrkve. Površnim pogledom ne zapaža se ništa erotsko, ali se ova grafičarka razumije u oblike i simboliku. Dva jaja u njenim rukama potiču asocijacije.

Gotovo redom su izjavile da ih je sve to zabavljalo, od početka snimanja pa do razgledavanja vlastitih fotografija i snimaka ostalih sudionica.

»Znam da će biti i uvredljivih telefonskih poziva, a neke prijateljice će možda prestati da sa mnom razgovaraju«, rekla je Dawn, ali to je ne zabrinjava. Zatim je nastavila: »Sve snimke ne izgledaju bogzna kako, ali ni sve žene nisu jednako lijepe. Ipak, najvažnije je da mi je poziranje bilo pravo zadovoljstvo.« ●

Christine, slikarica

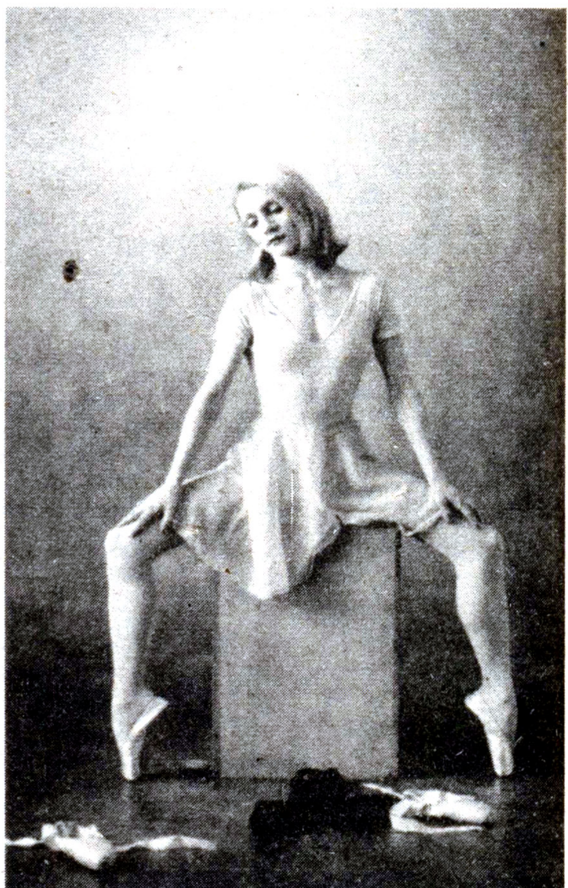

Arlette, grafičarka

Monique, tajnica

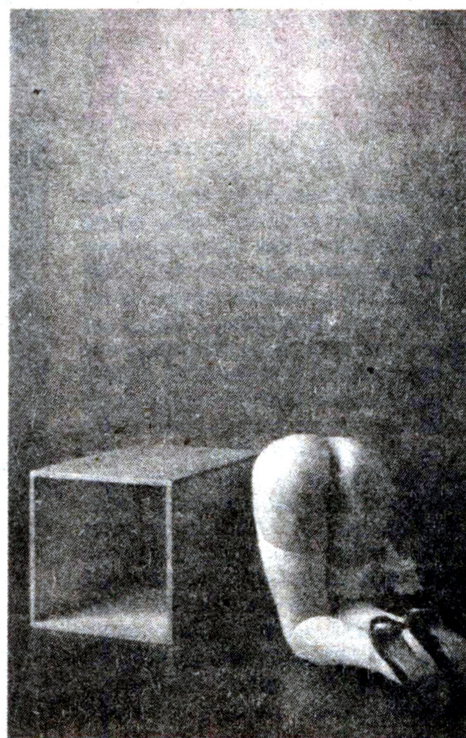

Emilietta, balerina

Petra, plesačica

Toni, grafičarka

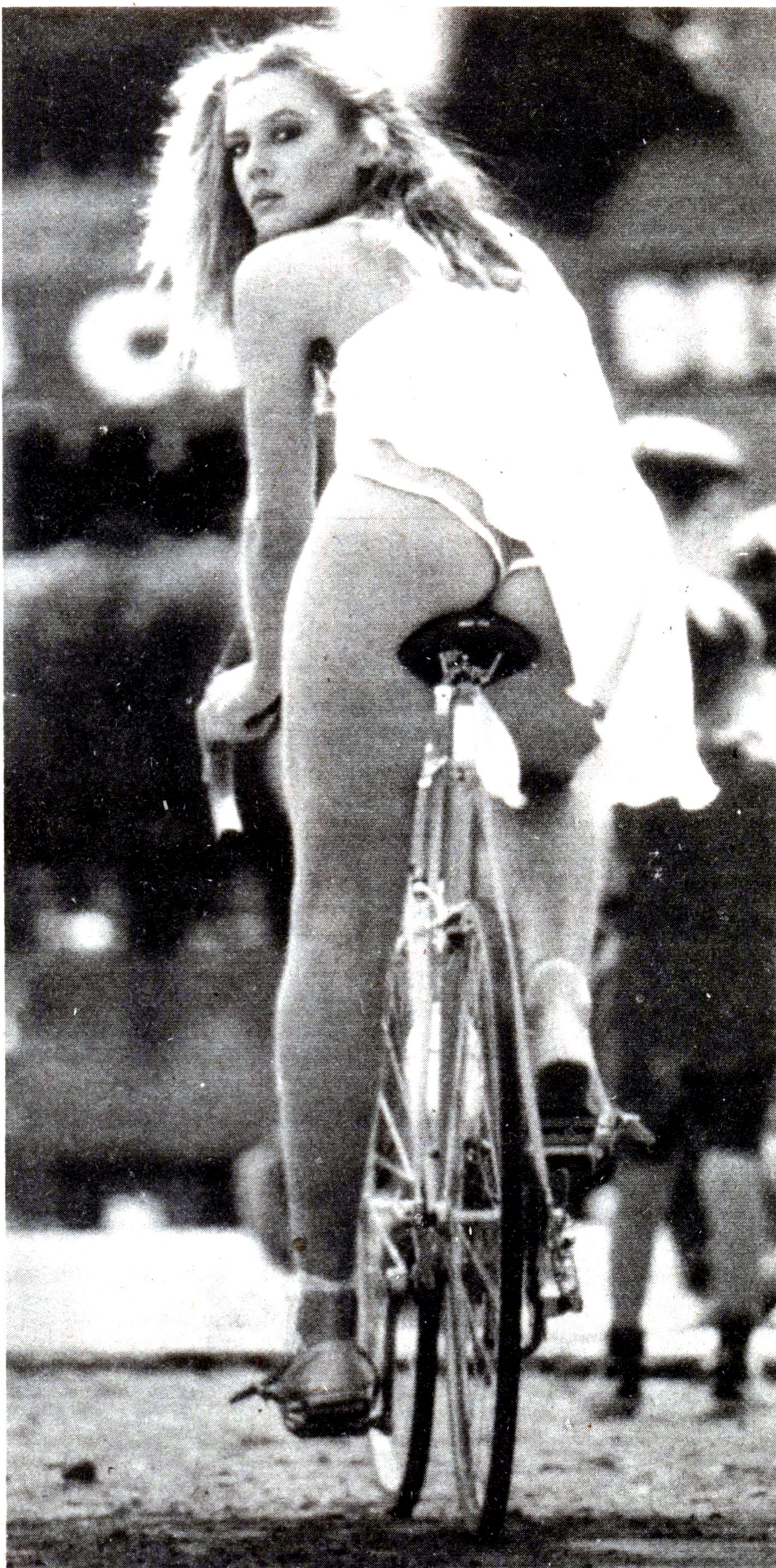

Kim, tehnička crtačica

Brigitte Savogny

MOJ UŽITAK

Čim svane sunčano jutro kao danas, ja ne oblačim ništa ispod haljine. Zapravo, da budem posve iskrena, ne podnosim donje rublje. Te krpice što mi stežu prepone, te uzice što me pile pod pazuhom. Stoga ne nosim ni grudnjak i sve su moje haljine s dubokim prorezom na prsima. Čak i zimi gotovo nikada ne nosim gaćice. Ne volim kad mi je mačkica stisnuta u nekakav najlon ili perlon, osim ako je to neizbježno. Kad nemaš ništa ispod haljine uz tijelo dok vani ugodno pirka lahorčić, divno je osjećati laki dodir tkanine na goloj koži, zrak što ti struji između nogu i miluje bedra, svježinu što ugodno dira guzove i stvrdnute bradavice na dojkama kako se trljaju o tkaninu haljine.

Ja uglavnom nosim suknje od lakih indijskih tkanina ili hlače s džepom koji nema podstave. Važno mi je da kroz njega mogu provući ruku i milovati se prstima između nogu, svršiti kada i gdje ja to želim. Obožavam to draškanje bilo na poslu, bilo u metrou, u kinu, na terasi neke kavane, u parku

na klupi... bilo gdje kad mi dođe! Ja bez tog užitka ne bih mogla izdržati, a ni bez tvrdog miša za moju nezasitnu mačkicu! Jedno mi, zapravo, ne može stopostotno nadomjestiti drugo. Svako ima svoje posebne draži. I kad mi dođe milo, ja se drmnem, zamišljajući da ljubakam s nekim tko mi se sviđa, ili se sjetim sablažnjivih zgoda i razvratnih prizora iz grupića u kojima sam uživala. O njima čak i maštam, često. Recimo, dok leškarim u krevetu ujutro prije nego što ću ustati. Zamislim da ga saugam svom šefu, dok moj mladić gusli njegovu ženicu. Fantastično! Takva maštanja dio su moje svakidašnjice. Ona i uljepšavaju život. Zavodnički pogled nekog džeka koji me očima ševi, neka bludna kretnja, nagovještaj putene slasti, narajcaju me toliko da se odmah počnem drmati i ne vidim razloga da se lišim tog božanstvenog zadovoljstva. Počela sam još u školi, kad mi je bilo trinaest godina. Drmnula bih se u klupi za vrijeme nastave. Kolegice su mi se rugale i zvale me prstača. No masturbacija je doista umješan način da se uživa u samom trenutku putenog nadražaja, kad je užitak najslađi.

Eto, neki dan u uredu, na sastanku upravnog odbora koji se odužio u nedogled, raspravljalo se o organizaciji proizvodnje, izvozu i tome slično. Moja glava nije stvorena za to. Osobito kad u dvorani nasuprot meni sjedi i jedan naočit dasa kojem bih najradije iscijedila moždane. Zamislila sam da mi se Michel, moj kolega iz ureda, ubacio u brazdu. To me toliko uzbudilo da sam neopazice zavukla ruku u »džep« svoje suknje, gurnula prst među usne mačkice i počela je maziti. Polako, polako trljala sam njime sve tvrđi klinčić goredolje. Oko mene raspravljalo se o investicijama, proizvodnji, proboju na strana tržišta, zaradi. Ja bih tu i tamo ubacila poneku riječ u razgovor, kako se nitko ne bi dosjetio da lebdim u rajskim oblacima, a zapravo je sva moja pažnja bila usredotočena na sićušne pomake mog prstića. Svršila sam u božanskom sladostrašću pet minuta prije svršetka sastanka, škileći ukočeno u Michela, kao da ga želim očarati. Vidjela sam po njegovu pogledu da nešto sumnja. On već poznaje sve moje grifove, taj stari perverznjaković. Ne moram mu ih više ni pripovijedati.

– Dok sam te gledao, digao mi se – došapnuo mi je dok smo izlazili iz dvorane.

Priznala sam mu o čemu sam maštala. Nasmijuljio mi se vragolasto.

– Što onda čekaš? Navali! – rekao mi je.

Ali u stvarnosti sve ipak ne ide tako glatko kako mi to sebi u svojim glavama zamišljamo. Ljudi su još odviše zatvoreni, stidljivi. Dok se samozadovoljavaš, možeš prekrojiti svijet po svojim željama, uživati u razvratnim snovima s kim hoćeš i kako hoćeš, što je uvijek više nego ugodno. Ali meni nije uvijek dostatna samo moja bujna mašta. Često me obuzme potreba za tvrdom žilom ili čežnja za užitkom s drugim djevojkama.

Uostalom, ja volim uživati u svemu što me uzbuđuje i nadražuje. Imam bratića s kojim održavam erotske odnose, isključivo masturbantske. On je slikar. Tvrdi da imam savršeno tijelo i često slika moje aktove. Poslije uživamo da se samozadovoljavamo zajedno. On me tada i ne pipne. Promatra me u zanosu. I ja njega. Lice mu je tada ozareno od užitka. Ja sebe promatram i u velikom zrcalu u njegovu studiju. Moja razbludna slika u zrcalu i njegov pomamni pogled kojim me guta ludo me uzbuđuju. Neki dan, u Muzeju likovnih umjetnosti, dok smo promatrali crteže golih aktova, on je meni mazio mačkicu a ja sam ga njemu ispljugala. Ništa nas nije priječilo da se poigramo mame i tate kako to bog zapovijeda, ali nam to uopće nije palo na pamet.

Mogu doživjeti orgazam i na ulici. Kad me netko ili nešto silno razrajca, nije mi čak potrebno ni da se draškam prstom da bih uživala u sladostrašću. Tako našpanana grčim usne na svojoj šnaperici. Stežem ih i opuštam u ritmičkim grčevima dok su mi sve misli usmjerene na vrh klitorisa. Neki dan na Champs Elysées u nekom kafiću srela sam crnkinju neopisivo razbludne ljepote. Ostala sam ukipljena, kao da me grom ošinuo čim sam je spazila. Nisam trenutak mogla učiniti ni koraka. Toliko su me ljepota lica, njezine velike, vlažne smeđe oči kao u laneta, njezin predivni vitki stas, duge noge i tanahni labuđi vrat... zatravili. Zamolila sam je da sjednem za njezin stol. Sjedile smo i gledale se zadivljeno. Opijena tom smeđoputom ljepotom, buljila sam u nju nekoliko trenutaka bez riječi,a zatim smo zajedno, u isti tren, prasnule u glasan smijeh. Veličanstveni su takvi susreti! Đana, tako se zvala ta moja crnkinja, bila je na prolasku kroz Pariz. Te večeri letjela je u London, a iz Londona u Nairobi. Njezin baršunasti glas, njezine graciozne kretnje, sanjarski pogledi, miris puti... bijahu zanosni. Što smo duže razgovarale, sve sam je više željela. Ona me svojim dugim prstima pipkala po ruci, škakljala me dok je sa mnom razgovarala. Oćutjela sam kako njezina želja struji kroz pore u mojoj koži duboko u moju utrobu. Srsi pohote nahrupili su u valovima iz moje usopljene brazde, strujali su u ljubavnom grču kroz moju kičmu, uznoseći mi podatno tijelo nad Elizejske poljane. Nisam više mogla ni govoriti. Jedva sam otvarala usta. Đana je govorila. Šaptala mi je slatke riječi o tome što bismo sve činile da samo jednu noć provedemo zajedno. Nedostajalo je malo pa da zajedno odemo negdje... bilo gdje... u toaletu, da ljubakamo. Na nesreću, ona je očekivala nekog gospodina koji će je otpratiti na avion. Osjetila sam pritisak njezina bedra na moje. Stiskala sam noge, gubila se tonući u virove slasti koju je u meni pobuđivao njezin dodir. Pred očima mi se zamutilo. Za mene nije postojalo više ništa osim razblude ljepote izazovne Đane, moje smeđopute ljubavnice. Da je u kafiću u taj tren slučajno buknuo požar, ja toga ne bih bila svjesna. Svršila sam stišćući joj vrhove prstiju i gurajući svoje koljeno među njezina vitka i glatka bedra, dok me Đana nepomično gledala ravno u zjenice. Nekoliko trenutaka kasnije, tek što smo odahnule, stigao je njezin pratilac. Đana je otišla. Ostavila mi je svoju adresu u Nairobiju, ali mi se, najvjerojatnije, više nikada nećemo vidjeti. Naš susret bio je kratak, kao neko međuslijetanje aviona, ali ostavio mi je uspomenu na divnu ljubavnu avanturu.

Obožavam takve neočekivane ljubavne pustolovine koje ti padnu u krilo kao dar s neba i poševim se ondje gdje mi dođe gušt. Prošle jeseni u Veneciji poševila sam se stojećki na vaporetu. Stajala sam s mladićem kojeg sam upoznala na brodu, naslonjena na ogradu na pramcu. Plovili smo od Lida do Trga San Marca. Nismo bili sami na palubi. Dapače, uz nas se vrlo mnogo putnika. Prilijepio se uz mene. Stiskali smo se i cmoljili kao dvoje uspaljenih ljubavnika na putu u Veneciju. Ja sam bila u kišnom ogrtaču i lakoj haljini na golu tijelu. Šlatario me najprije po dojkama i silno razrajcao. Pazeći da nitko ne vidi, otkopčala sam mu šlic na hlačama, zavukla unutra ruku i nježno mu prstima miksala loptice. Zatim mi je on podigao haljinu i počeo me milovati najprije po trbuhu, a onda između nogu. Bila sam već sasvim mokra. Podigla sam se na vrhove prstiju i malo raskrečila noge kako bi što

lakše ušao u mene, te usrećila svoju mačkicu gurnuvši u nju njegova tvrdog miša. Ostali smo tako jedno u drugom do kraja putovanja, žvaleći se i drapajući. Putnici su šetali oko nas. Neki, kojima je sinulo što mi to radimo, odmaknuli su se, promatrajući nas ispod oka. Doimali smo se kao pravi zaneseni ljubavnici koji su se prvi put u životu poševili i to im se toliko osladilo da si sada šapću riječi vjernosti do groba. Jedino mi je bilo žao što nisam smjela vrisnuti iz sveg glasa dok sam svršavala s tim svojim ljubavnikom kojem sam već zaboravila ime, ali nikada neću zaboraviti i sreću koju sam s njim doživjela na tom drmavom vaporetu. Na žalost, u Veneciji, kao uostalom i gotovo svagdje drugdje, osim možda u nekim dijelovima Pariza, ljudi još nisu navikli da gledaju parove kako spolno opće na javnim mjestima. Proteći će još mnogo vode kroz Canal Grande prije nego što povjetarac erotske slobode zapuše i kanalima stare gospe Serenissime. Kakve li zatucane ideje da se ljubav i užitak smiju doživjeti samo u krevetu iza zaključanih vrata ložnice! Ja sam se jednom poševila na Place des Vosges za vrijeme Festivala du Marais, dok su ulice vrvjele od svijeta. Bila sam u suknjici koja se naprijed otvarala i dugom šalu ponču prebačenu preko ramena. Simon, muž moje najbolje prijateljice Yvonne, koji luduje za mnom jer kaže da sam izvrsna kontrašica i kojega sam ondje slučajno srela, naslonio se na neki parkirani auto. Ja sam se nasadila na njega kao na kolac i on me ondje slasno otkantao. Svijet je milio oko nas sa svih strana. Bila je blaga, vedra i topla večer, pa smo uživali u svakom trenutku koji smo ondje proveli. ADAGIO KANTABILE za jednu ljetnu ljubavnu večer. Simon je klizio u mene i iz mene u ritmu koraka prolaznika. Prava divota od uličnog užitka. Kao da na ulici ližeš roščić pun ukusnog sladoleda ili uživaš u gledanju raskošnih i rasvijetljenih izloga skupih trgovina. Produžavali smo užitak što smo duže mogli, usklađujući trzaje naše strasti. Grlila sam ga. Ubacivala mu jezik u uho. Grickala ga, šapćući mu: lakše... malo brže... dublje... stani... daj, daj... daj još dublje... brže ... aaaaa! Skladno smo odredili taj rajski trenutak božanstvenog sladostrašća i zajedno u istom trenu svršili, ne mogavši zadržati dubok jecaj slasti što nam se oteo iz grla u tako duboku uzdahu da su se neki prolaznici okrenuli i pogledali nas u čudu.

Svaki dan otkrijem neki novi rajcing i onda za njim pošizim. Moja prisna prijateljica Sylvie luda je za motorima. Fura jednog japanca hondića od tisuću kubika. Juri u krugovima po pisti na vježbalištu. Prošle subote bila sam s njom na vožnji. Posudila mi je svoju odjeću od kože i crvenu kacigu.

Sjela sam iza nje i obujmila je oko struka. Bilo je božanstveno ludo! Jurile smo gotovo dvjesta kilometara na sat. Zalijepila sam se uz njezina leđa, sumanuta od trte. Ševila sam se s motorom, s vjetrom, sa Sylvie, s nebom, okolišem koji je jurio uz nas. Vriskala sam. I Sylvie je vriskala. U zavojima smo se doslovce naginjale gotovo do zemlje, a zatim se ponovo uzdizale. Kad smo stale, bila sam sva mokra među nogama.

Jer ja živim za užitak i tražim ga posvuda u svemu što se sa mnom i oko mene događa još od onoga dana kad me moja starija sestra naučila kako se mogu svojski sama zadovoljiti, za što sam joj bezgranično zahvalna. Razumijete, otad moja glava, moje srce, moje sise, moje dupe i moja utroba žive u skladu, pa stoga i mogu uživati cijelim bićem i stoga ne skrivam svoje bludne želje i požudu, ne sputavam svoj spolni nagon. Zašto da ih krijem kad su oni dio mene i da ih odgađam za neko poslije koje možda nikada više neće doći, a muškarci mi laskaju da sam prvorazredna cvikerica, dobar štos pun jebozova. Iscure im oči dok njima pasu po meni. Idu za mnom po ulici. Dobacuju mi ponude. Dive mi se. Salijeću me gdje god se pojavim. A ja hoću da to iskoristim, kako bih što više uživala. Dakako, ima trenutaka kad to nije izvodivo. Živimo u svijetu koji je još erotski nerazvijen. Erotska poletnost i slobodna ljubav još se smatraju nekakvim grijehom, nasiljem nad ljudskim dostojanstvom, nečim nedostojnim civilizirana čovjeka. Ali za mene je spolni užitak naprosto nepresušan izvor svake životne radosti, nešto božanstveno lijepo što se ničim ne može nadomjestiti i presretna sam kad nekoga njime mogu usrećiti, kad sama sebe njime usrećim. Na moju sreću, u posljednje vrijeme susrećem sve više i više muškaraca i žena, čak i starije dobi, koji misle kao i ja, koji osjećaju što i ja. Da ih barem ima na milijune, kako bismo što više uživali prije nego što odapnemo. ●

Preveo MARIJAN KRMPOTIĆ

ASTROLOGIJA I SEKS

– Kakav ste seksualni partner

– Koji znak vam najviše odgovara u seksu

Vaša seksualna zrelost počinje rano i aktivni seksualni život traje dugi niz godina. Vatreni planet Mars, koji upravlja vašim znakom, čini vas naglim i impulsivnim, pa ne treba mnogo da vam se probudi želja za seksom. Niste zadovoljni pasivnom ulogom u seksu, što bi moglo, ako ste žena Ovan prije vremena odbiti muškarca, koji u seksu želi dominirati. Vi ste taj koji želi izabrati partnera, vrijeme i mjesto za seks, a najveće zadovoljstvo nalazite u osvajanju i seksualnoj igri privlačenja i odbijanja. Malo otpora s druge strane još više potiče vašu želju i zanimanje, ali pri tome potencijalni partner treba da pazi da vam se ne suprotstavi ondje gdje ste vi slabiji. Jer bez obzira na to što vi uživate u borbi i osvajanju, očekujte da iz te borbe izađete kao pobjednik, pa ako naiđete na pretjeran ili neočekivan otpor, kao razmaženo dijete prekidate igru i okrećete se na drugu stranu. Budući da vam seks brzo »udari u glavu« i da

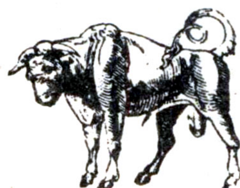
OVAN
24. III—20. IV

vam je pri tome najvažnije vlastito zadovoljstvo, postoji mogućnost da vaš partner ostane nezadovoljan. Stoga budite strpljiviji u seksu, a žurbu, kojom obavljate svoje poslove, izostavite iz seksualnih kontakata.

Kao partneri najbolje vam odgovaraju Blizanci, Vaga i Vodenjak. Ravnoteža Vage potrebna je vašem strasnom temperamentu. Blizanci, nenadmašni u seksualnim igrama, zadovoljit će vašu potrebu za novim i neobičnim. Vodenjak, lojalniji, ali manje zainteresiran za seks, dat će vam poticaj za uvijek nova osvajanja.

Seksualna veza s Bikom, Jarcem i Djevicom nije najpovoljniji izbor, jer je Djevica kritična (a vi osjetljivi), Bik tvrdoglav (a vi nepopustljivi), Jarac suzdržan (a vi nestrpljivi). Također izbjegavajte osjećajne Raka, Ribe i Škorpiona, koji su suviše tankoćutni za vašu pomalo divlju strast. Nađite radije Lava, Strijelca ili Ovna, ali pazite da ne izgorite. ●

Vi volite sve što je dobro u životu, a dobar seks sigurno je jedna od najboljih stvari koje nam život pruža. Vaša je seksualna želja i potreba vrlo jaka a kao partner ste strpljivi i puni razumijevanja. Kad vodite ljubav, nikad ne žurite, naprotiv, polako uživate u svakom trenutku nastojeći da i svom partneru i sebi pružite što više zadovoljstva. I nikad vam nije dosta i nikad niste umorni. Čak ni godine ne utječu na smanjenje vaše seksualne snage i želje. Za vas je to nešto isto tako redovito kao i hrana i spavanje. Pri tome ste nježan ljubavnik koji se voli maziti i ljubiti, ali ste i vrlo posesivni, pa od svog partnera mnogo zahtijevate. Doduše, niste skloni velikim novinama u seksu i eksperimentiranju. Ono što je bilo dobro jedanput za vas je dobro i svaki sljedeći put. No i vi možete doživjeti nevolje u seksu. Da se to ne dogodi, važno je da izaberete partnera koji voli seks kao i vi, jer inače ćete biti prikraćeni (i vrlo nezadovoljni), a

BIK
21. IV—21. V

vaš partner će misliti da je naišao na seksualnog manijaka.

Potpuno seksualno zadovoljstvo najlakše ćete postići s jednim od romantičnih vodenih znakova: Rakom, Škorpionom ili Ribama. Rak voli obitelj i kuću i spreman je da udovolji svakoj vašoj želji, pa tako i vašem vječnom seksualnom apetitu. Strastveni škorpion ima jak seksualni nagon kao i vi i vaša bi veza, barem što se tiče seksa, mogla biti izvanredna. Osjećajne i nježne Ribe zadovoljit će vašu silnu želju za milovanjem. Vaša senzualnost naići će na dobar odjek i kod Djevice, u kojoj ćete svojom strpljivošću probuditi suptilne žice strasti, a i konzervativni ali pohotni Jarac potpuno će vas zadovoljiti. Izbjegavajte intimnosti sa zračnim i vatrenim znacima, premda ovi posljednji (Lav, Strijelac i Ovan) mogu u vama probuditi strastvenu želju, no ishod je neizvjestan. Nepouzdani Blizanci, Vaga ili Vodenjak također vam nisu idealni seksualni partneri. ●

Kao ljubavnik niste »glavni zgoditak na lutriji« za onog partnera koji cijeni stabilnost i stalnost i koji nema razumijevanja za suptilne igre seksualnog približavanja i eksperimentiranja. Jer za vas dobar seks znači i zanimljiv razgovor, neobično mjesto, uvijek različito vrijeme, novu tehniku, nešto uzbudljivo i stimulativno. Sam po sebi, seks vas nikad ne može duže zadržati uz jednu osobu ako ona nije sposobna da na drugi način potakne vaše zanimanje i da vas uvijek nečim novim neprestano stimulira. Budući da je to teško naći, vas seksualno nije lako zadovoljiti i stoga ste često skloni mijenjati partnera.

Vaša senzualnost se budi brzo, ali ne traje dugo. Vi ste senzibilni i strastveni, ali ne i uporni. Vaš partner mora imati strpljenja da vas uhvati u pravom raspoloženju, da razumije vaše pobude i da odgovori vašim željama. Možda bi vam stoga kao seksualni partner najbolje odgo-

BLIZANCI
22. V—21. VI

varao neki od vatrenih znakova, Ovan, Lav ili Strijelac. Nagli, agresivni i senzualni Ovan sigurno će zapaliti vatru vaše strasti. Inteligencija, nezavisnost i vječna pokretljivost Strijelca neprestano će vas poticati. Ponosni, ali dramatično strastveni Lav dugo će pobuđivati vaše zanimanje.

Dobra seksualna veza moguća je i s Vagom ili Vodenjakom, a nešto slabija s drugim Blizancima, koji svi odgovaraju vašim duhovnim potrebama, ali su vam ipak suviše slični a da vaša radoznalost ne bi bila prebrzo zadovoljena.

Praktična Djevica, Jarac i Bik za vas su suviše konzervativni (dosadni!) i u seksu će oni nevoljno (ili nikako) pristati na eksperimentiranje.

Što se tiče osjetljivijih i osjećajnijih znakova vode, Raka, Riba i Škorpiona, tu nemate što tražiti. Vaša strast bi bila brzo ugušena njihovim pretjeranim zahtjevima. ●

Da biste mogli uživati u seksu, morate biti sigurni i imati potpuno povjerenje u svog partnera. Za vas je seks nešto duboko intimno i privatno, u seksualnim aktivnostima tražite i osjećajnost. U stvari, vi ne možete odvojiti seks od osjećaja: seks služi ljubavi. Ispod vašeg suzdržanog ponašanja krije se strasna osoba, za koju je seks tako važan da se tim naprosto ne može igrati. No vaš izvanredni seksualni potencijal zahtijeva »osiguranje« da bi došao do izražaja. Naime, kad ste vi, u srcu i tijelu, spremni za seks, strah da ćete biti odbijeni i naglašen ponos onemogućuju konačni cilj. Po prirodi ste predodređeni da budete seksualni osvajač, a u životu često ne ispunjavate tu ulogu. Ipak, u pravo vrijeme, na pravom mjestu i s pravim partnerom i vi ste pravi seksualni partner: nježan i potentan. Osjetljivi ste na regiranja druge strane i bez obzira na to što vas to čini ranjivim, sposobni ste da odgovorite na seksualne želje svog partnera.

RAK
22. VI – 22. VII

Vaše seksualne želje, doduše, koliko god bile snažne, dolaze u ciklusima, podložne vašem promjenjivom raspoloženju, kao i cijela vaša narav. To je ono za što druga strana mora imati razumijevanja.

Najbolje će vam odgovarati jedan od vodenih znakova, Škorpion, Ribe ili Rak, ili praktični znakovi zemlje, Djevica, Jarac i Bik. Sa strastvenim Škorpionom naći ćete potpuno seksualno zadovoljstvo. Nježne i romantične Ribe udovoljit će vašim dubokim emocionalnim potrebama i učiniti sve da vas zadovolje. Drugi Rak dijelit će vašu potrebu za toplim domom i lako razumjeti vaša promjenjiva seksualna raspoloženja. Djevica, Jarac ili Bik dat će vam sigurnost, bez koje vi ne možete istinski uživati u seksu. Izbjegavajte Blizance, Vagu i Vodenjaka, oni seks ne smatraju tako ozbiljnim. Vatra Ovna, Lava ili Strijelca stimulirat će vašu senzualnost, ali vaše emocije mogle bi ubrzo ugušiti njihovu vatrenu strast. ●

Vi živite da biste uživali a uživate u svemu što vam život pruža. Kako su seksualne aktivnosti veliko zadovoljstvo, vaše zanimanje za seks razvilo se vrlo rano i godine ga neće smanjiti. Naprotiv.

Vi ste izvanredan seksualni partner pod uvjetom da druga strana ima na umu nekoliko važnih pravila, od kojih je najvažnije ono da ste vi zvijezda – u ljubavi i u seksu. Tada vam ništa nije teško, spremni ste da se doista potrudite, velikodušni ste i vaš partner nikada neće ostati nezadovoljen. Istina je da volite komplimente, ali ih dajete jednako darežljivo. U seksu ste agresivni i izdržljivi, što je izvanredna kombinacija – za pravog partnera, tj. za nekoga tko je isto tako zainteresiran za te aktivnosti. Vas privlači kvaliteta, ali niste ni protiv kvantitete, iz čega bi se moglo zaključiti da baš niste vjeran seksualni partner. To osobito vrijedi za one Lavove koji nisu ostvarili svoje ambicije

LAV
23. VII – 23. VIII

na drugim životnim područjima, pa u ljubavnim i seksualnim osvajanjima nalaze slast pobjede.

Možda vam u seksu najbolje odgovara jedan od zračnih znakova, Vaga, Blizanci ili Vodenjak. Oni će zapaliti vatru vaše seksualne želje i pri tome će vam prepustiti vodstvo. Vaša strast i želja da zadovoljite svog partnera upravo je ono što je potrebno Vagi, Blizancima i Vodenjaku. Vatreni znaci Ovna, Strijelca ili Lava također vam odgovaraju, ali vaš zajednički život mogao bi postati suviše »vruć« za potrebnu životnu ravnotežu. Izbjegavajte Djevicu, Bika i Jarca. Djevica je kritična, Bik tvrdoglav, a Jarac bi pokušao voditi glavnu riječ. Osjećajni vodeni znaci također nisu najbolji izbor. Rak je previše posesivan, Škorpion ljubomoran i osvetoljubiv (iako bi seksualna veza neko vrijeme mogla biti izvanredna), a Ribe su suviše zavisne i osjetljive. ●

Vaše suzdržno ponašanje, pomalo hladna vanjština i sklonost kritiziranju i analiziranju dobro prikrivaju vašu senzualnu prirodu i želju za seksom, koje ni sami niste uvijek potpuno svjesni. Možda želite da drugi smatraju da ste iznad »ljudskih slabosti« ili čak ni sebi ne želite otkriti svoje prave želje. Osjećaj krivnje, koji vas često prati u seksualnim vezama (vanbračnim), sigurno vas lišava mnogih strasti za koju ste sposobni. Vaša nevolja je u tome što svoje seksualne misli i želje dobro prikrivate. U pravilu nemate mnogo seksualnih veza, jer ste izbirljivi, a vaša vjernost je posljedica uvjerenja da je seks izvan stalne veze nešto u najmanju ruku nepristojno. Iako su vam seksualne želje jake, vi ste u krevetu sramežljivi i ne volite praviti predstavu od ljubavnih intimnosti. Po vašem mišljenju, seks i krevet – po mogućnosti bračni – idu zajedno.

Nemojte dopustiti da vam odgovornost za poslovne obaveze

DJEVICA
24. VIII – 23. IX

oduzme previše vitalne energije i vremena i da vam malo ostane za seksualne aktivnosti, bez kojih, priznali vi to ili ne, život nije ispunjen.

U seksu vam dobro odgovaraju Rak, Škorpion i Ribe, a također znaci zemlje, Jarac, Bik i druge Djevice. Vjernost i privrženost Raka odgovara vašim shvaćanjima moralne čistoće. Senzualni Bik probudit će vašu uspavanu strast. Nježne i sentimentalne Ribe bit će spremne da udovolje svim vašim zahtjevima. Strasni Jarac spremno će odgovoriti na vaše seksualne zahtjeve. Ali možda je ipak najbolji izbor seksom opčinjeni Škorpion, koji je, za razliku od vas, u seksu iskren, pa bi vas mnogo čemu mogao naučiti, prvenstveno tome da se seksu treba prepustiti s uživanjem, ako želite uživati. Izbjegavajte ostale znake Zodijaka, jer će oni teško razumjeti vašu složenu i suptilno prikrivenu seksualnu prirodu. ●

Venera, planet ljubavi i ljepote, utječe na Vagu, pa vi zato i nastojite ne samo svoju okolinu već i doživljaje ispuniti skladom i ljepotom. Seks je za vas igra, ali igra puna čara i izazov, po mogućnosti uz sve moguće dodatke: glazbu, birana jela i pića, nježne riječi, milovnja i komplimente. Seks koji vi pružate mnogo je više od običnog tjelesnog zadovoljstva. Nepogrešivo ste senzibilni u svemu što je povezano sa seksom i ljubavi. Posjedujete intuitivno razumijevanje za želje svog partnera, a s vremenom stječete i veliko praktično znanje. Ipak, mora se priznati da su rijetke Vage koje se upuštaju u seks bez dubljih osjećaja, i to zbog jednostavnog razloga što ljubav daje neusporedivo ljepše seksualno iskustvo, a to je ono čemu sve Vage teže.

Čini se da je za vas seksualni partner onaj koji vam poklanja najveću pažnju i ljubav, jer će takva osoba u vama probuditi najveću strast, pod uvjetom da ima i potrebnu imaginaciju i

VAGA

24. IX–23. X

izdržljivost. U seksualnim aktivnostima vi volite raznovrsnost i imate mnogo razumijevanja za različite tehnike, koje vas, koliko god neobične bile, ne mogu začuditi ili zgroziti. Za vas se sigurno ne može reći da ste sramežljivi u krevetu ili da oklijevate kad je potrebno dati ili primiti seksualni poticaj.

Najbolje vam odgovaraju vatreni znaci, Lav, Strijelac ili Ovan, jer kako je već rečeno, za vas je najbolji partner onaj koji vam pokaže najviše seksualne i ljubavne pažnje, a ti znaci su strasni, velikodušni, senzualni, a ipak dovoljno nježni. Razumijevanje i duhovnu bliskost sigurno ćete naći s Blizancima, Vodenjakom ili drugom Vagom, a i sličan odnos prema seksu, ali kad početna radoznalost prođe, vaš bi interes mogao nestati.

Izbjegavajte kritičnu Djevicu, tvrdoglavog Bika i ambicioznog Jarca. Oni bi vas mogli brzo baciti na zemlju. Sa suviše posesivnim vodenim znacima vaša bi nezavisnost bila u opasnosti. ●

Seks je vaša omiljena aktivnost. Možda po prirodi niste baš otvoreni, ali u seksu ste otvoreni i pošteni, vjerojatno zato što su vaše seksualne želje tako intenzivne da ih ne želite i ne možete zatomiti. Ako nekoga poželite, ne oklijevajte dugo, već odmah prelazite na stvar. Vi ste, u optimalnim odnosima, idealan partner, jer ne mislite samo na svoje zadovoljstvo već nastojite zadovoljiti i partnera. Možda i zato što vam je jasno da je obostrano seksualno zadovoljstvo mnogo ljepše i potpunije, a vi previše volite seks a da biste se zadovoljili manjim, kad možete dobiti više. Kako ste izdržljivi i uvijek spremni, tu vam se malo što može prigovoriti, osim da u vašem seksu često nema nježnosti. Seksualni čin je za vas tako intenzivno iskustvo da nemate ni vremena ni volje za dodatne aktivnosti: vi ste zadovoljni i samim seksom, i to što više, to bolje. Gotovo bi se moglo reći da nema pravog partnera koji bi mogao zadovoljiti vašu potenciju. Ipak,

ŠKORPION

24. X–22. XI

nemojte se začuditi ako naiđete na Škorpiona koji apstinira od seksa: zapamtite, Škorpion je znak ekstrema. No to ne znači da ta osoba nije potpuno zaokupljena seksom, ali zbog nekih razloga ne dopušta sebi ono što tako silno želi.

Izaberite za partnera Djevicu, Bika ili Jarca, koji će svojom realnošću i jednostavnom senzualnošću unijeti ravnotežu u vašu suviše intenzivnu strast.

Možda će vam najviše odgovarati Bik, kojemu isto tako nikad nije dosta seksa, ali pazite da vam se krevet ne pretvori u bojno polje. S Ribama i Rakom mogli biste naći idealnu ravnotežu seksa i osjećaja. Drugi Škorpion možda je za vas ipak suviše jak pandan. Izbjegavajte Lava i Ovna, jer u istoj kući ne mogu biti dva vladara, a uz Strijelca biste sigurno postali ljubomorni. Vaga, Vodenjak i Blizanci činit će vam se nepouzdani i nepraktični. ●

Vi ste senzualni i strastveni, ali vaša izdržljivost u seksu nije osobita. Prvi kontakti puni su žara i vatre. Nestrpljivi ste i ne želite dugo čekati pošto ste već pokrenuli akciju. Pri tome se služite svim sredstvima, dopuštenim i nedopuštenim, ljubavnim izjavama, obećanjima koja ne namjeravate ispuniti, nježnostima i milovanjima, kako biste žrtvu što brže privoljeli na potpunu predaju. Na žalost, u praksi vam to uspijeva suviše brzo, jer ste na taj način sami slomili granu na kojoj sjedite: poslije toga je samo pitanje kratkog vremena kada će se vaš seksualni interes usmjeriti u nekom drugom pravcu, pa sve opet počinje iz početka. Možda se vaš seksualni interes može najduže zadržati na istoj osobi ako ona ne živi u vašoj blizini ili ne pripada vama – u tom slučaju bi vam seksualna aktivnost mogla biti prilično neredovita

Doista, vi teško nailazite na seksulanog partnera koji vam potpuno odgovara, pa stoga, u

STRIJELAC

23. XI–21. XII

tom traženju pravog, stječete loše navike stalnog mijenjanja, kojih se kasnije teško oslobađate. Ako se vežete, vaš partner mora imati beskrajno strpljenje i toleranciju za vaše avanture, koje se smjenjuju s napadima grižnje savjesti, nježnošću i kupovanjem poklona.

Ako uopće možete naći idealnog partnera, potražite ga među zračnim znacima: Blizanci, Vaga i Vodenjak imaju upravo ono nešto što može zapaliti i po mogućnosti i održati, vatru vaše strasti. Blizanci će vas duhovno poticati. Pomalo neuhvatljiv Vodenjak bit će za vas stalni izazov. Vaga, uvijek prevrtljiva, izmicat će i prilaziti, tako da vam seks nikada neće biti dosadan. Vatreni početak s Ovnom, Lavom ili drugim Strijelcem mogao bi se pretvoriti i u vatreni kraj. Držite se dalje od Raka, Škorpiona ili Riba, mogli biste se utopiti u njihovim osjećajima, a bolje je da odmah na početku odustanete i od tvrdoglavog Bika, kritične Djevice i Jarca. ●

U tradicionalnoj astrologiji Jarac je ambiciozan znak, on vječno važe i broji, a interesi su mu usmjereni isključivo na materijalni i društveni uspjeh.

Istina je, vi ste ambiciozni i poduzetni, promišljeni i praktični, no u vama kuca toplo i romantično srce a seksulane želje su jake, iako često potisnute i zatomljene , barem u ranoj mladosti, kada vam se čini da ima mnogo važnijih stvari od seksa i da se zbog toga ne treba mnogo uzbuđivati. S vremenom vaši seksualni interesi postaju sve jači a želje veće i koliko godine prolaze, vi postajete bolji seksualni partner. To je nešto čime se mnogi ne bi mogli pohvaliti. Razumijevanje ljudskih naravi i intuitivna sposobnost da se zadovolji partner, osobine su koje od vas čine izvanrednog partnera. No pitanje je jeste li ikad potpuno sretni. Naime, neki Jarci, bez obzira na to koliko su uspješni u seksulnim osvajanjima, ne mogu poistovjetiti ljubav i seks,

JARAC
22. XII — 20. I

pa ne mogu poštovati i voljeti osobu s kojom nalaze seksualno zadovoljstvo, odnosno ne mogu uživati u seksu s osobom koju vole i poštuju.

Da bi vam neka osoba odgovarala kao seksualni partner, mora biti nježna i romantična, ali i dovoljno strasna, a uz to vjerna i čestita. Sve to najlakše biste mogli naći u jednom od vodenih znakova, Raku , Ribama ili Škorpionu, odnosno u znakovima zemlje, Djevici, Biku ili drugom Jarcu, ali bolji je izbor jedan od prva tri znaka. Nježne i romantične Ribe učinit će sve da vas zadovolje. Škorpion će vas privući strašću. Privrženi Rak posjeduje i emocije i strast.

Niste idealan partner nemirnoj Vagi, nepraktičnim Blizancima i suviše nezavisnom Vodenjaku, a sigurno vas neće zadovoljiti ni vatreni i nagli Ovan, ni ponosni i dominantni Lav, ni pokretljivi i neuhvatljivi Strijelac. ●

Vas je teško staviti u bilo koju seksualnu kategoriju, jer i u seksu pokazujete nedosljednost, tipičnu za vaš znak. Možda je najsigurnije reći da ste originalni i posebni i da su vaši seksualni motivi, tehnika i odnos izvan uobičajenih. Vi ste zračni znak i za vas je seks samo jedan od načina saobraćanja s partnerom, pa je i verbalna komunikacija često važan dio vaše seksualne veze. Vaš je seksualni nagon, međutim, neočekivan i izvan bilo kojeg uobičajenog ritma. Zato ste vi dobar seksualni partner samo onoj osobi koja ima razumijevanja za vaš način, a kako ste neprilagodljiv znak, vaš način je i jedini način, i za vas i za partnera. Katkad su vaše seksualne želje intenzivne, da biste u nekom razdoblju postali potpuno nezainteresirani za seks. Obično vam se sviđa, kad dođete u to raspoloženje, seks u neobično vrijeme, na mjestu koje je za to najmanje pogodno ili u potpuno nepriličnim okolnostima. Ako stalna strast nije vaša jaka

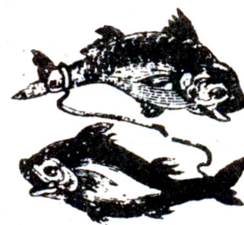
VODENJAK
21. I — 19. II

strana, radoznalost jest, a vaša izvanredna mašta i narav sklona eksperimentiranju sposobne su da nađu zanimljive i neobične seksualne izraze. Nevolja je u tome što niste spremni raditi na usavršavanju: od onog trenutka kad je vaša početna radoznalost zadovoljena. U stvari, jedino vi od svih astroloških znakova možete na neko vrijeme potpuno zaboraviti na seks i pri tome biti potpuno zadovoljni.

Najbolje seksualne partnere naći ćete u jednom od vatrenih znakova. Agresivnost Ovna uzbudit će vas, Strijelac će vas općiniti svojom neuhvatljivošću, a Lav, strastven i dominantan, mogao bi dugo održati vašu seksualnu radoznalost. Manje vam odgovaraju zračni znaci Blizanci, Vaga ili drugi Vodenjak, jer tu bi vaša radoznalost vrlo brzo mogla biti zadovoljena. Izbjegavajte Ribu, Raka i Škorpiona: previše su osjetljivi i osjećajni za vas. A Djevica i Jarac naprosto vas neće moći uzbuditi, što se ne bi moglo reći za Bika ●

Za vas seksualna aktivnost mora biti povezana s dubljim osjećajima, jer vi inače u tome ne vidite nikakvo zadovoljstvo. Budući da ste po prirodi sramežljivi i neodlučni, treba vam vremena, predigre i intimnosti da biste se mogli opustiti i uživati u seksu, jer seks i ljubav su intimni osjećaji u koje imaju pristupa samo dvoje. Čini se paradoksalno, ali mnogi od vas znaju pretjerati u seksualnim odnosima, zahvaljujući upravo svom »ljubavnom konceptu«, zbog kojeg prije ili poslije postanu nezadovoljni svojim idealiziranim ljubavnikom na pijedestalu. To stvara potrebu novog traženja »istinskog i pravog partnera« i tako se krug vrti uvijek iz početka, sve dok se ne umorite ili izgubite hrabrost, ili možda nađete pravog – što je , na žalost, u praksi rijetkost.

U seksu ste nježni i podatni, tako da druga strana teško zapaža vašu »pasivnu agresivnost«, kojom se, uostalom, služite i u osvajanju, na svoj poseban,

RIBE
20. II — 20. III

miran način, čime potičete seksualno približavanje i kontakt. Za vas je seksualni akt suptilni ritual, spor i maštovit, pun nježnih fantazija i romantične ljubavi. Problem nastaje kad se treba suočiti sa stvarnošću i zato je za vas neobično važno da nađete partnera koji vam odgovara i koji će vas razumjeti. Potražite ga između Bikova, Djevica ili Jaraca, koji su dovoljno realni da daju ravnotežu vašoj suviše osjećajnoj naravi, ali su i dovoljno strpljivi da vam daju vremena za pripremu. Djevica je privržena, Bik senzualan ali stalan u svojim osjećajima, a Jarac će vam pružiti potrebnu sigurnost. Vodeni znaci Rak, Škorpion i druge Ribe također dolaze u obzir i seksualna veza s njima mogla bi biti ostvarenje vaše romantične ljubavne koncepcije. Izbjegavajte Vagu, Blizance i Vodenjaka, uz koje nećete osjećati da ste voljeni. Klonite se i Ovna, Lava i Strijelca, koji nisu tankoćutni, koji nikada neće potpuno razumjeti ono što vi želite ●

Ataullah Mardaan

KAMA HOURI

Muškarci bijahu pri molitvi. Licem okrenuti prema Meki, stajali su uzdignutih glava i sklopljenih očiju. Odjednom, preciznošću baletnih plesača, pali su na koljena i istegnuli se naprijed...

Ann je uzbuđeno promatrala plesnim kretnjama slične izraze bogoštovlja. Bilo joj je čudno da vidi Yakuba ruku čvrsto priljubljenih uz uši, stisnutih očiju, smjerno pognutog u molitvi. Teško je bilo povjerovati da su snažne ruke toga istog čovjeka surovo zlostavljale njeno tijelo i da se zbog sladostrasnih užitaka, kojima je bio sklon, odrekla svega. Tek je bila dospjela u selo u kojem je Yakub imao kućicu, izraslu poput gljivice između brežuljaka na podnožju Hindokuša.

Ann umorno sjedne. Jahala je do mraka za leđima seljaka koji je došao po nju u Abbotabad. Ni sama više nije znala koliko je dana putovala... na konju, pješice i u neobičnim, rasklimanim zaprežnim kolima, dok se naposljetku nije našla oči u oči s Yakubom. Vidjevši je, nije pokazao preveliko iznenađenje. Nije je to začudilo, jer je znala da je neshvatljivo brzim načinom obavještavanja među pripadnicima plemena već bio upozoren na njen dolazak. Ovlaš ju je pozdravio i zamolio da sjedne i pričeka svršetak večernje molitve.

Obred je završio. Muškarci poustajaše. Na Annino duboko razočaranje, Yakub s ostalima uđe u kuću, ostavivši je samu. Ustala je ozlojeđena, ispršila suknju-hlače i čvrstim korakom svoje majke krenula prema kući. Jedva je učinila nekoliko koraka, kad se na vratima pojaviše dvije raskošno odjevene žene. Jedna bijaše visoka, zrela tridesetogodišnjakinja, Ann odnekud poznata. U drugoj je sa zaprepaštenjem prepoznala maloljetnu nevjestu iz Abbotabada. Starija prinese ruku čelu u znak pozdrava.

– Gospodar zahtijeva da svučeš zapadnjačku odjeću i odjeneš sari.

Govorila je neprirodno ukočenim glasom.

Ann krene za njima kroz stražnji dio kuće u malo dvorište. Zastale su pokraj jezerca i naredile joj da se svuče. Sa zadovoljstvom je Ann odbacila prljavo jahaće odijelo i uronila noge u hladnu vodu.

– Pogledaj kako je bijela, Shaukat Bibi... kao snijeg! – ushićeno poviče djevojčica.

Ann se zagledala u svoj odraz u nečistu jezeru. Tijelo joj je podsjećalo na bijeli lopočev cvijet. Plutajući po vodenoj površini, svijetložuti list se zaustavi na odrazu Venerina brežuljka. Nasmiješena, Ann nožnim prstima probrčka vodu, natjeravši listić da plovi dalje po namreškanu odrazu njena tijela.

Udvaranje, crtež, XVIII stoljeće

Zaustavio se na grudima, odmah otplovio dalje, dodirnuo pune ružičaste usne i poput radoznala prsta krenuo nadolje, milujući joj vitke noge. Starija žena napunila je zemljani vrč vodom i izlila je preko Annina tijela. Potom je dohvatila grumen suhe trave, oblijepila je blatom i time stala trljati Ann. Stojeći nasred jezera, tijela posuta blatnim mrljama, dok joj je duga plava kosa lepršala na večernjem povjetarcu. Ann se doimala poput šumske vile. Sjela je u plitku lokvu i prepustila se umirujućem trljanju.

Poslije kupanja uvele su je u kuću i polegle na krevet. Morala je podići ruke iznad glave, a potom su joj privezale uz drveni okvir uzglavlja. Mlađa supruga izvukla je smolastu grudicu iz vrčića pokraj kreveta i stala je smekšavati snažno je stišćući među prstima. Zategnuvši Anninu ruku, počela joj je čupkati rijetke svijetle dlačice ispod pazuha. Ann je vrištala od bola. Pokušala se oprijeti, ali starija supruga bezdušno joj je pritisnula noge uz krevet. Izvijala se u nastojanju da oslobodi tijelo, no što se više trzala, jače ju je boljelo. Na sreću, djevojčica je bila brza i vješta, te je za kratko vrijeme iščupala sve dlačice s pazuha bijele žene. Starija joj je sad privezala noge uz krevet i nadvivši se nad nju, snažno joj pritisnula bedra uz prljavu podlogu. Užasnuta, Ann je razrogačenih očiju gledala u malu, koja se naginjala nad bujno dlakav Venerin brežuljak. Zastenjala je i grčevito se skvrčila kad joj se tisuću iglica zabilo u tijelo. Mala je podigla glavu i nasmijala se.

– Shaukat Bibi, pa ova je dlakava poput medvjeda! Ljudi moji! Zamislite muškarca s ovakvom... kao da je sa psom legao u krevet!

Hihoćući, i dalje je čupkala zlataste dlačice. Potom je naglom kretnjom razmaknula Annina koljena i ostala obrađivati najostjeljiviji stidni predio. Ann je urlala od bola. Uzalud se pokušavala pomaknuti. Bila je čvrsto svezana, a starija žena se svom težinom navalila na njene drhtave bokove. Oslobodile su je čim je depilacija završila. Dršćući, Ann je podigla bolno tijelo s kreveta. Mala donese okrhnuto zrcalo i namjesti ga ispred Ann. Pogledavši se, Ann zine od čuda. Ogoljeni brežuljak izranjao je između nogu nalik na malu, raspuknutu vazu... ružičast, čist, gladak. Usprkos bolu, na usnama joj zatitra smiješak dok je promatrala meku, glatku, djevičansku nabreklinu s izazovnim, dubokim rasporom u sredini. Žene su je posjele, nauljile, počešljale joj dugu plavu kosu i smotale je u bujnu punđu na zatiljku. Potom su je ponovo gurnule u krevet i istrljale joj cijelo tijelo uljem teška, opojna mirisa. Dok su im vitki, vješti prsti putovali po njenu tijelu, osjetila je poznato prigušeno uzbuđenje u donjem dijelu trbuha, te je sa žudnjom iščekivala noć i Yakubove grubosti.

Odjenule su je u široki bijeli sari a oko glave i preko ramena omotale su joj veliki pamučni šal. Otišle su rekavši joj da mirno sjedi u sobi, mračnoj i zagušljivoj, prepunoj teških mirisa. Uskoro su se vratile s hranom. Iako gladna, Ann je nevoljko gutala začinjeni ovčji gulaš i tvrdi pšenični kruh. Mala je donijela vrč čaja.

– Gospodar kaže da ćeš spavati ovdje, s nama, a sutra ćeš pomagati u kući i na polju... memsahib – dometne podrugljivo, oslovivši je dodvornim imenom za Evropljanke.

Ann s naporom obuzda iznenadni poriv da udari drsku djevojčicu. Prozrevši njenu namjeru, mala izjuri iz sobe, zastavši samo toliko da suženih, prezrivih očiju odmjeri razljućenu suparnicu.

Ann je legla na jednu od prostirki na podu. Očevidno je pogodila da je to mjesto za počinak, jer su joj se doskora priključile i druge dvije supruge, rasprostrevši tanke prostirke pokraj nje. Legle su odjevene. Vidjevši da se Ann nakanila svući, oštro su je prekorile i upozorile da spava u odjeći koju nosi na sebi. Ann dugo nije mogla zaspati. Mučilo ju je što Yakub već nije došao po nju. Gruba pamučna tkanina dodirivala je ogoljeni Venerin brežuljak, a blago trljanje povećavalo je u njoj žudnju. Čuvši korake, naglo je podigla glavu. U tren oka zbacila je pokrivač.

– Yakube... napokon si stigao!

Nije je ni pogledao. Okrenuo se maloljetnici i lagano je lupnuo nogom po bedru. Pridigla se i velikim, začuđenim očima pogledala muža.

– Dođi, Chaleya.

– Odmah.

Izašao je jednako naglo. Ann je bila odviše zapanjena a da ga pokuša zaustaviti. Ustala je u namjeri da potrči za njim, ali starija supruga grubo je spriječi.

– Ići ćeš tek kad te pozove.

Iz glasa joj je izbijala prijetnja. Ann poslušno legne. Krajičkom oka promatrala je mlađu suprugu. Snena, nevoljko je ustala i tapkajući krenula prema prozoru. Dohvatila je bočicu s kremom i raširivši noge natrljala velike i male usmine. Uljem iz druge bočice namazala je male dojke, trljajući bradavice sve dok nisu postale tvrde i izbočene poput šiljaka. Duboko uzdahnuvši, bacila je čeznutljiv pogled na svoj ležaj i nevoljko se iskrala iz sobe. Ann se nije micala, samo joj je srce udaralo u divljem uzbuđenju. Teški, opori mirisi ispuniše sobu. Osjetila nadraženih mirisom, bacala se amo-tamo po tvrdom ležaju, ali nije se usudila da ustane, znajući da je Shaukat promatra bezizražajnim tamnim očima. Iznenadni strasni jecaj propara grobnu tišinu noći. Ann zadršće... škripanje i napinjanje kreveta s oprugama postane glasnije, a cijelom kućom proširio se vonj znoja i sjemena. Prisjetivši se uzanog ležaja u Yakubovoj kući u Abbotabadu, Ann se okrenula potrbuške, zabila glavu u prljavu prostirku i zaplakala.

Prošao je cijeli tjedan. Svakodnevno je Ann radila sa ženama. Čistila je kuću, namirivala stoku, šila, spremala ili kuhala jako začinjenu hranu. Živjela je isključivo u ženskom svijetu, pokrivajući lice u prisutnosti muškaraca, ne zbog novorođenog stida, već zbog straha da je ne prepoznaju. Svake večeri čekala je u mraku drhteći tijelom uspaljenim od žudnje. Ušao je u sobu samo dva puta i svaki put je odveo mršavu maloljetnicu. Ann je osjećala duboko poniženje. Sada, kad mu se spremno predala, uporno je odbijao velikodušni dar. Netrpeljivost prema pakosnoj, zlogukoj maloljetnici prerasla je u mržnju i samo je vrebala priliku za osvetom.

Slutila je da je Yakub namjerno kažnjava, kako bi izbjegavanjem dokazao svoju nadmoć. Odlučila je prvom prilikom porazgovarati s njim i podsjetiti ga na neobuzdane trenutke ljubavi. Zapažala je da mlađa žena nevoljko udovoljava njegovim pozivima i vraća se umorna i skršena. Dok je druga žena spavala dubokim snom, ne podižući glavu do pogleda muža, Ann je probdjela noći u čežnji za njim. Sigurno je toga svjestan. Nije se mogla oteti dojmu da je iskušava na neki njoj nedokučiv način.

Sutradan uveče Ann se digla s ležaja pod izlikom da ide u zahod. Uzela je vrč vode i izašla iz sobe. Oprezno se šuljala po stražnjem dijelu kuće, otišla van i stala pred vrata Yakubove sobe. Zacijelo je čekala oko sat vremena, kad je naposljetku začula njegove korake. Izašao je iz dvorišne zgrade koju su koristili kao staju za mršavu kravu, nekoliko koza i konja. Stao je ispred vrata da štapom očisti bose noge. Vidjevši ga, Ann pritrči i baci mu se oko vrata. Trgao se, iznenađen, i grubo je odgurnuo.

– Ti? – procijedi kroz zube.

– Zašto to činiš, Yakube? Ti si zvijer! Namjerno me mučiš – jecala je histerično, udarajui ga šakama po prsima.

Spretno joj je zgrabio obje ruke i pritisnuo je uz zid.

– Shaukat... Azurie... dođite smjesta ovamo!

Žene su istrčale iz kuće. Starija je nosila svjetiljku.

– Uhvatite ovu đavolicu i uvedite je u kuću!

Prije nego što su se snašle, podigao ju je sam i odnio u kuću. Našla se u malenoj sobi, praznoj, izuzevši pet pušaka na zidu, drvenu komodu i široki ležaj prekriven teškim gunjevima i krznima. Bacivši Ann na krevet, zapovjedio je ženama da je svuku. Nije se opirala. Godilo joj je da joj mokre i ženske ruke dodiruju golo tijelo. Okrenule su je potrbuške i uhvatile za ruke i noge. Čula ga je kako izvlači ladicu komode, ali prije nego što se stigla zapitati što smjera, bič je zviznuo preko olabavljene stražnjice. Vrisnula je, nesvjesno napevši mišiće za sljedeći udarac. Kožnati prut opetovano se spuštao na tvrde bijele polutke brazdajući ih crvenim šarama.

Okrenuo ju je na leđa i udario preko grudi. Ann je bolno zajecala, a bradavice joj se izazovno ukrutiše, kao da im prija već poznata svirepost. Čim su je pustili, ona skoči s kreveta i potraži sklonište na komodi. Yakub ju je slijedio s bičem. U jalovu pokušaju da mu umakne, svejedno je dobila još jedan udarac preko stražnjice. Odskočivši, potrčala je do kreveta, uzverala se i stala preklinjati Yakuba da prestane. Spustio je bič i pritisnuvši je na krevet, dlanom ju je udario po grudima. Potom ju je povukao s kreveta, posjeo na komodu i svezao joj ruke na leđa.

Klonula, Ann je sjedila na izranjavanoj stražnjici, prigušeno jecajući, ramena povučenih natrag, ispupčenih, drhtavih grudi s ranjenim, krvavim bradavicama. Starija supruga svezala joj je noge i nečujno se povukla u kut sobe. Pozvana, mlađa supruga je prišla i bezvoljno se svukla. Stala je nasred sobe, nalik na sjajni crni kostur. Mršave do ispijenosti, njene male dojke podsjećale su na dva sićušna trna ružine stabljike. Nauljena crna kosa u valovima je padala do guzova. Polako, na vrhovima prstiju, krenula je prema visokom muškarcu. Sad je već i on bio nag, a vitko tijelo, obasjano narančastim svjetlom, nalikovalo je na plameni jezik. Sjeo je na rub kreveta i dao joj znak da priđe. Kleknuvši pred njegovim nogama i položivši mu ruke na koljena, uzela je dugo, čvrsto spolovilo u mala usta. Naglim trzajem ugurao ga je dublje. Činio se prevelikim za ta

Ljubavna predigra, XII stoljeće

nježna usta, ali prihvatila ga je podložno, raširivši usne i vješto mu oblizujući vršak. Yakub Khan zastenje i stade ritmički kružiti bokovima. Okrenuvši glavu, dobacio je Ann pakostan osmijeh.

Ann se bojala da će se raspuknuti... bedra su joj bila mokra od sokova koji su se slijevali iz ustreptale vagine. Polako Yakub je odvojio pulsirajući organ od djevojčina palucajućeg jezika i uspravivši je, podigao ju je na svoja koljena. Stajala je poput male statue... krhka i tamnoputa, dojki nalik na dva glogova trnja. Raširio je koljena, razdvojivši joj noge, a tamno, obrijano spolovilo poput orhideje se otvorilo pred njegovim ustima. Usne mu se sklopiše povrh dražice. S vremena na vrijeme jezikom je, poput radoznale pčele, istraživao rumene dubine. Djevojčica se tresla. Ann zajeca od nesnosnih bolova u žarištu osjeta. Bedra su joj nezaustavljivo drhtala, a bol u trbuhu bila je nepodnošljiva. Zavidno je pogledavala sretnicu na Yakubovim koljenima. Tanke tamne noge blago su podrhtavale, ali lice je ostalo bezizražajno, kao da užitak koji je osjećala u bedrima nema nikakve veze s ostalim dijelovima tijela.

Yakub privuče tamne bokove i prisili je da mu sjedne preko koljena. Naslijepo poput krta, tražeći put, otežala motka približila se skrivenoj duplji i spretno uronila. S tankih usana otme se prigušeni vapaj. Ipak je i dalje ostala sjediti na njegovim koljenima, nepomična i neosjetljiva. Lagano je pomicao njeno tijelo gore-dolje, izvodeći guzovima kružne kretnje, a potom ju je opet grubo podizao i spuštao na osovljeno spolovilo.

Od žestokih trzaja uzica kojom je bila svezana, usijecala se Ann u noge. Migoljila je po goloj drvenoj podlozi u očajničkom pokušaju da se olakša. Poželjela je da se baci među uspaljene ljubavnike, da zbaci ravnodušnu suparnicu i nasadi se na moćnu kitu. Vrištala je od tjelesne žudnje, ali nitko za nju nije mario.

Tamnoputa djevojka jahala je sve brže i brže na koljenima svoga gospodara. U nailazećem konačnom trzaju zagrizao je šiljastu dojku i čvrsto zgrabivši tvrde polutke stražnjice, izvalio se nauzak, zabadajući se divlje u najskriveniji dio njena tijela i puneći je živim sjemenom.

* * *

Bijela put već je potamnjela od sunca. Samo su plave oči i svijetla kosa odavale porijeklo treće supruge. Jedne večeri, kad su muškarci krenuli u potragu za odbjeglim kozama, Ann je pozvala prvu ženu na stranu u namjeri da sebi objasni neke nesporazume.

– Kako možeš živjeti pod istim krovom, kad je očito da Azurie voli više nego tebe?

Žena ravnodušno slegne ramenima. Bila je visoka, krupnih kostiju, šutljiva. Četverouglasto lice bijaše bezizražajno i gotovo muškobanjasto. Ostavljala je dojam ledene mirnoće. Samo su prodorne oči odavale surovost njene naravi.

– Nerotkinja sam – odgovori polaganim, bezbojnim glasom. – Žene su kao posude u koje se muškarci prazne. Kad već ne mogu zadržati dragocjenu tekućinu u sebi, moj muž ima pravo da odabere i voli drugu.

– Istina, ali... ne čini li te to ljutom, ljubomornom?

– U kakvoj je to vezi s mojim osjećajima? Majka mi je izabrala muža. Održao je riječ. Da me otjerao, morao bi vratiti miraz. Eto, vidiš da nisam potpuno nezaštićena.

– Ne ide mi u glavu kako možeš živjeti gledajući ga da... iz noći u noć... spava s drugom!

– U početku je boljelo. Proputovala sam zemlju s kraja na kraj, obišla sam sve koji bi mi mogli pomoći. Sad sam odustala. Pošteno je da sam lišena nekih bračnih radosti kad ne mogu ispuniti svoj dio obaveze i razveseliti muža nasljednikom.

– Zašto se ne vratiš svojoj obitelji?

– Da im budem na sramotu? Nikada! Moji roditelji bi silno patili kad bi me muž poslao kući. Ljudi bi govorkali da je Shaukat ne samo nerotkinja već i toliko beskorisna svome mužu da ju je vratio u roditeljski dom. Ne, ženino breme je teško i moramo pronaći hrabrosti da ga iznesemo do kraja.

– Ne bih mogla živjeti gledajući ga kako drugu... obljubljuje češće nego mene... ne bih to izdržala.

Žena nezainteresirano slegne ramenima i pođe po drva da naloži vatru za večernji obrok.

Ann je ostala na suncu čisteći rižu na malom pladnju od bambusa.

– Gospodar te zove – trgne je iz misli maloljetnica.

Ann je žustro ustala, prekrila rižu da je kokoši ne pozoblju i krenula za malom.

Yakub Khan je sjedio na počivaljci u hladu. Bio je odjeven u uobičajene sive hlače i dugu košulju, preko koje je nosio bolero živih boja. Zamahom ruke odaslao je malu i pozvao Ann da mu priđe. Nije čekala da progovori, već se stala tužiti na njegovo zanemarivanje i svoju nesreću. Yakub je nije prekidao. Uhvatio ju je za ruku i grubo je stisako sve dok nije zašutjela.

– Ann, ne smiješ govoriti bez dopuštenja.

– Dopuštenja? Od koga?

– Nisi više memsahib među svojima. Odlučila si da pođeš za mene i da živiš s mojima. Stoga moraš slijediti običaje.

Ann je šutke čekala. Yakub se zadovoljno nasmiješio vidjevši da je iznenada krotku.

– Pretpostavljam da se pitaš zašto te izbjegavam – nastavio je blažim glasom. – Reći ću ti istinu. Gnušam te se. Nemam želudac za slobodnjački nastrojene, nećudoredne i bestidne žene. Draga moja, još ne shvaćaš u čemu je tajna ženstvenosti. – Uzeo ju je za ruku i poveo do kreveta. – Sjedni i ne boj se. Muškarci su ono što žene učine od njih. Nisam ja zvijer, već najobičniji predstavnik svoga spola i roda. Kod nas su najprivlačnije vrline žene skromnost i krepost. Ustreptala djevica ili kreposna žena koja me potiče potpunom pokornošću uzbuđuje me mnogo više nego kakva drolja s bestidno razgolićenim grudima koje pokazuje kome god stigne! Ostaneš li ovdje s nama, moraš naučiti užitke koje pruža potpuna podložnost... – Podigao je ruku. – Ustani i razveži sari.

Ann je oklijevala. Sjedili su nedaleko od kuće, pa se bojala da bi mogao naići netko od seljaka. Ipak je polako razvezala bijelu vezicu i ostala gola pred njim. Yakub je privuče u zagrljaj, nježno joj gladeći obla bijela bedra.

– Samokontrola je za nas svetinja. Znaš i sama da imamo određena pravila ponašanja. Muškarac raspolaže slobodnim vremenom u skladu s društvenim položajem. Štoviše, odgojeni

Nuđenje cvijeta, crtež sa sjevera Indije, II stoljeće

smo u poštovanju prema ženama. Znamo da ih treba štititi od tjelesne i duševne boli... a da bismo cijenili ženu, nužno je da sama zavrijedi poštovanje.
– Ustao je s počivaljke i okrenuvši Ann, potakao je da se sagne. – Razmakni noge.

Poslušala ga je. Bez daljnjih riječi uronio je u požudnu rupu. Ann počne teško disati. Tjednima je bila bez muškarca i neočekivanost njegova prodiranja samo je pojačala s naporom prigušivanu strast. Drhteći, počela je izvoditi kružne kretnje guzovima, puštajući da dugački penis... sad pun i ukrućen... prodire sve dublje u njenu unutrašnjost. Kako se približavala vrhuncu, propinjanje je postajalo sve žešće. Iznenada se povukao. U prvi mah nije shvatila što se dogodilo. Potom je, uz bijesan krik, okrenula lice mučitelju. Yakub Khan ju je nježno odgurnuo i nasmiješio se.

– Polako... vidim da će trebati dosta vremena da shvatiš suštinu stvari. Ima finijih zadovoljstava nego što je surovost, a muškarac nalazi malo zadovoljstva uz odviše vatrenu i gorljivu ženu. Snaga je namijenjena muškarcima... pristajanje ženama.

Ann je krenula na tvrdu počivaljku i zabila lice među ruke. Konopci joj se zasjekoše u koljena, a večernji povjetarac hladio joj je izbočenu stražnjicu. Yakub je još jednom opkorači. Osjetila je snažan pritisak njegova uda sve dok se mišići na ulazu u vaginu ne otvoriše da mu požele dobrodošlicu. Rukama je putovao po njenu tijelu, milujući joj ukrućene ružičaste bradavice. Podsjećao je na kipara koji budi nove osjete i dublje želje dodirujući prstima svaki djelić njena tijela... oči, usne, vlažne ružičaste usmine, uši, grudi, leđa, da bi mu prsti napokon uronili među pune guzove, u najskrovitiju unutrašnjost čmara. Ann se ugrize za jezik potisnuvši iznenadnu želju da krikne. Znojila se, ali željela ga je zgrabiti, pritisnuti na sebe i sjedinjavati se s njim dok ne umre ili ga se ne zasiti.

Bojala se da će čudesna umješnost ruku i čarolija koju su izvodile po njoj brzo proći. Lagano je počela kružiti bokovima, kao da izvodi neobičan istočnjački ples. Uzvratio je zarinuvši čvrsti penis duboko u nju, a rukama je otkrivao svaku tajnu na njenu tijelu. Upravo kad su joj se mišići napeli, on se izvukao i otišao.

Uz silan napor Ann je ostala nepomična. Nije se micala niti je vikala, čekajući svoj sretni trenutak slatkog pomračenja. Brzo se vratio. Ovaj put uzeo ju je brzo i grubo. Kao što je to činio u danima kad su se natezali u njegovoj maloj sobi u Abbotabadu. Ann je zajecala u olakšanju kad joj je tijelo protresla agonija slasti.

Kasnije, dok je ležala u travi, začula je njegovu blagu zapovijed da ustane i pridruži se drugim ženama. Smjesta je ustala i duboko se poklonivši, dotakla mu noge, izražavajući poštovanje kao što su to činile njegove žene...

Ilustracije iz knjige »Tajne indijskog ljubavnog umijeća«

EROTSKI STRIP

PRIČA O DJEVOJCI »O«

Strip glasovitog talijanskog crtača Crepaxa – nazvanog »Rafael stripa« – po razglašenom erotskom romanu navodne autorice »Pauline Rèage«!

»Priča o (djevojci) O.« Već je međaš, ako ne i remek-djelo moderne erotske književnosti. Objavljena prije trideset godina – točnije 1954. godine – ta je proza istovremeno šokirala i oduševila svjetsku javnost. Objavljena u Parizu – a gdje bi drugdje? – pod imenom autorice Pauline Rèage, ta priča o čudnom ponašanju »djevojke O.« skandalizirala je golemo čitateljstvo, ali je i dovela u pitanje sâm pojam pornografije i njeno razgraničenje s pravom literaturom. Autorica nije bila poznato ime i, što je najbolje, nitko nije znao njen identitet, a tako je ostalo i do danas. Tko je, uopće, Rèage?

Od početka se tvrdilo da autorica ne postoji i da je pisac dotične priče zapravo autor predgovora, poznati francuski kritičar i esejist, član Francuske akademije Jean Paulhan (1884–1968). Njegov je predgovor i lansirao knjigu, spasivši je od pada u mrak zabranjenoga štiva. U stvari, odnos književne elite prema lascivnoj, erotskoj, seksualiziranoj iliti pornografskoj literaturi upravo se radikalno mijenjao (ako se takav trenutak uopće može točno ustanoviti?). Jer, kad se jednom književno i društveno »odobrila« eksplicitna erotiziranost priče i vokabulara u vrhunskim djelima kao što su ona D. H. Lawrencea, J. Joycea, H. Millera i dr., istovremeno je dignuta zabrana i nad drugim, recimo osrednjim ili slabijim djelima. Ukoliko sud nije mjesto za raspravljanje o tome je li seksualnost u nekome djelu književno podesno obrađena, onda samo sud publike, eventualno kritike, može reći što jest pornografija.

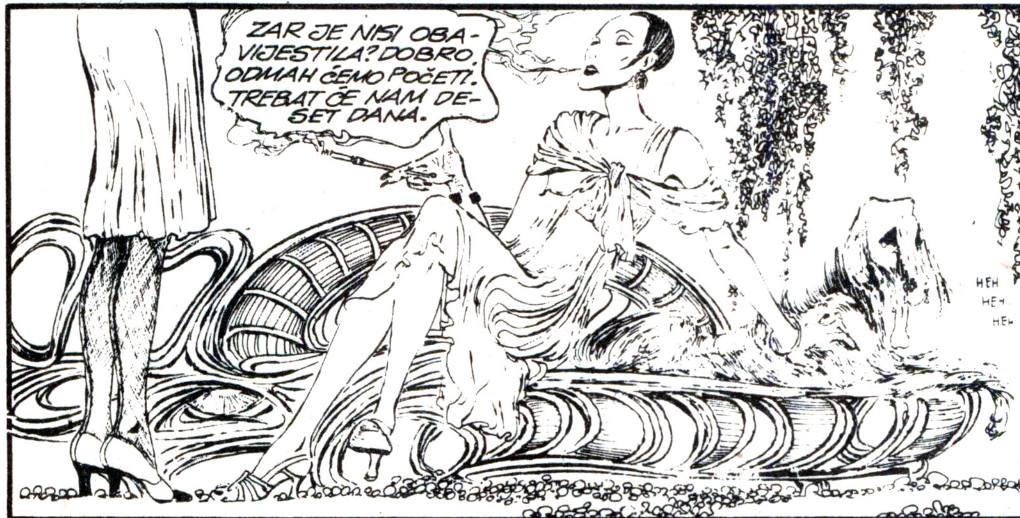
»Priča o djevojci O.« u tome je duhu odmah prihvaćena kao djelo koje oslobađa od svih tabua nametnutih seksualnosti. Postalo je svojevrsnom elitnom modom odobravati sve krajnosti, pa tako i onu najčudniju koja prosječnoga čitatelja najviše bombardira u problematičnom djelu. Neki su tu priču nazvali, odredili, procijenili i prezreli kao sado-mazohističku, ali to nije bilo mišljenje francuskog akademika J. Paulhana. Isto tako, glasovita američka spisateljica Susan Sontag ovu priču ne svrstava ni u kakvu pornografiju, već je cijeni na poseban način. Ona će reći da je ovaj roman po uobičajenim mjerilima »nesumnjivo opscen i efektniji od mnogih drugih u seksualnom pobuđivanju čitaoca«, ali »pokazuje se da seksualna pobuda nije isključiva svrha prikazanih situacija.« To je ono najvažnije: kad se može dokazati da je određena erotska proza nadmašila puko samouživanje u nekim prizorima, onda ona više ne podliježe društvenom i kritičkom preziru, pa se mora uvažavati kao djelo posebne vrste.

Moglo bi se mnogo šta navesti iz citiranog eseja S. Sontag – objavljenoga kod nas još 1971. godine, kad je istovremeno, neplaniranom koincidencijom, izašao i prijevod »Djevojke O« (prev. S. Škunca, izdanje »Otokar Keršovani«, Rijeka) – ali to nam ovdje nije ni cilj ni nužnost. Jednostavno, da bismo predstavili jedan od novijih i velikih strip-projekata talijanskoga crtača Guida Crepaxa, bilo je potrebno nekoliko rečenica uvoda. Naime, prije nekoliko godina ovaj je strip bio svjetska senzacija. Crepax, nazvan »Rafael stripa«, napravio je luksuzno izdanje s izdavačem Riccijem, koje je bilo bibliofilski raritet, a toliko je i stajalo (280.000 lira). Crepax (rođ. 1933) svoje je golemo crtačko majstorstvo u ovome stripu razvio do savršenstva, a izdavač se potrudio da ga poprati komentarima takvih esejističkih uglednika kao što su Roland Barthes i Alain Robe-Grillet. Zanimljivo je da djela upravo ovakve krajnje agresivnosti i svih ekstremnih oblika iživljavanja dobivaju obilje priznanja od najreprezentativnijih duhova, što nam na neki način daje garanciju i za prihvaćanje ovoga stripa kod nas.

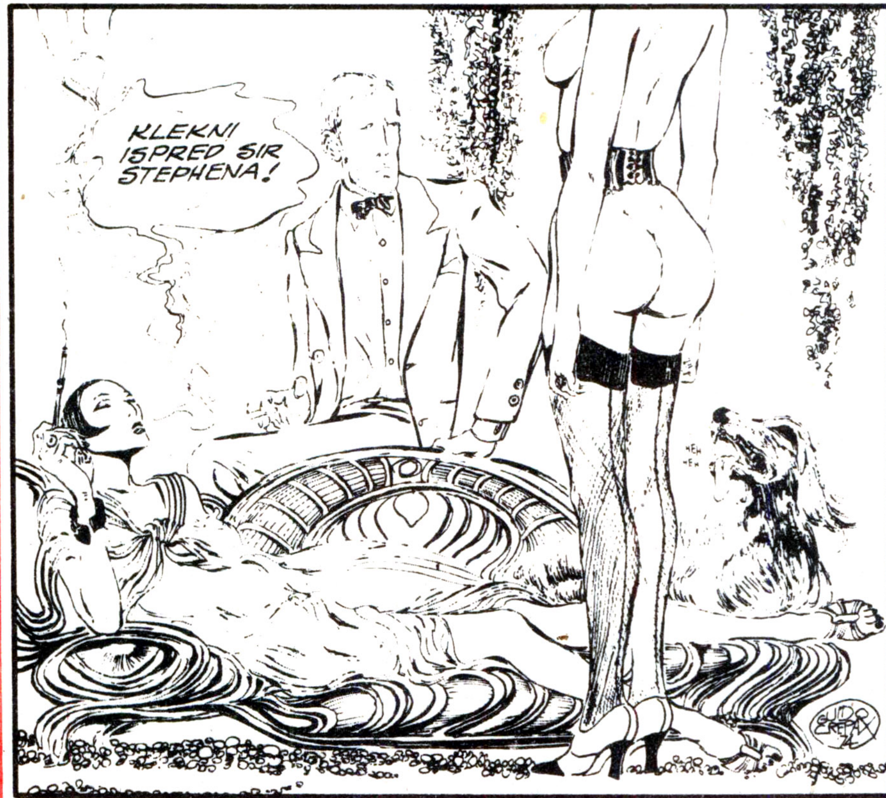
Budući da ovaj strip donosimo u izvatku, treba reći barem ovoliko: *djevojka O.* je u nekom izoliranom dvorcu podvrgnuta erotiziranim torturama, a sve po volji i za ljubav svojega zaručnika. Na vrhuncu takvoga načina života sada je zatječemo u situaciji kad njeno (samo) mučenje biva dovedeno do morbidnoga vrhunca. Međutim, nadamo se da se u ovoj crtačkoj kvaliteti proziru i vrijednosti koje ima tekst tajanstvene »Pauline Rèage«! ●

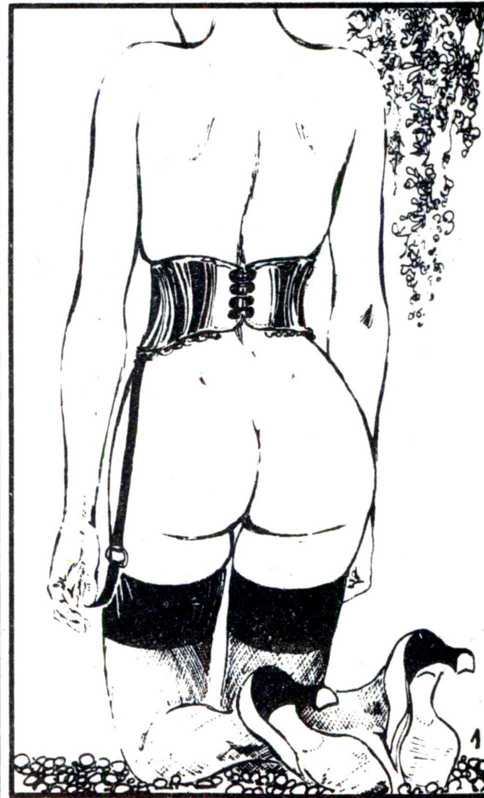

OHHH...
RENE JE OTIŠAO U LONDON. MI IDEMO K ANNE-MARIE. NE NOSI KOVČEGE, NEĆE TI TREBATI!

STIŽE O. ZNAŠ LI ŠTO MORAŠ UČINITI KAD DOĐE?

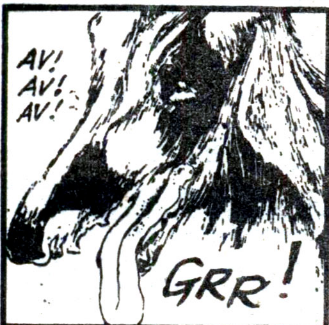

ZAR JE NISI OBAVIJESTILA? DOBRO. ODMAH ĆEMO POČETI. TREBAT ĆE NAM DESET DANA.
HEH HEH HEH

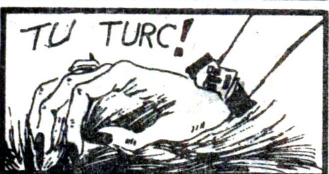

PRETPOSTAVLJAM DA ĆEŠ JOJ TI STAVITI KARIKE I MONOGRAM. TI, O, POĐI U KUĆU I SKINI SVE OSIM ČARAPA I CIPELA.

KLEKNI ISPRED SIR STEPHENA!
HEH HEH

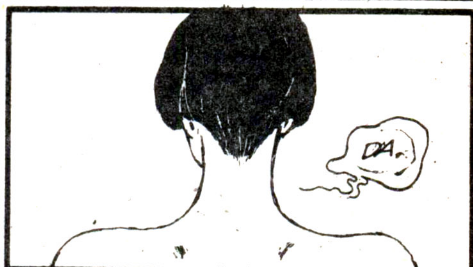

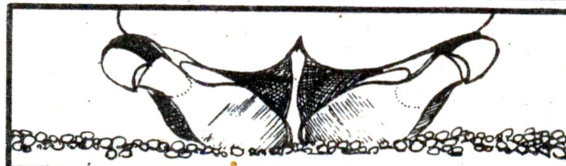

ZOVE SE O... PRIBLIŽITE MI JE DA JE BOLJE VIDIM!

GUIDO CREPAX 78

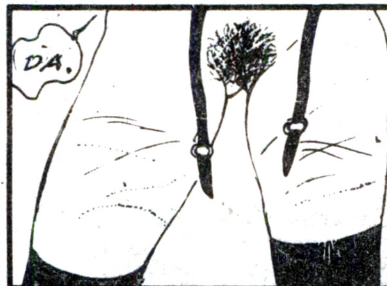
2

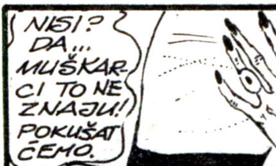
TKO TE BIČEVAO?
SIR STEPHEN?

DA.

JESI LI IKADA BILA BIČEVANA RAŠIRENIH NOGU PO BEDRIMA?

NISI? DA... MUŠKARCI TO NE ZNAJU! POKUŠAT ĆEMO.

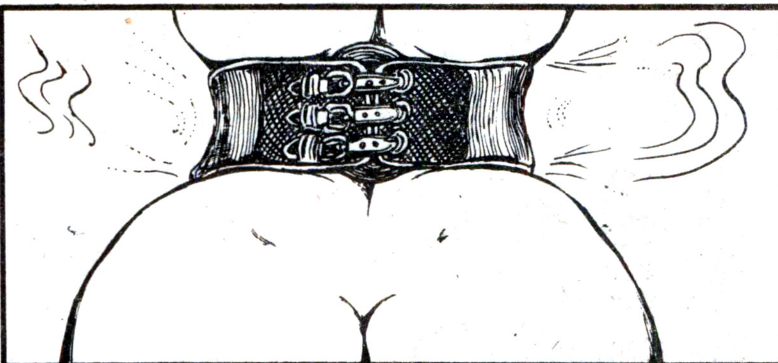

DA TI VIDIM STRUK!

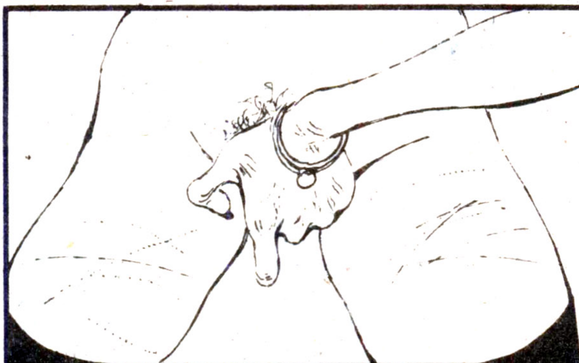
YVONNE! DONESI MALI STEZNIK!

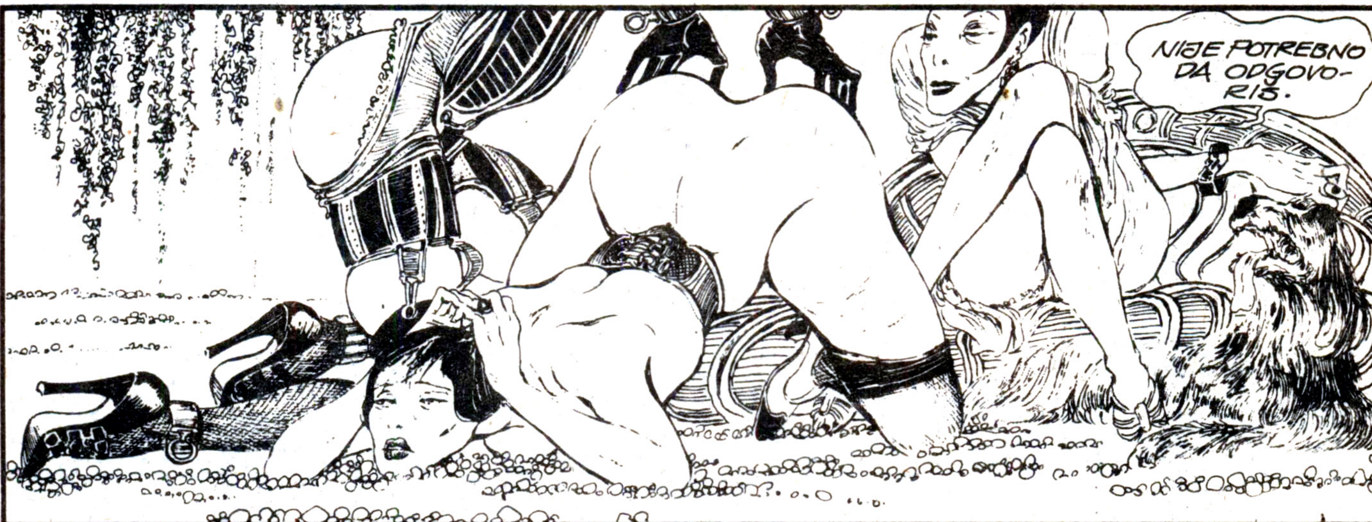

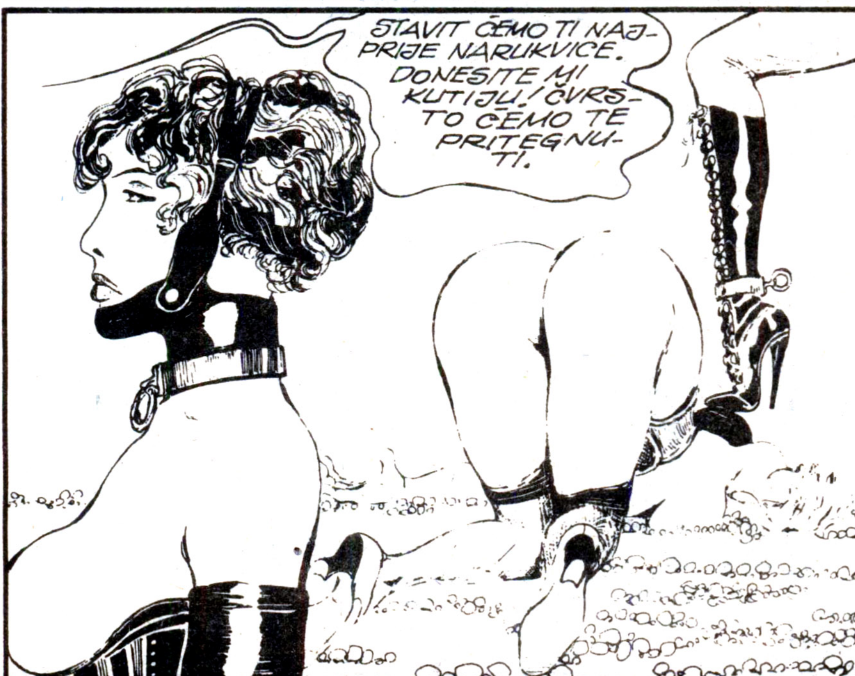
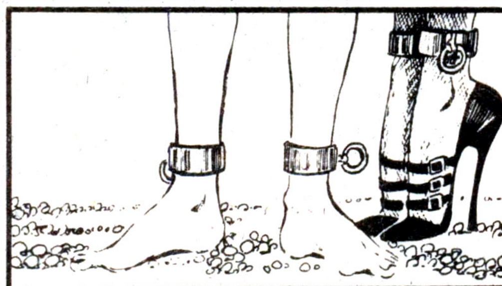

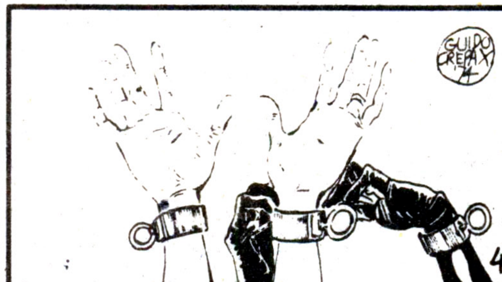
AHHH! UŽASNO JE!
3

RECI MI KAKO TE SIR STEPHEN NAJVIŠE ŽELIO... MORAM ZNATI!

OHHH

NIJE POTREBNO DA ODGOVORIŠ.

OZNAČIT ĆEMO TI STRAŽNJICU!

STAVIT ĆEMO TI NAJPRIJE NARUKVICE. DONESITE MI KUTIJU! ČVRSTO ĆEMO TE PRITEGNUTI.

GUIDO CREPAX 74
4

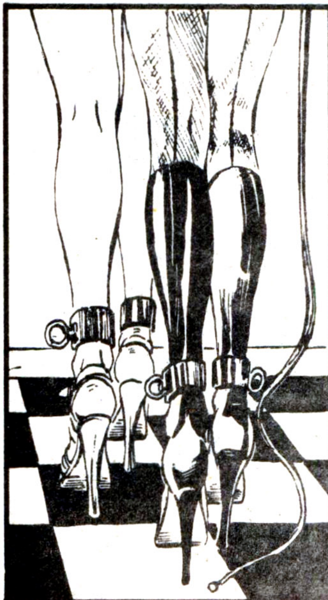

O, TI ĆEŠ NAM PODIJELITI BROJEVE BEZ GLEDANJA.

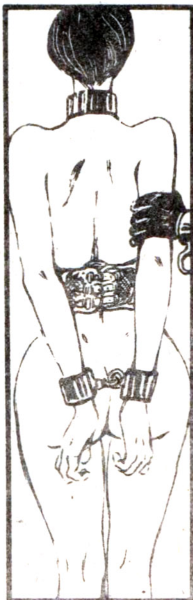

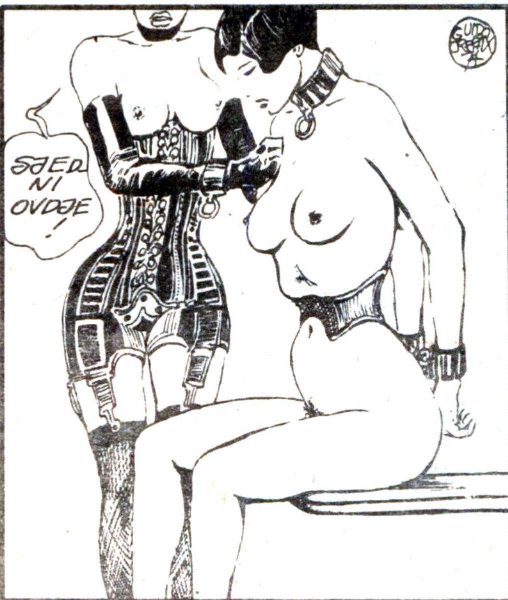

2
DOBILA SAM BROJ DVA. TKO IMA BROJ JEDAN?

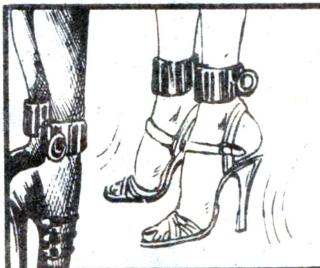

JA.

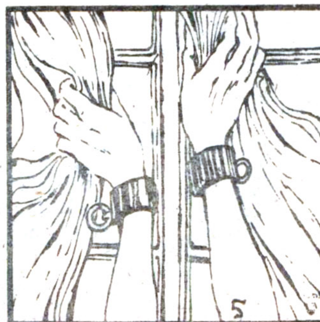

ODVE-DI JE! TVO-JA JE!

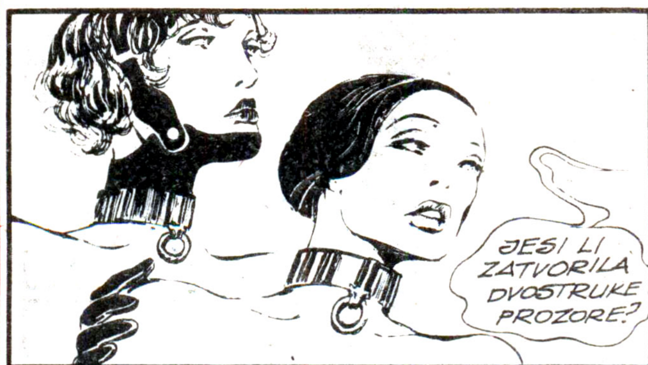

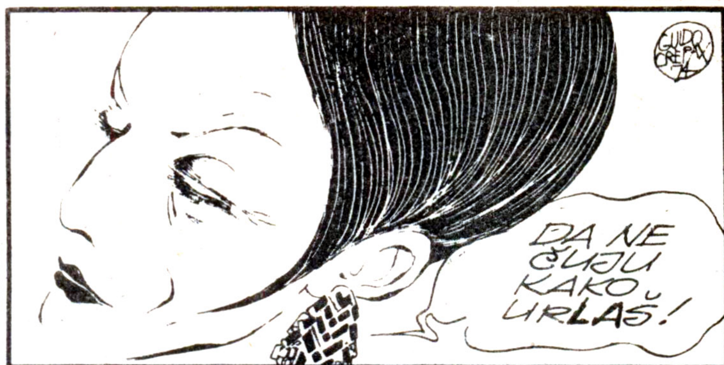

SJED-NI OVDJE!

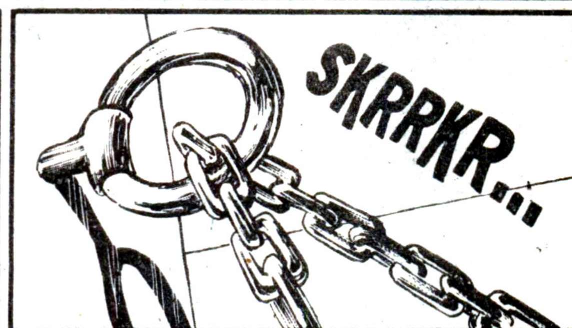

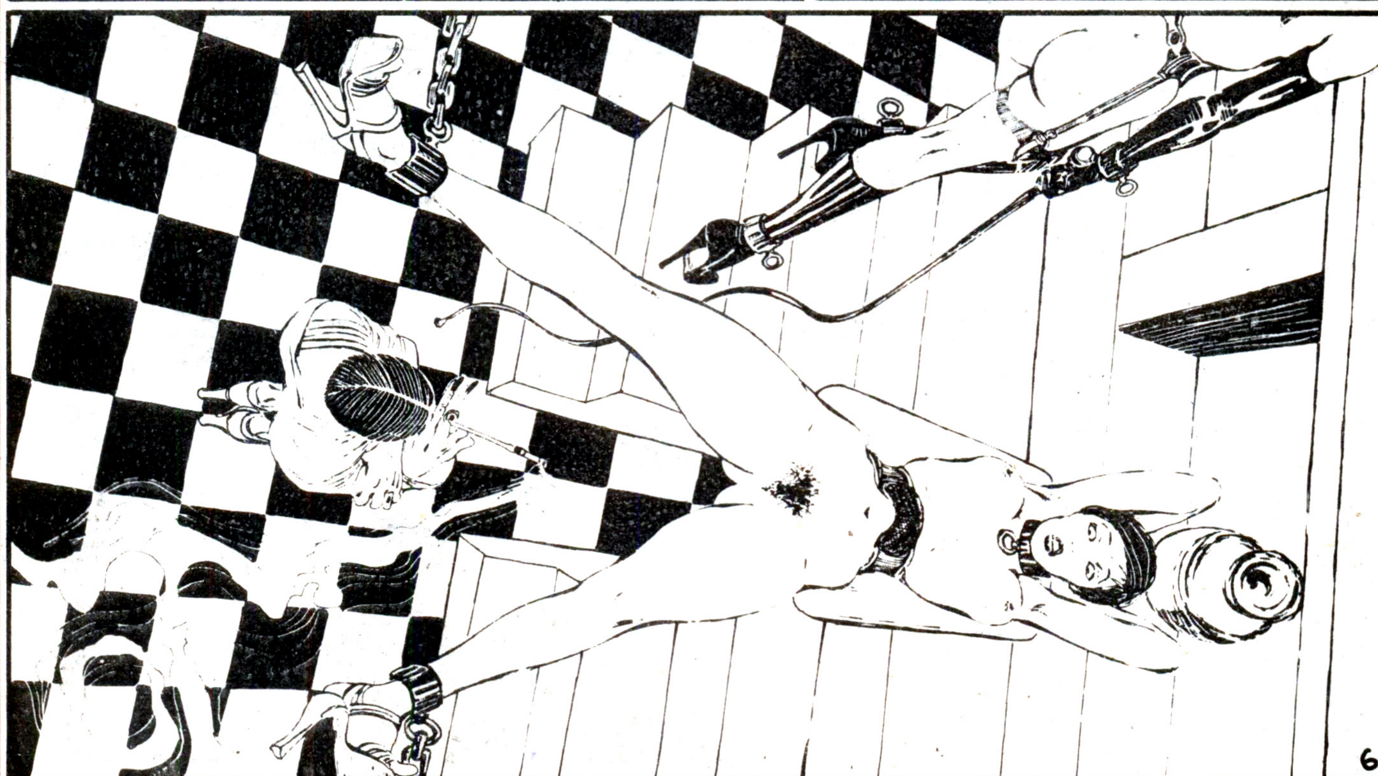

JESI LI ZATVORILA DVOSTRUKE PROZORE?

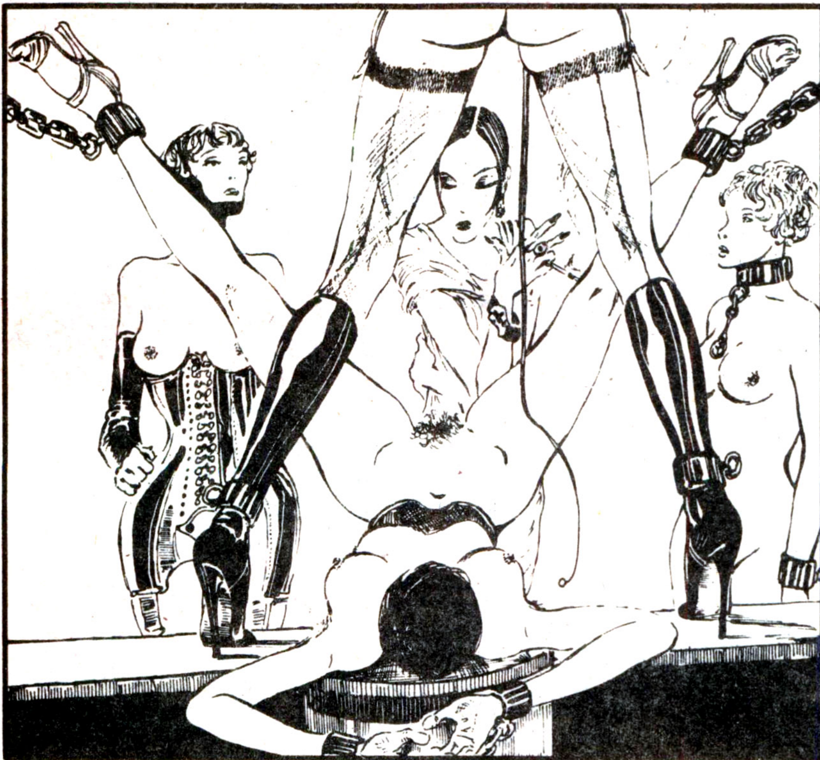

DA NE ČUJU KAKO URLAŠ!

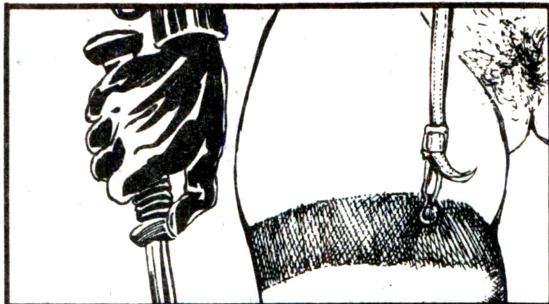

ZIDOVI SU OBLO-ŽENI PLUTOM.

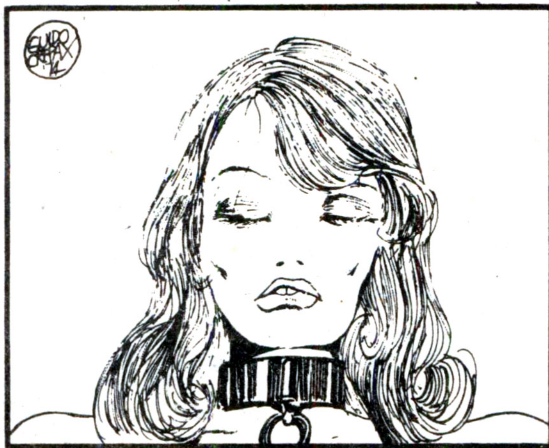

NIŠTA SE NE ČUJE OD ONOGA STO SE UNUTRA DOGA-ĐA.

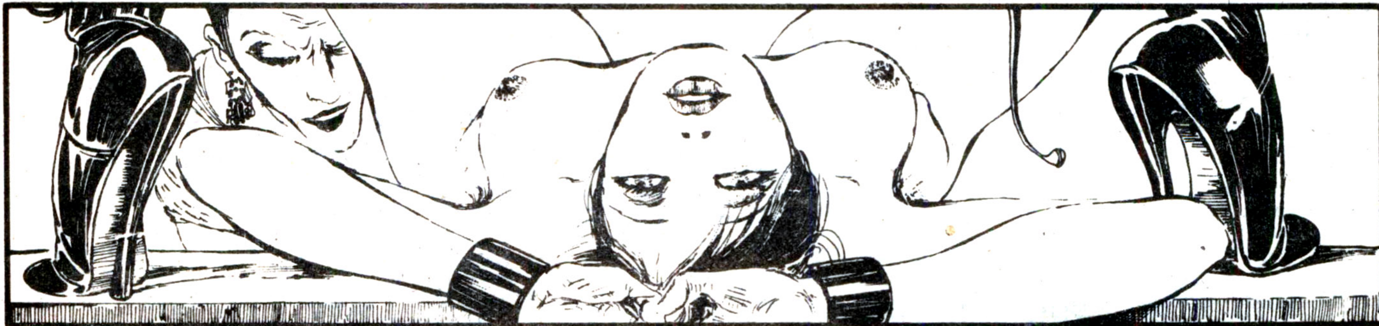

SKRRKR...

6

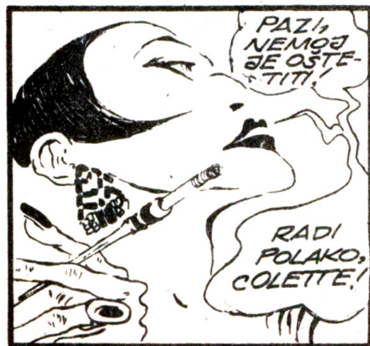

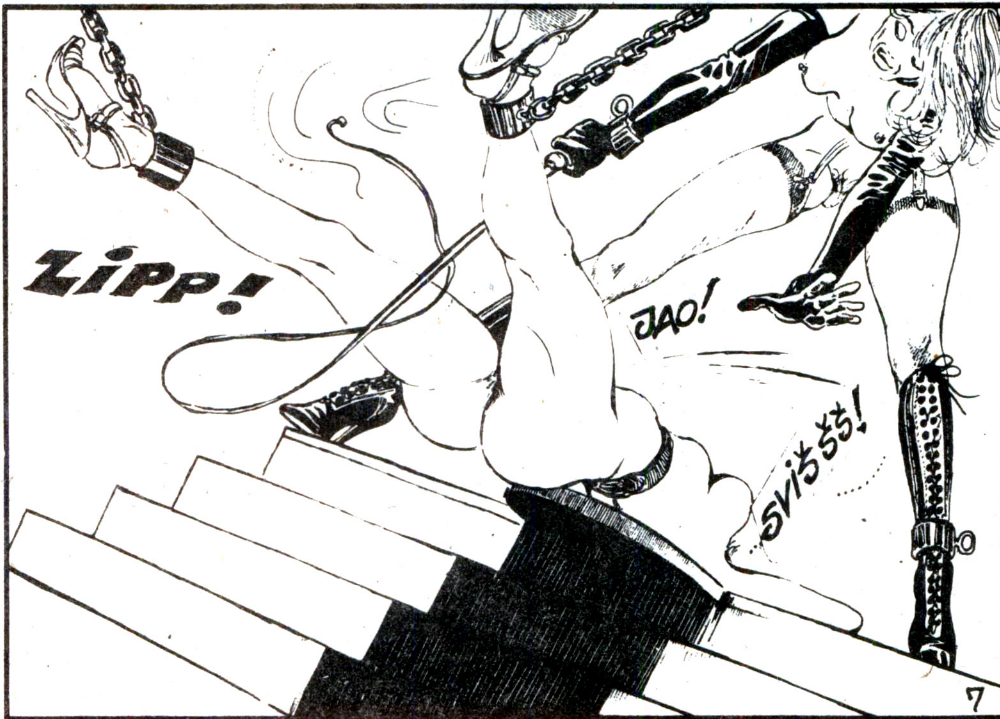

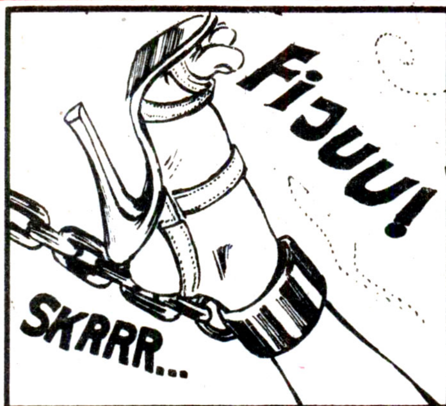
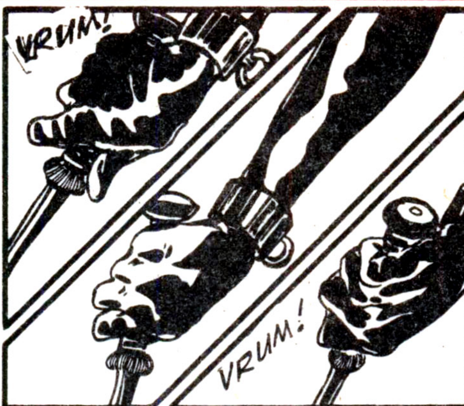
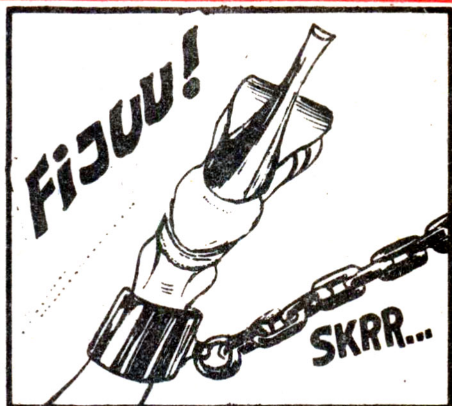

U OVOM POLOŽAJU JE KOŽA NAJOSETLJIVIJA.

PAZI, NEMOJ JE OŠTETITI!
RADI POLAKO, COLETTE!

ZIPP!
JAO!
SVIŠŠŠ!
7

FIJUUU!
SKRRR...

VRUM!
VRUM!

FIJUU!
SKRR...

JAOO!

NEE!

PO...

...MOĆ!

AUU!

UHH!

POŽURI I UDARAJ JAČE!

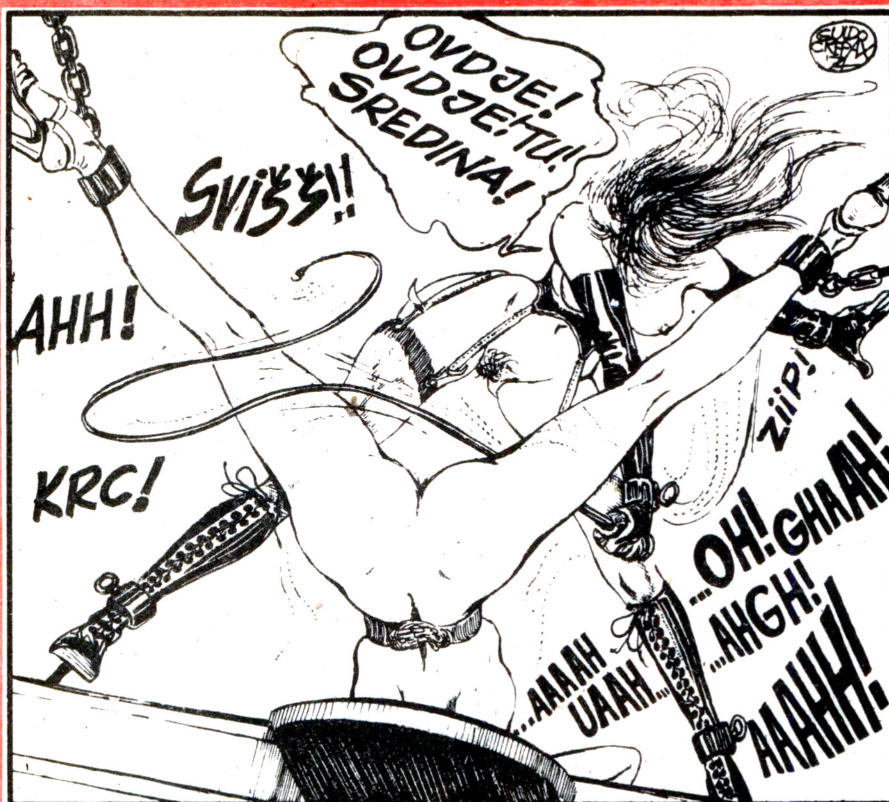
NAA!

JAO! NEE! AHH!

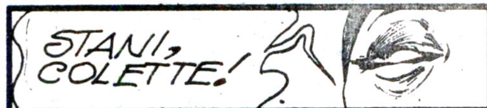
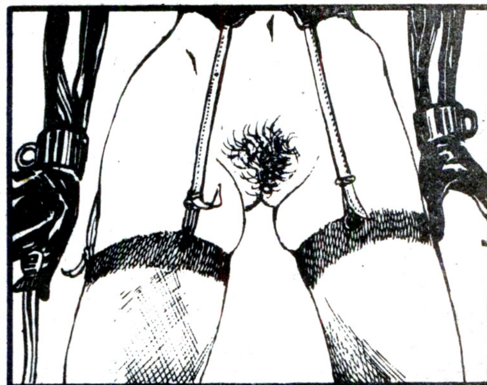
KLANG...
JOŠ SAMO TREN I GOTOVO JE! SA-MO PET MINUTA URLA-MOŽE TI!
OHHHH...

FIJUU!
SVIŠŠ!

DOSTA! MILOST! DOSTA! JAOOO!
AHH... NEEE! MOLIM VAS... NEMOJTE... JAOOO! OHH!
PROŠLO JE DVADESET PET MINUTA. U TRIDESETOJ PRESTAJEŠ!
8

OVDJE! OVDJE! TU! SREDINA!
SVIŠŠ!!
AHH!
KRC!
ZIIP!
...OH! GHAAH!
...AHGH!
...AAAAH UAAH...
AAAHH!

AHH!

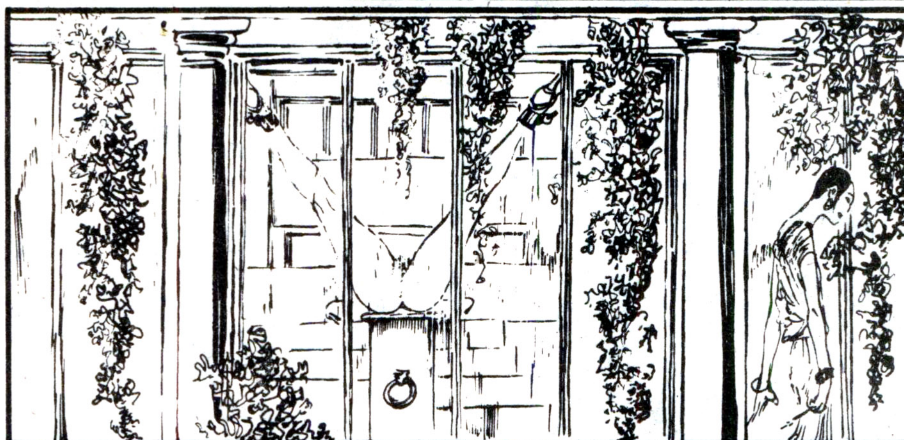

STANI, COLETTE!

ZAHVALI MI!

AH...HVALA...OHH... JAO!

OH!

VISIT ĆEŠ OVAKO SVEZANA TRI SATA. PAZIT ĆE NA TEBE TVOJE DRUGARICE!

SUTRA ĆE DOĆI NA RED CLAIRE ILI YVONNE, A MOŽDA I COLETTE.

NAPOKON JE PRESTALO! UŽASNO!

BILO JE STRAŠNO, ALI JE I LIJEPO...

...DOŽIVJETI TJELESNU KAZNU. SAD JE TEŠKO...

...RAZAPETA SAM RAŠIRENIH NOGU...

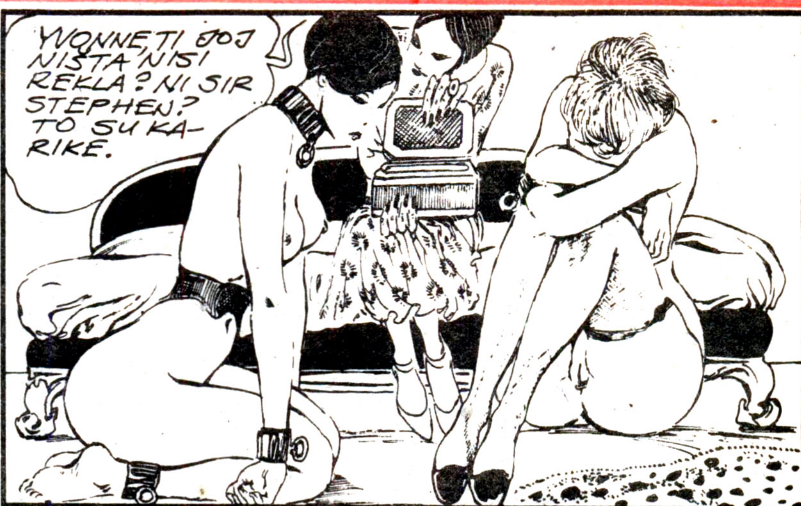
...IZLOŽENA RASKREČENIH NOGU...

...ŽELIM STISNUTI NOGE...

GLEDAJU MI IZMEĐU RAŠIRENIH NOGU!

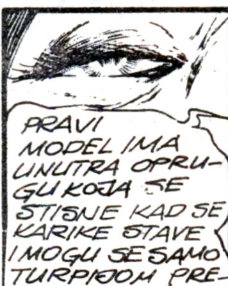
RAŠIRENE NOGE

DOBAR DAN, DJEVOJKE! DOĐITE U MOJU SOBU! ŽELIM VAM NEŠTO POKAZATI!

YVONNE TI OOJ NIŠTA NISI REKLA? NI SIR STEPHEN? TO SU KARIKE.

KARIKE KOJE ŽELI DA NOSIŠ.

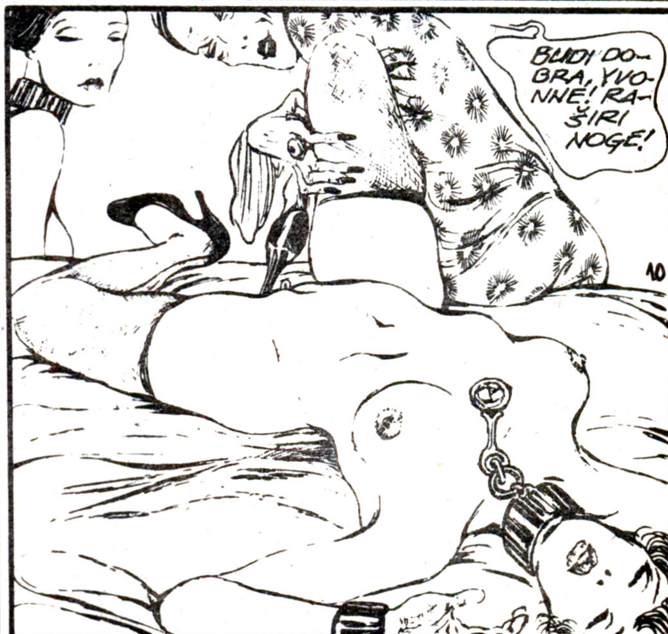

OVO JE SAMO PRIVREMENI MODEL... MOŽE SE ODVOJITI.

PRAVI MODEL IMA UNUTRA OPRUGU KOJA SE STISNE KAD SE KARIKE STAVE I MOGU SE SAMO TURPIJOM PREPILITI!

JEDNA KARIKA JE OD ŽELJEZA POZLAĆENA.
DRUGA IMA UGRAVIRANO TVOJE IME I ADRESU TE IME I PREZIME SIR STEPHENA!

YVONNE IMA SLIČNE. NOSI IH NA OVRATNIKU.

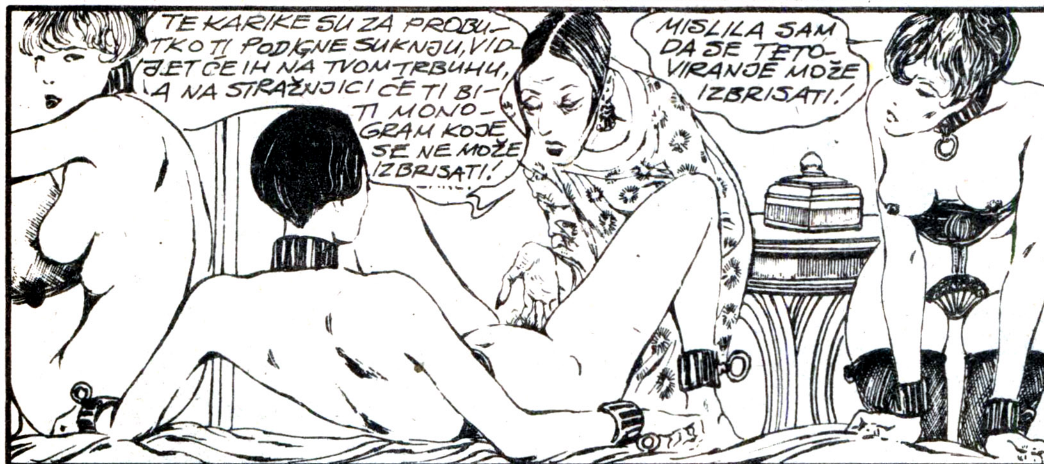

A TI ĆEŠ IH NOSITI NA TRBUHU!
POGLEDAJ!

BUDI DOBRA, YVONNE! RAŠIRI NOGE!
10

ZA MINUTU ĆE TE PROBUŠITI.

NEĆETE ME USPAVATI?

NEĆEMO! BIT ĆEŠ SAMO ČVRŠĆE SVEZANA NEGO JUČER.
CLAIRE! YVONNE! PRIPREMITE JE!

TE KARIKE SU ZA PROBUŠENJE. KAD TI PODIGNE SUKNJU, VIDJET ĆE IH NA TVOM TRBUHU, A NA STRAŽNJICI ĆE TI BITI MONOGRAM KOJE SE NE MOŽE IZBRISATI!
MISLILA SAM DA SE TETOVIRANJE MOŽE IZBRISATI!

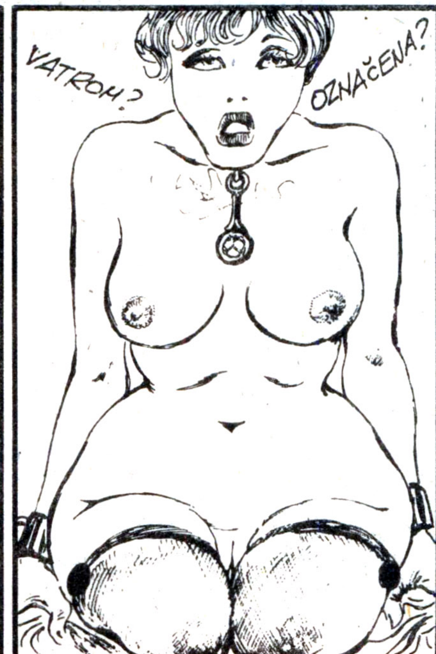

NEĆE BITI TETOVIRANA!

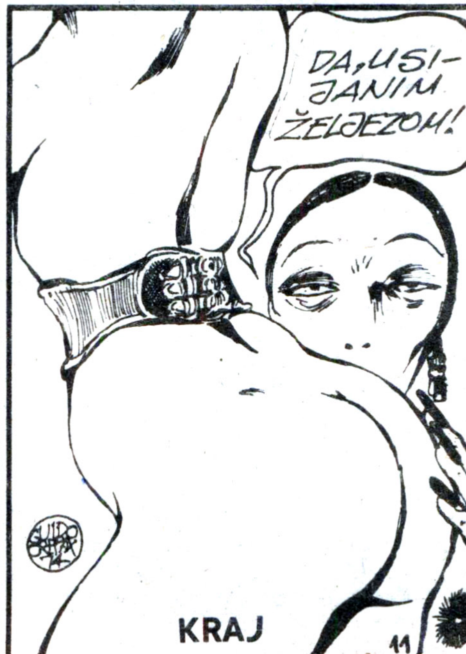

OH, RECITE MI!...

JADNA MALA... NE USUDIM TI SE REĆI... BIT ĆEŠ OZNAČENA VATROM. SIR STEPHEN MI JE POSLAO OZNAKE...

VATROM?
OZNAČENA?

DA, USIJANIM ŽELJEZOM!
KRAJ
11

JULES

Tom Dafery

IZA SEDAM PLANINA

– Ako su ti cijene tako paprene – progunđa crnobradi kauboj i ljutito baci kupljenu košulju na tezgu – onda mi moraš dati posebnu nagradu i udobrovoljiti me.

Ne obazirući se na plavokosog kupca pokraj sebe, hitro poči te i uhvati za nadlaktice zbunjenu prodavačicu, jedru tridesetogodišnjakinju. Pritisnuvši je uz police, sagne glavu i dok mu se iz usta isparivao loš viski, potraži joj usne. Cviljela je i stenjala, uzalud se trzajući lijevo-desno. Noga mu se nađe između njenih upravo kad joj je požudno ščepao usne svojima.

Plavokosi Ted Tilmer zaključi da se mora umiješati. Jutros je stigao u gradić i ne želi nikakve neprilike, ali ovo ne može gledati prkriženih ruku.

Pljesne crnobradog dlanom po ramenu, ali kauboj, omamljen strašću, kao da je postao neosjetljiv. Ted ga zgrabi za ovratnik i snažno povuče natrag.

Zateturavši natraške, bradonja se bijesno osvrne i pusti usplahirenu prodavačicu.

– Nio me ne može nekažnjeno napasti – zareži, naslutivši novu zabavu.

Ted, visok i mršav, slegne uskim ramenima. Nekako se još nadao da bi se sve moglo izgladiti.

Crnobradi se namrgodi, pitajući se je li to isprika, nimalo sklon tom zaključku.

– Prokleti dugonjo – promrsi kroz zube – sad ćeš imati priliku da pokažeš što znaš!

Počne otkopčavati opasač, odmjeravajući stisnutih očiju plavokosog došljaka.

Kolebajući se dok se pitao je li pametno da se rastane od revolvera, Ted napokon spusti ruke na široku kopču opasača i poslije nekoliko trenutaka oprezno položi korice s koltom na tezgu.

Kauboj bijesno puhne kroz nos i mahnuvši mu rukom, zaputi se prema vratima trgovine. d još jednom pogleda tamnokosu prodavačicu, koja je zarumenjenih obraza i poluotvorenih usta stajala kao kip, a onda odlučno pf×d±za protivnikom. Gutajući je očima nakon višemjesečnog boravka u skromnom rudarskom naselju daleko u planinama, kao da je stekao novu snagu.

Crnobradi Roy Readler zaustavi se nasred ulice i malko se pogurivši, okrene se prema Te. Na nogostupima zastane nekoliko prolaznika, naslutivši zanimljivost koja će im razbiti sumornu jednoličnost života.

Ted proguta slinu. Grozničavo pokuša smisliti najprikladniju taktiku. Nije želio iskusiti bol. Uspio je izbjeći tučnjave u rudarskom naselju, gdje svaki dan sijevaju šake tražeći oduška razočaranju, a ovdje je odmah uletio u gužvu kao lakomi vuk u stupicu.

Naoko nespretan, vješto odskoči ulijevo kad se Roy zaletio i podmetne mu nogu. Kauboj zaore bradom prašinu. Gledaoci, kojih je sada bilo već dasetak, uskliknuše i počeše prepričavati jedan drugom što se zbilo, kao da nisu svi prisustvovali prizoru.

Ljutito se digavši, Roy zatrese glavom i ponovo nasrne. Ruke mu se pretvoriše u krila vjetrenjače. Zahvati desnicom Teda po uhu i ponada se da mu momak više neće umaknuti. Ispruži ljevicu, ali pri tome naleti bradom na šaku. Zastadne kao ukopan i poklekne.

Dočeka se na ruke i pričeka nekoliko trenutaka, klečeći i pribirući se, a onda ponovo ustane.

Ted bi se najradije bio povukao, sit te budalaštine, ali znao je da ne može napustiti borilište. Na trenutak pogleda u stranu i spazi tamnokosu na pragu trgovine. Naslonila se na dovratnik i svjetlucale su joj crne oči.

Razjareno navalivši, Roy ga uspije ščepati oko pasa. Zateturaše obojica i stropoštaše se u prašinu. Roy ne popusti stisak. Nabrekli mišići na ramenima napeli su mu otrcanu kariranu košulju kao da će se svaki čas probiti kroz nju.

Osjetivši da će ostati bez daha i da bi mu se, što je mnogo gore, mogla slomiti kralješnica, Ted se počne grozničavo otimati, trzati se lijevo-desno i uzalud udarati protivnika po glavi. Tada mu se koljeno probije između njegovih ogu i pođi osjetljivo mjesto u preponama. Roy jaukne, pusti ga i izi volju za borbu. Skvrči se.

Kako bi pokazao tko je pobjednik i spriječio bilo kakve nove pokušaje, Ted ga snažno udari desnicom u bradu. Roy samo zastenje i još skvrčen prevali se na bok.

Otresajući sa sebe prašinu i zlovoljno gledajući poderanu košulju, Ted otetura u trgovinu po opasač.

– Dopustite mi da vas nagradim barem kavom – progovori baršunastim glasom tamnokosa Matilda i vršcima prstiju dodirne mu podlakticu. Odmah mu trnci prostrujiše rukom.

*

Stanovala je na prvom katu, iznad trgovine, koju je prije pet godina otvorila s mužem Josephom. Jadni Joseph kratko je uživao u trgovačkom poslu. Prije tri godine pogodila ga je kopitom posred čela njegova ljubimica Elly, riđa kobila koju je držao u staji samo zato što je smatrao da na Divljem zapadu svatko mora imati konja.

Otad Matilda bijaše sama. Zadržala je trgovinu i nastavila opskrbljivati gradić svakojakom robom, ali život joj je bio pust. Pogotovu noću.

Ted se uspravi u kaci i počne se brisati ručnikom. Nije mu bilo žao što ga je ljubazna Matilda nagovorila da se okupa poslije valjanja u prašini. Zaista se osvježio. Izađe iz vode i posegne za gaćama.

Upravo ih je navlačio preko bokova kad se otvoriše vrata. Hitro uđe Matilda, vladajući se kao da ga ne vidi. Osvre se gledajući gdje će staviti pladanj s prženim jajima i slaninom. Sagnuvši se dok ga je spuštala na stolić, pokaže bujne, md%Btnobijele dojke u dubokom izrezu modre haljine.

– Mislila sam da ćete jesti dok ste još u vodi – izusti mekim glasom i osmjehne se.

Pogled joj zapne za njegovu dugu svijetlu kosu i polako se spusti niz lice na prsa. Činilo se da bi htio nastaviti putovanje niz tijelo.

Privučen nekim čudnim, neodoljivim magnetizmom, Ted korakne prema njoj. Možda griješi, možda ne bi smio biti tako drzak, mislio je, ali odavno nije imao posla ni sa jednom ženom. Ono pražnjenje po hitnom postupku, kad je u rudarsko naselje svratila skupina napirlitanih kreštavih djevojčura, ne može se računati. Uostalom, ova tridesetogodišnjakinja je tako dražesna i privlačna da joj se ne može odoljeti.

Približivši joj se, oprezno joj lijevom rukom dotakne oblo rame.

– Zaboga, nemojte! – reče ona, ali ne uzmakne ni pedalj.

Potaknut njenim oklijevanjem, zagrli je i privuče k sebi.

– Ne smijete! – tiho izusti Matilda, no prigovore joj utišaše njegove usne.

Jezik mu kao koplje uleti u šupljinu, očekujući otpor, ali ne naiđe na njega. U slijedećem trenu uzvratila mu je poljubac. Činilo mu se da lebdi u nebeskom plavetnilu.

Mirisala mu je njena svilenkasta crna kosa, godio mu je baršunasti dodir njene kože, opijale su ga njene sočne usne.

Ruke mu polako kliznuše niz njena leđa na izbočenu stražnjicu.

Počeo je gnječiti čvrste obline a ubrzani dah miješao mu ses njenim.

– Ne smijete! – ponovi ona tiho.

Izvivši mu se iz zagrljaja, počne uzmicati prema spavaćoj sobi. Prijetila mu jekažiprstom.

U životu nije vidio ljupkije stvorenje. Gaće mu postadoše tijesne. Pratio ju je u stopu. Sve bliže bijaše široki±rDvet. Još samo malo.

Matilda se zaustavi kad je iza sebe osjetila postelju.

– Nemojte... ne smijete... to nema smisla! – šaptala je dok joj je, povalivši je na krevet, zavlačio ruku pod široku suknju.

Prsti su mu se nezaustavljivo penjali po toplim, oblim bedrima prema cilju. Kad je napipao gusti džbun, već e jedva suzdržavao. Vjerovao je da ne može biti veće sreće na svijetu.

Iz grla mu se otme dubok, zadovoljan uzdah kad je ulazio u nju. Učinilo mu se da je sličan glas dopro i iz njenih usta.

*

Prošlo je sedam dana.

Ležeći na boku, gledao ju je kako se budi i sneno otvara oči. Zadovoljno se nasmiješila čim je, kao i svakog jutra, između bedara osjetila ukrućeni ud. Počne ga blago trljati bedrima, još više ga izazivajući. Naposljetku je jedva dočekala da uđe u nju. Prebaci nogu preko njega i grčevito ga obuhvati njome, kao da ga cijelog želi uvući u sebe.

Ujutro joj izlazi kiselkast zadah iz usta, pomisli Ted dok mu je uzbuđeno puhala u lice, ali inače joj se ne može prigovoriti.

Samo desetak minuta nakon žustrog penjanja do vrhunca uspjela ga je, spretno se poslužívši rukom, ponovo ukrutiti.

Ležeći na leđima, podigne noge na njegova ramena i izloži čupavo crno runo. Dočeka ga kliska i topla. Vani je svitalo.

– Danas ću otvoriti trgovinu malo kasnije – prošapće za pola sata. – Htjela bih još da se igramo pasa – doda mazno.

Ne čekajući odgovor, podigne se na koljena i ruke i pogleda ga između ovješenih krupnih dojki, koje su se blago njihale čekajući skri brzi ritam.

Prišavši joj odostrag, Ted uhvati sebe kako pogledava prema brdima.

*

Prođoše dva tjedna.

Ted umorno otvori oči± tzdahne, osjetivši na preponama ruku koja je nestrpljivo čekala uobičajenu jutarnju igru.

Čim je napokon uspjela zapaliti iskru, Matilda se popne i ispruži na njemu. Polako je klizila gore-dolje, grickala mu vrat, i tražila od njega da joj gnječi dojke.

Prokleti Roy, mislio je Ted i istodobno osjećao da će jedva jedvice stići do vrhunca. Da nije bilo tog nasrtljivog bradonje, ne bi sada ovdje ležao.

Matilda mu priušti samo kratak predah. Željela je nadoknaditi sve one dane koji su prohujali uludo. Ovaj plavokosi momak srušio je u njoj sve ograde i oslobodio je. Otkrila je novi život.

Uvidjevši da mu rukom više ne može pomoći, polako mu spusti glavu među prepone i počne ulijevati novu snagu umornom trudbeniku.

U isto vrijeme joj se crna šuma nađe nad Tedovim licem i prisili ga da kroz nju jezikom prokrči put do mračne spilje.

Zaključivši da je postigla što je htjela, Matilda se napokon uspravi i okrenuta Tedu leđima, polako se spusti na koplje upereno uvis.

Hopsajući gore-dolje, nalikovala je na jahačicu čiji konj trči u laganom galopu. Potom, kao da je pastuk pomahnitao i zagrabio brže. Trzala se i poskakivala.

Odvratno je pohotna, mislio je zlovoljno Ted gledajući joj bijela leđa i mesnate guzove. Imaš široka stopala, zapazi. A sise će joj se za dvije-tri godine tako ovjesiti da će njima moći mesti pod. Osim toga, koža na licu joj je masna i debela. a usta su joj tako velika da bi kroz njih mogla proći poštanska kočija. A tek glas! Kreštav je kao u ptice grabljivice...

* Zakopčavši opasač i još jednom pogledom provjerivši je li uzeo sve, Ted tiho otvori vrata i išulja se iz sobe. Matilsa‹DB Matilda je upravo pekla jaja sa slaninom.

– Tede! – začuje njen glas kad je izašao na ulicu. Poslije nekoliko trenutaka ponovi se povik: – Tede!

Ovaj put je imao zapovjednički prizvuk.

Ted osjeti kako mu noge same od sebe hitaju prema konjušnici. Ako ne bude ima ovoljno vremena da osedla dorata, nekoliko kilometara jahat će mu na golim leđima.

Dok mu je korak prelazio u trk, pogled mu se nije odvajao od modrih planina. Odjahat će daleko iza njih.●

WILLY MURPHY

NESPRETNA ROMANSA PERE PAPUČIĆA

PERO!

UNH AHH MHA HUU

UPALI SVJETLO!

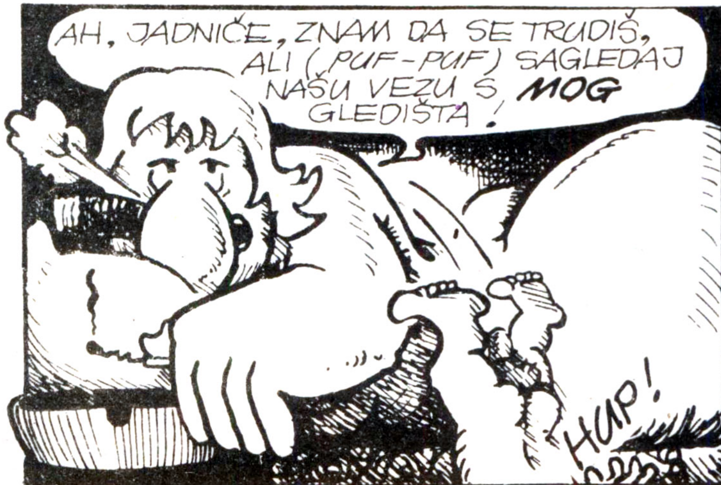
?

ŽELIM STRAST! ŽELIM UZBUĐENJE I MAŠTOVITOST! U GODINAMA SAM KAD JE MOJA SEKSUALNOST U CVATU!

I ŠTO DOBIVAM? HM... TI MI REČI!

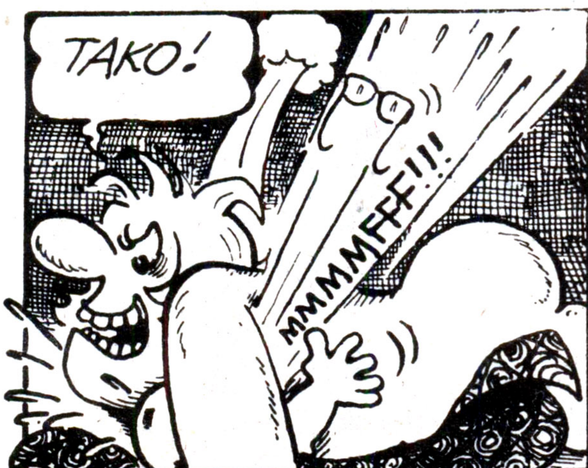

E, JA ĆU TI REĆI ŠTO DOBIVAM!

ŠESNAEST GODINA TUPOG, NEMAŠTOVITOG TUCANJA, PERO!

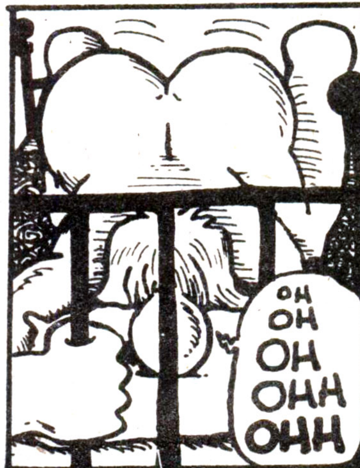

ŠESNAEST GODINA LEŽIM TI OVDJE KAO OBJEKT DOK TI ZADOVOLJAVAŠ SVOJ SEBIČNI NAGON!

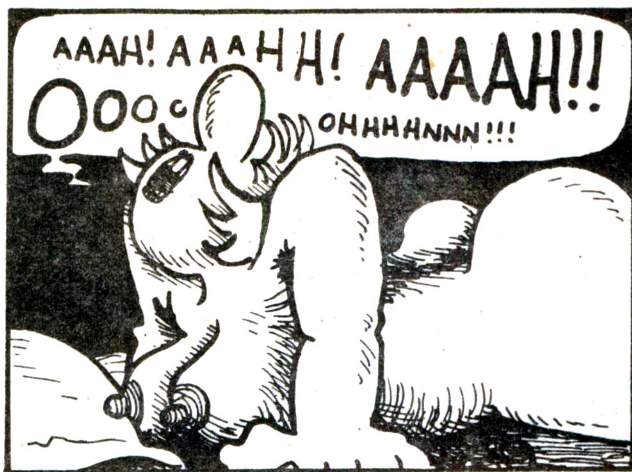

PERO... LEGNI OVDJE!

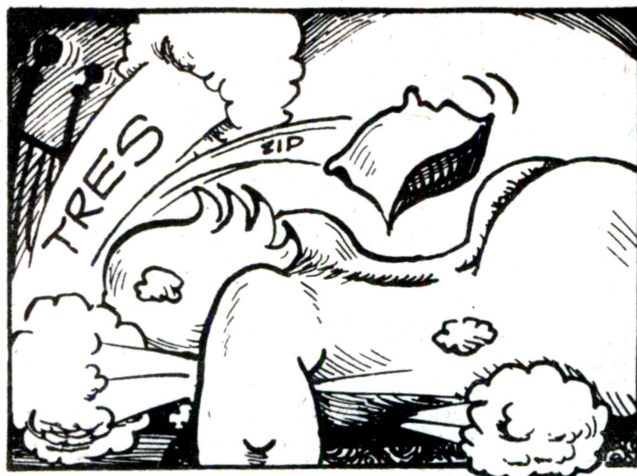

TAKO! SAMO ČASAK... SAMO ČASAK!
AA...

TAKO!
MMMMFFF!!!

UNH! UNH! UNH! UNH!

OH OH OH OHH OHH

AAAH! AAAHH! AAAAH!!
OOOo
OHHHHNNN!!!

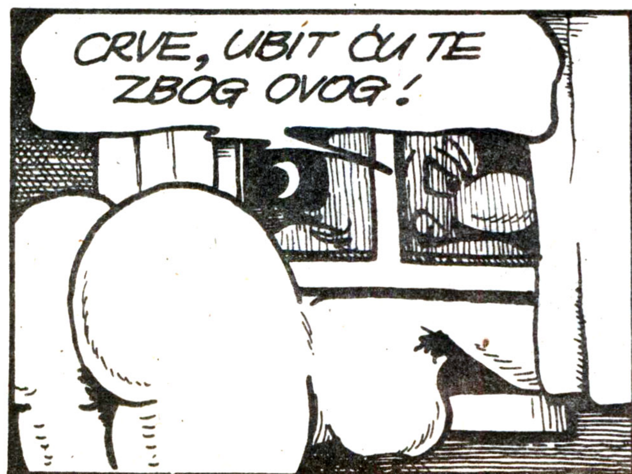

TRES
ZIP

TAKO, PERO! TO JE ONO PRAVO!

SAMO KAD BI TI ČEŠĆE... HEJ!

PERO?

PERO!

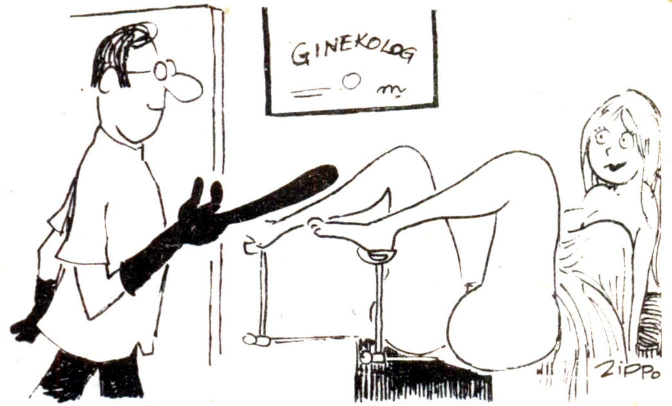

CRVE, UBIT ĆU TE ZBOG OVOG!

JOŠ KAO DJEČAK UPOZNAO SAM VELIKOG MAĐIONIČARA SVENGALIJA. ON ME PODUČIO: „PERO..."
PLATI MI CUGU, PERO!
KRAJ
©1973 WILLY MURPHY

HUMOR

– Hura! Doktor Ledić je konačno pokleknuo!

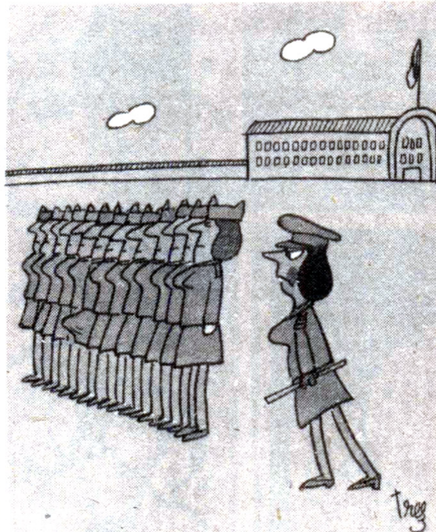
Starost je kad ustanoviš da ti treba cijela noć da napraviš ono što si nekad radio cijele noći.

– Kćeri, jesi li vidjela moju električnu bušilicu?

– Stari moj, dobro znam da ovo nije uključeno u tvoj paket-aranžman obilaska Pariza!

U zoološkom vrtu dječak s roditeljima stoji pred slonom koji ima strašnu erekciju. Dijete upita majku za objašnjenje.

– Nije to ništa, budi dobar!

Mali se tad obrati ocu, ali i on izbjegne odgovor: – Zašto ne upitaš mamu?

– Jer sam je već pitao pa mi je rekla da to nije ništa.

– Ah, zbilja sam je razmazio.

– A ja sam mislila da te zovu Veliki Bizon zbog tvog ukrasa na glavi...

– Znate vi već svoga muža, gospođo Bušić, nikada nema mira... čas je unutra, čas vani...

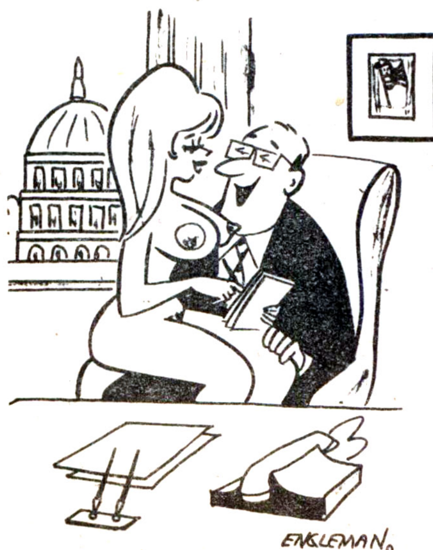
– Uh, što radiš...utapaš me!

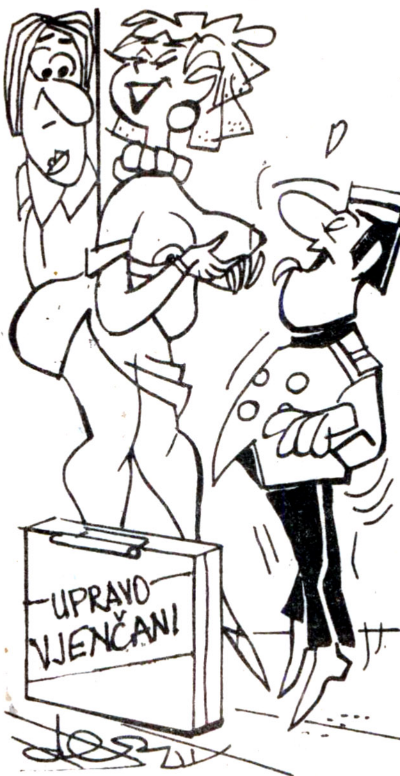
POLUVRIJEME

– Pokupi hlače i bježi. . .svakog trena stići će mljekar!

– Želim da moji birači budu zadovoljni, jer znam da je ovo baš ono što oni misle da radim.

– Pričekaj, srce. . .samo da Peri pružim njegovu uobičajenu napojnicu!

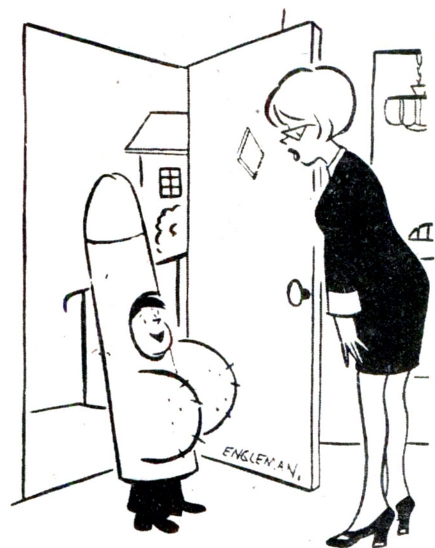

– Vidim da ti interes raste. Hoćeš li i njega uložiti za depozit?

– Tata, žedan sam!
– Pssst!
– Tata, žedan sam!
– Šuti!
Nakon dulje stanke, mali će ponovo
– Ako mi odeš po vodu, ja ću dotle tresti mamin krevet!

* * *

Otac: – Moja nova sekretarica je prava lutkica!
Djevojčica: – Tata, a da li i ona zatvara oči kad je polegneš?

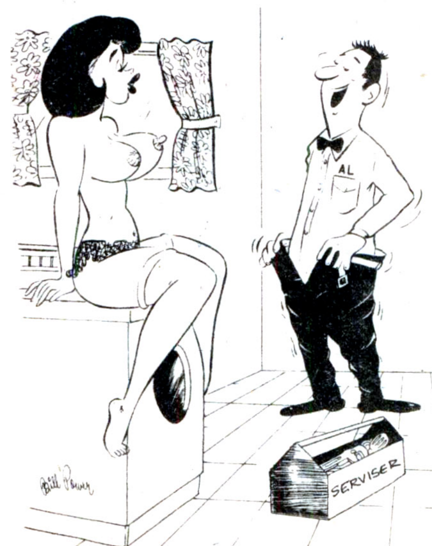
– Mama, pogodi kakvu ulogu igram u školskom komadu!

Djevojčica se kupa zajedno s bratom. U jednom trenutku prstom pokaže bracin pimpek i zaplače: – Hoću i ja jednog!

– Ako budeš dobra – utješi je majka – kad narasteš imat ćeš ga i ti.
– Da – doda otac – a ako ne budeš, imat ćeš ih mnogo!

* * *

Djevojčica sva u suzama dotrči do djeda. – Hoću i ja ono što ima moj brat! Ono što stoji tvrdo i uspravno, pa se spusti, onda se digne i spusti i opet digne!
Tad i djedica zaplače.

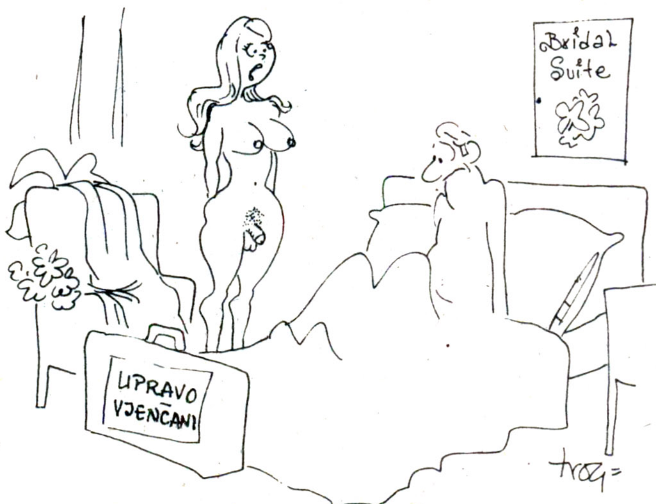
– Ne ustručavajte se zvati. . . zovite u bilo koje vrijeme kad vam stroj zakaže!

HUMOR

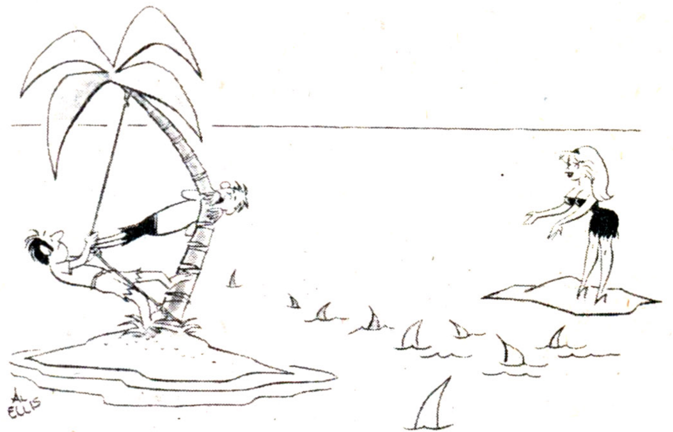

– Gledaj, nije li to onaj dječak kojeg smo uhvatili kako viri kroz ključanicu dok se tvoja žena svlačila?

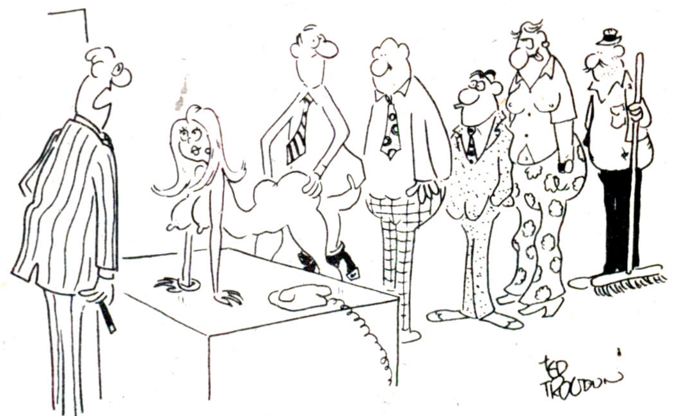
Diplomat: – Što biste željeli raditi večeras, generale?
Ruski general: – Htio bih jednu ženu, ali da bude vrlo mlada.
– U redu, a koliko mlada? Osamnaest, devetnaest godina?
– A ne, mlađa! Dvanaest, trinaest.
– Ali zaboga, generale, djevojčica te dobi nema ni dlake među nogama!
– Može biti, može biti – reče general češkajući bradu – ali noćas će ih imati!

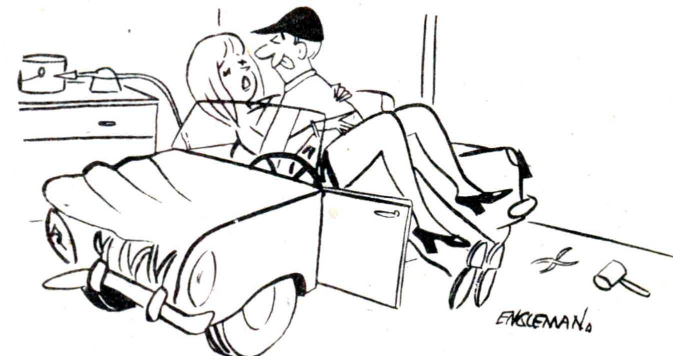
– Ja sam ipak djevica. Mislila sam da svaka djevojka ima po jedan...

– Miško, baš si pravi drug... nikada ti ovo neću zaboraviti!

– Što je ovo? Nije to ono što sam mislio kad sam rekao da ćemo zajednički provjeravati sposobnosti naše nove sekretarice?

– Molim te, budi pažljiv... danas sam već imala jednu nesreću.

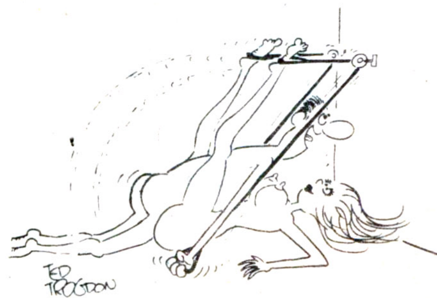
Novinar intervjuira staricu koja proslavlja stoti rođendan.
– I nikad niste ostali prikovani za krevet, bako?
– Ta što vam pada na pamet, mladiću!? Zar su moji ljubavnici bajonete?!

* * *

U restoranu, konobarica ima pomalo čudan hod. Bezobrazni gost je pita:
– Oprostite, gospođice, da nemate slučajno hemeroide?
– Ne, gospodine, samo ono što je na jelovniku.

– Ja čekam, susjedo. . .baterija ne traje vječno!

– Hej, ovo je izvanredna vježba!

– Uuu. . .kao da tražim iglu u plastu sijena!

– Oh, što se dogodilo vašem pravom pritiskivaču jezika?

– . . .i onda je kihnula u najnezgodnijem trenutku.

– Nisu li ove lasteks-hlače izvanredne?

– Ne pali, gospođo. . .ja sam ginekolog!

– Pa znaš da na ovaj način najbolje reguliram boju na televizoru!

Dječačić priča roditeljima da je vidio sestru i učitelja klavira kako skidaju gaće.

– Da, i onda? Što je bilo dalje? – zanimaju se roditelji.

– Ne znam. Mislio sam da će kakiti na glasovir pa sam otišao.

* * *

Dječak ulazi u ljekarnu i traži prezervative.

– Koju veličinu?

– Razne veličine. To je za moju sestru koja ide na ljetovanje.

– Ne znam je li ovo prostački poziv ili mušterija koja traži rezervaciju.

HUMOR

– *Budalo, naopako si obukao kostim!*

Mama: – Vidiš, Ivice, ovim vlakom smo išli na bračno putovanje.
Ivica: – Tata, jesam li i ja išao na taj put?
Tata: – Naravno, dušo. Na odlasku si bio sa mnom, a pri povratku s mamom.

* * *

Pop: – Znaš li kamo odlaze dječaci i djevojčice koji rade one ružne stvari?
Ivica: – Znam, u dvorište iza crkve.

– *Nadam se da znate za naredbu gradske uprave da je pušenje u javnim ustanovama zabranjeno!*

– *Uuu, gospodine, imate isto što i moj mali brat, samo je njegov veći!*

– *Ne žurite u pomoć...na splavi smo i moramo još štošta obaviti!*

– *Uzet ću ove!*

Seljak je ostavio mlađeg sina da čuva stoku, upozorivši ga da je cijena iznamljivanja za rasplod tristo tisuća za konja, dvjesto za bika i sto za nerasta. Dolazi susjed i žali se da mu je kći zatrudnjela sa starijim seljakovim sinom, Arturom.
– Morate pričekati da se vrati tata – kaže momčić. – Je ne znam koja je cijena pripusta za Artura.

* * *

Dečko koji je imao noćne polucije odgrće pokrivač i uzvikuje:
– Gledaj tata, bez ruku!

* * *

– Moj četverogodišnji sin je upropastio sobaricu!
– Nemoguće!
– E, da. Deran je iglom probušio sve moje prezervative!

* * *

Jedanaestogodišnji dječak je optužen za silovanje. Majka mu vadi penis da dokaže sucu apsurdnost optužbe.
– Zar ovim malim organom, slavni Sude, ovom igračkicom? Kako se uopće može pomisliti da je moj sin silovao tu ženu ovim malim...
– Prestani mi ga dirati, mama, ili ćemo sasvim sigurno izgubiti parnicu.

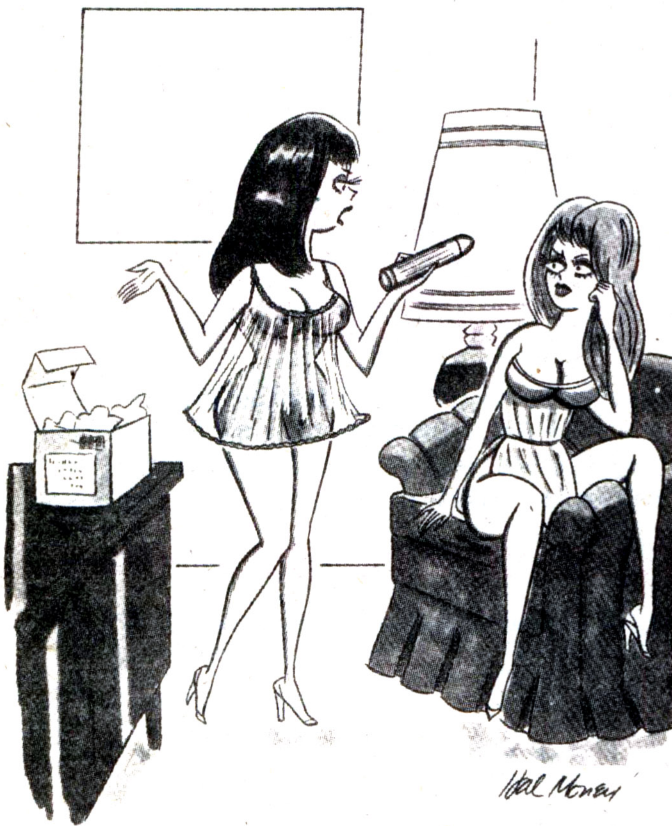
* * *

Djevojka se iznenada probudi i ustanovi da je njen udvarač, kojeg je uvijek odbijala, iskoristio situaciju.
– Što to radiš? – uzvikne.
– Da ga izvadim? – upita mladić.
– Pa – reče djevojka – izvadi ga pa ga opet stavi i nastavi tako dok ja ne odlučim što ću.

– Ovog zovemo vjeverica... neprestano skuplja svoje orahe.

– Tko je mogao znati da isporučuju bez baterije?!

Nova sekretarica upita: – Pretpostavljam da ovdje u New Yorku dan započinje isto kao i u Los Angelesu.

– Naravno – odgovori šef.

Djevojka se popne na pisaći stol i legne.

– Dobro, onda. Požurite sa ševom pa da počnemo raditi!

* * *

Muž se žali ženi: – Nisi mi prišila dugme na ovratniku i sad mi je potpuno ukočen vrat!

Slijedećeg dana bilo je dugme na ovratniku brižljivo sašiveno.

Nedostajala je, međutim, sva dugmad na hlačama.

* * *

Dvije žene razgovaraju.

– Jesi li čula za onu što je rodila trojke? Kažu da se to događa jednom u šezdeset tisuća puta.

– Bože moj, pa kad nađe vremena za kućne poslove?

– I oni to zovu sigurnosni pojas!

S vrha brežuljka stari i mladi bik promatraju stado junica.

– Pogledaj onu malu crvenu, hajde da se sjurimo i sredimo je! – predloži mladi bik.

– Ma ne, – odvrati stari – da odšetamo i sredimo ih sve!

* * *

Mladi seljak se priprema za skoru svadbu. Veterinar mu je objasnio da može povećati obim svog uda ako ga svako jutro namoči u mlijeko, a zatim da teletu da ga obliže. Nakon dva mjeseca seljak sretne veterinara koji ga upita: – No, mladoženjo, kako je u braku?

– Na koncu se nisam ni oženio. Kupio sam tele.

– Označio sam stranicu na kojoj smo stali!

1. Ševite se
11. Na tratini
12. Na ulici
13. U taksiju
15. U kinu
16. U telefonskoj govornici na Brooklynskom koledžu
17. Ispod dugačkog hrastovog stola u glavnoj čitaonici knjižnice na Brooklynskom koledžu
22. S penisom
24. S dva penisa i ženom
28. U grmlju
48. U kanuu
54. S vilom
56. Sa čarobnjakom
58. Na mjesečini
59. Pod utjecajem alkohola
71. Na stražnjem sjedalu automobila
85. Na trijemu
93. Na podu apartmana
99. Silovito, moćno
100. Noću
101. Nježno
103. Visoko na drvetu u Centralnom parku za vrijeme koncerta Goldman's Banda
104. Bez prezervativa
111. S vazelinom
113. S maslinovim uljem
125. Lijepo
128. S mukom, teško
132. Golo
135. Grubo
138. Dražesno

186. Svojom rukom
187. Jezikom
189. Lakoumno
190. S priručnikom
202. Na televizijskoj večeri
212. U turskoj kupelji
214. U sauni
223. U groznici
231. Na stolici
232. U studiju
233. Na kauču
235. Na toaletnom stoliću
236. S majonezom
255. S ledom
256. S maslinom
261. S medom
264. Sa ah, ah, ah...
277. S poletom

292. Stavite svoj u njezinu
293. Stavite njezinu na svoj
294. Stavite svoju na njegov
295. Stavite njegov u svoju
300. Ližite ga
302. Dražite je
303. Sisajte ga
304. S pacijentom u bolnici za vrijeme posjeta
305. Sa šefom koji vas je upravo otpustio zbog vođenja ljubavi na radnom mjestu
306. S kržljavom lezbijkom
309. S punim ustima
310. Tiho
311. Tako da vas susjedi mogu čuti
312. Čitajući »Wall Street Journal«
313. Pišući domaću zadaću
314. Tješeći tužnog prijatelja
315. Sa stjuardesom u WC-u za vrijeme prekooceanskog leta
319. Na zahtjev
324. Na izletu na Mjesec
326. U vožnji do kina
324. Na ležaju kušeta na noćnoj liniji iz Toronta
336. Na krevetu u izlogu trgovine namještajem
340. Na livadi
341. U voćnjaku
342. U avionu za Aljasku – da se ne smrznete
343. U raketi za Mjesec
344. U posljednjem vagonu podzemne željeznice
349. Na saonicama
350. U prljavom donjem rublju
352. Ležeći goli na posijelu i konverzirajući
358. U lavljem brlogu s lavom
359. U dekanatu
363. Gore moj u svako doba
369. S lutkom
370. S lutkom s električnim vibra-prstom
371. S Francuskinjom koja golica

KAKO DA RADITE

Tuli

ŠEVA NA

Svojevremeno poznat u američkim »underground« društvima iz vremena hipi-kulture, Tuli Kupferberg je sročio tiražnu knjižicu »Ševa na 1001 način«, iz koje donosimo

375. U razredu za vrijeme čitanje dosadne lektire iz seksa
375. Sa slatkom cigarom
377. Na utakmici kad je postignut zgoditak
379. Za novac
384. U kadi punoj džina
388. U sobi obloženoj ogledalima
393. Uz glazbu
395. Uz tuc-glazbu
418. U šali
420. U ženinu budoaru
421. U jurećem automobilu
422. U parkiranom automobilu
427. Poslije škole
430. Za radnog vremena
431. Ispod vijadukta
432. Na brežuljku
434. U njezinu stanu

439. S lijevom nogom oko desnog ramena
444. S desnom rukom preko lijevog ramena
445. S napetom zadnjicom oko mlitavog penisa
452. S posjetiocima malog planeta
461. U kiltu
464. S podvezicama
465. Bez grudnjaka
466. Bez dijafragme
468. Bez vaginalne kreme narančina mirisa

473. Sa željom, iz požude
475. S prijateljem
476. S nekim koga ste upravo upoznali
477. S nekim s kime niste progovorili ni riječi
478. S nekim s kim ste uvijek željeli
481. Sa starim neprijateljem
482. S nekim koga svi mrze
491. S djevicom
508. S ljubavnicom
512. Na morskoj obali
532. U džungli
572. S praznim ustima
587. Uz radio
591. Ne sada!
605. Poslije brijanja

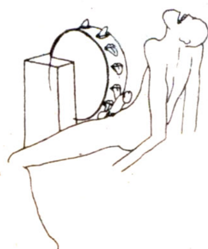
ONE STVARI

Kupferberg

»1001 NAČIN«

kraći i hiroviti izbor. Nadamo se da je za početak dovoljan i ovaj broj pozicija, a po potrebi proširit ćemo kurs za naprednije u narednom izdanju!

606. Poslije večere na stolu s konobaricom u toples-restoranu, za desert
609. Na brzinu
610. Oh ... p o l a k o !
616. S trudnicom
627. Radi provoda
631. U ime odgovora na hidrogensku bombu
633. U visećoj mreži
634. Besplatno
635. Da se partner-ica dobro osjeća
637. Da se izliječite od alkoholizma
638. U zaronjenoj podmornici
642. Za vrijeme rok-koncerta
646. U porno-trgovini
650. Sa svojom ženom
651. U Sorboni za vrijeme štrajka
654. Da iskoristite tucačku moć
655. Da ugodno provedete vrijeme
660. Da naljutite svoju mamu
668. Kao izazov
670. Kao čin vjernosti
672. Uz zid
675. Ujutro
681. Iz zahvalnosti
684. Kao vrsta poklona
686. Kao novogodišnji poklon
698. Ševite momka

701. Za vrijeme oluje
702. U šumskom požaru
703. U oceanu
705. Umjesto masturbiranja
711. Da napravite dijete
713. Da se stvori afera
714. Stavljajte ideje u njezinu
718. U ludnici
720. U svojoj kući
722. U Golden Gate Parku
723. U Hyde Parku
724. U berlinskom zoološkom vrtu
727. Na biljarskom stolu
728. Pod tušem
729. Na WC-školjki
733. U boksačkom ringu
737. U liječničkoj ordinaciji
738. Na zubarskoj stolici
744. Na grčkom otoku
753. Između vraga i dubokog plavog mora
755. U hlačama
757. Bez negližea
759. Bez falosa
760. S nabreklim
761. S golemim
762. S nevelikim ali dražesnim
769. Sa svojim psihijatrom – da vam upozna i tijelo
773. Kao stranac
780. Uzastopno, ako ne možete čekati
781. U pet minuta
782. U taksiju između Detroita i Ann Arbor
783. Ljubeći se
784. Prilikom zajedničkog mokrenja
790. Sutra
792. Na radnom mjestu
796. U zraku
800. Kao mornar u luci nakon devetomjesečnog izbivanja
801. Kao čopor divljih konja
804. Bez samilosti
814. S pjesnikom
816. S pjesmom u srcu
817. Poslije utakmice
818. Ne recite laku noć!
820. Sa stidnim dlačicama
821. Bez stidnih dlačica

829. U ponoć
830. S onom koju najviše volite
836. Promijenite – svatko voli promjenu
846. Da se opustite
848. Da zadržite svoju djevojku kod kuće
852. Da manje pušite
853. Kao novi plesni korak
854. Kao blaženstvo u starosti
858. Kao eksperiment
860. Na putu u pakao
873. Na biciklu za dvoje
876. U snu
878. Umjesto jadikovanja
881. Ponovo, u miru
883. Kao tajna vječnog života
891. Zato što to volite
895. Potrudite se prije svršavanja
899. Zato što ste ludi za tim
900. Na slonu koji prelazi Alpe
936. Kao logičan zaključak
965. Na perzijskom sagu
970. Na koktelu
975. Slijedeći instrukcije ručnog seksa
988. S njezinom u ruci ●

ČITALJKA

(Rask)

O MAMAMA I TATAMA
(premetaljka)

NOVI TREND JEBAČA!

(Rask)

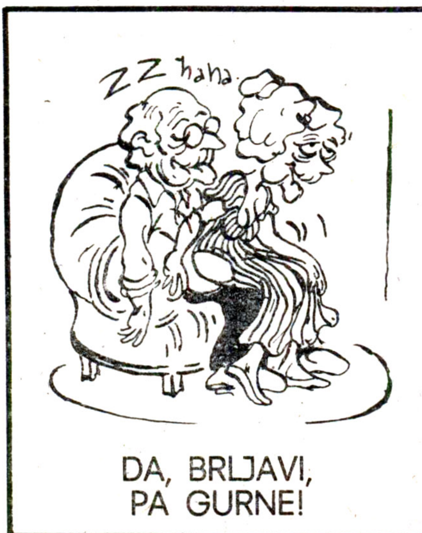
ENIGMATSKI CRVEN-BAN

SVAKI SA SVAKIM
(premetaljka)

(Bard)

PRIZORI IZ BRAČNOG ŽIVOTA (tri premetaljke)

DA, BRIJAVI,
PA GURNE!

PENIS JE
ALAT KO SUNAC!

KLINAC POSUSTAJE
I – AMEN!

(Plumbum)

MARILYN MONROE

BRIGITTE BARDOT

URSULA ANDRESS

CINTIJA AŠPERGER

SARAH BERNHARDT

TINA TURNER

BLISKI SUSRETI INTIMNE VRSTE

Sto imena – pedeset parova! No, jesu li doista, dvoje po dvoje, ikada mogli podijeliti radosti zajedničke ložnice? Bi li, na primjer, 1763. godine dvadesetogodišnji grof Cagliostro, pustolov, alkemičar–čarobnjak, astrolog, hiromant i liječnik–čudotvorac, da je već tada krenuo u Pariz, gdje će kasnije zaglaviti u Bastilli, imao priliku izmamiti naklonost zanosne milosnice kralja Luja XV – Madame Pompadour? Da, jer će Madame Pompadour umrijeti tek 1764. u svojoj 43. godini! Jesu li se, dakle, da im je sudbina bila naklonjena, mogli sresti ovi naši parovi? Zaokružite po svome izboru odgovor DA ili NE pokraj svakog para. Učinite to u vremenu od 15 minuta, a potom pogledajte rješenje i prebrojite točne odgovore:

10 – 20 – Iako je ovo samo igra, vama praksa vjerojatno ide bolje od – teorije.

20 – 30 – Držite se »zlatne sredine«, a to je najčešće ponajbolji kurs. Pripazite samo da vam oni odlučniji ne otmu i – vrapca u ruci!

30 – 40 – Vrlo dobar rezultat! Ako se u društvu snalazite kao u povijesti, doista nema potrebe da čitate horoskop pod točkom: LJUBAV.

40 – 50 Fenomenalno, ali – nije sve ni u znanju! Što kaže vaš/a drug/arica/?

(Yks)

	DA	NE
1. MARILYN MONROE – MITAR MRKELA		
2. KLEOPATRA – VERCINGETORIX		
3. CARICA TEODORA – KRALJ TEODORIK		
4. MARIJA ANTOANETA – LUDWIG VAN BEETHOVEN		
5. LOLA MONTEZ – MAURICE CHEVALIER		
6. BRIGITTE BARDOT – HENRY FORD		
7. NONA GAPRINDAŠVILI – EMANUEL LASKER		
8. MARIA CALLAS – ENRICO CARUSO		
9. KATARINA VELIKA – JAMES COOK		
10. LINDA BLAIR – JAMES DEAN		
11. VIRGINIA WOOLF – HENRY MILLER		
12. URSULA ANDRESS – HAMPHREY BOGART		
13. VALENTINA TERJEŠKOVA – KONSTANTIN CIOLKOVSKI		
14. CINTIJA AŠPERGER – ERROL FLYNN		
15. ANN BOLEYN – LUDOVICO ARIOSTO		
16. ELEONORA DUSE – ERIC VON DÄNIKEN		
17. LADY GODIVA – VILIM I OSVAJAČ		
18. MARIJA STUART – NIKOLA ŠUBIĆ ZRINSKI		
19. SARAH BERNARDT – CHARLES AZNAVOUR		
20. CHARLOTE BRONTË – EDGAR ALLAN POE		
21. NEFRETETE – HAMURABI		
22. ELLA FITZGERALD – FJODOR ŠALJAPIN		
23. JOAN COLLINS – RUDOLPH VALENTINO		
24. SUZI QUATRO – GEORGE GERSHWIN		
25. CARICA MILICA – DUŠAN SILNI		
26. MARIJA JURIĆ ZAGORKA – KSAVER ŠANDOR GJALSKI		
27. SYLVIA KRISTEL – LESLIJE HOWARD		
28. CVIJETA ZUZORIĆ – FRANCESCO FETRARCA		
29. ISIDORA DUNCAN – BUFFALO BILL		
30. TINA TURNER – BUDDY HOLLY		
31. MARIJA MEDICI – MARKO MARULIĆ		
32. KRALJICA VIKTORIJA – ZVONIMIR ROGOZ		
33. GEORGE SAND – FRANCE PREŠEREN		
34. ANA PAVLOVA – JEAN-PAUL BELMONDO		
35. TEUTA – ATILA		
36. EMILY BRONTË – CHARLES DARWIN		
37. MARIJA TEREZIJA – BENJAMIN FRANKLIN		
38. LUCREZIA BORGIA – ERAZMO ROTERDAMSKI		
39. MADAME POMPADOUR – CASANOVA		
40. CLAUDIA CARDINALE – FEDERICO GARCIA LORCA		
41. MILKA TRNINA – MARIO LANZA		
42. GRETA GARBO – EMILIANO ZAPATA		
43. OLIVIA NEWTON-JOHN – CLARK GABLE		
44. VESNA PARUN – FRANZ KAFKA		
45. SLAVA RAŠKAJ – EDO MURTIĆ		
46. JANE AUSTEN – GROF CAGLIOSTRO		
47. MADAME TUSSAUD – CHARLES BAUDELAIRE		
48. MARY SHELLEY – BARUN TRENK		
49. SAPFA – EZOP		
50. DUBRAVKA UGREŠIĆ – BRANISLAV NUŠIĆ		

JAMES DEAN

HUMPHREY BOGART

ERROL FLYNN

JEAN PAUL BELMONDO

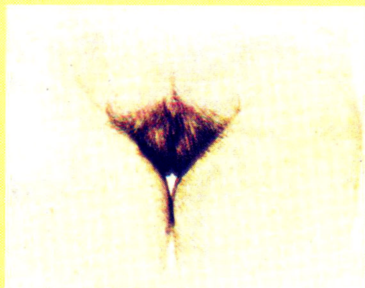
Rješenja – ČITALJKA: Gle damu naguženu!; O MAMAMA I TATAMA: vanbračno dijete; SVAKI SA SVAKIM: grupni seks; PRIZORI IZ BRAČNOG ŽIVOTA: ljubavna predigra, seksusalna potencija, seksualna impotencija; BLISKI SUSRETI INTIMNE VRSTE: 1. NE, 2. DA, 3. DA, 4. DA, 5. NE, 6. DA, 7. NE, 8. NE, 9. DA, 10. NE, 11. DA, 12. DA, 13. NE, 14. NE, 15. DA, 16. NE, 17. DA, 18. DA, 19. NE, 20. DA, 21. NE, 22. DA, 23. NE, 24. NE, 25. NE, 26. DA, 27. NE, 28. NE, 29. DA, 30. DA, 31. NE, 32. DA, 33. DA, 34. NE, 35. NE, 36. DA, 37. DA, 38. DA, 39. DA, 40. NE, 41. DA, 42. DA, 43. DA, 44. DA, 45. NE, 46. DA, 47. DA, 48. NE, 49. DA, 50. NE; KRIŽALJKA – vodoravno: Kne, Rem, IPI, srg, ter, Ema, Lon, Birkin, stakalce, alarmist, nadjev, respektiranje, NK, Dajan, avet, maza, oneraspoložiti, tada, nasamariti, RTT, i, i, D(ušan) V(ukotić), dan, amo, ris, crt.

KRIŽALJKA

GLUMICA NA SLICI LIJEVO DOLJE, SYLVIA (»VRUĆI KREVETI«)
NEPREBRODIVOST
ISELJENIK
SUVREMENA SLOVENSKA PJESNIKINJA, MAJDA
LEGENDARNI ROMULOV BRAT
»INTERNATIONAL PRESS INSTITUTE«
MOTKA OVJEŠENA O STROP, SLUŽI KAO KLINČANICA
KATRAN
SLIKARICA BURSAĆ
GLUMAC CHANEY
NIKOLA ODMILA
GLUMICA NA SLICI DESNO DOLJE, BRIGITTE (»AKT LJUBAVI«)
RUMUNJSKA OPERNA PJEVAČICA COTRUBAS
PUKOTINA U ZEMLJINOJ KORI, RASJELINA
PROSTIRKA SATKANA OD KRPA
NAZIVI
STRUČNJAK U ANATOMIJI
MORSKA RIBA, KANJAC
SARAJEVSKI TV REDATELJ KEMOVIĆ
LJUBLJANA
POREZNI OBVEZNIK
PJEVAČICA I GLUMICA MIKULIĆ
GLUMICA NA SLICI GORE LIJEVO, JANE (»POBJESNJELA OVCA«)
MALENO STAKLO
MJESTO KOD T. UŽICA
PANIČAR
FILA ZA KOLAČE I DR.
ODNOSNOST
UVAŽAVANJE, POŠTOVANJE
NIKŠIĆ
LJUBLJAN. GLAZBENIK SOSS
MUŠKO IME (DAMJAN, DAJAMAN)
PRIKAZA, SABLAST
KOSITAR
RAZMAŽENO DIJETE
30. I 1. SLOVO ABECEDE
POKVARITI KOME RASPOLOŽENJE
ITALIJA
U TO DOBA
NAMAGARČITI
»RADIO-TELEVIZIJA TITOGRAD«
SASTAVNI VEZNIK
IMAGINARNA JEDINICA
PLESAČ NOVAK
REDATELJ VUKOTIĆ
GLUMICA NA SLICI GORE DESNO, MIREILLE (»GRUDI OD LEDA«)
DIO TJEDNA
NA OVU STRANU, OVAMO
ZVIJER IZ PORODICE MAČAKA
TRAG RUDE NA HRAPAVOJ POVRŠINI

Charles Collé:

PRODAVAČICA PICA

Ja prodajem pice,
Crnke, plavke, graorice,
Kestenjaste šućmurice,
Sivo-zelenkice,
Brijanice,
Kudravice,
Na bradice,
Na loknice,
Strižanice,
Punašnice,
Malko napuklice.

Imam i obične,
Cene su im slične;
A i drugih vrsta ima,
S ugrađenim klitorima.

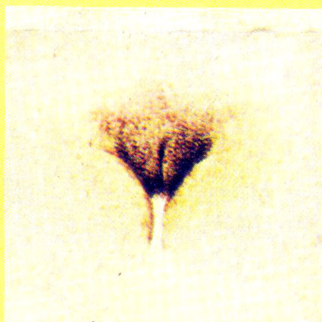
Koje stežu,
Dno dosežu,
Tope ga i žežu.

Ja prodajem pice
Crnke, plavke, graorice,
Kestenjaste šućmurice,

Sivo-zelenkice,
Brijanice,
Kudravice,
Na bradice,
Na loknice,
Strižanice,
Punašnice,
Malko napuklice.

Iz knjige »Bordel muza«, antologije francuske erotske poezije, koju je prepjevao Danilo Kiš

erotika